

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher, but appears to include the word "ordin" at the top right.

10

Cardim
le Martyr
P. Soc. Jesu
Lappon.

2

D 129

Estante 1049
Pluteo 2

106643
322365
271.5-9(52) "15/16"
c 21 f

40000106643

C. R. 10

37-5-6

54
9

15345

VS
IBVS,
NGVINE,
CARDIM
LIBPE MUNICIPAL
RES.
AVES

FASCICVLVS

E IAPPONICIS FLORIBVS,
SVO ADHVC MADENTIBVS SANGVINE,
COMPOSITVS

A P. ANTONIO FRANCISCO CARDIM
è Societate IESV

*Provincia Iapponia ad Urbem
Procuratore.*

QVI LEGITIS FLORES.

HOS LEGITE,
SIC QVONIAM POSITI SVAVES
MISCENTVR ODORES.

ROMÆ, Typis Heredum Corbellecci. 1646

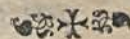
SVPERIORVM PERMISSV.

141597

SANCTISSIMO
DOMINO NOSTRO
INNOCENTIO
PAPAE X.

X. ultimo terrarum
Orbe (B. PATER)
ad pedes Tuos acce-
do, pariturus impe-
rio, quod nobis in fi-
gura Leuitici 23.10. proposuit Deus.
Terram ille nobis dedit, Iapponiam, quam

* 2 fac -

faciendæ sementi primus Roma-
na auctoritate *ingressus est* Franci-
scus Xaverius, Apostolicam inde
cum nomine gloriam adeptus. Vno
iàm propemodùm seculo, primùm
ab ipso, dehinc ab colonis, quos
ponè se traxit, ager ille aratur, occa-
tur, sarritur, feritur, irrigatur, ac tan-
dem etiam *seges demessa est*. Ego, com-
muni Gentis nomine, *fero manipu-
los spicarum, primitias messis nostræ,* pignus
vberimæ autumnitatis, **ad TE SA-
CERDOTE M**; qui eleues Fasciculum
coram Domino, ut acceptabile sit pro nobis
altero die Sabbati, quem in quiete pe-
rennatura præstolamur. Tu *illum*,
quod Tuum solius munus est, *sancti-
ficare* dignaberis, cum illud Diuinæ
tempestiuum gloriæ, & Ecclesiæ
Sanctorum censueris opportunum:
efficiesque, ne messorum Tuos, aura

effi-

benignitatis Tuæ recreatos, fatiget
pondus diei & æstus, quo pertinaci-
ter exercentur: & ipsi quoque de-
mùm in spicas transeant, Tuo con-
spectui repræsentandas. Non po-
tes, B. PATER, agri Tui fructus
aspernari, qui eorum profunda cu-
piditate teneris: neque me, qui eos
Tuis pedibus aduolutus exhibeo.
Tua benedictione frustrari.

Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including names like 'A. Sacerdos Episc. Cortacelen. Vices.' and 'Magister Socius.'

VINCENTIVS CARRAFA,

Societatis IESV Præpositus Generalis.

CUM Opusculum, cui titulus: Fasciculus
Florum Iapponicorum, & Catalogus
Religiosorum, & Secularium, qui in odium Fi-
dei interfecti sunt, à P. Antonio Francisco Cardine
nostræ Societatis Sacerdote, ac Prouincia Iapponiæ
Procuratore conscriptum, tres eiusdem Societatis Theo-
logi recognouerint, & in lucem edi. posse probauerint;
facultatem concedimus, ut typis mandetur, si ita Il-
lustrissimo & Reuerendissimo D. Vicegerenti, ac
Reuerendissimo P. Magistro S. P. Apost. videbitur.
Datum Roma, 13. Aprilis 1646.

Vincentius Carrafa

Imprimatur,

Si Reuerendissimo Patri Magistro Sacri Palatii
Apostolici videbitur.

A. Sacratuſ Episc. Comaclen. Viceſg.

Imprimatur,

Fr. Raymundus Capisuccus Magister, & Reue-
uerendissimi Patris Fr. Vincentij Candidi
Sacri Palatii Apostolici Magistri Socius,
Ordinis Prædicatorum.

Protestatio Auctoris.

CUM Sanctissimus D. N. Urbanus Papa Octauus, die 13.
Martij, anno 1625. in Sacra Congregatione S. Rom. &
vniuersalis Inquisitionis, Decretum ediderit, idemque confirma-
uerit, die 5. Iulij, anno 1634. quæ inbibuit imprimi libros homi-
num, qui in Sanctitate, seu Martyrij fama celebres è vita mi-
grauerunt, gesta, miracula, vel reuelationes, seu quæcumque
beneficia, tamquam eorum intercessionibus à Deo accepta conti-
nentes sine recognitione atque approbatione Ordinarij, & quæ
hactenus sine ea impressa sunt, nullo modo vult censi approba-
ta. Idem autem Sanctissimus, die 5. Iulij 1631. ita explicauit,
ut nimirum non admittantur Elogia Sancti vel Beati ab-
soluè, & quæ cadunt super personam, bene tamen ea, quæ ca-
dunt supra mores, & opinionem, cum protestatione in principio,
quod ijs nulla adsit auctoritas ab Ecclesia Romana, sed fides
tantum sit penes Auctorem. Huic Decreto, eiusque confirma-
tioni, & declarationi (obseruantia & reuerentia, qua par est)
insistendo, profiteor, me haud alio sensu quidquid in hoc libro re-
fero, accipere aut accipi ab illo velle, quam quod ea solent, quæ
humana dumtaxat auctoritate, non autem diuina Catholica Ro-
mane Ecclesie, aut Sanctæ Sedis Apostolicæ nituntur: ijs tan-
tummodò exceptis, quos eadem Sancta Sedes Sanctorum, Beato-
rum, aut Martyrum Catalogo adscripsit.

ERRATA CORRIGE.

pag. 10. lin. 7. Cuitiem, fuitiam, l. vlc. maigs, ma gis. p. 161. 10. quos, quos. p. 229. ps.
 pulli, populi p. 21. l. vlt. lauedes, lapides. p. 220. l. 22. infra, intra. 23. l. 23. l. 23. l. 23.
 239. 24. l. 11. 24. die. 10. die. p. 31. mian, miror. p. 42. l. 1. notissimum, notissimum l. 23.
 degit & Christum. l. 14. exota, exota. p. 45. l. 4. p. 45. l. 4. p. 45. l. 4. p. 45. l. 4. p. 45. l. 4.
 m. n. n. p. 70. l. penult. 3. 29. l. 3. reuersis, reuersus. p. 83. l. 1. se, ve se. p. 83. l. 1. penult.
 160. 23. p. 97. l. 2. Cosentia, Cosentia. p. 101. l. 13. eorum eni m. p. 101. l. 13. ferocissimo
 ferocissimo. p. 103. l. 13. impense, impense. l. 16. transcrip. ite, transcrip. ite. p. 111. l. vlt.
 157. 159. pag. 112. l. 1. litterarium, litterarium. p. 115. l. 1. nobilis, nobile. p. 116. l. 12. trium
 phat, triumphabat. pag. 115. pronuntiaret, pronuntiaret. p. 126. l. 9. semper ipse, sequere
 ipsum. p. 129. l. 12. om. minus non minus. p. 132. l. 23. in odium, in obsequium. p. 133. l. 4.
 quarum quorem. l. 14. a. anno, & alibi similiter. p. 141. l. 1. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

IN CATALOGO.

pag. 11. l. 14. Vantanabe, Vatanabe. pag. 11. lin. 4. Cuacoci, Cui goci. pag. 34. lin. 4.
 Man, Muao. pag. 36. lin. 7. Yyi, Iyi. lin. vltima. Fendaico. Xendaico. pag. 49.
 lin. 3. adde. de Sancta Francisco. pag. 71. lin. 8. Gucan, Kean. pag. 78. lin. 10. pro-
 mulgaam, promulgatam.

LECTORI.

LITTERAE Annuae Iapponicae expedi-
 tionis sensim defecerunt, quia
 defecere manus, quae antea in eis
 describendis defudabant. Neque
 porrò ea desiderarentur, nisi eadem

Tyranni amputaret gladius. Tyrannus tamen
 eas etiam ita laceras debet meritò expauescere,
 cum videlicet calamo utèque obsequente pro-
 mulgabunt posteritati trucem eius immanitatè.

Societatis IESU Alumni, penes quos erat
 moles vniuersa expeditionis Iapponicae, qua
 speluncis, qua cruce, qua gladijs ferè ab-
 sumpti omnes interiire penitus. Quapropter
 anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo
 quinto, mihi agenti in Macaënsi Collegio vi-
 sum est muneris mei fore, si Christianae Reli-
 gionis cursum, nunc ex occulto Dei consilio
 suppressum, Admodum Reuerendo P.N. Mutio
 Vitellesco, Praeposito Generali, strictim aperi-
 rem. Neque distuli, sed statim, partim ex Annuis
 litteris, partim ex publicis testimonijs collecta.

A & di

Universitatis de Deusto
2
Bibliop.
& digesta elogia nisi ad Urbem, eorum, qui in
Oidium Fidei mortem oppetiuerunt. Quibus is
vbique plausus fuit, vt non Goæ modò, sed in
Lusitania etiam, nouis tabulis exprimi vultus,
& rursus excudi eorum cruciatus operæ pretium
fuerit; quo ita Societati nostræ impensius Chri-
stiani omnes gratularentur; vtpotè Religioni
exornatæ adeò selectis floribus, hoc est, Alum-
nis, in quos persecutionis turbo præcipuè deto-
nuit, & grassata est incendij flamma, ex qua
Fidei mille triumphos illi pepererunt. nimirum
hæc dumtaxat Tyrannis humanitas inest, vt Mar-
tyres, etiam inuiti, pertrahant ad coronam.

Plausus hinc exortus, & clarissimorum ho-
minum consilia me impulerunt; vt darem in-
lucem hæc mearum vigiliarum, ac noctium
lucubrationes: Elogia videlicet imaginibus or-
nata, quæ in suis adhuc pœnis inhærent. Ne-
que verò me, Lector humanissime, ferum di-
xeris; si eas offero tibi nondum à tormentis li-
beras. Nullibi, quàm in tormentis, Martyres
magis gloriantur: in incudibus gemma, aurum
in fornacibus solet suum inuenire pretium. Im-
mò rem consultò ita digessi, vt, sanguineo veluti
in theatro, simul discas efferatâ indolè Tyranni, &
simul Martyrum constantiâ inuictam admireris.

Quàm;

3
Quàmuis autem inclytâ Societatis I E S V acies,
tantum constet bellatoribus septem supra octo-
ginta, de quibus me acturum polliceor; tamen
& alios etiam, quia in tormentis ceciderunt,
in eadem Societate censeo esse connumerandos.
Etenim Societas eos, vt parens, primò quidem
informes idololatrias vtero suo concepit; dein Fi-
de instructos, & sacro latice ablutos parturijt:
ac tandem laurea decoros astris cœloque intulit.

Hæc vera esse dices, si reuocaueris in memo-
riam annos priores illos quatuor & quadragin-
ta, in quibus alia nullæ Sacræ Religiones pene-
trauerant in Iapponiæ Regna; & iam tum Socie-
tas in agris illis tam incultis persemminabat Fidem,
messesque propitio Numine iam exortas, & fla-
uescentes vinciebat in manipulos. Ab anno
enim millesimo quingentesimo quadagesimo
nono, quo Iapponicis oris primùm illuxit
Xauerij sidus, vsque ad annum millesimum
quingentesimum nonagesimum, Societas lustra-
li fonte Baptismi expiauit supra quingenta millia
adulorum: inter quos & Reges potentia magni,
& Dynastæ titulis clari, Christo ceruices suas
anteà indomitas proclinarunt: atque ijs pleni
sunt Annales, & plena Sapientum Encomia.

Ab anno millesimo quingentesimo nonage-
simo

✱

A 2

simo

4
fimo octavo, quo sublatuſ eſt Taycoſama Ty-
rannuſ, uſque ad annuſ milleſimuſ ſexcenteſi-
ſimuſ decimuſ quartuſ, reſpirante paululuſ
Eccleſia Iapponica ex anteactiſ motibuſ perfe-
cutioniſ; centuſ & quinquaginta duo millia
nongenti & nouem Chriſto nomen dederunt.
Neque admireris, ſi Iapponia credituſ ſibi for-
nuſ reddit fide tam bona quippe anno milleſi-
mo quingenteſimo nonageſimo nono, quadra-
draginta millia animarum ſalubri aqua inaugu-
rata fuerunt & ſexcenteſimo, inſuper triginta
millia. In hanc libertatem adeo miram excre-
uiſſe diuinituſ exitimo ſegeteſ irrigateſ ſanguine
Martyrum, quos Taycoſama Tyrannuſ, anno
milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo
cruci affixerat Nangafachi, & quos deinde Ro-
mana Sedes gloria Martyrum decorauit & vendi-
cantiſ ſibi Iapponia; quod de primæua Eccleſia
affirmauit glorioſe Tertullianuſ: *plures effeimus
inquiens, quoties metimur à uobis: ſemen eſt ſanguis
Chriſtianorum*. In Apologetico, cap. ultimo. Il-
lud ab anno milleſimo ſexcenteſimo decimo
quarto (cum uidelicet totoleſſuſ impetu graſſa-
batur maxime perſecutio) uſque ad annuſ ei-
ſeculi trigefimuſ, uigintiſquinque millia poſt
ueſtigia Agni proceſſerunt: erantque ea con-

ſtanti

5
ſtanti deliberatione, ut emori, quam deficere
aut putare animiſ, malleat. *in illuſtratione ſtella*
Anno uigefimo ſecundo, & tertio, ad Septen-
trionem fuit meſſiſ yberior; fruſtuſ nempe ſpe-
ſtaculi magni (ita Chriſtiani uocant) cum Nan-
gaſachi, anno milleſimo ſexcenteſimo uigefimo
ſecundo, partim Religioſorum, partim laico-
rum, triginta capita pependere affixa malis, ad
trophæum: & corpora uigintiſ duo abiuerunt in ci-
neres, ut renaſcerentur ueluti phœnicuſ. *in illuſtratione ſtella*
Teſtor præterea, domoſ Religioſorum quam-
plurimoſ refertuſ uiriſ, quos Societas I. E. S. uota
Iapponia excoluerat in Fide, cum primuſ ad-
ueſſuſ Chriſtianoſ inſremuit Tyrannuſ Taycoſa-
ma; amiſit domoſ triginta à prophanis homini-
buſ habitandaſ; præter Temploſ, & Sacellardo-
mibuſ propinqua, & ſuperſuere debuit illa,
quæ extructa fuerant Nangafachi, non ſine di-
uino conſilio: ut ueluti ex pharolēmicanteſ
igneſ, illuſtrarent tenebraſ, quæ tamen Regio-
ni uniuerſe paſſim exoriebantur. Tria Colle-
gia, & Domuſ tyrociniſ, duo quideſtem Semina-
ria turbo ille ſuſtulit. At, ſcruiente in Chriſtia-
noſ Daiſuſama non ſine populorum lacrymiſ, &
amiſit Societas domoſ triginta quatuor ſeu Re-
ſidentiaſ, quæſ uocant, atque Collegia præ-
ſentia,

multa, & Templâ etiam: ex quibus, tamquam è
Castris munitissimis, Socij centum supra qua-
draginta emitti solebant, vt ex gehennæ fauci-
bus Iapponum prædas extorquerent.

Ad Meridiem propemodùm erat secura quies,
quia in omnibus Prouincijs, Vomuræ, Nanga-
fachi, Tacacu, ita euauerat Idololatria; vt ne
vestigia eius quidem extarent. Huius rei docu-
mento sit, quòd Illustrissimus Dominus Ludo-
uicus Cerqueira, Episcopus Iapponiæ, promulga-
uerit ibi Concilium Tridentinum; eique fuerit
etiam mira consensione vbique passim obsequij
reuerentia. Summam totius Christianæ Reli-
gionis administrabat eo tempore Societas Ie-
s-v & fuit sanè res mira, eam oneri tanto num-
quam succubuisse. Horret calamus scribere ac
referre, ne laboret, ac nutet fides annalium.
Alij enim quadringenta, & alij quingenta millia
animarum sub signis Societatem habuisse affir-
mant: præter Ecclesias illas, quibus Sacerdotes
Iappones præerant. Et sanè latissimus ad spatiân-
dum, immò ad laborandum, campus videbatur:
nisi ceteroqui animo Societatis impar fuisset,
semper maiora molientis.

Post Societatem Ie-s-v, Franciscana Familia
in Iapponiam ingressa est, anno millesimo quin-
gen-

gentesimo nonagesimo tertio, in tres diuisa
domos; quæ erant Nangafachi, Ozacæ, Fuximis;
& in eis Sacerdotes nouem Christum prædica-
bant. Prædicatorum Ordo Iapponiam intrauit,
anno millesimo sexcentesimo secundo: & Sa-
cerdotibus nouem quatuor occupauit loca;
nempè Nangafachum, & Tenghisu, & duos in-
super vicos Figeni Regni. Augustinianorum
Religio aduenit pariter, anno millesimo sexcen-
tesimo secundo: seditque cum Sacerdotibus
quatuor Nangafachi, Vsuqui, & in Bungi Re-
gno.

Intumuit tandem persecutionis procella, &
quoscumque corripuit, in diuisa loca eos eiecit.
Ex Societate Ie-s-v in exilium Manilam, tres
supra viginti, & præterea Seminaristæ quindecim
relegati sunt. Macaum ex eadem Societate,
septuaginta tres, & Seminaristæ quinquaginta,
pelago fuerunt deportati: hac eis proposita lege, vt
plecterentur capite, si remearent. Præter inui-
ctos non ita paucos, qui latuere in ferarum spe-
leis, & in montium cauernis, tanta fuit quorun-
dam animi fortitudo; vt quò magis exagitaban-
tur, eò quærent ardentius intima Iapponiæ vi-
scera, quò ibi quidquid iam erat ægrum & cor-
ruptum persanarent: atque adeò ij speluncam

(tormenti genus quod Iapponia tunc auara eis negabat) hac ratione vltro petuerunt.

Hinc lector iam disce sobolem Societatis copiosam; cui congruere videatur id, quod Poeta cecinit:

Felix prole virum.

Omnes caelicolas, omnes supera alta tenentes.

Disce Christianorum vberissimam fegetem: cui excolendae, cum vires non suppetere post Baptismi latitem, inueniendi fuerint noui institutores ad salutem. Certè non immeritò Iappones tormentis laniatos, appellauì Societatis alunos, & discipulos Magni Iapponiae Apostoli FRANCISCI XAVERII: ex cuius amplissimis meritis, tamquàm è perenni fonte, manauit Societatis gloria, quam ei peperit labor in cultura agri Iapponici.

Fides Elogiorum stabilitur præcipuè ex Antiquis litteris, quas viri Religiosi conscripserunt: atque adeò ex tormentorùm commentarijs, formati Ordinaria simul ac Apostolica auctoritate, qui transmissi in Urbem ad Urbanum Octauum Pontificem fuerunt. Ex his decerpsi quidquid iam offero laboris, quod Macai conceptum, Goæ, Vlissipone, atque itinere reliquo deductum; Romæ demùm pertexui; Christi Vicarij

pedi-

pedibus aduolui: Sacro Tribunali, & Magistratum, quibus oportuit, reliquis, exhibui eorumque indulgentia, legitimis è præscripto more cautionibus additis, in lucem publicam emitto. Nec mihi succenseas, Lector; si fortasse aliqua Elogia plus æquo fuerint contracta. Etenim immanitas persecutionis spatium me vltèriùs non permisit in eorum actis perquirendis. Nisi queri oporteat de modestia illorum, qui tam excelsas animi dotes per silentium calamo subdixerunt. Verùm enim verò, quas ego virtutes heroicas non sum assecutus, & quas modestia, vt dixi, aliorum celauit; eas nemorum solitudines, montium antra, & subterranei specus recondunt, & adhuc retinent, in quibus degere viri sanctissimi olim cogebantur. Hinc Iapponiae latebras, saltus, amfractus, & specus occultos & profundos, existimes thesauros esse, atque auri fodinas, in quibus pretiosas gemmas virtutum diuinarum deposuerunt eorum immortales animæ, ad famam & ad æternitatem.

Hos felicissimos viros exprimere voluisse S. Paulum equidem opinor, quando dixit: *Egentes, angustiati, & afflicti, quibus dignus non erat mundus, in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis & in caavernis terra.* Nam hoc de se

✠

B

vsur-

vsurpare possunt, qui efflaure animam in montibus ruinosis, in cauis arboribus, & mapalijs; & quos trahere in partem huiusce operis mei consultum esse duxi. Nam, etsi eorum iugulum violentus ensis non peruasit; pertulere illi saltem labores mille, qui supplere videantur vim, & fruitum Tyranni.

Occasione Elogiorum, quæ Romam ex Macao præmissi ad Reu. Patrem N. Mutium Vitelleseum, Præpositum Generalem Societatis I. E. S. V., anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto, P. Bartholomæus Guerreiro librum composuit, quæ inscripsit (*Gloriosa Corona fortissimorum Equitum Societatis I. E. S. V.*) Ille Corollam construxit, et ego Fasciculum construam: neque laborem susceptum omnino inane duxerim. Siquidem P. Bartholomæum, quod ipsemet fatetur, crexit ego ad opus tam eruditum. Atque adeo induxi etiam P. Bartholomæum Pereira, ut nostram Lusitaniam ditaret libello illo aureo Paciecidos: ubi quot carmina, tot gemmæ interlucent: quibus perfectis, affirmabis, Mantuam plures tulisse Marones. Et quamuis P. Ioannes Eusebius Nieremberg stylo aureo lucubrationem hanc meam inseruerit operi Mastrillensi; attamen hoc opusculum edo in lucem, ut opus illius maigs niteat:

teat: vel, ut ex proprio fonte gloria Martyrum hauriatur. Hic effigies cernuntur: & Lusitano quidem idiomate pro gente Lusitana, Latino autem sermone pro ceteris nationibus; ut fortissimorum hominum cruciatus, in odium Fidei obiti, ad omnes hoc pacto peruadant.

Et, quoniam per opellæ huius angustias non licuit afferre in theatrum vniuersos eos inclytos Athletas, qui ad sanguinem vsque: saltem ad notitiam singulos enumerabo. Pro coronide adijciam fortunatissimi, nos illos viros, quos Ciuitas Macaensis in Cælum potius, quam in Iapponiam Legatos misit: inter quos sexdecim nationes Christo testimonium dederunt, etsi potuisset ingenita barbaries à proposito tam glorioso eos retardare. Ceterum in spem erigor venturæ felicitatis. Video enim oculos Numinis versùs Iapponiam flecti lumine prospero, & salutari: prosterni muros, quibus ea regio cludebatur: restitui commercium Vrbi laboranti: fidem exulantem postliminio reuocari: & campos, irrigatos innocenti Martyrum cruore, in fructus vberes Christianorum sensim resolui. Videlicet hæc nos vnica spes alit, hoc solatium sustentat, ex Diui Ioannis Chrysof. men-

re, ac sententia illa: *Sicut planta, rigata magis
crescunt; ita Fides nostra oppugnata, magis floret.
Neque, horti aquis irrigati, ita germinant; rot Ec-
clesia, si Martyrum sanguine irrigentur.*

DE

Habuit Societas IESV

1. In Regno Figen in Ciuitate Nangalaqui Collegium, Domum Probationis, Domum Misericordie, et Hospitale, et in territorio Residencias sex, et multas Ecclesias notata signo +	12. In Regno Bugen in Ciuitate Coara Coll. inchoam et Resid. 2. et Ecclesias	25. In Regno Uaca
2. In Arima Ciuitate Collegium, et Seminarium, et in ditione eius Residencias septem, et multas Ecclesias.	13. In Regno Chucjen in Ciuitate Facata Coll. inchoatum, et Resid. 3. et Ecclesias.	26. In Regno Yedrijen
3. In Uomura Ciuitate Collegium, et in ditione Residencias quinque, et multas Ecclesias	14. In Regno Nangato in Ciuitate Ximonoxequi Resid. et Ecclesias.	27. In Regno Canga Canazaua Res. et
4. In Ciuitate Firando Col. inchoatu Resid. 2. et multas Ecclesias.	15. In Regno Suuo in Ciuitate Yamanguchi Res. et Ecclesias	28. In Regno Noto E
5. In Insulis Goto Res. 2. et in Supradictis Ecclesijs publicatum erat Concilium Tridentinum.	16. In Regno Aquu in Ciuitate Firoxima Res. et Ecclesias	29. In Regno Mino Quihu Resid. et Ecclesias
	17. In Regno Bichu Ecclesias	30. In Regno Vouari Quiyolu Res. et Ecclesias
	18. In Regno Bijen Ecclesias	31. In Regno Suuio Imperatoris Daihu Ecclesias.
	19. In Regno Farina Resid. et Ecclesias.	32. In Regno Mula Curia Yendo Imper Xogun Resid. et Ecclesias.
	20. In Regno Tzunocuni in Ciuitate Ozaca Resid. et altera in Ciuitate Sacai.	33. In Regno Quino Residencias, et Ecclesias.

Pars Corea

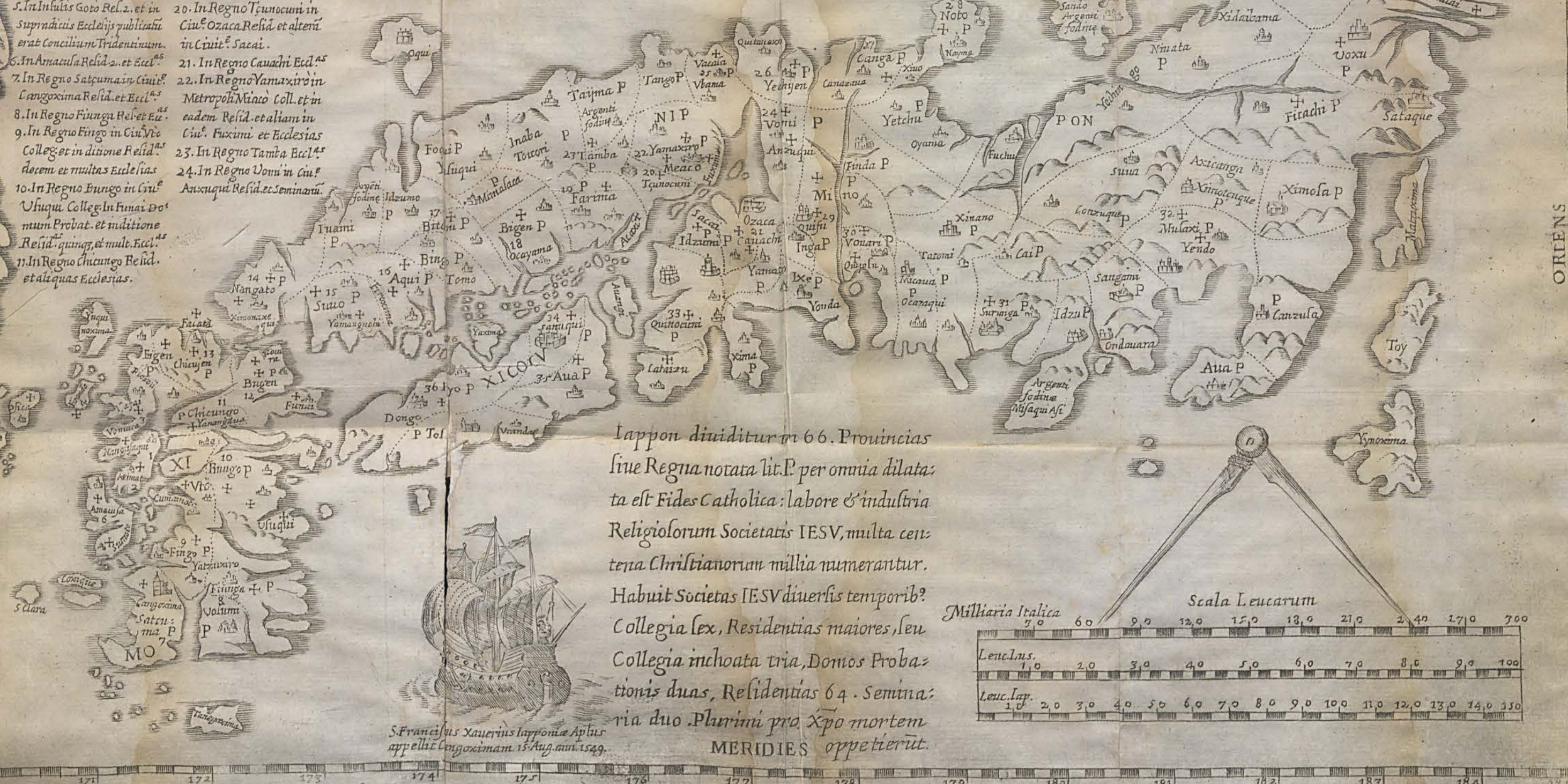
IAPPONIAE
Nova & accurata descriptio
Per R.P. Antonium Franciscum Cardin
Societatis IESV
Ad Elogia Iaponica

34. In Regno Samuqui Ecd^{as}
35. In Regno Aua Ecclesias
36. In Regno Iyo in Civitate
Dongo Resid. et Ecclesias
In ceteris Regnis praecipue
in Uoxu, et Deua, et Nizeo
extra Iaponiam dispersi
sunt Christiani maxime hoc
tempore persecutionis quae
incepit anno 1612.

- Habuit Societas IESV
- 1. In Regno Figen in Ciuitate Nanga Saqui Collegiū, Domum Probationis, Domū Misericordiae, et Hospitale, et in territorio Residentias sex, et multas Ecclesias notata. Anno +
- 2. In Arima Ciuitate Collegiū, et Seminarium, et in ditione eius Residentias septem, et multas Ecclesias.
- 3. In Uomura Ciuitate Collegiū, et in ditione Residentias quinqz, et multas Ecclesias.
- 4. In Ciuitate Firando Collinchoati Resid. 2. et multas Eccles.
- 5. In Insulis Goto Res. 2. et in Supradictis Ecclesijs publicatu erat Concilium Tridentinum.
- 6. In Amacusa Resid. 2. et Ecc^{as}.
- 7. In Regno Satsuma in Ciuitate Cangoxima Resid. et Ecc^{as}.
- 8. In Regno Fiuuga Res. et Ecc^{as}.
- 9. In Regno Fingo in Ciuitate Collegi. et in ditione Resident. decem et multas Ecclesias.
- 10. In Regno Bungo in Ciuitate Uluqui Collegi. In Fimar Domum Probat. et in ditione Resident. quinqz, et mult. Ecc^{as}.
- 11. In Regno Chicungo Resid. et aliquas Ecclesias.
- 12. In Regno Bugen in Ciuitate Cocura Coll. inchoati et Res. 2. et Ecc^{as}.
- 13. In Regno Amajen in Ciuitate Ecacata Coll. inchoatum, et Resid. 3 et Ecc^{as}.
- 14. In Regno Nangato in Ciuitate Ximonoxequi Resid. et Ecc^{as}.
- 15. In Regno Suuo in Ciuitate Yamaguchi Res. et Ecc^{as}.
- 16. In Regno Aquia in Ciuitate Piroxima Res. et Ecc^{as}.
- 17. In Regno Bicchu Ecc^{as}.
- 18. In Regno Bijen Ecc^{as}.
- 19. In Regno Farima Resid. et Ecc^{as}.
- 20. In Regno Tcunocum in Ciuitate Ozaca Resid. et alteram in Ciuitate Sacai.
- 21. In Regno Cauachi Ecc^{as}.
- 22. In Regno Yamaxiro in Metropoli Miao Coll. et in eadem Resid. et aliam in Ciuitate Fuximi et Ecc^{as}.
- 23. In Regno Tamba Ecc^{as}.
- 24. In Regno Voni in Ciuitate Anzuqui Resid. et Seminarium.
- 25. In Regno Uaia Ecc^{as}.
- 26. In Regno Yechi Ecc^{as}.
- 27. In Regno Canga in Ciuitate Cauazaua Res. et Ecc^{as}.
- 28. In Regno Noto Ecc^{as}.
- 29. In Regno Minom Ciuitate Quifu Resid. et Ecc^{as}.
- 30. In Regno Vouari in Ciuitate Quiyolu Res. et Ecc^{as}.
- 31. In Regno Suma Curia Imperatoris Daibu Res. et Ecc^{as}.
- 32. In Regno Muxi in Curia Yendo Imperatoris Xogun Resid. et Ecc^{as}.
- 33. In Regno Quinocum Residentiam, et Ecc^{as}.

OCCIDENS

ORIENS

S. Franciscus Xauerus Iaponiae Apstlus appellat Cangoximam 15. Aug. anni 1549.

Iapon diuiditur in 66. Prouincias siue Regna notata lit. P. per omnia dilata: ta est Fides Catholica: labore & industria Religiosorum Societatis IESV, multa centena Christianorum millia numerantur. Habuit Societas IESV diuersis temporib⁹ Collegia sex, Residentias maiores, seu Collegia inchoata tria, Domos Probationis duas, Residentias 64. Semina: ria duo. Plurimi pro Xpo mortem MERIDIES oppetierunt.

Milliaria Italica	60	90	120	150	180	210	240	270	300	
Leuc. Ins.	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
Leuc. Iap.	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100

Anuqua Eccl^{ia}
 iua Ecclehas
 io in Civitate
 Et Ecclehas
 cis precipue
 ia, erudizo
 In disperu
 maxime hoc
 tionis que
 a 612.
 R
 x
 a
 a
 a
 l

131

FASCICVLO

**P. ANTONII FRANCISCI
 CARDIM,**

In quo D. Franciscus Xaverius, fustibus,
 sagittis lapidibus, cruentatus;
 Indorum Martyrum
 Pater fuit.

✠

Lumina cui debes, auramque, diemque, sagittis
 Quid Solem violas, India, Xaverium?
 Verbera quid duri ingeminant & vulnera fustes?
 Solis & in vultum saxa facesque volant?
 Vulnera Sol patitur? fundet pro sanguine lucem:
 Vulneraque hec Solis, sidera Solis erunt.
 Vulnera Sol habet? erumpent de vulnere Soles:
 Sideraque Indorum, Martyres exsiliunt.

Xa.

Xaverius parit Heroes per vulnera . Plures
 Edat tot Heroas, vulnera plura cupit.
 Mille suo parit Heroas de sanguine . Mille
 Qui parit Heroas, sidera mille parit .
 Cerne coronatum Heroum diademate Solem .
 Quam benè Hic Heroas Sol diadema gerit .
 Invidus obscurat Sol sidera . Xaverius Sol
 Non flagrat invidia siderum, amore flagrat .

Rev. P. Hieronymi Petruccij
 Soc. IESV.

Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur
 Quis solus videtur, sed non videtur

ELO.

*S. Franciscus Xaverius Indiarum Apostolus In Iaponia
Pro fide Lapidatus, Virgis Cæsus, Sagittis Vulneratus,
Non Sine Sanguine, Sed Mirabiliter a Deo Liberatus.*

15

ELOGIUM
PRIMUM
S. FRANCISCI
XAVERII.

✠✠✠✠✠ AVERII fides emicat, veluti Sol su-
pra ignes alios minores. In prima
✠✠✠✠✠ huius operis fronte est, ut illustret
✠✠✠✠✠ opus uniuersum. Equidem ei primas
debeo: quia Orientis tenebras primus dispulit,
& Iaponiæ Monarchiam Imperio Christi sube-
git: quapropter gloriosum ei nomen adhæsit
Apostoli Orientis. Ea fuit XAVERII celsitudo,
ut Numini Regna etiam atque Imperia subiu-
gauerit.

Acce-

Elogia occisorum in odium Fidei
Accedit illud quoque: videri rationi consen-
saneum, vt Magister alumnos præeat, quos in-
stituit ad salutem; vt Dux ante milites suos gra-
diatur, quos instruxit omni armatura fortium,
ad prælia Domini: & vt primus legat offeratque
in Fasciculum flores, quos seminauit atque aluit
Colonus fortunator multo, quam olim Adam:
siquidem spinas & tribulos, idest Idololatrias
Iappones, in purpureas rosas conuertit, & in
æternos amarantos. Nec mirum: quia etiam
mare, vndis maxime exagitarum, ad tranquillitatem
exegit: & pedis contactu in dulcedinem
fluctus eius falsos immutauit. Quod si leui digi-
to pedis hoc prodigium patrauit; quid non
prestare potuisset, si manu sua Oceanum teti-
gisset?

Sanctissimus vir, FRANCISCVS XAVERIVS,
fuit natione Nauarrus. Hinc vim habuit, quasi
hereditariam, iniiciendi catenas beneuolentiæ in
hominum animos, quos Regio Nauarra,ATRIX
eius, subministrare ipsi potuit, cum catenas
pro stemmate suo gerat. Arcto consanguinitatis
gradu fuit cum Regibus coniunctus: sed Re-
gum gloria maior fuit, quod eum agnatum &
consanguineum habuerint. Exortus est in Ca-
stello Xauerij, prænunciante Cælo, eum su-
pera-

peraturum magnitudine sua ceteros homines:
quemadmodum super ædificia, quæuis alia pro-
minet turris præalta atque excelsa: vel etiam,
quia iam tum, eum in ipsis incunabulis intra ca-
strum illud armabat, ad obeundam sacram ex-
peditionem Orientis. Editus in lucem est, an-
no millesimo quadringentesimo nonagesimo se-
ptimo: quo tēpore Archithalassus Oceani Oriē-
talis Dominus Vascus de Gama regiones Oriē-
tis, nullis Europæis antea peruias, aperuit: vt cre-
deretur Lusitanus vir, XAVERIO potius, quam
Regno Lusitaniæ, atque eius gloriæ, nauigatio-
nem illam aperire.

Lutetiæ Parisiorum, quæ sunt iam Regni flo-
rentissimi Athenæ, Philosophiæ ac Sacræ Theo-
logiæ strenuam operam nauauit, mira ingenij
commendatione: & breui euasit Magister, ita vt
tradere alijs Philosophiæ præcepta potuerit, cum
auditorum suorum admurmuratione secundissi-
ma. Ibi inter primos socios IGNATII Loyolæ ac-
citus est. Ex IGNATII consuetudine ita profecit
statim; vt omnia genera virtutum quasi ex fon-
te hauserit, iisque suos commilitones etiam im-
buerit. Mox, vt seipsum vinceret, atque in po-
testate haberet, exigeretque pœnas, antea actæ va-
nitatis; duro nexu obstrinxit nudum corpus,
-1553 * C sed

12 *Elogium occisorum in odium Fidei*
sed miraculo Deus funes illos dissoluit: neque enim par erat, vinculis præpediri eum, qui spatia terrarum immensa erat peragraturus. Destinatur ad Orientis facram expeditionem ab IONATIO Patriarcha, flagitante Ioanne Tertio, Rege Lusitaniæ: & à Paulo III. Pontifice Maximo, Apostolici Nunciij dignitate condecoratur.

In Lusitaniam est profectus, erectam expectatione viri tam egregij, cuius aulam pauper intrauit. Et isthic visa est purpura Regum prouolui ante genua Paupertatis, quasi hæc imperaret pompæ illius: non sine admiratione omnium, qui facile sibi peruaferant, sub atrica veste diuinum aliquid latere. Dum Vlyssipone opportunitatem nauium expectat, soluturus in Orientem; Apostoli cognomentum sibi & posteris promeruit: Lusitania enim ideò deinceps Religiosos viros nostræ Societatis, Apostolos nuncupauit. Tandem auspicijs felicissimis 7. die Aprilis, anni 1541. soluit ex eo portu Vlyssiponensi. Et sanè congruè Aprilis mense: nam clauas Cœli ianuas aperturus populi Orientis, inde tunc nauigabat. Fertur trecenta millia animarum expiisse fonte Baptismi. Sed maiora perhibet de eo Bosius Eugubinus: dum affirmat, post

Eccle-

Ecclesiæ Christianæ exordia, per annos 1500. non tot mortales fuisse veneno prauis dogmatis infectos ab Hæreticis vniuersis; quot vnus XAVERRIVS, annis vndecim, Christianæ doctrinæ medicamentis persanauit. Incensa eius Charitas, qua in nauigio cunctis præstò erat, atque opem ferebat; Sancti viri nomen illi comparauit, quod postmodum retinuit in Oriente vniuerso. Vehementi & diuturna nauigatione nauis concussa & quassata Mozambicum in hiberna concedere debuit, vt reficeretur: & tum ibi incolas, atque insuper Socotorinos, ad quos nauigium diuerterat, operibus magnis in admirationem sui statim erexit: Deo nauem ita dirigente, vt solo saltem conspectu Africam iuaret, quandoquidem aliò ex Cœli destinatione properabat.

A Mozambico exscendit in littus Goanum. Mirum dictu est, quàm breui tempore eius Urbis facies fuerit in melius immutata. Urbem illam Ethnicam tam citò extinxit, vt Goa in ipsa Goa frustra iam quaereretur. Vix spiritum & vires collegerat, cum in Comorinum Promontorium progressus est: ibique Parauàs, barbarum hominum genus, sub Christi iugum adduxit. Inde, iussu Ioannis Regis, in arces atque Vrbes

*

C

2

mari-

Elogia occisorum in odium Fidei
maritimas immigravit, quas Lusitani praesidia-
rio milite obtinebant. Vbiq; regionatim per
vicos & plateas, rudes quoq; & mancipia, tin-
tinabulum quatens, elata voce instituebat: ne-
que Apostolici Nunciij dignitas erubuit descen-
dere ad haec infima Christianae Fidei rudimenta:
quin immo, maiora semper conatus, mendiculis
opitulabatur, diu noctuq; assidebat agris,
vigiliasque ad lectulos eorum agebat, nun-
quam illius Charitate dormitante, aut ces-
sante. Cum militibus classico audito euocabat-
tur ad arma: non ut hostes quidem sterneret, sed
ut contubernales potius iuaret. Hanc caelestis
eius vitae institutionem subsequuta sunt mira-
cula complura: nempe oculos caecos, manus
abscissas, attritos pedes restituit: pristinam va-
letudinem agris reparavit: e sepulchris mortuos
excitavit ad vitam, ijque numerantur septem
supra viginti. Quod autem Orienti uniuerso ad-
mirationi fuit, Lusitanos animo prostratos & pa-
uefactos, ad dimicandum est adhortatus, victo-
riamque pollicitus est: quam celeberrimam sunt
consequuti, ut dicam quam breuissimè. XAVERIUS,
sola ducentorum triginta Lusitanorum
acie instructa, numerosissimam classem Ace-
norum ita debellavit, ut quaterna millia barba-
rorum

rorum ferro perempta fluitare in undis mox vi-
derentur; & cladis illatae documentum fuerit
eruentus aliquandiū Parthenis Oceanus contra
Malacam. Victoriae autem argumentum fuerit
classis Lusitanorum, quae cum praeda opima in
portum, similis triumphanti, remeavit. Hinc
ad Malucas perrexit, ferox hominum genus, in-
demitum, & per montium iuga dispersum, om-
nique solutum lege: eos tamen Coeli doctrina
mitigavit, & ex obscurissimis latebris adduxit ad
Christianae vitae splendorem XAVERIUS, cum
Elisabetha Regina Ternatensi.

Inter haec Iapponia, arcana Dei nutu, eum
ad se inuitabat, ad quam XAVERIUS ardentis-
simè anhelabat: idcirco, frustra inuidia fremen-
te, ac etiam repugnante amicorum beneuolen-
tia, post mille Oceani pericula, 15. die Augusti,
1549. Cangoxima portum, situm in Regno
Saxumano, tenuit felicissimè. Neque Sol an-
tea vnquam ibi clarior atque illustrior exortus
est: Aliquantulum per finitima Regna digres-
sus, Meacum gentis caput adire operae pretium
duxit: ratus fore, ut, debellato capite, cetera mem-
bra in Christi ditione breui haberentur. Superba
Ciuitas peregrinū hominem accepit initio cru-
deliter, fustes, lapides, sagittas expediuit, non
sine

18 *Elogia occisorum in odium Fidei*
sine sanguine: sed mirabiliter à Deo liberatus est
X A V E R I V S .

Iapponia miraculorum luce perstricta, mil-
lenos & millenos immerferat ad salutem in Ba-
ptismi fonte, vt ab animæ sordibus repurgaren-
tur. Non ità multò post, rursus Goam est reuer-
sus. nec sanè tam rapida conuersione Sol in
Cælo circumagitur. Adhuc anhelus erat, ex his
sæpius repetitis maximis itineribus pijsque ex-
peditionibus: cum iam quater adamantinas Si-
narum portas videbatur: quæ, quoniam X A V E-
R I O viuenti ac spiranti reluctabantur; experiri
libuit, an ei paterent saltem morienti: sciebat
enim, Scripturæ Sacræ oraculis extolli mortis for-
titudinem, & Christum Dominum oportuisse,
pati prius, quò ita Cæli ianuas aperiret. Ergo
apud Insulam Sancianum, subsidijs humanis
omnibus destitutus, sed cælestibus tamen
redundans, X A V E R I V S in arenosum litus
eiectus, nobis ereptus est, vt Cælo potiretur.
Et meritò patenti in littore obiit: non enim de-
cuit, infra vnus Urbis aut Regni angustias emo-
ri eum, cui totus nouus Orbis, quantus quantus
est, ad benè merendum de omnibus pauerat.

Postridie Kalendas Decembris recurrit anni-
uersaria eius felicissimi obitus dies. Fuit vii spi-
ritu

è Societate I E S V . 19

ritu Dei plenus: nec benefactis modò, sed verbis
quoque adeò efficax; vt naturæ atque elementis
ipsis imperaret: Opifex rerum admirabilium;
benignus & misericors erga inopes, Diuinæ
gloriæ acerrimus propugnator: & quem nulla
maris aut terrarum discrimina vnquam frege-
runt aut terruerunt: sibi dumtaxat vnice infen-
sus; se flagris frequentissimè vsque ad sangui-
nem excipiebat: deditus contemplationi re-
rum Diuinarum, sæpè dies, sæpè noctes in ijs
exercebatur, perfusus animi liquidissima volu-
ptate. Virginitatis, Apostolatus, & Doctoris
gentium laurea insignis, etiam Martyrij aureo-
la condecorandus videtur, cuius nimirum de si-
derio semper flagrauit.

Corpus eius incorruptum, Goa in Domo
Professa Societatis I E S V habetur, intra con-
ditorium argenteum: eòque confluit Oriens
vniuersus, excitus miraculorum fama: quem-
admodum Orbis totus sacras eius Reliquias in-
de repetit.

Neque verò Orientalis India dubitauit vn-
quam, se illius tutela muniri: qua vtique
sola, Regum potentissimorum; & piratarum
irruptiones conspirationesque, ceteroqui ex-
hausta viribus, aliquoties elusit. Sed cur in
Orien-

P. Francisco Carrionius Hispanus, Societ. IESV, multo Fir-
randi Veneno modum Fidei moritur IKizuki. Augusto
Roma l. Supe. Permissu 1590.

ELOGIUM II.

P. FRANCISCI

CARRIONII.

PFranciscus Carrionius, Natione Hispanus,
natus est Methymnae Campi, Diocesis
Salmanticensis: cum verò, si indolem animi spe-
ctes, & primos virtutum eius odores; flos campi
appellari posset. In hortulum Soc. IESV tran-
slatus est, anno salutis 1571. in Indiam nauiga-
uit anno 1574. Sed triennio post P. Franciscus
Carrionius à P. Alexadro Valignano Visitatore in
Iaponiã missus est: à quo insuper iniunctum ei
fuit, vt annuas litteras expeditionis Iaponicæ
conscriberet, quod accuratè admodum egit, re-
ferens in codicem incrementa Religionis, & res
præclare gestas à Soc. IESV Operarijs in ea Do-
mini vinea, quam ipse simul excolebat: nec
enim decorum esse interpretabatur scribere,
quæ cum laude alij agebant; nisi agere laudabi-
liter certatim ipse cum eis conniteretur. Singil-
latim ipse operam egregiam nauauit in Insula

*

D

Xi-

26 *Elogia diciturum in vitam Fidei*
Ximo, & Meaci etiam consilia vitæ æternæ, &
documenta salutis, tum in alloquijs priuatis, tum
in concionibus publicis, exposuit ijs, inter quos
Pater atque Institutor eorum versabatur. Tum
verò, tametsi esset vita ac moribus innocens;
passus est persecutiones admodum graues: sed
inter eas constans eius animus minimè succu-
buit, viresque nouas inde hauriens, quàmpluri-
mos ad Religionem Christianam induxit. Ad
hæc in Regno Bungensi diu mortem, auidè ex-
pectauit, quam expetere semper solitus erat
quasi laborum suorum metam (quo tempore
videlicet, Iosumunius Francisci Regis Filii, &
Cicacata eius agnatus aduersus Religionem sa-
uerunt) sed voti compos non fuit. Demum,
anno 1590. missus Firandium est, vt Euange-
lium, quod ibi fuerat recenter seminatum, exco-
leret, & proueheret ad messem. Dùm verò ibi
labore indefesso obsudaret, magno Religionis bo-
no; extinctus est propinato veneno in odium Fi-
dei, mense Augusto eiusdem anni, in Vico Insu-
læ Firandensis Ichisuki, agens ætatis suæ annum
36. initæ Societatis. 17. atque expeditionis Jap-
ponicæ. 17.

P. Georgius Carualhal Lusitanus Societ. IESV. milto Fi-
randi venero in odium Fidei moritur IKizuki. s. Maij. 1592.

ELOGIUM III.

P. GEORGII CARVALHAL

IN Lusitaniæ Regno P. Georgius Carualhal na-
tus est, fuitq; patria eius Ciuitas Visésis. A pue-
ris probè institutus in primæ litteraturæ rudi-
mētis, ac præbens specimen virtutis magnæ, cum
17. attigisset annum, Soc. IESV nomen dedit, an-
no salutis 1567. In hac Religiosæ virtutis palæ-
stra statim exercitationibus pijs animum cœpit
præparare ad obeundos pro Fide labores, & ad
procuracionem animarum non in Europa dum-
taxat, sed in exteris quoque regionibus Numi-
ne propitio promouendam. Ergo, annuentibus
iam Moderatoribus suis, cum Operarius probè
instructus esse videretur; in Indiam profectus
est, anno 1578. Tam illustre autem specimen
sui omnibus dedit; vt, decennio post, fuerit con-
stitutus Magister Nouitiorum, quippè vir infi-
gnitè pius, & virtutibus magnis instructus. In-
de in Iapponiam progressus, vt maiora in dies

28 *Elogia occisorum in odium Fidei,*
pro incremento Fidei moliretur; in Ximo, præ-
cipue in Bangi Regno strenuè adlaborauit in
Euangelij cultura: ibique alterum decennium
incredibili cum animarum prouentu exegit; &
successit P. Francisco Carrionio IchisuKi extin-
cto, par in omni laude antecessori suo tam egre-
gio. Demùm, post incommoda plurima, labo-
resque assiduos & perennes, quibus biennio fe-
rè cum gloria est perfunctus; è uiuis sublatus est
fanguinis vomitu, quem virosa potio prouoca-
uit, propinata in odium Fidei, excessitque subita-
rio exitu, 5. die mensis Maij, anno salutis 1552.
ætatis 42. & inita Societatis 23.

P. Theodorus Manteles Belga, Societ. IESV, in isto
Firandi Veneno modum Fidei moritur Malaccae 1593

ELOGIUM IV.

P. THEODORI
MANTELES.

Natione Belga, & patria Leodiensis fuit P. Theodorus Manteles, dignus plane nomine, quo insignitus in fonte lustrali fuerat, & qui verè donum Dei existimari potuit, fortit us videlicet ex beneficentia Numinis animam optimam, & plane idoneam ad animarum lucra comparanda. Annū agens 20. ad Soc. IESV adspiravit, & voti compos, in eam admissus est, anno salutis 1558. Et quia præ clara indoles eius angustos esse fines Europæ interpretabatur, præ latitudine Charitatis, qua Orbem Terrarum vniuersum completebatur; in Iaponiam traiecit: vt in eo ultimo recessu Orientis, Euangelium Christi propagaret, fugaretque ibi Idololatriæ tenebras; vbi ceteroqui Solis exorientis luce regio satis admodum illustrabatur. Ibi felicissimè decem annos impendit operam suam, quæ Ethnicos pertrahendo ad

300

Elogia occisorum in odium Fidei

ad lumen Christianæ veritatis, quæ eos initiando nostræ Fidei Sacramentis: vt, exuentes veterem hominem, nouum induerent, & populum acquisitionis Ecclesiæ illi nascenti representarent. Dum hæc molitur, satis prospero euentu, & augetur in dies numerus Christianorum; propinatum illi venenum est, ex Fidei odio, eodem omninò tempore, quo illud hausit P. Franciscus Carrionius, comes expeditionis, & socius laborum atque ærumnarum eius: sed enim, quia firma erat valetudine, & optima virium corporis constitutione; antidoti beneficio, quod statim initio suscepit, eam vim veneni tabificam & lethalem aliquo modo superauit. Itaque superstes adhuc ad biennium fuit: sed, si mortem euasit, haud morbos planè graues omninò euadere potuit, quos contraxit ex ea immam potione, & vitam ideò magnis cruciatibus afflictam deinceps perpetuò egit. Et missus primò Macaû est, postea Malacam, si quo modo potuisset, Cælo vtens magis propitio atque salubri, à tãta ægritudinis molestijs liberari. Ceterùm, cum iam esset Cælo maturus, è viuis excessit, inter Christianæ pietatis tum maximè obita exercitia, salutis anno 1593. inita Societatis

ELO-

P. Iosephus Furlanettus Venetus, Societ. IESV, multo
Firandi veneno inodit. Fidei moritur Arimæ... Aprili
1592

Societate IESU. 311

ELOGIUM V.

P. IOSEPHI

FURLANETTI.

Talis natione, patria Venetus fuit P. Iosephus Furlanettus: & in ea primaria Italia Vrbe imbutus à pueris est omni virtute præcipua probèq; instructus ea litteratura, ex qua oritur ingeniorum cõmendatio. Annum agens ætatis secundum supra vigesimum, ut posset alijs etiam prodesse, Institutum Soc. IESV adlegit, atque optauit in nostrum Ordinem transcribi, quod & consecutus est à Venetæ Prouinciæ Præside, anno salutis 1571. Non diu tamen in patria ei libuit morari: sed ut, maiora auspice Deo conaretur, maluit ex Europa excedere: & Goam, Vrbe celeberrimam atque Orientis caput, profectus est, anno salutis 1576. ibi verò hæsit biennio, seque virum religiosissimum peræquè atque operarium egregium omnibus exhibuit. Dein, nouam aggressurus pro Fide Christi expeditionem in Iaponiam soluit:

IO-

& Ma-

31

Elogia occisorum in odium Fidei.

& Macaum primò destinatus est, cœpitque de Religione recenter ibi fundata statim optimè mereri. Tacasuchij mox præfuit simul Ethnicorum conuersioni, simul eruditioni Christianorum, cum insigni animarum fructu. Quos enim, erutos ex Idololatriæ sinu, in Ecclesiæ gremium transferebat, vt Christo renascerentur; eos educare atque instruere satagebat: vt, si Tyranni ingrueret persecutio; non imparatum peccatus ærumnis atque tormentis gererent. Adhæc in Ximum migravit, & traditam procurationi suæ Insulam Goto administravit egregiè, ibique Ethnicos complures Christianæ Fidei aggregavit. Demum anno 1591. missus Firandum est; ibiq; propinato in Fidei odiû veneno, aliquandiû quidem vixit, sed magnis semper doloribus excruciaci se in posterum sensit: quocirca, post edita patientiæ, Christianæque humilitatis illustra sanè documenta, munitus Sacramentis Ecclesiæ, in Vrbe Arima extinctus est, mense Aprili, anno 1593. ætatis 44. in itæ Societatis 22. expeditionis verò Iapponicæ 15.

BLO-

S. Paulus Michi Iappon, Societ. IESU, crucifixus, lanceis
transfixus propter Fide Nangalachi .s. Febr. 1597.

ELOGIUM VI.

S. PAULI
M I C H I.

Beatulus Paulus Michi, natione Iappon, ex Re-
gno Aua oriundus, clarus sanguine, sed
multo tamen clarior moribus, & illustri sancti-
tate. Charitas, qua populares suos impensissi-
me prosequatur; omnibus eum apprimè gra-
tum; atque amabilem reddidit. Consuetudinis
eius excellentiam conijcere sit ex nomine, cui
infixam notam salutis gerebat, ut posset Iappon-
num quilibet dicere: Paulus non sibi, sed mihi
natus est. Quapropter, si natiuitatem eius Ange-
lus de caelo enunciaisset; potuisset dicere, Natus
est vobis hodie praedicator: quemadmodum ad
cunas Bethleemias olim cecinit, Natus est vo-
bis hodie Saluator Mundi.

Seminarium; Gregorij XII. Pontificia mu-
nificencia fundatum & erectum in Iapponia, in-
ter primos alumnos educauit Paulum: ut potè
adq. * E quem

34 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
quem mater Ecclesia inter primos flores hortuli
Iaponici legere debuerat, ut ijs coronaretur. In
Euangelij prædicatione ita excelluit, ut etiam
Purpuratorum animos voce pertraheret quò lu-
beret: veriùs multò, quàm Amphion sylvas &
cautes.

Audacia esset, Paulum in prædicatione
cum Sancto Paulo comparare: sed, in cruce
saltem Petro simillimus; ex hoc tantum ca-
pite Paulo sublimior videatur. Ætate sua an-
nos Christi Domini æquauerat, ex quibus vn-
decim egerat in Societate I. E. S. V.: cum, per se-
quutione latius grassante, comprehensus est in
Ozacæ Collegio, ubi morabatur, ab armata
satellitum manu. Perbissus verò est poenas acer-
bissimas, clarissimus Christi præco, tanquam
violator Tyrannici Edicti, quo Legi Christia-
næ silentium penitus indicebatur. Idcirco trun-
cata & reuulsa extrema pars sinistra auris, in ar-
gumentum ignominie: & carpento imposi-
tus, per Vrbes frequentissimas, Meacum, Oza-
cam, Sacayum, deductus est Nangafachum.
Delusus tamen euentu Tyrannus est: quia
curru vectus, quasi in gloria vehiculo, maior
quouis cruciatus, de poenis immerenti atque in-
innoxio inflictis, ac de Tyranno ipso triumpho
pha-

35 *Societate I. E. S. V.*
phauit, Tandem in crucem actus est, & per-
fossus lancea pectus eius. Diceres, in Nan-
gafachi colle, Christum cruci rursus affixum,
& in pectore lancea confauciatum, ut Iappo-
nes ab interitu vindicaret; nisi abscissio au-
ris discrimen fecisset. Emoriens erecta in Cœ-
lum oculorum acie, cruore suo irrigauit sub-
iectas collis eius cautes, in semen Christiano-
rum, qui erant ex eius obitu nascituri. Iu-
bente Taicosama, & Fasaburò Præside, irroga-
tum ei est tam iniquum supplicium, 5. die Fe-
bruarij, anno millesimo quingentesimo nonage-
simo septimo. Circumuentus satellitio, tamdiu
properabat ad martyrium; quamdiu ex cruce
pendebat: non ideo à prædicatione vnquam
cessauit, sed edixit: Ethnicos quidem ad æter-
na supplicia trahi præcipites; Christianos ve-
rò inuitari ad æternam felicitatem. Postremò,
ut in omnibus Christo simillimus appareret;
veniam eis rogauit, à quibus sibi vulnera in-
fligebantur: quæ etiam vulnera præoccupare
de cruce ausus, pectore spontè adducto versùs
cuspidem lancearum; ut milites negligentia
argueret.

Urbanus Octauus, Pontifex Maximus, Pau-
lum Michi gloria Martyrij condecorauit, de-
* E 2 cima

36 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 eima die Iulij, anni millesimi sexcentissimi vi-
 gesimi septimi: & sacra eius Lipsana Macai sunt
 iam in omni veneratione præcipua.

... in peccata lancea constantium, ut lapso-
 res ab interitu vindictæ, nisi abscessu au-
 tis dicitur bestia, hanc in erecta in Co-
 lum ecclesiis ad hoc hinc hinc hinc hinc
 iocis collis eius Christiano
 tam, qui cum hinc hinc hinc hinc
 bene Taciturno hinc hinc hinc hinc
 tam et est tam hinc hinc hinc hinc
 hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 timo septimo. Cuiusmodi hinc hinc hinc hinc
 propriam ad martirium; quantum ex hinc
 ponderat: non ideo a predicatione videtur
 certare, sed hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 as hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 ro inveni ad hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 ut in omnibus hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 viciam eis rogant, a quibus sibi vultum hinc
 hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 de cruce hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 culpideri hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 argueret.

Virtus Quædam Pontifex Maximus, Pa-
 lum hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc

ELO.

S. Ioannes Gotò Iappon, Societ. IESV, crucifixus, Lanceis
transfixus propter Fidē, Nangalachi, s. Febr. 1597.

ELOGIUM VII.

S. IOANNIS SOAN,

ALIAS GOTO.

ARgenti opes intra rupium viscera clausit
ambitiosa rerum natura, & inter ostrea-
rum conchas auarus Oceanus abscondit Ori-
entales gemas. Caelum perinde Ioannē Gotò in in-
sula Iapponiae secretum ab alijs collocavit, cir-
cumfuso ei Oceano: vt undarum fremitu, qua-
si latratu, pretium eius custodiret. Quocirca
quidnam est insulanis felicius: ex quo Beatum
Ioannem nobis Gotò Insula, Rhodo clarior, pro-
creauit, ex qua vitam simul & cognomentum
hausit? quamquam ea est Ioannis gloria, vt pos-
sit æquiore iure Insulae eidem nomen indere,
quam ab ea illud mutuari.

Vitæ innocentia, integritate, & moribus
egregijs ita enituit; vt non ex ortus in terris, sed
è Cælo delapsus propemodum haberetur: ideo
que intuentium oculos animosque in admira-

tior

tionem sui rapiebat. Illum tyrannica Ozacæ inundatio conuoluit, vnâ cum Paulo habitantem, cuius felicissimam sortem ei subire licuit: vt, quos amor in vita coniunxerat, eosdem in exitu non distraheret.

Abscissa sinistrae auris particula, eum per Vrbes ad spectaculum circumtulit Tyrānus, vt ipsi vulgò illuderetur: sed Cœlum intercessit, & contra barbarâ eam Tyranni mētem effecit, vt cuncti potiùs illum, quasi sanctitatis miraculum, suspicerent. Erexit verò illum in sublime Deus, vt liberiùs eorum, qui circumsteterant, oculis obuersaretur. Genitor ipsemet, dolore superato, filij supplicio interfuit, redijtq; ditior atque illustrior, aspersus cruore eius. Et hìc sanè immutauit Natura ordinē: quia Ioannes, quasi pellicanus de nidulo crucis, lacerato pectore stantem sub alis suis parētem sanguine proprio refecit. Tandem psalmos Dauidis emodulans, ad eryoris fluentia, veluti cygnus, qui ad murmura Mæadri exequias funereo darmine prosequitur, in Cœlum euolauit, annos 19. natus. Martyrum autem albo eum inseruit Urbanus v. i. Pont. Max. 10. die mensis Iulij, anni 1627. Illius cineres apud Macaüm in Collegio Societatis I. S. V. iam instar thesauri habentur.

S. Iacobus Kikai Iappon, Societ. IESU, crucifixus & lanceis transfixus propter Fide, Nagalachi. s. Febr. 1597.

ELOGIUM VIII

S. IACOBUS

KIKAI

Beatissimus Iacobus Kikai Iappon, in Bigensu Regno exortus est. Pietas, Religio, Charitas, & virtutum omnia decora certarunt in eo exornando. Inter ceteras animi dotes, potissimum coluit Christianam Humilitatem: idque egit tam studiosè atque impensè; ut quasi pondere innato semper ad ima deprimeretur, provolueretur ad omnium pedes, tanquam ad centrum suæ gloriæ suæque nobilitatis: non sine eorum, qui spectabant, amabili quadam veneratione.

Ozacæ, in Societatis Collegio, annis permultis, ostij claves tenuit, quibus Cælum plurimis rese-
rauit. Erat enim laicæ professionis: at inter al-
loquia adeuntium, quantum eius vitæ ratio
patiebatur, omnium pectora inflammabat, & ad
salutis desideria cunctos incendebat. Paulum &
Ioan-

40 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
Ioannem raptos ad supplicia minimè deseruit:
quinimmò ignominiam, eorum vulnera, & cru-
ces, vti confors martyrij, est confectatus: beatif-
simamque animam, sub iisdè Tyranno & Præsi-
de, cum ijs socijs exhalauit. Inter acerbissima
crucist tormenta, petatum ab amico linteum san-
guine irroratum (triste quidem, sed magnum
tamen eius Fidei monumentum) recusauit præ
animi demissione, cuius professionem nec in
morte ipsa vel minimùm remisit. Passus est 64.
ætatis suæ anno. Romanus Pontifex, Urbanus
Octauus, eum conscripsit in Martyrum nume-
ro, 14. die mensis Iulij, anni 1627. & in Ma-
caénsi Collegio eius reliquiæ seruantur.

ELO-

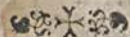

P. Didacus de Mesquita Lusitanus, Societ. IESU, à Laponia relegatus
in odium Fidei in ipso deportationis articulo laboribus, et iniquis coactus
tus, obiit in suburbio Nangalachi. 4. Nou. 1617.

ELOGIUM IX.

P. DIDACI DE

MESQUITA.

L Vitanum Oppidum, Lamecensis Diocesis, Menianfrigidum nomine, edidit in lucem Patrem Didacum de Mesquita: virum omni virtutum genere, sed in primis contemplatione rerum diuinarum, planè illustrem. Miror sanè, locum appellatione saltem adeò frigidum, prògenuisse virum ita diuinitus inflammatum. Ad præclaras ceteras animi dotes adiecit semper violentas, sed spontè obitas tamen, corporis afflictationes.

Fuit effusè in pauperes largitatis: cuius rei documentum esse potest; quòd semel vestem exuerit, vt ea mendicus operiretur: ne Martinus solus gloriatur de adsimili liberalitate: potuitque id agere, quia opus ei non erat indumento, cum arderet intus æstu Charitatis. Quòd si foris inopes, domi perinde subditi etiam

F

inge-

42 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
ingentium eius notissimum sunt experti: idcirco
omnium in eum, nempe Ethnicorum quoque,
amor ferebatur. In Iaponiæ cultura, cum an-
nos 38. labore assiduo defudaret; Regio ipsa, vt
aliquo modo gratiam rependeret, voce publica
eum Benefactorem suum consalutauit.

Hic ille est Mesquita, qui ab vltimis finibus
terrarum, Reges potentissimos Iaponum, Fran-
ciscum Bungi, Protasium Arimæ, Bartholo-
mæum Vomuræ induxit, vt per Legatos atque
Internuncios ad Gregorij XII. & Sixti V. pe-
des aduoluerentur; Christum Dominum in Vi-
cario suo Romano Põtifice venerarentur. Com-
munem prærogatiuam reor eum habuisse cum
Stella Magorum, exorta in Cælo, vt natum in
terris Deum, atque inter Bethleemias ruinas la-
tentem, ostenderet.

Idem Patriæ ac Parentibus restituit confir-
matus in susceptæ Fidei sanctitate, ac demiran-
tes maiestatem Europæ, adolescentes illos re-
gios, Mancium Itò, Michaellem Cingiuua, Mar-
tinũ Fara, & Iulianum Nacaora postea in odium
Fidei occisum.

Redditus Iaponiæ, quasi euoluto eo tempore
indormisset segnis ac cessans; feruentius rem
Christianam promouere statim cœpit, nutantes

neo-

neophytos in Fide stabilire, priuatis largitioni-
bus Xenodochia condere, Collegia regere, at-
que in omnium animos dominari: vt profecto
facinus fuerit sanè indignum, exulare debuisse,
Macaum hunc Iaponiæ tam beneficum cul-
torem. Fremebant Tyranni leges, cum ipse
adiret interim potentium limina, persuasurus,
ne nostri omnes Nangalacho ablegarentur: fo-
re enim arbitrabatur, vt, si radices manerent, Fi-
des aliquando repullularet. Sed faciles antea &
beneuolos eorum aditus, omninò clausos repe-
rit: cum Primates latis legibus tam iniquis obse-
querentur, ne Tyrannus in capita eorum sæui-
tiam suam cum indignatione transfunderet.

Itaque vidit P. Mesquita, templa dirui, Reli-
gionem expelli, & Christianorum alios trucidari,
alios pertrahi ad idola: atque ingentem stra-
gem irrogari eis, qui imperio Christi colla sub-
miserant. Ob eam rem dolor maximus in ani-
mum eius peruasit, & sanguinem in venis corru-
pit ac deprauauit. Quare, non impetrata ma-
nendi venia intra Urbem, donec conualesceret;
paulò post ingrauescente morbo, in solitudine,
quæ videri poterat viris erga ipsum humanior;
tandem inter fentes ac dumos defecit. Putem,
id euenisse, vt in vitæ vltimo illo exitu belluas
* F 2 agre-

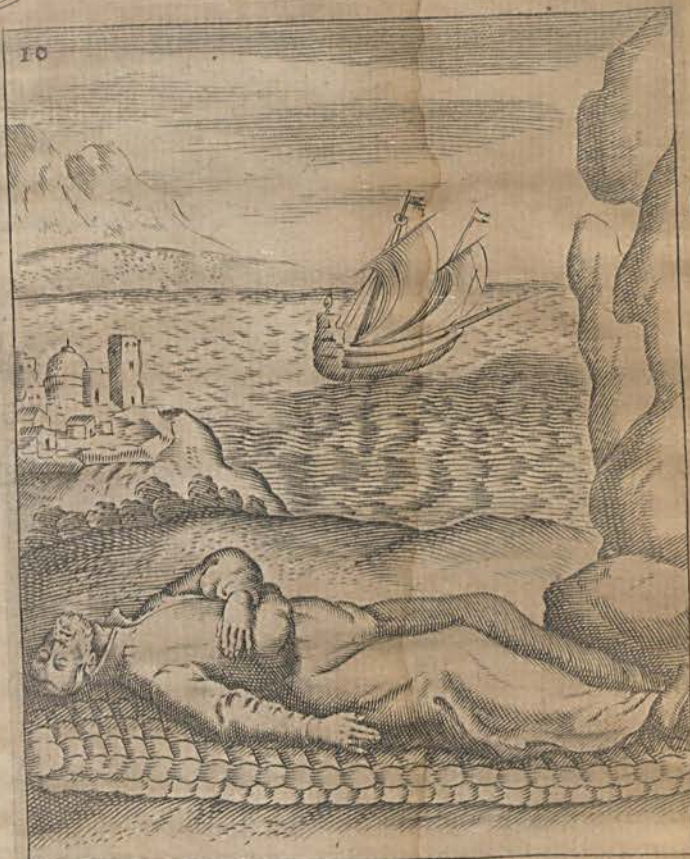

44 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
agrestes etiam suæ sanctimonix participes red-
deret.

Migrauit in Cœlum 4. die mensis Nouembris
anni 1614. atatis 61. Societatis 41. dum impe-
raret Da fusama, & præficeret Nangafachi Pa-
xegaua Safioye, qui Christianorum erat flagel-
lum acerrimum. Macai, auctoritate ordinaria
Præfulum, de eo fuit inquisitum ad palmam,

ELO.

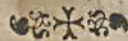
P. Antonius Franciscus Critana Hispanus, Societ. IESU, è
Iapponia proscriptus inodiū Fidei laboribus, squalore, & an-
gustis nauigij cōsumptus, moritur in nauī. 28. Nou. 1614.

è Societate IESU. 45

ELOGIUM X.

P. ANTONII FRANCISCI

CRITANA.

IN Hispaniæ Oppido Almodouar de Campo,
Toletanæ Diœcesis, natus est P. Antonius
Franciscus Critana: de quo dubitaueris meritò,
ipsæ-ne virtutes, an verò hæ ipsum magis dilexe-
rint: tam liberaliter suas opes & amœnitates in
eum illæ profuderunt.

Orationi deditus assiduæ, diuinissimam Tri-
dem prosequatur studio & obsequio plus-
quàm humano. nec minori animi propensione
Dei Genitricem venerabatur: ex quo factum est,
vt implorata Deipara nihil vnquam petenti ne-
gasse perhibeatur. Ad Orientē venit anno 1584.
& illum excepit & complexa est Iapponia, quasi
alterum Daniëlem, nempè Virum desideriorum.
Ætatis suæ florentis annos 32. in assiduis labori-
bus exegit: & sanè fatigationi respondit cultura:
quia

Elogia Occisorum in odium Fidei,

quia, inter manus eius laborantes, offerebantur
Namini perpetuo fructus vberes Christiano-
rum. Regnante Daifusama, Manilam deie-
ctus est: tanquam ideo, quia Euangelium prædi-
cabat. Ex incommoda navigatione, aliisque
angustijs nauigij, quo exul vehebatur, morbum
contraxit: ex quo è vita excessit, quasi in ipso
conspectu Ciuitatis: dispari, sed feliciori tamen
exitu: quia focij eius in exilium, Antonius in
Cælum migravit, die 28. mensis Nouembris, an-
ni 1614. ætatis suæ anno 64. in ita Societatis 43.
Manila Ciuitas, thesaurum tam pretiosum con-
sequuta, in Societatis Collegio eum veneratur.

Mancius Taichicus Iappo Societ. IESV. è Iapponia proscriptus
inodiis Fidei qualore Sagulis nauigi colu ptus moritur
Macai. 20. Ian. 1616.

ELOGIUM XI.

MANCII

TAICICO. 8

VTò, Iapponiæ Vrbs, Regni Fingi, Mancij
Taicico patria fuit: qui arte pingendi peri-
tissimus, ita vt penicillo Zeufim atque Apellem
propemodù superarit. Vniuersa fermè Iapponiæ
templa, sacris imaginibus, quas manu expressit,
exornauit. Sed se ipso præstantior, mistura colo-
rum longè alia, in animo suo, quasi in tabula pi-
ctura aptata, lineas duxit virtutum omnium.
Hinc verò intuentium oculis Pietas, Religio,
Charitas, Christiana Humilitas, ad viuum ex-
pressa, in ipso representari videbantur.

A Tyranno Daifufama Macaum missus in
exilium est: & tum satellitum furor, atque eorù
insolens violentia, qua præsertim icones ab eo
expictas ausu barbaro & sacrilego passim vio-
larunt; morbum ei creauit: ex quo etsi aliquan-
tulùm initio respirauit, quia recrudit tamen.

48 *Elogia Occisorum in odium Fidei.*
ex maris irati æstu, assiduaque nauigij iactatio-
ne; Macaum attingens animam efflauit, quasi
expectasset, donec exilij limen teneret, vt sortem
promereretur. Mortuus est 20. die mensis Ia-
nuarij, anni 1615. ætatis suæ anno 41. in ita So-
cietatis 8.

ELO-

Paulus Rioin Iappo Societ. IESV in exiliū extra
Iapponiam relegatus in odio Fidei qualore & agulhis
navigij cōsumptus, moritur Manilæ. 17 Febr. 1615.

ELOGIVM XII.

PAVLI

RIOIN.

IN Iapponiæ Oppido Yatzuxiro, Paulus Rioin natus est: humilitatis Christianæ, & religiosæ pietatis sectator eximius: & qui longè inter alios eminebat, quasi ex aliquo sydere procreatus: ideòque nō Purpuratis Regni modò, sed ipsimet Cubosamæ Tyranno acceptissimus fuit. Ad laboravit annis quadraginta in Societate, & semper quidem euentu prosperrimo: quia sudores eius, vberimos fructus Fidei Catholicæ pepererunt.

Tandem eadem exilij pœna, qua ceteros Euangelij præcones, Tyrannus eum mulctavit, odio Religionis, quam voce atque exemplo propagabat. Quocirca, correptus morbo, tum ex laboribus antea actis, tum ex incommoda nauigatione; ad mortem contabuit, ita ut stomachus egereret quidquid epularum pro refectione su-

G

me-

Elogia Occisorum in odium Fidei,
mebat. Neque opus erat alias dapes apparari ex
huius vitæ officina: quandoquidem solæ rerum
diuinarum deliciae tunc ei conferre ad volupta-
tem animæ videbantur. Manilæ ipsum & ægritu-
dinis acerbitas & desiderium felicitatis aternæ no-
bis eripuit, die 17. mensis Februarij, anni 1615.
ætatis 64.

ELO.

Matthias Sanga Iappō Societ. IESV in exiliū extra
Iapponiam relegatus prodiit Fidei qualore Sagulhis nauis
consumptus moritur Manilæ. 24. Febr. 1615.

de Societate IESV. 51

ELOGIUM XIII.

MATHIÆ

SANGA.

CAuachi in Iapponia natus est Mathias Sanga: vir, qui modestia ita os & manus composuerat; ut Religiosis exemplo, & spectaculo Ethnicis semper fuerit. Inter ceteras virtutes, fuit obedientiæ perstudiosus, eamque excoluit enixè. Catechistæ munus obiit fructu magno eorum, quos in Christiana Fide instituebat: sed ardor Charitatis eius morari in vna Vrbe, vnoque circūscribi Regno, non potuit: idcirco diuersa peruagatus, aliquot millia Ethnicorum pertraxit ad Christianam Religionem. Demum, post viginti & quinque annos in Societate nunquam intermissi laboris, seuiente adhuc Daifusama, Manilam extorris nauigauit: ibique oblanguescens, potissimum ex maris nauisea, cœlique inclementia, triumphanti similis in Cœlum immigrauit, vigesima quarta die mensis Februa-

✱

G 2

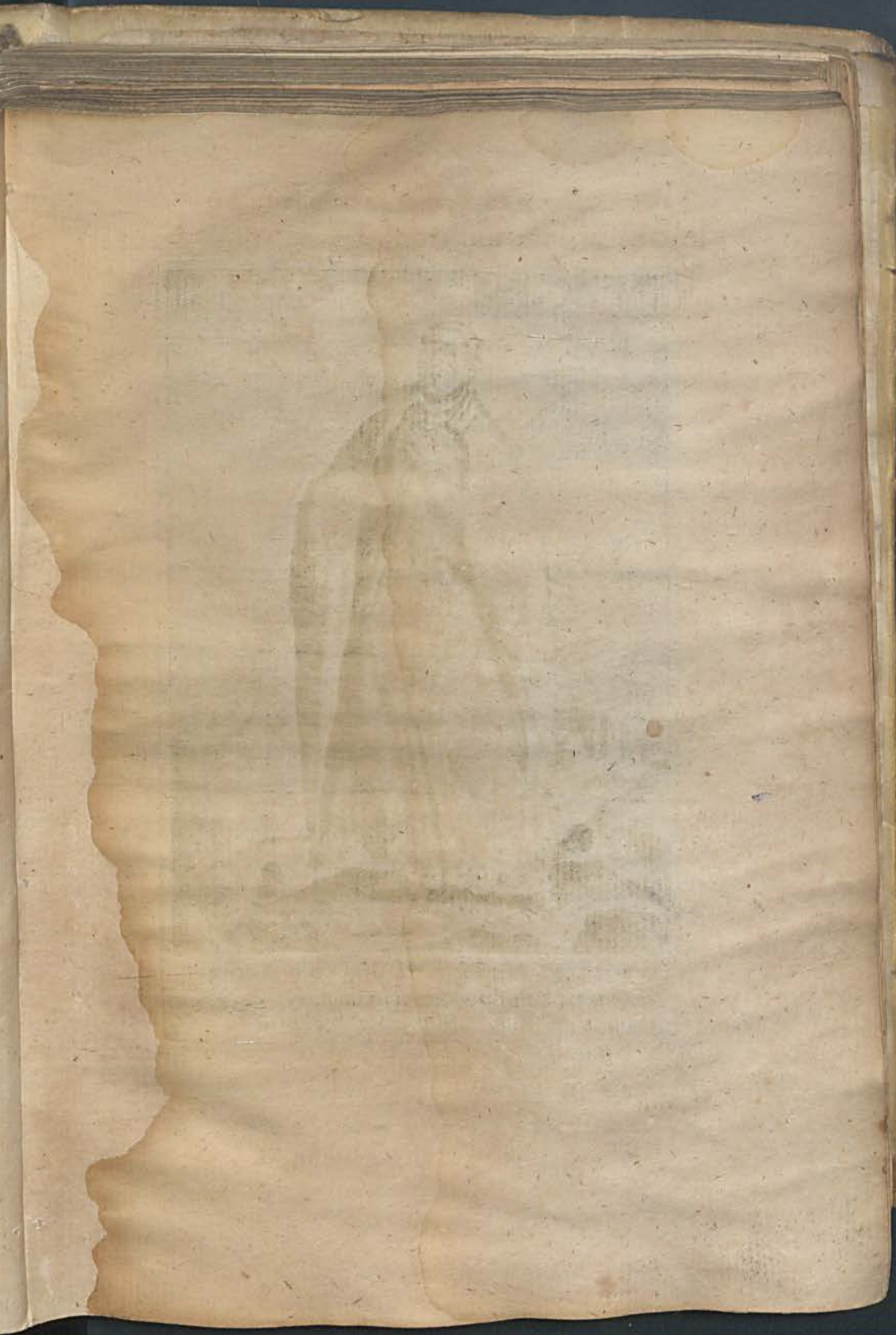
brua-

Elogia Occisorum in odium Fidei,
bruarij , anni millesimi sexcentefimi decimi
quinti , dum ageret quadragesimum tertium
ætatis suæ .

ELO-

Andreas Saitò Iappò, Societ. IESV in exiliū extra
Iaponiā relegatus in odiū Fidei qualore Cāgustis nauigi
conluptus moritur Manilæ. 28. Feb. 1615.

è Societate IESU.

53

ELOGIUM XIV.

A N D R E Æ

S A I T O

BVngi natus est Andreas Saitò: Religione,
& Christiana tum paupertate tum humi-
litate, planè vir præcipuus. Annos viginti ad-
laboravit in Societate in excolenda patria,
cum incredibili animarum prouentu: quos ve-
rò adhuc tenerrimos imbuebat in Fide; eosdem
exemplis suis mirè ad constantiam roborabat.
Tyrannus Daifusama Manilam expulit vi-
rum innocentem: quem, statim peracta na-
uigatione, ad præmia Cœlum euocauit, labori-
bus ac triumphis planè grauem, atque
omninò emeritum. Et fortasse festinato eum
obitu extinxit dolor patriæ supra modum la-
borantis sub Tyranni persecurione. Excessit
verò

54 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
verò è viuis, die vigesima octaua, mensis Fe-
bruarij, anni millesimi sexcentefimi decimi
quinti, ætatis suæ anno quadragesimo.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ELO-

Mancius Misloguchi Iappo Societ. IESV, in exiliū relegatus in ditiſſimā Fidei latas in Iaponia, laboribus æ rēnīsque confectus, in eadē moritur Febr. 1615.

è Societate IESV.

55

ELOGIVM XV.

M A N C I I

M I S S O G V C I.

BVngus, ferax Christianorum Regnum in Ciuitate Funaënsi, prima Episcoporum Sede, Mancium Misloguci alta quadā vitæ probitate præditum, in lucem edidit. Is, cum iuuentutem diū exercuisset, posteriorem aetatem vltimò fatigauit in promouenda procurandaque suæ gentis conuersione. Latuit, dum Daifusamæ eluuiο grassaretur: vt in ærumnis solatium Christianorum esset, & præsidium ac munimem in ruinis. Neque minui aut hebescere virtutis eius splendor vnquam visus est, etsi tenebris vndequaue offundebatur: nempè fluuius etiam, qui occultè subterlabitur; purior & clarior permeat in Oceanum. Tandem laboribus fractus (quasi aer, qui interelusus diū, erumpit mole patefacta, quæ illi superimponitur) liber ex ijs latebris ad

Elogia Occisorum in odium Fidei,
ad Coelum euolauit , mense Februario , anni
millesimi sexcentissimi decimi quinti , regnan-
te Daifusama , ætatis anno quadragesimo ter-
tio , in ita Societatis decimo tertio .

ELO-

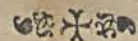

P. Mancius Firabayaxi Lappon Societ IESV, relegatus in exilium procliu Fidei laborans in Lapponia, laboribus ærumis que cæcæque moritur Nagasacki Mart. 1618

ELOGIVM XVI.

P. M A N C I I

F I R A B A Y A X I.

BVngus similiter gloriatur exultim, alumno tam illustri; nempe P. Mancio Firabayaxi. Quem ex æquo videtur adegisse Patiētia quidem vt rigesceret in lapidē; Charitas verò, vt dissolueretur in flammam. Inter inclytas Ethnicorum conuersiones consenuit, immò de integro viguit: quia, imminutis senectute viribus corporis, proficere in ministerio animarum deprehendebatur: quasi Virtus, virore ætatis renouato, in venis repullulasceret. Hic Daifusamam, cruorem spumantem, latuit: maluitque inrer afflictos & concussos Christianos periclitari, quàm segnis & de vita sua securus exulare. Sed quem Tyranni frons iracunda non terruit; mille fatigationes, & labores demùm strauerunt, quasi è Cœlo immissi: vt, instar currus, eum triumphantem ad sublime Capitolium deportarent. Inter morbi

H

acer-

Elogia Occisorum in odium Fidei,
acerbissimos cruciatus, recreavit eum frequen-
ter æternæ felicitatis, ac Deiparæ recordatio:
qua vnicè mitigatis doloribus, identidem excla-
mabat cum Iob. *Hæc mihi consolatio, ut affligens
me dolore, non parcat* (Iob cap. 6.) Atque in hæc
verba dilapsus è corporis custodia, excessit è vi-
uis, mense Martio, anni 1615. ætatis suæ anno
44. initæ Societatis 20.

ELO-

P. Ioannes Baptista Maciadas, Iusulanus, Soc. IESV, capite
truncatus in odium Fidei, Cori. 22. Maij. 1617.

ELOGIVM XVII.

P. IOANNIS BAPTISTÆ

MACIADO.

ANgra, Tertiæ Lusitanicæ Insulæ inclyta Ciuitas, quæ vna est ex Accipitrum Insulis, & caput earum; quasi dono dedit Orbi terrarum, ac præsertim Orienti, P. Ioannem Baptistam Maciado, quem alij vocant de Tauora. Eiusdem in lucem editi Gratia fermè obstetrix fuit, & infantulum fouit gremio. Mirum sanè sit, vnum aliquem Insulæ Accipitrem nõ rapuisse eum in Cælum sanctiùs & religiosiùs, quàm olim Aquila Ganimedem. Sed fortasse potuisset Iapponia Auem furti ream ad Numinis tribunal in ius appellare, destituta præfidijs, quæ ab eo sperare potuisset.

Nondum à pueris excefferat, cùm iam, inter ætatis illius leues curas, prodibat flamma excel-
sæ indolis, in animo adhuc latens. Parentum
nobilissimorum delicias, & opes Primogeniti to-
tius

*

H 2

60 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
riusque spem familiæ, adhuc immaturus Reli-
gioni posthabuit: ex eaque, anno 1607. ad Oriē-
tales populos, volatu secundissimo, se contulit.
Angebatur animo vehementer, dum gentes illas
aspiceret, vel in medio Solis ortu, idololatriæ vr-
geri tenebris. Fortunatior alijs regionibus Iap-
ponia fuit, quæ annis octo vsa est viro tam glo-
rioso & hoc spatium quidē angustū fuit, præ au-
gusta pectoris eius latitudine. Sed ille tamen
diuinitus in compendium temporis adeò breuis,
labores traxit plurium seculorum.

Daifusama Tyrannus, nondum iracundiam
suam aduersus Christum Dominum eiusque
Religionem mitigauerat: sed immò sauebat in
dies immaniùs. Attamen Ioannes, Christiano-
rum precibus exoratus; mansit inter eos hac le-
ge, vt publico abstineret. Ergo, nunc tenebris,
nunc Iapponico amictu occultatus, omnibus
aderat: & mirum est, quantum auxiliij ex eo cun-
cti susceperint. Iacentes erexit, nutantes susten-
tauit, fractos & debilitatos diuino refecit epulo:
& quibus idololatria innocentiam detraxerat; ijs
ipse, per Baptismum, vestem nuptialem Gratia
induxit.

Peruenerat tunc fortè in Insulam Gotò, vt
Christianos, perpauefactos ob Tyranni persecu-
tio-

61 *è Societate I E S U.*
tionem, animaret ad Fidei constantiam. Cum
ecce ibi à delatore proditus est. Irrumpunt in-
eum armati satellites (dum audit confessiones)
quibus ille offert manus, atque vltro tendit cer-
uicem. Ergo catenis oneratus, detruditur in Vo-
muræ carcerem. Ibi tamen non cessauit à susce-
pta Dei causa, etiam ex vinculis, promouenda.
Nam aliquos ibi etiam Christianos fecit: ipsum
Lintum, Urbis & carceris Præfectum, lapsum in
Fide ita confirmauit, vt suæ ruine sceditatem fan-
guine proprio deleuerit. De supplicio suo ad-
monitus: exultauit præ animi gaudio: atque affir-
mauit, tres sibi Soles illuxisse illustriores solito,
in vniuerso vitæ suæ curriculo. Primum videli-
cet, quando, Conimbricæ, Societati I E S U no-
men dedit. Alterum quando iniecta sibi fue-
runt vincula. Tertium & postremum, & quem
albo signari lapillo cupiebat, eum, in quo mortis
nuncium accepit.

Itaque Cori, Vicus ignobilis Vomuræ, ex Ioã-
nis poena emerfit in claritudinem: ibique res
miraculo proxima peracta est. Etenim gladius,
etsi acie acutissima, non nisi tertio ictu, inno-
centis caput abscidit: vel enim expauit sangui-
nem veneratione ipsa, vel damnauit, hac execu-
tionis mora, Tyranni trucem immanitatem.
Col

62 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

Collapsum caput recidit in manus eius, nec palma pretiosiore ornari eiusdem manus potuerat.

Hoc vltimum argumentum deerat, vt nomine, catenis, gladio, Ioannem Baptistam repraesentaret. Fertur diu micuisse sydus supra corpus iam humatum. Exciti ad syderis nitores confluebant Christiani: quos vt abigeret Tyrannus, stolidam barbarie, effosam cadaver praecipitavit in mare. Sedenim locus nimis exiguus videbatur, vt tantam viri gloriam caperet: debuitque in Oceani spatia transferri, vt posset in dissitas etiam Mundi oras velificari.

Vigesima secunda die mensis Maij, anni 1617. aetatis suae anno 37. initae Societatis 20. de Tyranno Xogunfama, Daifusamae filio, deque Vomurandono & Lino, triumphavit P. Ioannes Baptista. Decuius obitu inquisivere Archiepiscopus Manilae, Episcopus Iaponiae, & Gubernator Sinenfis Diocesis: vt effusus in odium Christi, sanguis eius a Sede Apostolica coronaretur.

Leonardus Kimura Iappon. Societ. IESU viuis concremat
lento igne. *proditu* Fidei Nangasachi 18. No. an. 1619.

ELOGIUM XVIII.

LEONARDI

KIMURA.

LYbia, ferarum ferax, Leonem tam generosum numquam genuit: neque Arabia, thuris & balsami ferax, tulit unquam Nardum tam suavem, quam generosum & fragrantem. Leonardum Nangasachum parturiuit. Odorifera fronde redimitum Leunculum istum. Natura e sinu suo effudit: non sine futurae victoriae indicio felici. Immo e genitricis suae visceribus Phoenix iste tum balsami odores, tum Nardi germina secum eduxit: super quibus exardesceret, & vitali rogo conflagraret, Caelo renasciturus.

Spatio annorum amplius septem ac decem, quibus in Religione superstes fuit, nullis unquam pepercit laboribus, ut mederetur afflictæ Iapponiæ grauissimis vulneribus. Quam ipse regionem procul à Christi Domini Vexillo agentem, ac velu-

64 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
veluti dispersam, quodammodo rugitu Leonis de
integro congregavit. Oborto Daifusama nau-
fragio, delitescere diu non potuit. Etenim ignis
flamma proditur; non tamen inundatione il-
lius extingui potuit. Nangasachi coniectus est
in carcerem, cuius fœditatem sanctitatis suæ ni-
tore statim vndique collustravit.

Satellites, loris & catenis tumultuan-
tes, primùm coërcuit maiestate, deinde in Christianos
vertit, postremò ad perfectionis culmen perdu-
xit: adeo, ut locus antè squalore horribilis, & sce-
lerum laniena, euaserit repentè omnium officii-
navirtutum. Quin etiam, aucta sensim eiusdem
loci sanctimonia; erumpere foràs in spatia laxio-
ra mox debuit, & dimanare in alios Leonardi
profusa charitas. Quippè salus impertita alijs,
beneficio epistolarum, per Vrbes, per Oppida
volitavit: instar fluminis, quando, liquecenti-
bus montium niuibus, sumit aquarum incre-
menta, ac voluens vndas, effunditur super ipsas
ripas, camposque obiacentes latè inundat.

Euoluto triennio, Leonardum Præfectus mi-
nis adoritur: in eum gladios exerit, flammisque
propemodùm accendit: sæviturus contra ipsum,
nisi Christum desereret. Sedenim, quia inuictum
deprehendit, simulans tranquillo vultu, & oc-
cul-

culto veneno, illi nociturus, ingentibus prom-
sis animum eius aggreditur. Attamen Leonar-
dus Tyrannum risu increpat, ac versus flammam
iam stridentes iter arripit: cumque feruorem inie-
ctam lignorum, haustu voraci ignis iam accen-
deret; ipse diu intactus, de rogo & flammis præ-
dicavit: quasi hæ imperium expectarent, ut in-
eum sæuirent. Ruptis manuum vinculis, colle-
ctas vtraque manu prunas capiti venerabundus
imposuit more patrio, Psalmum decantans, quo
laudare Dominum omnes gentes iubebat.

Circumfusa multitudo, quæ aderat ad spe-
ctaculum; obstupuit, & Christum laudibus effe-
rebat. Tandem Leonardus Kimura viuis exarsit,
Xogunfamæ iussu, Præsede Nangasachi Faxe-
gava Gonroco, 18. die Nouembris, Anni 1619.
cùm eius ætas esset annorum 44. ex quibus 17.
in Societate I E S U exegerat.

Manilæ Archiepiscopus, & Episcopus Iappo-
niæ, & Administrator Sinësis Diocesis, authorita-
te Apostolica in publicas tabulas retulerunt te-
stimonia, missa in Urbem Romam: ut Leonar-
dus, inclytus Martyr oraculo Sanctæ Sedis re-
nunciatur.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

120

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Ambrosius Ferdinandus Lusitanus Societ. IESV,
in carcere Vomuræ moritur in odium Fidei: 6. Ian. 1620.

ELOGIUM XIX.

AMBROSII

FERNANDES.

Ambrosium Fernandes, natione Lusitanum,
& virtutum elegantia illustrem, edidit in
lucem Portuensis Diocesis vicus non ignobilis
Xystus. Nam de illius exortu posset merito quæ-
uis Vrbs magna atque opulenta gloriari. Hic
mercaturæ primùm studuit, & in Oriente bal-
theum cinxit, antequàm Religioni consecraretur:
eumque postea exiit, seque ad animarum
commercium conuertit, per annos 43. quātum lai-
cæ professionis ratio patiebatur. Multatus er-
gastulo est sub Daifufama, cū P. Carolo Spinola:
quoniam edicta violauerat, quibus decreuerat
Tyrannus, vt Religiosi penitus è Regno pedem
ëfferrent. In ætate plusquàm sexagenaria cate-
ritas mille tolerauit, inediaque perpeffus est, &
angustias loci mille animo præsentissimo supe-
rauit. Tandem, senectute simul & carcere obru-

66 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
tus, de manicis & compedibus, deque carceris
pædore Vomurensis ascendit ad astra.

Cùm in lictores incidisset, fertur flagrantissi-
ma Martyri j cupiditate illicò exarsisse. Cuius
supplicij loco, ad biennium in peruia omni aëris
inclementiæ custodia, non tam vitam traxerat,
quàm longam mortem expertus fuerat in clarif-
simarum palæstra virtutum reuinctus catenis
mille, mira constantia perseueravit. Feliciter
obiit, 6. die Ianuarij, anno 1626. ætatis suæ 69.
imperante Xogunsama: deque ipsius sanctimo-
nia fuit in stiruta disquisitio, auctoritate A posto-
lica.

ELO

P. Emmanuel Barretus Lusitanus Societ. IESV, in exi-
liū relegatus inodiū Fidei latitans in Iapponia laboribus
cerūmque coſectus in eade moritur. 11. Marti 1620.

ē Societate IESV. 67

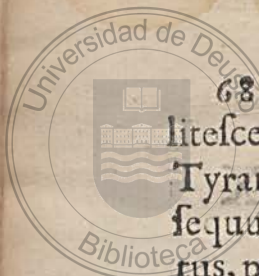
ELOGIUM XX.

P. EMMANVELIS

BARRETI.

Pater Emmanuel Barretus, genere Lusitanus,
Feriæ natus est, Diœccsis Portuensis. In
India Orientali Societatem ingressus est adole-
scens: studijs litterarum magna ex parte absolu-
tis, in Iapponiam se conuertit: incitatus stimulis
religiôsæ Charitatis, diuersa Iapponiæ Regna ob-
iuit: tantaque industria in eo Domini agro adla-
borauit, annis 30. vt efferatos Iappones aqua lu-
strali mirum in modum mitigauerit, & ad feren-
dum Christi iugū summa felicitate disposuerit.
Discordes & dissimiles sectas, etsi sermo eorum
variaret, ad vnius doctrinæ commercium pertra-
xit: &, dum pia Christi eloquia sereret, Cœlum
eis patefecit. Tandem, sæuiente Daifusama,
Macaum relegatus est, ibique rem Iapponiæ fa-
miliarem administravit. Reuersus elusit impro-
bos atque immanes eius conatus: & salubriter de-
lite-

68

Elogia Occisorum in odium Fidei,

litescens, ibi præstò semper fuit, vbi Christiani à Tyranno exagitari maximè videbantur. Sed persecutionis atque ærumnarum eius mole obrutus, postremò decubuit, sacra Eucharistia & alijs Ecelesie munimentis instructus: vt viam iniret æternæ felicitatis, die 11. Martij, anno 1620. ætatis suæ 56. initæ Societatis 41.

ELO-

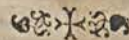

P. Ioannes de Fonseca Lusitanus Societ. IESV, in exilium relegatus in odium Fidei latitans in Lapponia laboribus ærumsque confectus in eade moritur. 29. Sept. 1620.

ELOGIVM XXI.

P. IOANNIS

A FONSECA.

VLyssipone, Vrbe Regia, & totius Orientis Domina, P. Ioannes à Fonseca natus est: ex qua Ciuitate, altrice indolis magnæ, ita simul Cæli clementiam, & simul soli amœnitatem, corpore certatim atque animo hausit; vt omnium virtutum varietas in eo florere videretur.

Potuisset summa quæque in eo amplissimo Europæ theatro pro Ciuium suorum salute moliri: verùm Iapponia virum tam inclytum, cultoremque adeò nauum & strenuum, Lusitaniæ inuidit: eumque annuente Numine ad se pertraxit, vt vineam Domini, ibi recenter natam, à prauis germinibus repurgaret. Conspirare, immò & coniurare in illum Idololatria visa est: cùm à primis culturæ eius exordijs satis coniecisset, quantum Religionis incrementum ab eo expectari sperarique posset: non

ta-

70 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
tamen unquam Tyranni decretum obtinuit, ut
is in finibus Iaponiæ proscriberetur.

In Arimensi tractu dilatauit maximè spacia
sua Charitatis, in quo moratus est annos senos ac
denos: nec eorum annorum vel diem unum præ-
terire unquam passus est, quem non redderet
memorabilem beneficio nationis illius. Rudes
quosque instruebat Christiana Catechesi: & quæ
Fidei nostræ sunt præcipua documenta; eas
consignare animis eorum adnitebatur tam
altè impressa; ut, si oboriretur persecutionis tur-
bo violentus ac vehemens, non facilè induci,
aut aboleri possent. Postquam erant probè in-
stituti in hac salutis nostræ disciplina, abluabat
eos lustrali fonte: & in numero eorum consti-
tuebat, qui essent, abiurata Idololatria, nouum
Dei figmentum, & noua creatura. Dum in his
laboribus, egregijs peræque atque assiduis, iam
tot annos exigeret felicissimè; morbum denique
contraxit, ex quo sensim defecit, ex perse-
cutionis ærumnis, inter quas semper vixerat.
Obijt verò consumptus etiam ex pio atque
perenni desiderio Martyrij, quo semper arden-
tissimè flagrauerat, 39. die Mensis Sept. mbris,
Anni 1620. cum annum ætatis ageret 50. initæ
Societatis 32.

Augustinus Ota Lappon, Societ. IESV, capite
truncatus modiu' Fidei I Kinoximæ 10.
Augusti 1622.

ELOGIVM XXII.

AUGVSTINI

OTA.

Augustinus Ota, ex Gotò Infula editus est in
Lapponia: & popularibus suis, impia idolorum
superfitione ruentibus in certam animæ
perniciem, ope præstantissima subuenit: eorum-
que salutem, æstuans Charitate, ipsis anteposuit
tormentis. Ex quo tempore deuouerat se patriæ
suæ, exegerat annos viginti: & tum innumeros
Ethnicos imbuit Christiana Religione: Neophy-
tos complures erudiuit in Fide: ac demùm, fatis-
gatus ijs assiduis atque ingentibus munijs reli-
giosæ Charitatis, vnà cum Patre Camillo Con-
statio, oppressus est violentia Ethnicorum Magi-
stratus.

Raptus ad supplicia, districtos gladios
non expauit vir fortissimus, & planè dignus, qui,
Camillo Duce, Christo Imperatori dimicaret.
Quinimò lictoris gladiū, vibratum in vulnus,

ELC

*

K

vl-

72 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 vltro explicata ceruice præuenit. Itaque ei ab-
 scissum caput est: & locus certaminis fuit Iqui-
 noxima, Firandi Insula, Tyrannidem exercente
 Xogunfama. Obijt die 10. Augusti, anno 1622.
 De illius certamine auctoritate Apostolica in-
 quisitum fuit.

E.L.O.

P. Carolus Spinola Genuensis, Societ. IESU, vivus co-
cremat' leto igne in ocliu' Fidei Nagalachi 10 Sept 1622.

ELOGIVM XXIII.

P. CAROLI

SPINOLÆ.

M Iror, purpurascere rubos interdum in flo-
res! Hunc non senticosum, sed planè
floriferum, nobilissima Italiae Vrbs Genua ex in-
clyta Spinolarum Familia procreavit: & sanè ro-
sam igneam peperit, qua etiam meruit coronari.
Et profectò vnde nàm, nisi è spinulis, nasci rosa
debuerat? Hanc æquiori iure Natura palàm fe-
cit, spinarum satellitio circumseptam: vt vel eius
maiestatem vel pretium ostenderet.

Carolus Spinola, virtutibus copiosis opulentus
in paucis, Religionis causa anhelavit ad Orien-
tem. Ex quo verò nauem conscendit, illicò re-
mugijt pelagus, quasi sub tanti viri pondere ac
mole gemeret: neque detumuit, donec flectenti
ad Bonam Spem, fluctus omnes coniurati oppo-
suere molem vndarum suarum, vt ab Oriente
illum auerterent. Venti etiam, quasi fœdere ini-

74 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
nito cum ijsdem fluctibus, mira conspiratione in
Brasiliam eum rapuerunt: vbi mitigata demùm
tempestate, quam venti ex aduerso frementes
excitauerant, fecere rursus nauigandi potestatem
versus Europam. Credere fas videatur, Barathri
Præsides, & eorum nigras acies, cum à Caroli
pietate sibi metuerent; ad arma incitasse ipsum
Oceanam. In regressu habuit obuios Anglos
pyraticam exercentes: sed magnanimum Spino-
lam à proposito periculum tam præsens minimè
retardauit. Quocirca, deinceps, mari vsus magis
tranquillo & propitio, quasi se victum fateretur,
tenuit Orientem.

Virum ad gladios & flammam anhelantem, præ
incendio Charitatis, ad se Iapponia inuitauit:
eamque ipse non passibus magis, quam victorijs
perlustrauit. Hoc Ethnici etiam, hoc Bonfij
eiurata idolorum superstitione testantur. Sed
(proh dolor!) turbauerat armis infensis Tyrānus
Daifus, ma pacem Christianorum: & peculiari-
ter Neophytos, nondum maturos ad Cælum,
neque certamini pares, deferere conflictum,
Carolus indoluerat: cum ipsum etiam in ca-
tenis constitutum aspexit Vomura. Hic quid-
quid est ærumnarum quadriennio expertus,
ac tandem in spectacula eum Olympus postu-
lauit

lauit Nangasachum: vbi arsit lento igne,
vt pugna eius diutiùs protraheretur, vel ne, laxa-
tis igni habenis, momento temporis inclytus
eius spiritus de medio eriperetur.

Antequàm certamen iniret, mente animo-
que pulchrum secum ipse consilium gloriæ agi-
tauerat. Voluisset enim, quando rogam intra-
uit, candidum sibi tradi vexillum, vt illud figeret
in medijs flammis quasi de hoste trophæum: sed
tyrannica crudelitas, ne palam se victam fateret-
tur, in manibus eius infringi eam palmam iussit.
Nihilominùs, religatus ad palum Carolus, inui-
ctum se planè ostendit. Nam multa præclare di-
xit, verè ardens Orator, de Fide, de Christo, & de
constantia: & visus est circumiectas sibi flam-
mas, quasi rosas & quasi corollas amplecti, eas in
odiù Christianæ Fidei admotas perferèdo. Deni-
que Psalmos Dauidis decâtans, solutus in cineres
est vir æternitate dignus, 10. die Septembris,
Anni 1622. cum ageret ætatis suæ annum 48.
Societatis verò inita trigessimum octauum, & in
Iapponia fuisset annos viginti, iam olim quatuor
solemnia vota professus.

In eius comitatu arserunt ijsdem flammis vigin-
ti duo, partim Religiosi partim Laici, & ferro iu-
gulum obtulere triginta, Ex quo utroque nu-
mero

76 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
mero Societas IESV nouem Ordinis sui alum-
nos habuit: deque omnibus referri in publicas
tabulas auctoritate Apostolica iusserunt Archie-
piscopus Manilæ, & Episcopus Iapponiæ, &
Administra tor Sinensis Diœcesis.

ELO.

P. Sebastianus Kimura Iappo, Societ. IESV, unus cōcremat
lento igne propter Fidei. Nangalachi, 10. Sept. 1622.

ELOGIVM XXIV.

P. SEBASTIANI

KIMURA.

Sebastianus Kimura ortus Firandū in Iaponia nobilitavit: eiusq; vnius partus, etiamsi deessent alij, posset satis abundè Insulam illam illustrare. Omnibus laboribus & periculis superior semper fuit, neque ijs vnquam frangi aut debilitari eius constantia potuit. Quinimò, vbi de animarum salute agebatur, discrimina ipsa eum fortiozem atque audaciozem reddebant.

Messis vberimæ, quam in horreum Christi intulit, argumentum esse possunt anni 40. quos inter Ethnicorum dolos, & pericula Christianorum, exegit: quo spatio temporis plurimos Iappones lucrata est Christo Domino actiuosa eius Charitas: superfuere tamen, quos post eum, Socij iugo Fidei subigerent.

Prima Sacerdotij maiestas, & primus ille vir
quem

78 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
quem Xauerij manus Christianę Religionis con-
secrauerunt, non parum auxerunt Sebastiani
gloriam. Nam ex eo ipse originem inclytus ne-
pos ducebat. Etenim ex ea primaria familia non
pauci in odium Christi sanguinem profuderunt:
vt dicere oporteat, in ea vel nasci palmas, vel
acui & cruore mergi secures, vel hereditario iu-
re triumphos reportari.

Vomura biennio eum in catenis habuit: po-
steaque Nangasachum subiecit ignes, quibus vi-
uus conflagrauit, ætatis suæ anno 57. in ita Socie-
tatis 40. Videbantur Charitate ardenti Christia-
norum restingui incendia Tyranni: quia inter
ignes facundior Sebastianus de Christo adhuc
loquebatur. Huius immanitatis auctor fuit Xo-
gunfama, præfuitque Faxegaua Gonroco, 10. die
Septembris, anni 1622.

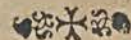

Antonius Kiuni Iappō Societ. IESV. unius cōcremat.
lento igne inoditū Fidei. Nangalachi. 10. Sept. 1622.

ELOGIVM XXV.

ANTONII

KIVNI.

MIcaua, Iapponiæ Regnum, genuit Anto-
nium Kiuni, tolerantia laborum, atque
exemplo virtutum omnium, in paucis inlytum.

Hic patriæ suæ magnum adiumentum fuit:
sed illa, non sine insigni nota ingrati animi,
eum exulem Macaum eiecit, imperrium obti-
nente Daifufama. Vicit nihilominus amor pa-
triæ: quia reuersus ab exilio Antonius auxiliatri-
ces manus obiecit Idololatriæ, atque eius. pro-
gressiones stitit & conatus prohibuit: ratus dul-
ce decorum, ac pro patria in discrimen ad duci.

E' medijs Nangalachi arenis, montis iu-
gum exurgere, atque in Cœlum extolli perhi-
bent, opacum ac virens, vertice nemoroso.
Illuc vnâ cum Petro Sampò, Gondifalo Fufai, &
Michaële Xumpò, Antonius conscendit: non
pauore aliquo consternatus: sed eo consilio po-

L

tius,

Elogia Occisorum in odium Fidei,
rius, se pro patriæ bono diù feruarent. Rapto
& lucro vivebat animarum: cum enim nox ap-
peteret, ad primas tenebras se in ima referebat: &
tremente incassum Tyranno, capta Christiano-
rum præda, tamquam in arcem cum ea re-
meabat. In montis fastigio Cœlum ei pro-
pinquum erat: ibi commercia gentis suæ ad fru-
gem animæ disponebat. cōsultis Superis ac Deo.
Pulchrum enim uerò erat, apparere interdiù ne-
minem, silere omnia horrore solitudinis: po-
stcâque in adeuntium animos influere tacitam
Religionem, ac de cordibus eorum noctu vibra-
ri flammæ, quasi astrorum æmulatione, mentes
suspiciens æstuarè, manare imbres lacrymarum,
& sacrorum hymnorum cantu interim vndi-
que auras mulceri: cum incredibili eorum, qui
intererant, animi iucunditate.

Tandem (vt nihil tam altè natura constituit,
quò non peruadat vis & immanitas Tyranni,
quando stultitia sua Cœlum audet impetere at-
que adoriri) Antonius, cum sodalibus suis, ex eo
veluti nubium sinu extrahitur, & rapitur præ-
ceps ad carcerem: ex quo eductus Caroli Spi-
nolæ inclytus comes, lento igne etiam ipse con-
flagrauit, ætatis suæ anno 50. (Regnabat Xogun-
sama, præsidebat Faxegaua Gonroco) 10. die Se-
ptembris Anni 1622.

E L O-

Petrus Sampò Iappō Societ. IESV viuus cōcremat⁹
lēto igne inodiū Fidei Nangalachi 10 Sept. 1622.

è Societate IESV.

81

ELOGIVM XXVI.

PETRI

SAMPO.

OXu in Iapponia, Petri Sampò natale solum fuit: quem omnibus Natura dotibus exornavit; adeò vt virtutum eius splendori non defuerit etiam sanguinis claritudo: quamobrem Iapponiæ Principes ipsum habuere in existimatione præcipua. Sed ille has gentis suæ illecebras, subdolas & captiosas, impetu mirabili quasi nodos remorantes abruptit feliciùs, quàm Alexandri gladio, hoc est vberiori lucro. Si enim mortales eas generis exuuias, & fallaces mundi phaleras, posuit exiitque; veram immortalitatem, & pretiosorem animi supellectilem, cū tenui amiculo Societatis assumpsit, cum eoque IESV ipsum induit.

Non ità multò post, exilium pro Christo cumulavit gloriam eius: ex quo studium animarum ad patriam rursùs eum reduxit. Abstiniuit ta-

L 2

men

82 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
men publico ipse congressu, atque in montem
asperum, & inhospitalem abdidit se, donec per-
secutionis nimbus in Ciuitate desæuaret: solitu-
dinemque sibi, & popularibus suis ad tempus
posse prodesse interpretatus est: attamen illuc
etiam tempestas ingruere demùm cœpit. Abripi-
tur itaque è latebris illis, & in Vomuræ carce-
rem conijcitur: inde Nangasachum trahitur, ibi-
que lento flammaram cruciatu exanimatus est
10. die Septembris, Psalmos Daudis cum Socijs
decantans, Anni 1622. quadragenario maior,
Tyranno Xogunfama, Præfide Faxegaua.

Gündisalvi Fufai Iappon. Societ. IESV, vitus con-
crematus prodiu. Fidei. Nāgafachi, 10. Sept. 1622.

ELOGIVM XXVII.

G V N D I S A L I

F V S A I.

BIgeni in Iapponia natus Gündisalvus Fufai, virtutumque omnium opibus instructus, patriæ auxilium præbuit, ex vesania idolorum, tamquam mentis delirio ægrotanti. Is, vnà cum Sacerdotibus alijs Nostræ Societatis, ablegatus est Macaum: sed flagrans patriæ amor repulsam non est passus.

Redijt: aspera atque inculta rupe abditus est: & cum Antonio Kiuni ad ima descendens, capta Christianorum præda, ad montem cum ea remeabat: more nobilissimarum ferarum, quæ ex denso nemorum saltu, nocte ingruente, in apertos agros emergunt, prædas agunt, easque deferunt ad cubilia.

Attamen inde Vomuram raptus in vincula est, post catenarum nexus, vnà cum acie inuicta sociorum, duce Carolo Spinola, in ardentem ro-

gum

84 *Elogia Occisorum in odium Fldei,*
gum coniectus est. Etsi verò flammæ paulatim
corpus concremarunt, spiritum tamen expia-
tum Cælo intulere (sicut Eliam currus igneus,
è conspectu Elisei, olim rapuit) 10. die Septem-
bris, Anno salutis 1622. ætatis suæ 40. Rege Xo-
gunfama, Iudice Faxegaua.

ELO-

Michael Xumpo Lappo, Societ. IESU, vnius cōcre-
matus lento igitē in odiū Fidei Nangalachi 10 Sept. 1622.

ELOGIVM XXVIII.

M I C H A Ë L I S

X V M P O.

Orium in Iapponia Michaëlem Xumpo in lucem protulit. qui vix duodennis erat, quando, æqualibus suis valedicens, Seminarium iniuit: Si quæras, cur adeò matutinus consilia vitæ melioris iniuerit; scies, ipsam adhuc in vtero à parentibus Numini ac Cœlo fuisse dedicatum. Quocirca priùs quodammodo Deo vixit, quàm labia vberibus maternis admouerit: nec decipiar, si dixerò, plus in infantia sanctitatis, quàm lactis eum ebibisse. Cum annis virtutes certatim incrementa sumebant: sed interim eum Daifusama, vnà cum Fidei Magistris, Macaum eliminavit.

Inde amor Patriæ, procumbentis in interitum, eum ad se illicò reuocauit: quam graui decreto Tyranni prohibitus est ingredi: latuitque in nemore montis, Nangasacho propinqui, vt per

86 *Elogia Occisorum in odium Fidei.*
infidias saltem, quibus Tyranni conatus eluderet,
Patriæ opitularetur: ac simul, ut Iappones intelli-
gerent, blanda ingenia ferarum experiri eum;
quem homines arcebant. Demùm, in eo saltu
interceptum, ad carceres Vomurę traxerunt eum
carnifices: & mox in flammam egerunt, in quibus
diù superstes fuit: ex Christiana Fide nouum
semper hauriens vigorem, ut tormentis insulta-
ret. 10. die Septembris, Anno salutis 1622. æta-
tis suæ 33. Imperabat Xogunfama, præsidebat
Faxegaua.

Thomas Acafoxi Iappon Societ. IESV, vivus con-
cremat' lento igne in oditu Fidei Nāgalachi 10 Sept. 1622.

ELOGIUM XXIX.

THOMÆ

ACAFOXI.

Fingus in Iapponia de Thomæ Acafoxi na-
talibus gloriatur meritò: is cruentæ mili-
tiæ balteo insignitus pro Christo, sub cuius me-
ruit signis, militiæ genus. cōmutavit felicissimè.
Nām, cū antea manu inuictus multos cōfodif-
set; deinceps inter inuictas Christi acies doctri-
na cœlesti plurimos ab interitu animæ vindica-
uit. Pro thorace & lorica, virtutis armaturam
induit, neque alius avidior aut expeditior, per va-
rios Regionis tractus, causa Ethnicorum con-
uertendorum, vnquàm discurrit.

Iamque inclyci, Operarij famam sibi apud
homines conciliauerat, cū Tyrannus inter-
cessit, ac Manila eum solum vertere coëgit.
Repetijt nihilominus Patriam incredibili con-
stantia: ac demùm Patris Sebastiani Kimuræ cō-
tubernio vtens (pro Dogico, idest Catechista,

M seu

92 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
seu familiari) vna cum eo captus est. Ad-
mirare Thomae Martyrij desideriu. Qui Patrem
comprehenderunt, trahebant in vincula adole-
scētem domus administrum, ceu Dogicus foret,
Thoma quid ageretur ignaro: at, comperto quod
erat, curriculo vestigijs illorum institit, & iuue-
nem raptantes assequutus, impavidus & constans
animo: Sistite gradum lictores, inquit, hæc vin-
cula, hæc catenæ Dogico Patris debentur, non fa-
mulo: vincite me, & hunc missum facite. Dictum
factum. mansit in vinculis Thomas per bienniu,
& lento igne consumptus est, cum flammæ ipsæ
sensum doloris præferrent, quo Tyrannus pe-
nitens exuebatur. Resolutus est in cineres, 10.
die Septembris, anni salutis 1622. ætatis 50.
exercente Tyrannidem Xogunfama, cum Præsi-
de Faxegaua. Auctoritate Apostolica inquisitum
est in eius lauream.

Ludouicus Cauara Lappon Societ IESV, vi-
uus cōcrema lēto igne in odium Fidei Nagalachi, Sept. 1622

ELOGIUM XXX.

LUDOVICI

CAVARA.

ARiye in Iapponia fuit Ludouici Cauara pa-
tria: quem cum neque metu iniecto, ne-
que precibus aut illecebris, exorare potuisset Ari-
mandonus Princeps, in cuius famulatu erat; a
conspectu suo dimisit, bonis etiam conscriptis.
Sed opum caelestium heredem interim Deus
eum instituit. Quapropter, cum Ludouicum nul-
la iam rerum caducarum remora retardaret;
Christi athleta in Religionis arena plusquam
gigantea fixit vestigia. Quam ob causam tertio in-
iectae manus in eum fuerunt, & silentium ei Ty-
rannus imperavit: sed respondit ipse, qui in su-
premi Legislatoris verba iurauerat; verbum Dei
legibus Tyrannorum minimè alligari, neque
frenum pati posse linguam Christianorum in-
ijs, quae ad Dei gloriam pertinent: siquidem
clinguis Natura mutis vocibus etiam exprimere

90 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
atque enunciare Deum solet: Tantam animi
constantiam barbarus Tyrannus vinculis & len-
to igne castigavit: sed in Ludouico patientia tor-
mentorum certare visa est cum ea verborum
constantia. Pœnarum societas cum Carolo Spi-
nola vim & animum in eo auxit. Excesserat iam
annum vitæ 40. Obijt die 10. Septembris, anno
salutis 1602. sub Xogunfama Imperatore, & Fa-
xegaua Iudice.

ELO.

Ioannes Chungocū Iappon, Societ. IESV, capite
truncatus propter Fidei. Nāgalachi. 10. Sept. 1622.

ELOGIVM XXXI.

IOANNIS

CHVNGOCV.

Agnoscat Ioannem Chungocu alumnū suū in Iapponia Yamanguchium Annis viginti obiit strenuē procurationē animarum: eoque temporis interuallo, pulcher doctrinæ munijis apparuit, quibus tamen minimè contentus fuit eius ingens animus. Quippè morbo afflatis affidebat, quasi auicula circa nidulum: & dum corporibus agris mederetur, spiritu Dei animos persanabat.

Dum hoc pacto per spatia Charitatis vagaretur benefaciendo, vincula Tyranni eum illigarunt: & cū in carcere quadriēnio exsaturatus arumnis esset, quas epulas suas, & suas esse delicias interpretabatur; tandem in arenam processit. Nangafachi littus vniuersum conflagrabit incendijs Christianorum, & bellatores inelytos passim flamma populabatur: ea tamen fortasse me-

96 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
tu consternata solum Ioanni defuit, Verum non
propterea gladius defuit iugulo eius, ne desset il-
li gloria; corde magno excepit vulnus letale 10.
die Septembris Anno salutis 1622. cum ageret
annum 40. Xogunfamæ, & Faxegaue iussu; in-
que obitum eius auctoritate Apostolica inquisi-
tum fuit.

ELO-

P. Camillus Constantius Italus, Societ. IESV, vivus con-
crematus lento igne in odium Fidei Firandi 75 Sept.

1622

ELOGIVM XXXII.

PATRIS CAMILLI
CONSTANTII.

Patrem Camillum Constantium, natione Italum, Consentia Vrbs Neapolitani Regni partu felici edidit. Tanti nominis mensuram egregie implevit. Nec ab eius significatione unquam degeneravit. Immo superavit ea etiam animi magnitudine, & gloria rerum gestarum. Italiae valedicens versus Orientem profectus est. Inter alios verò Asiae Principatus, Iapponia locus fuit certaminum eius, & theatrum gloriae, in quo trophaeum aeternitati consecraret. Initio impendit operam omnem, ut in Chronicis, & in Sectis Iapponum euaderet peritissimus: quò ita fabularum eius Regionis lacunã exhauriret, & ad limpidissimas Christi aquas cunctos inuitaret: gentemque superbientem in ijs figmentis suis met ipsorum armis conficeret, ac domaret.

Dai-

94 *Elogia Occisorum in odium Fidei.*

Daifufama virum egregium ad Macai exilium amandauit: sed ille, peregrino vestium schemate indutus, illicò reuersus est, & rursus extulit Religionis vexillum. Peculiariter ad Firandum procurrit, quæ Prouincia ipsi fuerat delegata: eamque, dum turpem à Christo defectionem iam meditaretur, præsentia sua restituit.

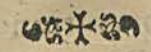
Enimuerò victorias mille ab idolis Constantius reportare potuisset, vniuersamque Iaponiam Fidei iugo subigere; nisi à Gotò Insula, perfidia proditus fuisset. Postremò damnatus ad rogam Camillus fuit, ideoque diù, quasi inter flammam vigeret, partim Hollandis hæreticis, qui intererant, Romanam Ecclesiam; partim Iaponibus Christianam Religionem prorsus ardenti oratione suavit. Notabile illud fuit: in cineres collapsum in flammis ter congeminasse Sanctus, Sanctus, Sanctus, quasi non in rogo esset, sed iam tum in Cælo ageret, Deique conspectu ibi frueretur, vbi Seraphin Deum simili acclamatione consalutant. 15. die Septembris 1622. Xogunfamam superauit ætatis suæ anno 50. in ita Societatis 30. Professus quatuor votorum. Inquisitum est auctoritate Apostolica in eius lauream.

P. Petrus Paulus Nauarrus Italus Societ. IESV. vnius
cōcremat in v. d. Fidei Ximabre, 1. Nou. 1622.

ELOGIVM XXXIII.

P. PETRI PAULI
NAVARRI.

L Ainum, Regni Neapolitani oppidū, Ori-
enti dedit P. Petrum Paulum Nauarrum, an-
no 1584. virum sanctimonia insignem, & fama-
rerum gestarum apud absentes etiam celebrem,
atque omnino venerabilem. In ipsis primis
exordijs Iapponicę expeditionis, à se authore Deo
susceptę, idioma Regionis statim ita calluit; vt
elegantia & lenocinio sermonis complures ille-
xerit, per annos sex ac triginta, ad Christianam
Religionem, non sine ingenti animarum pro-
uentu.

Primus è numero Sacerdotum Yiju Regni
claustra perrupit ac penetrauit, atque intactas
antea hominum aures sacra imbuit doctrina:
animos accolarum ad omnem pietatem inflexit,
& cęlesti rore mentes eorum irrigauit. Exorto
persequutionis turbine, eum scrobe tumultum

* N ope-

96 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
operuit ac seruauit Charitas, donec impetus Ty-
ranni paulatim remitteret:& tum emerfit rursus
ad opus animarum; sed aliquantò post, dum Ari-
mæ Regionem perlustraret, in manus incidit fa-
tellitum armatorum. Quare, catenis obstrictus,
Bugundono Arimæ Principi obtulit etiam ma-
nu reuincta libellum, in quo subdolas & men-
daces Hollandorum rationes circa Fidem Ca-
tholicam, & circa Patrum Societatis IESV in-
gressum in Iapponiam, mira ingenij acie non
solum euertit; sed penitus diluit, sententiarum
momentis, & Scripturæ Sacræ oraculis. Denique,
iubente iniquissimo Xogunfama, ad rogû dam-
natus est, & purissimus eius spiritus cum igne in
Cælum ascendit, 1. die Nouembris, anni salutis
1622. Agebat iam vitæ annum 60. in itæ Socie-
tatis 43. professus quatuor votorum. Romana
Ecclesia inquiri iussit de certamine eius, vt possit
tempore suo de corona illius deliberare.

ELO.

Dionysius Fugixima Iappon, Societ. IESV viuis con-
cremat in odium Fidei Ximabarae 1. Nov. 1622

ELOGIVM XXXIV.

DIONYSII

FUGIXIMA.

ARima habuit Dionysius Fugixima natale
solum, ibique inter spinas idololatriæ flos
candidissimus germinavit. Illum à pueritia di-
vinis rebus impensè deditum Pietas & Oratio in
filium veluti adoptauere. Consanguinei machi-
nas omnes adhibuerunt, vt à Christi Domini
cultu eum reprehenderent retraherentque: sed
frustrà concussere adamantinum eius pectus, quâ
importunis precibus, quâ terroribus & minis.

Nâ ille incredibili robore ac virtute retûdere
visus est nefarios eos conatus: indignè admo-
dum ferès, Naturam sibi miscuisse sanguinem ac
genus cum ijs hominibus, qui tam iniqua suade-
rent: adeò vt fermè metueret, ne impietatis ve-
nenum ab eis cum vita hausisset. Vt ergo dein-
ceps securior esset, è conspectu eorum se se pro-
ripuit: & verborum sibila virosa declinavit, ne

98 *Elogia Occisorum in odium Fidel,*

ad cor per aures. cum animæ pernicie, sensim per-
uaderent. Prudenter verò egit Dionysius: quia
infringere lapides floresque arefacere solo halitu,
& sine contactu, basilisci solent.

Multos per annos, Patris Petri Pauli Nauarri
adhæsit lateri, & cum eo patriæ salutis operam
dedit. Sed, quando illum absens intellexit fuisse
in vincula coniectum; studio tantæ gloriæ in-
census, statim accurrit, ac Tyranno pro tribu-
nali agenti causas Christianorum, spontè adfuit
voluntarius Fidei professor: ab eoque non cate-
nas dumtaxat, sed flammæ etiam perpessus est,
mira constantia, 1. die Nouembris anni salutis
1622. cum ageret annum 31. Theatrum virtu-
tis eius Ximabara fuit: Tyrannus Xogunsama,
& Bungundonus Princeps Arimæ.

677

ELO

Petrus Onizuca lappon, Societ. IESV, viuis cōcrema-
tur in odium Fidei Ximabaræ, 1 Nou. 1622.

ELOGIVM XXXV.

PETRI

ONIZUCA.

ARima etiam Petri Onizuca patria fuit: quæ
è matris complexu translatum ad Collegia
iuuentutis, educauere Patres Societatis: non sine
quâdam præfagitione atque indicio futuræ eius
felicitatis. Nempè leunculi lambentes vbera, vn-
gue ac fremitu: aquilarum verò pulli, etiam im-
plumes, oculorum acie prænoscentur.

Sola virtutum maximarum indole, non sine
æmulatione æqualium, anteibat omnes: & mira-
bantur cuncti, modestiam & maturitatem ætatis
primæ tenerrimos annos anteuertere. Nec peri-
culum fuit vnquam, ne tanta morum harmonia,
inter dubios casus & acerbos, audiretur vel mi-
nimùm absonare.

Obtata salutis occasione, popularibus suis
opem semper tulit: donec tandem eadem, quæ
P. Petrum Paulum Nauarrum, vincula ipsam ad-
strin-

100 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 strinxerunt. Immò & eadem flamma demùm,
 et silenta & diuturna, combussit: iubentibus Ty-
 rannis Xogunfama & Bungundono. Præcesserat
 atrox, atque acerrima concertatio de Fide Chri-
 stiana deferenda, sed ad Petri constantiam omnis
 ea vis defecit. Illum è carcere ad supplicia de-
 duxere Christianorum acclamationes, pio & sua-
 ui cantu: cum ipse interim cygni exitum imita-
 retur, ac modulatiùs & numerosiùs personaret.
 Echnicis ipsis admirantibus tam effusam, vel in
 ipsa morte, lætitiã, itã sanctissimè obiit, 1. die
 Nouembris, Anni 1622. cum vixisset annos
 tantum 18.

ELO-

P. Hieronymus de Angelis Siculus Societ. IESU viuus con-
crematus in odium Fidei Yendi, 4. Decemb. 1623

ELOGIUM XXXVI.

P. HIERONYMI

DE ANGELIS.

ENna, Prouinciæ Siculæ oppidum, P. Hieronymum de Angelis in lucem protulit: viderique Cœli æmula propemodum potuit ex factu tam glorioso. Indicium viri, et futuræ sanctitatis eius illud esse poterit, quòd cognomen tum habuerit cõmune ipsismet cœlicolis. Equidem piè interpretor, vnumquemque cœlitum sibi optasse Hieronymum recenter natum: sed ne diffidium inter eos in cœlo esset, conuenisse inuicem, vt inter homines ageret potiùs, & nulli obstriëtus, sed omnibus communis viueret. Si verbis audacia detur, Hieronymum superasse Angelos dixerim. Horum eorum quilibet, animæ vnus dumtaxat procurationem gerit: at Hieronymus multa animarum millia humero suo sustentauit.

Flammas à Seraphim hausit, quæ altiùs in
eius

eius pectus descenderunt: & has ipse Oceano z-
stuarum opposuit, qui undis suis tumescens
Hieronymo diu resistit, ac renauigare eum coe-
git: sed oppugnatio ista ad gloriam fuit: eo-
dem enim exitu, quo Carolus Spinola fremen-
tem ac reluctantem Oceanum subegit. Porro
eas flammæ cœlitus missas, anno 1596. in Ori-
entem intulit, atque in Iapponiæ Regna introdu-
xit, ubi ad animarum salutem incendia Charita-
tis passim dispensauit.

Sed & illud simile igni habuit Hieronymus:
quod nunquam quiesceret, nisi exitum latè habe-
ret. Alimenta enim cœlitus ad se deriuans, in ex-
tremos fines, per medias Iapponiæ prouincias, fe-
licissimè peruadens, atque inuisens omnium il-
larum Imperia gentium, Insularum littora im-
perua, iuga montium prærupta, nemora deser-
ta, & loca situ squalentia, cum uberrimo salutis
fructu penetrauit. In qua re Meandri vel Nili
naturam est imitatus: qui modò se in stagna ef-
fundunt, modò arenis forbentur, sapiùs per spa-
tia immensa effunduntur: & postquam omnia
latè inundauerint, Apamæam vel Ægyptum
incremento aquarum ferocissimo, in spem frugis
& messis, fecundant.

Quamquam, in tam ampla & propemodum

immensa regione reseruauit sibi Vrbes Regias,
Surungam, Yendum, nempe Regum domici-
lia. Quia, uti magnanimus Leo, non nisi in præ-
das generosiores fremere consueuerat: quinimò
angustam Iapponiã interpretabatur esse, pro ani-
mi sui magnitudine: uoluissetque fines eos tran-
silire, ac dilatare magis & magis suæ spatia Chari-
tatis. Tartaros, etsi ferè extra Naturam positos,
gentem uidelicet, ut appellatio nominis præfe-
fert, barbaram, præferocem (verbo dicam, tarta-
ream) primis Euangelij nuncijs mitigauit.

Reuersus eò, unde illuc immigrauerat
adeò impensè laborauit in ea Domini vinea
excolenda, ut Oxu tantummodò ultra dena ho-
minum millia in album Christifidelium tran-
scripsit.

Tandem in Imperatoria Vrbe Xogunfama
Tyrannus Hieronymum latere intellexit: nec
enim poterat Christi bonus odor fragrant iam
suam ubique non inhalare. Barbara igitur
perquisitione uestigat latebras, Christianos affi-
cit supplicijs, atque infestis armis uniuersam ex-
terret Ciuitatem. Pudit Hieronymum, ita
prouocatum, statim ad pugnam non prodire: ita-
que, ne hanc Tyranno gloriam relinqueret, qua-
si terrori esse uideretur, profiluit è latebris, atque

obuius Gubernatori fuit. Is nimirum erat, qui
posset Monarchas & Tyrannos contemnere, eo-
rumque adoriri trucem immanitate. Christum
enunciat, de aeterna salute differit, tristium & læ-
torum scenam proponit, impijs & probis aliquan-
do subeundam: sed, cum Tyrannus pergeret ni-
hilominus delirare; prædicationis huius præ-
mium catenæ fuerunt & flammæ. Vniuersa
aula, è speculis, eius agonem spectauit: nec potuit
pulchrius perire. Itaque, inter quinquaginta
Christi Bellatores, viuus crematus est: atque ex
rogo multa dixit, donec lingua in cineres soluta
est: cum ageret ætatis annum 56. ab inita Socie-
tate 38. in Iapponia 22. iam olim quatuor solem-
nia vota professus, sub Xogunfama Tyranno, 4.
die Decembris, anno salutis 1633. De Hierony-
mo, ac de Socio eius, deque eorum felici exitu,
Manilæ ac Iapponiæ Præfules autoritate Apo-
stolica inquisuerunt.

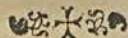

Simō Yempò Iappon Societ. IESV, viuus concre-
mat' in odium Fidei Yendi, 4. Decemb. 1623.

ELOGIVM XXXVII.

SIMONIS

YEMPÒ.

Societati IESV, insudanti atque ingemi-
scenti sub laborum pondere, Simonem
Yempò, veluti auxiliarem, Fingus misit. Virtus
oneri par in eo renituit, & præstans eloquentia,
qua in primis excelluit. Testes huius rei com-
pello Ethnicorum complures, & Bonfios singil-
latim: qui, etsi ceruice inflata & tumida erant; sub
Christi iugo victi manus supplices dederunt.

In Daifusamæ turbine, non potuit Manile non
nafragari: sed reuersus tamen in patriam est, &
cum ipso clam P. Hieronymus de Angelis longas
ambages suarum peregrinationum partitus est.
Ne autem obuertaretur aliquid, quod sub tali
duce aggredi aut moliri non auderet; vnà cum
P. Hieronymo ad Tyrannum ingressus est: ut,
quem fuerat confectatus in munijs arduis, pro
animarum procuratione; eundem per astus anhe-

los,

OLE

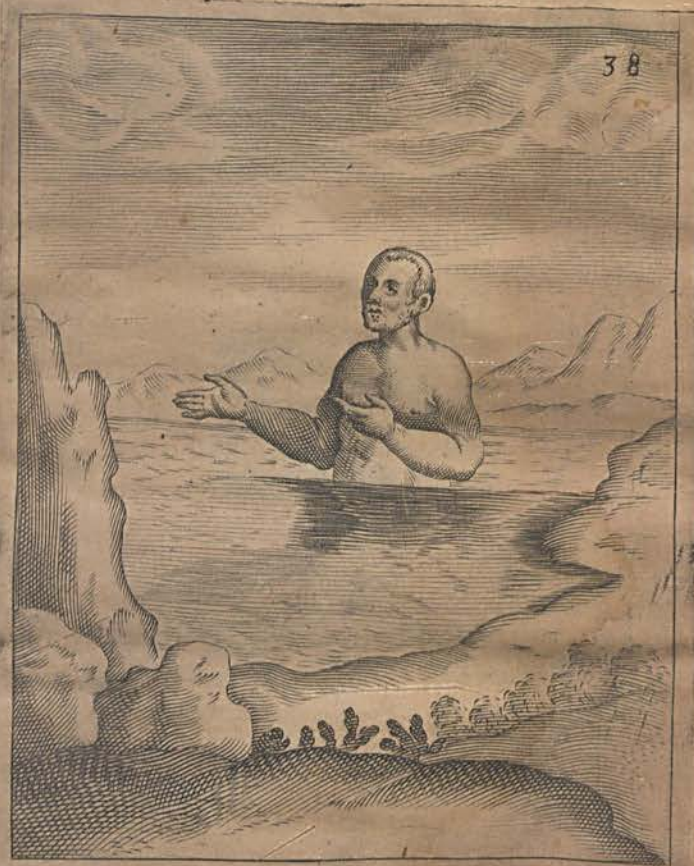
O 2

106 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
los, per niues squalentes, & per flammam, usque
ad Superos confectaretur. Yendi, Vrbe Regia,
4. die Decembris anni salutis 1623. in rogo ar-
sit, ætatis suæ anno 48. Eius & P. Hierony-
mi capita, erepta flammis, Macaum sunt transla-
ta: ibique seruantur honorificè, donec cis aureo-
lam Romana Ecclesia decernat.

ELO-

P. Didacus Carvallius Lusitanus Societ. IESV nudus in
glaciales undas in iectus in odium Fidei, ibi detentus usque
ad mortem Xendai. 22. Febr. 1624.

Societate IESV. 167

ELOGIVM XXXVIII.

P. DIDACI CARVALLII, SIVE

A Q V E R C V.

A Lumno tam insigni gloriatur Conimbrica
Urbs, nostræ Lusitaniæ decus, & splendor:
& Monda, inter salices fluens, Quercus istius ra-
dices aquarum suarum osculo veluti libasse, plu-
ris æstimat; quàm, si pleno auri alveo in Ocea-
num laberetur. Miror magis, inter exiles fruti-
ces, quasi herbarum & germinum Pygmæos,
Quercum adeò sublimem & proceram aluisse,
instar Gigantis. Nimirum hoc egit, ut Didaci
alumni sui magnitudo patefieret: qui inter alios
tantum excelluit, quantum lenta solent inter
viburna cupressi.

Hoc tamen facto præclarè animaduerto, ad
gelidam & lenem Monda tractum germinasse,
ut in undis proluderet quæ erat moliturus ad
aquas & niues Iapponicas. Etenim in Iapponiam
demigravit anno 1600.

Quin-

108 *Elogia Occisorum in odium Fidel;*
Quindecim annorum spatium, nulli labores,
nulla discrimina exfatigare amplum eius pectus
potuerunt, nullaque animarum myriades eum
vnguam fatigauerunt: quasi Oceani conditio-
nem emularetur, qui noua fluuiorum & torren-
tium accessione nunquam exundat. Ad Ma-
caum secessit exul egregius: dum Daifus
Tyrannus odia & venena sua in Christianos
euomeret. Ne autem otio torpesceret eius Cha-
ritas, ad Cocincinam penetrauit, ibique à primis
initijs Ecclesiam illam condidit. Sed oborta per-
secutione, in Iapponiam occultis itineribus re-
migravit.

Mirum dictum est, quo pacto incalescere de in-
tegro ardor animarum ex eius presentia incepe-
rit. Inenarrabili celeritate Vrbes, Regna, Impe-
ria peragrauit. Nullus gemere audiebatur, cui
non condoleret: nullus nutare aut labi incipie-
bat, in cuius complexum non statim prorueret:
sitiuit nullus ad vitæ fontem, in quem non effun-
deret diuinos Baptismi latices. A P. Hieronymo
de Angelis tertio missus est ad Orientales Tar-
taros, & innatam eorum barbariem Missæ sacri-
ficio primus Numini consecrauit. Aquitæ etiam
& Xemboci Ecclesias erexit, atque instituit.

Peregrinabatur ad Septentrionem inter eius
gl-

glacies & niues, fortasse vt pectoris flammam tem-
peraret: & cum eum sub syluis & montium an-
tris latentem cum octonis socijs, cohors armato-
rum satellitum interceptit. Ad tormenta ex ne-
more itum est: bis immanissimo gelu mergitur
cum socijs, trium horarum spatium: in qua suppli-
cij acerbitate duo commilitones eius expirant.
Didacum, perseuerantem in fortitudine sua, ex-
emit crudelitas ex glacie, vt per singulas horas
diutiùs deinceps moreretur. Elapsis aliquot die-
bus, in atrociori stagno sistitur, cum residua ma-
nu sociorum: sed brumæ vis, intra horas duode-
nas inuidtas ceteroqui eorum flammam suam
demum resoluit in glaciem. Didacus præ om-
nibus in tormento vixit, non quia diffideret de
sociorum constantia; sed, quia in qualibet eorum
pugna de Tyranno triumphum agere gestiebat.

Hoc vnum carnifices in eo sunt demirati,
quod nunquam in gelu contremuerit: adeo vir
fortissimus Naturam superauerat, ne corporis tre-
more præferre imbecillitatem animi videretur,
aut in conspectu supplicij expauesceret. Tortu-
ra Tyranni eiusque importunæ quæstiones Di-
daci constantiam aliquoties tentarunt: sed retu-
sæ & fractæ omnino fuerunt: non aliter, quam
glomeratæ à pelago vnde, cum alliduntur in sco-
pulum,

110 *Elogia Occisorum in odium Fidel,*
 pulum, soleant in leues spumas cum fragore &
 murmure desilire. Gloriosè obijt Xendai, sub
 Tyranno Date Masamune, Præside Suuo, 24.
 die Februarij, anni 1624. ætatis suæ 46. quo-
 rum 30. in Societate transegit, olim Professor.
 Perrogam suam testes autoritate Apostolica, ut
 corona ei tribuatur.

ELO

P. Michael Caruallius Lusitanus, Societ IESV. viuis cō
crematus in oſtium Fidei, Vomiræ, 25 Aug. 1624.

è Societate IESV.

III

ELOGIUM XXXIX

P. MICHAELIS CARVALLII,

SIVE A. QVERCV.

BRachara, Lusitaniæ Ciuitas, gloriâ Conim-
bricæ inuideret meritò, nisi æquè nobilis,
& æquè amœna Quercus umbra sua eam tegeret.
Interpretor equidè ab aurifero Hesperidum ne-
more hanc Quercum diuinitùs translata fron-
duisse in Bracharenſi ſolo: vtpotè quæ Iapponi-
co igne non exaruit, ſed pretium ſuæ præſtantiæ
potius reperit. Feſtiuos igitur plauſus Brachara,
Vrbs Augusta, expromat, quam locupletauit
Cœlum Quercu tam illuſtri: vt ex ea coronas ca-
piti ſuo contexere & circumponere poſſit, velu-
ti trophæum immortalitatis.

Natus eſt P. Michaël Caruallius anno partæ
ſalutis 1577. & in prima ætate liberaliter educa-
tus, tum in Chriſtianiæ pietatis, tum in bonarum
artium inſtitutis, Societati noſtræ nomen dedit
anno 1579. hoc eſt, cùm annum ætatis ageret

✠

P

vige-

112 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
vigefimum. Studuit Philosophicis disciplinis
in Regio & per celebri Conimbricensi Collegio,
ex quo delecti sæpenuerò viri Religiosissimi
fuerè, pro ijs expeditionibus obeundis in Regna,
& Prouincias Orientis. In eo litterarium empo-
rio opes animi vberes affecutus, nomen Philoso-
phi optimi inter equales suos promeruit.

Interim Michaël instinctu Numinis extimu-
lari se sentiens, in Orientè migravit, anno 1602.
sed ipsi, alas explicanti ad volatum longiorem,
Goa obstitit: vt sacræ Theologiæ gemmas, ipsis
ostrearum margaritis multò pretiosiores, de sug-
gestu Orienti dispensaret. Sed excedere illicò
ex ijs exedris diuiniore sapientiæ ipsum oportuit:
quia Iapponici vniones splendore suo eum
potentius laceſcebant, vt sine offensione in Iap-
poniam traiceret.

Mille modos Barbarorum debuit simulare,
atque adco fingere Persicos, aliosque peregrinos
nationum habitus: vt sanè non tam dissimiles
colores induere chamæleon videatur, neque Pro-
theus scopulo insidens tot figuras olim variasse
dictus sit inter Poetarum figmenta. Atque in
hæc seculi schemata, in feriora vtique religiosa
eius virtute, sese demittere non erubuit, propter
æmulationem ac studium animarum.

venit

113 *è Societate I E S V.*
venit Michaël opportunè: quia eo vestigio tem-
poris, Tyrannus lymphatico astu percitus sine
vlla humanitatis lege, cœperat in Christiano-
rum perniciem debacchari.

Periculis itaque oblitus Michaël (vt igna-
uis timor ibi non reperitur, vbi regnat amor)
discurrens exanimatos ob Tyranni fructum
origere in spem salutis, & confirmare propo-
sito æternæ felicitatis præmio adnitebatur.
Cum ecce tibi dum dies in auroram perge-
ret, vt Christiano cuidam Vomura agenti ani-
mam præstò esset; circumuentus est ab armatis
Tyranni satellitibus. Imitari verò leonem pa-
rientem visus est, quæ venabula in saltu con-
temnat, dummodò leunculis ex rupe pericli-
tantibus opituletur.

Catenas diù quasi delicias pertulit: mox in-
lentum ignem coniectus est, mansitque eo robo-
re, quod in cognomen significatione gestabat.
Hunc autem felicem exitum adhuc inter pueri-
les scenicos ludos Michaël de se pridem promise-
rat: etenim, vt Bracharenſes Ciues simul recrea-
ret instrueretque, Societas I E S V exhibuerat in
theatro historiam Abrahami: & tùm Michaël
puerulus Isaacum egit, cum agenti fletu audi-
torum: nempe struem lignorum humerulis suis

*

P 2

com-

114 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 comportauit, manus tenellas vinculis iniecit
 obediens, ceruiculam inflexit sub gladio, vt
 vulneraretur. Prælufit itaque sacrificio suo vt
 instar Phœnicis immolaretur: & arsit Vomuræ
 25. die Augusti, anni 1624. ætatis suæ 47. in itz
 Societatis 27. In qua vota quatuor solemnia fue-
 rat professus. Præfati Præfules inquisiuerunt ad
 coronam.

ELO-

P. Io. Baptista de Baeza Hispanus Societ. IESU, in exilium
relegatus in vltim. Fidei, in Lapponia habitans inopis, ærumnis
confectus, moritur Nangalachi. 7. Maij. 1626.

Societate IESU. 1157.
ELOGIUM XL.

P. IOANNIS BAPTISTÆ
DE BAEZA.

Nobilis Hispaniæ Oppidum Vbeda, Gien-
nensis Diocesis, P. Ioannem Baptistam
progenit, mira animi demissione, virum graue,
pudentem, & in quo virtutibus absolutissimis
exornando videantur contendere voluisse Natu-
ra cœritim, & Gratia. Mozambicum, Goa, &
Macaum obstupere ad prædicationem eius,
priusquam vox illius sono pietatis lapponiæ soli-
tudines replet: vix autem eiusmodi sonus eius
auditus est, cum visi sunt pullulare in flores qui
antea tribuli fuerant & dumi.

Munus Vicarij generalis gessit sub Illustriss.
& Reuerendis. D.D. Ludouico Cerqueira, eoque
magna cū laude perfuctus est. Daifusama sitiēte
cruorem Christianorum, existimauit Io. Baptista
se mercenarij notam subire posse, si eo temporis
vestigio abscederet. Mansit itaque, vt oues erran-

tes

116 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
tes atque exterritas vlulatu luporum, ad caulas
reduceret. Cùm domorum & saltuum fieret
maior in dies disquisitio; abdedit se in imos spe-
cus: ante sepulturam consepultus, vt Iappones ibi
iàm quodammodo mortuos suscitaret. Interea
latentem in ijs antris morbus eum grauissimus
excepit, loci humiditate ac situ tabem in ossa
& nervos immittente, ita vt corporis mole confi-
stere amplius nequiret. Ergo ligneo feretro in-
ter Christianorum lamenta exportatur, & dum
eorum humeris elatus per Urbem & angiportus
ita ager ibat, de Tyranno saeuiente triumphat.

Annus agebatur, ex quo morbus tā grauis ipsū
inuaferat: cū, presentiens, acerbioribus se dolo-
ribus peti (puduit enim sub hoste cadere tam
ignauo) summis precibus ibi impetrare conatus
est, vt suo cū feretro ad ostium Tyranni statue-
retur, quò ibi de flāmis eius victoriam reporta-
ret: sed horruit Christianorū pietas ei in hac par-
te morem gerere. Quapropter ille, si nimis vera-
cèrè imaginaria flāma consūptus expirauit. Nan-
gasachi, 7. die Maij, anni 1626. ætat. suæ 68. Soc.
47. Iapponicę expeditionis 36. Dominabatur Xo-
gūfama, præerat Cauachius. Ne corpus eius flāmis
traderetur, Paciecus de carcere impeditur, vt ser-
uaretur; donec Deus merita eius condecoraret.

P. Gaspar de Castro Lusitanus, Societ. IESU, in exiliū relegat.
in omni Fidei latitans in Iapponia laboribus & rursusque con-
fectus, moritur ad pedē arboris abietis. Anno 1626.

117 è Societate IESU. 117
ELOGIVM XLII

P. GASPARI S
DE CASTRO.

BRachara, Lusitaniæ Urbis Augusta, peperit
P. Gasparem de Castro, virum, quem appel-
laueris merito Christianæ humilitatis exemplū,
atque agrorum quorumcumque remediū præ-
sentissimū & in quo, quemadmodum significa-
tio nominis indicare videbatur, castra, & tento-
ria fixerant virtutes omnes. Peculiariter inter
mysteria sacra corā altari extra se rapi, & necta-
rea perfundi suauitate consueuerat, non aliter
quā si apes Hyblæ in ore eius mellificarent.

Anno 1587. in Orientem appulit, quem P. Se-
bastianus de Moraes, Prouinciæ Lusitaniæ Prepo-
situs, ad Iapponensis Ecclesiæ infulas iussus acce-
dere, sibi comitem viæ, salutis curatorem elegit;
ac profectus in Iapponiam est: quam, adhuc in-
conditam atque incultam, annis 22. labore affi-
duo percoluit. A Daifusama Macaum ablegatus

in

118 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

in exilium est: sed non ita multo post reuertens,
per Arime suburbana diuersatus est; ubi res Chri-
stiana, exorto eo Tyranni turbine, periclitari, ac
nutare propemodum videbatur. Ex illius aduen-
tu restitutus est vigor animis iam prostratis, ita
ut oppida integra certatim ad flammam, ad gla-
dios, ad cruces subeundas incitarent se. At Ca-
strius nunc in valles, nunc in saltus & speluncas,
penetrabat, ut solatio Christianis esset, eosque ad
prælia Domini, si vis Tyranni ingrueret, anima-
ret confirmaretque. Demum, extracto ex arbo-
rum ramalibus tugurio, imbribus peruiro, & sola
fronde constrato; sub umbra illius, quem deside-
rauerat, sedens, dulcissimos, non mortis dixerim,
sed vitæ sempiternæ, fructus decerpit, 7. die Maij
anni 1626. ætatis suæ 66. Societatis 47. Quæsi-
tum est corpus eius, ut flammis exanime trader-
retur: sed Pacieco de carcere prouidente, serua-
tum in conditorio est, donec Sancta Mater Ec-
clesia merita eius ingentia muneretur.

Annus
passus de Mores, Pontificatus
mensis Septembris diebus
dixit, sibi contentum esse, et
ne proferretur in Iaponiam, sed
coram adue in Iaponiam, sicut
quo percolat. A Britannia Mores
III

P. Franciscus Pacheco Lusitanus Societatis IESU, Lapponiae Praesens
ei illi Episcopatus Administrator, vivus crematus in vico Fidei
Nangasacki 20 Junii 1626.

ELOGIVM XLII.

P. FRANCISCI
PACIECI.

DE magna Carthagine, inquit Sallustius,
melius filere duco, quàm parùm dicere:
ego Romanum Scriptorem imitarer, nisi series
Elogiorum calamum etiam inuitum extraheret:
praesertim, cum Pereira Maonio alite Paciecum
descripserit.

Ad beatissimas Limæ fluuij ripas hoc lilium,
quasi naturæ delictum, ex generosa stirpe candi-
cauit. Immò in ipso Ponte, seu super eius trium-
phales arcus, Natura infantem paries, Iapponicos
triumphos praenunciauit, & pulchra quadam
immagine erga puerum officiosa prolusit in ea,
quæ de ipso erant euentura.

Vix pueros alios æquales suos deseruerat Fran-
ciscus; cum in Academiam Conimbricensem à
parentibus missus est. Adlegit eum Societas IESU
tamquam filium, capta videlicet ingenua

in-

120 *Elogia Occisforum in odium Fidei,*
indole eius. Adhuc Tyro, Ioannes & Alexides,
olim admodum celebres, moribus suis antecessit.
Quemadmodum aquila sobolem, prima lanugi-
ne indutam, acie & volatu experitur ad Solem;
ita Societas IESU prolem suam peregrinationi-
bus & pijs expeditionibus exercet in Oriente.
Ecce tibi puer Paciecus destinatur in patriam:
peregrinus ibi à consanguineis ignotus stipem
accipit, progreditur ad matrem, lacero vestium
amiculo, vultu graui, sed tamen supplex. Quis
vmquam fefellit amantem? Conspectu eo inopi-
nato commota repente viscera prodidere matri
filium: quæ, in querimonias statim prorumpens;
Crudelis nate, inquit, tu quoque matrem ijs ima-
ginibus ac simulationibus deludis? Sed ille de-
prehensus in figmento suo, ne parentem vel solo
oculorum obtutu salutaret, confestim ex oppi-
do pedem extulit.

Soluit in Orientem, anno 1622. Ei sacram
Theologiam edocenti plaussit Macaënsis Colle-
gium, cuius etiam gubernacula tenuit: neque
illi, vt id redderet feliciter & sapientius, opinio
defuit sanctitatis. Munus præterea obiuit ge-
neralis Vicarij in Diocesi Iapponensi, eaque iu-
risdictionis sacra administratione Episcopum
Dominum Ludouicum Cerqueira, negotijs alijs
fer-

fermè oppressum, magnopere subleuauit. Ter
Iapponiam inuisit: & quòcumque gradiebatur,
veluti fax, fugabantur tenebræ, superstizio elimi-
nabatur. Primus instituit stabilem Residentiam
in Ciuitate Sacai, mercatoribus frequentissima,
vt ad æternas diuitias omnes perduceret. Dai-
fusama tunc sæuiente, vitare exilium non potuit:
sed gemitus, & lacrymæ Christianorum, quos
inuitus deseruerat, eum in media discrimina de-
nuò reuocarunt.

Anno toto, in Ciuitate Sacai, inter domorum
tabulata angustissimo in angulo delituit: &, ne
agnosceretur ex nomine, Ignatium à Cruce se
appellauit. Quadriennio procurauit Prouinciam,
& simul Episcopi absentis vices gessit.

Demùm in Cochinetzu catenas coniectus, se-
ptem mensibus inedia extrema cruciatus est, non
sine miraculis tamen. Tyrannus enim cibo atro
& corrupto, Deus candido & suauissimo eum pa-
uit: quod custodes eius, & vigiles fassi sunt: vt po-
tè residuo victu eius saginati. Quasi Deus, in-
ter compedes & vincula, de Cælo manna plue-
ret, vt magnificè Franciscus epularetur.

Exinde Nangasachi arsit Prouincialis præfes
cum familia sua religiosa. Etenim octo filij circa
ipsum veluti parentem cum flammis, Fidei in-

122 *Elogia Occiforum in odium Fidei,*
odium, luctati sunt. Crudelitatis suæ interesse
theatro voluit Tyrannus Midzonus Cauachi, vt
Paciecum, quem viuum spirantemque fuerat
admiratus; ardentem atque expirantem etiam
in rogo suspiceret. Dies obitus fuit 20. Iunij, an-
ni 1626. dum ageret ætatis suæ annum 61. in ita
Societatis 40. De ipsius & sociorum certamine
Antistites Sacri auctoritate Apostolica ritè co-
gnouerunt, vt eis coronæ decernantur.

ELO

P. Io. Baptista Zola Italus, Societ. IESV, viuis con-
crematus in odium Fidei Nangasachi 20. Iun.
1626.

ELOGIVM XLIII.

P. IO. BAPTISTÆ

ZOLA.

BRixia, Italiae Ciuitas nobilissima, fuit parens
& alrix P. Ioannis Baptistæ: in quem ornā-
dum mira virtutū omnium varietas influere cer-
tatim visa est, sicut ad centrum confluunt lineæ.
Post longam ac permolestam nauigationem, in
Orientem peruenit anno 1600. Nouem supra
decem annos excoluerat Iapponiam, quando su-
sceptum opus procurationis animarum abrum-
pere coactus est, imperato ei à Daifusama exilio.

Repetijt tamen prouinciam, maioris Charita-
tis æstu: deditque omnē operam, vt exilij otia,
strenuo & assiduo labore compensaret. Pluri-
mos iam ruinæ propinquos confirmauit, atque
in spem veniæ induxit alios, sceleribus contami-
natos abluic pœnitentiæ lacrymis: nonnullos
reuocauit ex fuga, & Christo Domino rursus cō-
ciliauit,

In-

Incredibile dictu est, quantopere vitam pro Christo profunderè desideraret. In eam rem, suas illi preces polliciti per litteras è custòdia fuerant P. Carolus Spinola & P. Petrus Paulus Nauarrus, quorum schedulas, veluti suorum votorum pignora, religiosè in Breuiario seruabat.

Demùm Ximabàræ comprehensus, rogare & fatigare precibus satellites armatos cœpit: vt arctè funibus neceretur: atque id eis, Demosthene facundior, suasisit: nec quisquam delicijs luxuque magis, quàm ille catenis, delectari vnquã visus est. Ergo, ingenti perfusus animi voluptate lætitiæque, veluti ad tripudium è carcere prodijt ad incendium. Ibique rosas premere, non prunas accensas, versarique in prato amœnissimo, sibi videbatur. In Francisci Pacieci consortio conflagrauit, anno vitæ 51. Religionis 23. olim Professor, Imperante Xogunsama, Præside Midzuno Cauachio, 20. die Iunij, anni 1626.

P. Balthasar de Torres Hispanus Societ. IESV vi-
uus cōcremat in odiū Fidei Nāngalachi, 20. Iun. 1626.

ELOGIUM XLIV.

P. BALTHASSARIS
DE TORRES.

Granata, Hispaniarum Vrbs inclyta, Pa-
trem Balthassarem de Torres admodum
feliciter procreavit. Et sane, cum Natura prolem
parentibus similem soleat conformare; Granata
peperisse videatur Malogranatū intus refertum,
puniceis granis virtutum pulcherrimarum, &
quasi pyropis locupletatum, foris verò diadema-
te regio insignitum: quò inclusas opes simul co-
ronaret, simul pronunciarer futuros lapponiæ
triumphos. Equidem hoc vnum pro certo affir-
mare posse mihi videor: si inter regales manus
haberet hoc Malogranatum Darius Rex Persa-
rum, fore utique, ut p̄tius quot grana, tot Bal-
thassares, & non Zopyros, exoptaret.

Cum tamen hæc illi felicissimè contulerit pa-
trix conditio, Urbis nimirum inclytæ, ut dixi, in-
ter Hispaniæ Ciuitates; adhuc peculiaria orna-
men-

menta eum sanguine haufit ex nobili profapia, ex qua genitus est: familia enim de Torres ex pñca auorum commendatione stemmata decorum plurima superioribus feculis habuit, quorum splendorem transfunderet in posteros, vt eos perpetuò exstimularet ad parè m gloriam sibi virtutibus maximis comparandam. Sensit verò à pueris eiusmodi stimulos, veluti hereditarios præclara indoles P. Balthassar, semper ipsum ad laudabilem in omni virtutis genere incitauit maiorum suorum æmulationem.

Sed cur Balthassar præcellas in nomine suo Turres ad Iapponiã exportat? An vt faciliùs expugnet acies errorum Iapponicorum? vel, vt ostendat, sibi esse humeros pares oneri totius Iapponiæ ferendo, cum solo nomine graues Turres sustineat?

Balthassar, postquam appensus in statera, inuentus est magis habens; commeauit in Orientem, anno 1586. Priusquam in Iapponiam transgrederetur, Macai Theologicas disciplinas de suggestu explanauit: & ob diuinas assertiones dignus fuit, qui aurea lingua donaretur; quemadmodum Berofus vir sapiens ab Atheniensibus in Areopago.

Viginti sex annis in animarum cultura elaborauit,

rauit, adeò strenuè; vt, diuisus in regiones mille, vberes fructus in Dòmini horreum intulerit. Daifusama verò Christianos persequente, multa incommoda perpeffus, & in vitæ discrimina etiã adductus, apud Ozacam, Urbem ea tempestate in primis celebrem, moratus est. Cum ecce tibi idem Daifusama Imperij compos ad eam Ciuitatè venit, quæ, quia potentia ipsius ausa est reluctari, à Tyranno in superbiam elato flammis vastata est. Quid in hoc rerum articulo Balthassar? per medios ignes, & per acies armatas euasit; non impunè quidem, quia comilitonis caput & illius sagulum hostis detraxit. Cruentus Tyranni manus eo temporis vestigio interpretor ipsum euitasse, ne inglorius occumberet, neue in strepitu illo ingenti, ac publico tumultu, illius fama supprimeretur.

Sed præcipuè ereptus est diuinitus ex eo tam præfenti periculo, ne, sublato ipso, quasi duce; constantia Christianorum in Iapponia pessumiret. Ita sanè accidit, quia deinceps sexennio superfuit: & tametsi periculis mille circumuentus; animosior ijs redditus, Christianis fiduciam fecit resistendi Tyranno. Tandem propè Nangasachum, peracto Missæ sacrificio, ab armatis satellitibus comprehensus est: postquam diuino

*

R

illo

128: *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
allo munimine, quasi lorica, pectus ad futura cer-
tamina felix armauerat. E' vinculis Vomuræ
ductus Nangafachum est: vbi, velut in theatro
gloriæ, victorias suas Cœlo consecrauit. Passus est
20. die Iunij, anni 1626. ætatis suæ 62. anno post-
quàm erat in Societatem ingressus, 46. olim pro-
fessus. Dominabatur Xogunsama, præerat Mi-
dzunus Cauachius.

ELO-

Gaspar Sandamatzu Iappon, Societ. IESV.
viviis cōcremat in odium Fidei Nāgalachi 20. Iū. 1626.

Societate IESV. 029
ELOGIVM XLV.

G A S P A R I S
S A N D A M A T Z U.

G Aspar Sandamatzu Vomuræ alumnus fuit, tam præclaris dotibus cumulatus; ut ad eum exornandum, contendisse Virtus cum Natura videatur. In Societate IESV annis quadraginta quatuor vixit, eosque exegit in tribulibus suis excolendis. Perfunctus diuturnis peregrinationibus, mille ærumnarum genera animo semper inuicto superavit. Labor verò ei potissimum inde augebatur; quòd in patrijs, tam litteris, quàm sectis, optimè versatus, à Christianis vndique conquireretur, tamquàm oraculum Fidei. Nec inter extraneos diù solus agebat omninùs compositè, quàm si domi in Collegio vixisset. Moderatoribus sæpè comes est additus.

Daifusama eum exulem fecit, sed ille miram constantia in patriam remeavit. Tandem in-

ELOGIUM * R 2 uen-

130 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
uentus vnà cum Paciëco, easdem acerbissimas
pœnas cum eo fortissimè obiuit, Xogunfama
Tyranno, Præside Midzuno Canachio, 20. die
Iulij, anni 1626. ætatis suæ 61.

VSTAMQVAZ

G Apud Sæpientes, in odium Fidei,
uentus vnà cum Paciëco, easdem acerbissimas
pœnas cum eo fortissimè obiuit, Xogunfama
Tyranno, Præside Midzuno Canachio, 20. die
Iulij, anni 1626. ætatis suæ 61.

ELO

Vincētius Caun Coreæ Societ. IESV. viuis concrematus
in odium Fidei Nangalachi, 20. Iun. 1626.

Abbat. & Societate IESU. 131
BLOGIVM XLVI.

VINCENTIUS
CAVN

Vincentium Caun, Coreæ gente primaria
ortum, exactis tredecim annis ex patria
secum in Iaponiam adduxit Augustinus Fin-
gédono, magnus ille Dux, quem Tayeosama mi-
serat ad Corai Regnum debellandum. inter
captiuos erat Vincentius, sed indoles eius, ita præ-
alijs visa est Duci eminere, ut is eundem Patribus
Societatis dederit educandum, à quibus ritè in-
structus Christianæ Legis documentis, aqua-
lustrali ablutus est, & Idololatriæ sordes in Chri-
stianam munditiem feliciter commutauit.

In Seminarium adlectus, inter æquales inge-
nuæ adolescentiæ, specimen statim egregium
dedit. Ingenio enim erat mitissimo, eximiaque
indole: & clarum aliquando eum fore in Chri-
sti militia bellatorem, vel ipsa sui nominis vi-

cto-

132 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
Gloria prænuñciabat: neque euentus spem hu-
iusmodi postea fefellit.

In Sinicis characteribus, & Sædis Iapponicis
non mediocriter versatus, doctrinaque Euange-
lica perbenè instructus, illustrem famam sibi sta-
tim in Iapponia comparauit. His ergò munitus
armis, nihil magis agitabat animo, quàm vt pa-
triæ suæ salutem afferret. Nec mora, ad Pekinum,
Regiam Sinarum Urbem, apparat iter: vt inde
transgrediens, gentes Coreas, tenebris supersti-
tionum offusas, & consopitas veterno perditio-
nis, Euangelica prædicatione, quasi tuba, ad lu-
cem & ad vitam excitaret: sed ire meditantem,
necesse fuit septennio harere interim in Regia,
Pekinensi, a; que opportunitatem operiri remeân-
di in Corai Regnum, hoc est in patriam suam,
quæ non modò erat imperuia & interclusa, ne lux
Euangelij illuc penetraret, sed externis quibusue
in super negabatur in eam aditus. Interea Iap-
ponica persecutio suum habuit exordium Daifu-
sama Tyranno, in Christianos sæuiente; atque
hæc illi fuit occasio remeandi, arcano animi in-
stinctu eum inuitante ad conflictus in odium
Fidei subeundos. Cum esset comes & Socius P.
Io: Baptiste Zolæ in catenas & vincula conie-
ctus est. Atroci quæstione laceratur; si quomo-
do

Societate I E S V. 133
do induci posset, vt semel datam Christo fidem
frangeret; sed constantia eius quouis adamante
firmior apparuit.

Ea Tyrannus irritatus, iussit forcipe ossa &
digitos comminui: sed Vincentius, quasi aneis
esset membris, ridens specie cruciatus illos esse
delicias interpretabatur.

Mox cogitur violètos haustus aquarum exor-
bere, vt illicò cruori immistos egereret: quod
immane tormentum tolerauit vsque ad corpo-
ris, atque animi deliquium.

Carnificum fuisse videantur piæ manus, quæ
collapsum in vincula reduxerunt: sed, vt in
ipsum de integro sauirent. Vincentius, plenus
spei, atque incensus desiderio iterùm pugnan-
di, conualuit breui: &, quasi nesciret viuere,
nisi in tormentis, dum cessaret Tyrannus, ipse
nocturnis verberationibus spontè inflictis, so-
poratas plagarum cicatrices exulcerabat: com-
mune hoc habens eum aureo croco, & immor-
tali amarantho; quòd hic discerpi, ille tundi su-
pra solum gaudent, nec aliter pubescunt, ac pro-
uentum ferunt.

Nudus ad ternos denos dies expositus est acer-
rimo frigori, vt in eo ad interitum algeret, sed
rigorem frigoris ardor charitatis eius superauit,
nec

nec in eo extinctus est. Inter hæc tormenta, sola & vnica eius voluptas & quasi animi corporisque refectio erat, idemdem proprio chirographo, & quidem elegantissimis characteribus, quarum peritiam habebat, illud adscribere: Lauderat Sanctissimum, & Diuinissimum Eucharistie Sacramentum.

Recuperata valetudine, ad nouam concertationem prouocauit Tyrannum: qui, desperata victoria, militem Christi tradi flammis iussit.

At Vincentius per eas flammæ sibi iter strauit ad immortalitatem, dum ageret ætatis annum 46. 20. die Iunij, Salutis anni 1626. Imperabat Xogunfama, præerat Cauachius.

Petrus Rinxei Iappon. Societ. IESV, vivus concrematus
in odium Fidei Nangalachi, 20. Iun. 1626.

Societate IESV.
de
ELOGIUM XLVII.

**P E T R I
R I N X E I.**

Petrus Rinxei Arime in Iapponia enutritus,
& à primis annis educatus in Seminarijs, nõ-
dum posuerat sub institutoribus, & magistris
pueritiæ suæ prima rudimenta, cum virtutibus
repentè instructus apparuit. Tenerum eius ani-
mum cupido incessit iuuandi patriam, & iam
tum pupugit cor eius animarum æmulatio.

Ergo Sectas inanes, hoc est mera Iapponum
ludibria, scrutari aggreditur: vt ex earum notitia,
veluti è pharetra, depromeret iacula, quibus vin-
ceret, & de idololatria triumpharet. Nec potuit
non euadere tempore suo fortissimus athleta,
qui sub Pacieco, in clyto duce, meruerat. De-
mum, eo præeunte, per catenas, & per ignes, ad
Cælum iter fecit, imperante Xogunfama, Præsi-
de

ETC

S

de

135 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
de , Cauachio vigesima die Iunij , anni mil-
lesimi sexcentissimi vigesimi sexti, ætatis suæ tri-
gesimo octauo .

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ELO

Paulus Xinsuke Lappon, Societ. IESV, vivus concrematus in odium Fidei, Nangalachi, 20. Jun. 1626.

ELOGIVM XLVIII.

PAVLI

XINSVKE.

Arimam credere fas est electam fuisse à Numine ipso, ut Cœlum quodammodo illustraret, & clarius redderet: quandoquidem tot ornamenta Cœlo intulit, quot filios peperit, inter quos Paulus Xinsuke videatur, sydera etiam anteire. Oris eius lætitia indicium erat serenitatis, quæ in pectore illius regnabat. Multorum rapuerat in se animos, propter virtutum decora, quibus apprimè imbutus erat.

Eū P. de Angelis peregrinando, P. Petrus Paulus Nauarrus prædicando, & P. Franciscus Paciecus ardendo, perduxere secum. Quocirca in promptu est causa perfectionis eius: tantorum siquidem Heroum hauserat indolem, quorum utique vultus intuençio, imagines eorundem delineauerat in se, & assiduo vsu ipsorum in se etiam expresserat mores.

138 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

Spatio mensium septem, inter catenas & vincula, ipsius enituit constantia: & quia alte intra pectus eius radices fixerat Christus, non potuit ab eo auelli: quamuis Tyrannus crediderit, se posse illum frequentibus praelijs superare. Quinimmo ad carceris incommoda sponte ipse ieiunia aggerabat, aliasque animi afflictationes: quae omnia magno cum foenore flammis demum cumulauit, 20. die Iunij, salutis anno 1626. dum ageret aetatis annum 54.

[Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, including the word 'A' and other illegible characters.]

ELO.

Ioannes Kisacu Iappon Societ. IESV. viuis
cō crematus in odium Fidei Nangalchu 20. Iū. 1626.

de Societate IESV. 139
ELOGIVM XLIX.
IOANNIS
KISACI S. A. C. V.

Cochinotzu, in Arimensi ditione, suos fi-
dit flores, & inter eos vnum præcipuum,
nempè Ioannem Kisacu, grata refertum ameni-
tate, & aspersum virtutis fragrantia singulari. Ex
cunis ipsis parentes eum in religionis prato, qua-
si germen, locauerunt: & ex ea plantatione statim
profecit adeò, vt halitu odorifero in multis du-
ritiem animi mitigauerit.

Cum Gaspere Sadamatzu delitescens, in ma-
nus impiorum peruenit: verùm Tyrannus, atati
eius teneræ parcens, ire liberum permisit: quam
indulgentiam ramen coaspernatus est Ioannes:
atque ætatem superans, turpe sibi fore, atque in-
decorum interpretatus est, si gemmam repertam
è manu proijceret, ad quam utique à prima in-
fantia aspirauerat. Proindè tormentis & flam-
mis vrgeri se, non durum & asperum, sed pul-
chrum

140 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

Chrum & beatorum esse duxit: praesertim cum
animo reputaret, sibi in ijs extincto Superos ac
Deum plaudere. Tyrannus ita loquentem non
sine ingenti admiratione audiuit: & cum ex illa
constantia praesagiret eius victorias; lento igni
eum damnauit: 20. die Iunij, Salutis anno 1626.
etatis 21.

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is largely illegible due to fading and the decorative element.]

ELO.

Michael Tozo Tappon. Societ. IESV. vivus con-
crematus in odium Fidei. Nangasacki 20 Jun. 1626.

ELOGIVM L.

M I C H A Ë L I S

T O Z O .

Ecce Arima Michaëlem Tozò etiam offert,
pulcherrima virtutum omnium supelle-
ctile instructum. Is non potuit Patrem Hiero-
nymum de Angelis peregrinantem, instar An-
geli velocis, non comitari. Illius est longissima
itinerà emensus, & re ac factis gloriam eius sibi
communem fecit.

Mox ad Balthassarem Turrianum conuertit
se, ac demùm cum Patre Francisco Pacieco con-
flagrauit. Itaque, quod olim Troianus Heros
cupiebat, ante ora parentis ei contingit in
odium Christi, mortem oppetere, vigesima
die Iunij, anni millesimi sexcentissimi vigesi-
mi

142 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
mi sexti regnante Xogunfama & Præsidi Cæ-
uachio, gratis suæ anno trigesimo octauo.

ELOGIUM

MICHAELIS

Ece Anni Michaelis Tuo erant offer-
pulcherrima virtutum ornamenta libelle-
hic illustratum. Is non potuit parum fieri-
pauca de Angelis perueniant, in An-
geli velocis non conuenit. Illius est longitudo
intra cunctis, & re ac factis gloriam eius his
conmunit fecit.

Mox ad Balbasterum Torisiam conuenit
re ac deum cum Pare Francico Parico con-
fragant. Itaque, quod olim Torisiam heros
cupiderat, ante ora parentis ei conuenit in
odium Christi, mortem opperire, viderunt
die Iuni, anni millefimo sexcentesimo viginti

ELO

P. Thomas Tzugi Iappon Societ. IESV, vivus cōcrematus
in vltimum fidem, Nangaláchi, 6. Sept. 1627.

ELOGIVM LI.

P. THOMÆ

TZVGI.

V Omura Thomæ Tzugi parens fuit, Christi-
stiani Oratoris ardentissimi: & qui, cum
inter concionandum maiestate incredibili pol-
leret; omnes industriæ suæ nervos contendit, vt
Iapponiam Christo lucraretur: neque in anno-
rum quatuor & triginta interuallo, quos annos
in religione exegit; vel vnus dies ei otio disperijt.
Is in turbida illa Daifufamæ dominatione Ma-
caum relegatus, remeavit nihilominus, vt opus
intermissum aggredereetur de integro, ac strenuè
promoueret. Neque manum retraxisset ab egre-
gio conatu, nisi coëgissent vincula, in quæ apud
Nangasachum incurrit.

Inde Vomuram translatus est. & vix fama hoc
in Vrbe vulgavit; cum illicò consanguinei eius,
qui à Christo turpiter defecerant; omnes conspi-
rarunt; vt Thomam de consilio Fidei susceptæ

*

T

ac

ae defensionē dimouerent. Conueniunt, ambiunt, rogant, precibus fatigant, tormenta proponunt, rogum, & cineres; nisi stultitiam Christianam deponat. Suadere conantur, ne prodigere florem ætatis velit; ne amicorum & consanguineorum vultus sanguine suo imbuat & commaculet: hortantur, vt expendat suorum ruinam, secum in perniciem trahi, nisi ad Xogunfamæ pedes supplex prouoluatur, & professionem Christi abijciat.

Sedenim Thomæ inuictæ ad hæc animo: Vt inquit, & vos meliora conseruari, & paratas mihi flammis mecum ingredi statueretis: vt hoc pacto expiaretur à vobis nefas, quod aduersus Christum patrare veriti non estis! Gladios in Tyrannide sua, quasi in cote exacuat Xogunfama: exsuscitet voracia incendia. Non equidem ignoro, Cœlum iam mihi patere, Deumque ipsum obuijs vlnis occurrere, vt me prodeuntem ex tam immani & cruento prælio excipiat in Olympo triumphaturum. Hæc effatus, ad flammam raptus est, in eisque viuis exarsit.

Neque hoc arduum fuit illi, qui sanguinem vniuersum ex venis suis promere, atque elargiri pro Fide cupiebat. Ceterum, quia, vt Sanctus Ioannes Chrysostomus aliquando dixit;

Cœ-

Cœlum solet de Martyrum pœnis constitueri sibi theatrum; supplicia Thomæ duplicauit, vt duplicaret sibi spectacula.

Vnum præcipue fuit, quod in huiusmodi conflictu Lusitanos pariter ac Iappones, qui spectaculo aderant, merito in admirationem, protraxit: nempe, illo exspirante, pectus sponte patuit, atque ex eo statim flamma purpurea, enituit.

Sed & cogitare liceat, cor illud flagrantissimum inter intactas à Tyrannide flammis, reciprocasse ignem Charitatis, in quo Phœnicem ipsam longè superauit. Quæ auis, si igne deficit, ac renouatur; Thomas, qui Charitate semper arsit, dum viueret, ac spiraret: in igne semper viguit, se ipso maior & felicior: & cordis sui magnitudinem, atque adeò immortalitatem perpetuò innutrit. Quapropter fateri oporteat, in Thomæ pectore flammam, quasi in centro fuisse, vbi cremare nescit.

Huius Phœnicis Arabia fuit Nangafachum, ex qua in Urbem Solis Inocidui demigravit, 6. die Septembris, anni millesimi sexcentissimi vigesimi septimi vitæ suæ anno quinquagesimo sexto. Ad eam gloriam adductus est, Imperante Xogunfama, Præsidente Midzuno Cauachio. De eius

*

T 2

cer-

146 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
certamine, vt coronetur, Manila, Iapponia,
& Sinae Praesules Apostolica auctoritate in-
suerunt.

ELÖ.

ELOGIUM LII.

MICHAËLIS

XVCCAN.

BVngus Michaëlem Xuccan traxit ad se, virum cumulo virtutum maximarum sanè opulentum, & qui patriæ salutis desiderio firmè tabescebat. Nimirùm angebatur animo vehementer; dum secum reputaret, in insanias mille, & innumerabiles vanitates, patriam suam præcipitem ire.

Ergo in medium exilij, periculorum contemptor pariter ac Tyrannorum: vt patriam inconditam comeret, rudem formaret, ac præcipuis Christianæ Fidei lineamentis componeret, diuinisque coloribus exornaret: cum ante quodammodo extincta ac emortua penitus iaceret. Tempestas interim in dies magis ingrauescebat, iussis à Tyranno Daifusama commilitonibus eius in exilium emigrare. Sed Michaël, aduersus cruciatus inuictum animum gerens; deliberavit

mo-

Michael Xuccan Iappo, Societ. IESU in exilium relegatus in ordinem Fidei latitans in Iaponia, laboribus ærumnisque confectus in eadem moritur Octob. 1628.

148 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
mori potius inter Christianos : cū in desiderio
martyrij animus eius supra modum incende-
retur .

Idcirco, impatiens moræ, maluit prauenire,
quàm exspectare Tyranni cruentas manus. Sed
aliter Cœlo visum est. saltem, ne vita excederet
inglorius; feбри ardenti tentatus, inter persecutio-
nis molestias atque ærummas mille, iacuit æger :
vt esset pro cruciatu flammaram, febris ipsa : cu-
ius videlicet lento igne absumptus est Ximono-
xechi, Octobri mense exeunte, anni 1628. Domi-
nante Xogunfama.

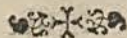

ELO.

ELOGIUM LIII.

MICHAELIS

NACAXIMÆ.

Fingus Michaëlem Nacaximam enutriuit, virum, quem non immeritò æneum immò adamantinum appellauerim: neque ibit inficias, quicumque pugnas illius & tormenta mente complecti voluerit. Daifusamæ inundatio eum inter fluctus obortæ illius tempestatís innatantem inuasit. Ducitur proinde ad vincula Ximabàræ. vbi, quasi esset in armamentario, se munire statim cœpit: videlicet scutum Fidei apprehendit, atque aptauit sibi galeam inexpugnabilem æquitatis: vt in prælia prodiret. Dicitur verò octo dimicasse congressibus fortiter, vicisse feliciter, gloriosè triumphasse.

Primò cum nodosis fustibus comminuunt carnifices: mox, machina efferente, in sublime sustollitur: inde in aquas subiectas agitur præceps, vt ossa eius ex ruina illa dissoluantur.

Præ-

Michael Nacaxima Iappon, Societ. IESU, feruentibus motis Vigeni aquis lapsus cruciatus occiditur in odio fidei.
25 Decemb. 1628.

150 *Elogia Occisorum in odium Fidei.*

Præterea adigitur ad aquarum haustus, quas cruore infectas violenta statim vomitione cogitur egerere. Ab aquis educitur, atque in Sole ardenti collocatur, ut eius torreatur æstu: sed barbaro eiusmodi commento Tyrannus effecisset solùm, ut Michaëlis flamma intus in pectore magis intenderetur: nisi veluti portento Cælum intercessisset. Nubes enim ex inopinato exorta est, & quasi platanus diffusis ramis bellatorem pium inumbravit. Quinimodò parum hoc fuit: de nube insuper sibilare, cœpit aura tenuissima, atque iniectos Solis ardores temperare, cum per malaciam omnia circum æstuant. Ita Cælum Michaëlem delicijs suis recreavit.

Ergo à Sole transfertur ad sulphureas Vgeni aquas. Quarum ea vis est, ut pestilentem eari halitum bruta etiã animalia non ferant sine strage, neque aves ipsæ eisdem aquis impunè superuolent. Hic sapiùs illis perfusus & per bullientia stagna tractus, immanissimè excruciat: donec, tormento vires iam extenuatas superante, ad refrigerium euocatur. Denique Tyrannica barbaries in aquis inhumatum eum reliquit. Imperante Xogunsama, 25. Decembris, anni 1628. Præsules de illius certamine cognouerunt.

ELO-

è Societate IESU.

151

post
pag. 150.
sentis, quod breuissimum est, & fugit velut umbra.

Quoties sub scopulis ac præruptis rupibus delitescens subterfugit satellitum cruentas manus, quærentium eum ad necem? Quoties, audito armorum strepitu, ipse intactus per medios inimicos pertransijt? Quis credat, eum inter parietes duos interclusum, exigere annum potuisse, perpetuis tenebris ita circumfusum, ut agrè ac vix horas canonicas, in tam tenui, & obscura luce, recitaret? Sed, cum angustias illas diutiùs nõ ferret animus eius, assuetus spatijs Charitatis, exiit in saltus ad belluas: constitutus est in ea rerum penuria, ut è nubibus fluentes imbres, & ceteram inclementiam Cœli, stramineo tuguriolo vix arceret: appetitum verò naturæ, virgente fame, vix pane hordaceo mitigaret. Interim tot aduersis sensim vires corporis fluere, & spiritum attenuari animaduertens, iam de adeundo liberè Tyranno secum cogitabat: cum hæc meditantem, & iuxta arborem repertum, Lazarus quidam, illius solitudinis accola, in humilem casam perduxit: quæ illi pro carcere, & flammæ desiderium, pro pugna fuere. Neque Deus Optimus Maximus recusabit lauro redimire comas, quæ inter tot molestias & pœnas, extremaque vitæ pericula, incauerunt.

✠

V

Hinc

152 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
Hinc de inhospitali eo tugurio vinculis mor-
talitatis solutus, ad felicitatem æternam ascendit
propè Fuximum, 29. die Octobris, 1632. dum
ageret vitæ annum 63. Societatis 48. Admini-
strator Sinensis Diœcesis inelytas viri virtutes in
commentarios retulit, Romamque misit ad co-
ronam.

ELO.

ELOGIUM

Faint, illegible text at the bottom of the illustration.

Thomas Nixifori, Iappon Societ. IESV, unus cōcrema-
tus in odium fidei Nāigalachi, 2. 2. Jul. 1677.

è Societate IESU.

ELOGIVM LVI.

THOMÆ

NIXIFORI.

Thomam Nixiforum in Regno Iapponiæ, cui nomen Mino, exortum quanti Cœlum fecerit, satis admodum declarant insignes eius animi dotes, quæ, quasi sydera, eum exornarunt. Inter eos, qui in Collegijs & Seminarijs à Societate IESU educantur, quasi Sol inter astra effulsit. Atque ex ijs fontibus edidit illam doctrinam saluberrimam, qua postea peregrinando aspersit & irrigavit sitientes terrarum tractus, quos planè immensos peragravit. Et profectò exsaturare gentes tam aridas penitus posset, nisi abruptisset Tyrannus exilio cursum peregrinationum eius. Sed perperam, & frustra obstacula opponuntur incendio Charitatis, quæ utique flammam amulatur, dum obiectas sylvas populando, serpere in dies magis videtur.

Quid enim Tyrannus egit exilio suo? cal-

V 2

caria

154 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
caria Thomæ lateri admouit, vt laxaret habenas
desiderio, quo stimulabatur iuuandi alios. Rediit
alacrior cum ea deliberatione; vt messem laborū
suorum, quos in agris Iapponicis profeminaue-
rat, colligeret vberimā maturo prouentu. Dum
hæc molitur, iniiciuntur ei vincula, ac roguſ de-
mum ei destinatur. Itaque ignem amplexus,
inter incendia viuus absumptus est Nangasachi,
Imperante Toxogunsama, Præsilibus Denxiro,
& Matazayemonio 22. die mēsis Iulij, anni 1633.
illiusque pugnam Antistites Ecclesiarum misere
ad Urbem Romam, vt palma illi decerneretur.

è Societate IESU. 155

ELOGIUM LIV.

P. ANTONII PINTI

ALIAS IXIDA.

Antonius Pintus Arima ortus est: munere concionandi apprimè nobilis, sed qui tamen plures Ethnicos muta persuasione virtutis suarum, atque exemplorum, ad Christi Domini Fidem pertraxit. Quadraginta tres annos in Societate IESU exegit, nec facile sit enumerare illos, quos eo temporis interuallo Christianis moribus expoliuit. Quamdiù vixit, peragratis vltro citroque vastissimis regionibus, pertulit quidquid malorù perferri potest: egestates nimirum, ardores, fatigationes, atque ad extremum vincula Nangasacki.

Euoluto in ijs vinculis triennio, vt spiritus interclusus liberè aliquantulum diuagaretur, ad Vgeni sulphureas aquas ductus est. Arreptum carnifices exuebant, manus reuinctum, & pedes validè extendebant, omnes corporis iuncturas distra-

156 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
distrahebant, sublimè suspendebant, mox sca-
pulas aqua feruentissima perfundebant. Sol per
dies triginta de integro exoriens, fermè attoni-
tus tantæ virtutis miraculum aspexit. Tyrannus,
paruo discrimine, Tantalo similem eum fecit.
Quippè illum aquarum fuga, & penuria; hunc
mundatio, atque opulencia diuexabant.

Noxios aquarum æstus eo dierum spatio su-
stinuit Antonius: & cum eius virtus exitum non
haberet, quem sperauerat frustra Tyrannus; is,
cognita viri constantia, se ad dolos & blandimen-
ta conuertit. Ergo aquis extractum, ac recrea-
tum fomentis, in vincula eum reduxit: vbi recu-
perata valetudine, Antonius Iudicium disputan-
tium de Fide arguit confutauitque errores, deli-
ria, & commenta. Tandem illum, qui innata-
uerat aquis, ingredi flammam oportuit: vt per
ignem & aquam, facilem aditum in Cælum adi-
pisceretur. Itaque lento igne interiit, tertia die
Septembris, anni 1632. ætatis suæ 63. Imperan-
te Toxogunsama, atrocior alijs Tyrannis, vt po-
tè cui Auus Daifusama, Xogunsama Pater, im-
manitatem suam, tamquam heredi, morientes le-
garunt. Præsules auctoritate Apostolica de An-
tonio ad coronam inquisuerunt.

P. Matthæus de Couros Lusitanus Societ. IESV. Provincialis Iaponiæ
Billius Episcopatus Administrator in exiliū relegat. in odium Fidei
Iaponia habitans in cryptis, aerūnis cōlectus, moritur. F. 1633. 29. Oct. 1633.

ELOGIVM LV.

P. MATTHÆI

DE COVROS.

Non potuit non ex Vlyssipone P. Matthæus de Couros prodire, Vrbe nimirum altitice Heroum maximorum: cum huius Regiæ Ciuitatis illud sit prosperum ac salutare in Cœlo sydus, quod vi quadam cœlesti, & influxu benigno, incolarum animos ad magna permoueat. Matthæum peculiariter ad sanctimoniam impulit, virum, in quo, tãquam in Neronis smaragdo, splenduerunt imagines virtutum pulcherrimarum: sed ita tamen, vt semper ad illius conspectum mores in prauum delapsos vnusquisque corrigeret in se, & virtutes eius simul amularetur.

In Societatem IESV admittus Matthæus, anno 1583. immensis precibus, ac profusis vbertim lacrymis, Orientalem geminam (oc est missionem ad illam regionē) mercatus est, eaq; demum poti-

Nicolaus Kean, Iappon, Soc IESV pedibus suspensus,
et in foveam cingulo tenus depressus in odium
Fidei, 4. die mortuus Nangasachi, 31 Jul. 1633.

ELOGIUM LVII.

NICOLAI KEAN

FVCVNANGA.

Vomium, Iapponiæ Regnum, Nicolao Kean
alumno suo ac ciue gloriatur; quæ à teneris
annis Seminario addixit, bonis artibus & pietate
Christiana imbuendum: ibi eum statim Virtus
suo excepit, & instar nutricis ancillatis, vbe-
re pleno innutriuit, itaque genitum atque educa-
tum, Societati concessit. In qua haberi statim cœ-
pit in amore simul ac veneratione præcipua.

Tanta ei dignitas inerat, eaque vis & facultas
concionandi; ut etiam residues quosque, atque
inspirationi diuinæ obluētantes, vinceret nece-
retque alloquio suo. Diceret, fundere ipsum ex
ore suo gemmas orientales, & rosas fragrantissi-
mas: etenim vox ex aureo eius oris plectro red-
dita, & prolata ex officina pectoris, Vrbes, Villas,
Pagos suis incolis spoliabat. Parum erat, ex per-
suasione illius plurimos idolis terga vertere: ete-
nim, ijs calcatis & protritris, alacres ad Christum
gradiebantur. Sed vnus Daifusama, asperior du-

160 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
nis, duriorque saxi, & tigride Hircana imma-
nior, saluberrimos huius Sirenis concentus non
modò non audiuit; sed ipsammet diuini verbi
præconem tam egregium facessere in exilium
coëgit, ea deliberatione; vt fuga perpetua delite-
tesceret trans mare, illiusque recordatio penitùs
interiret. Sed ex Cæli destinatione, ea deliberatio
in ipsius Tyranni caput recidit: quia Nicolaus, in
Iapponiam reuersus, nouo nec vnquam antea
excogitato tormenti genere, ibi totò Orbe Chri-
stiano celeberrimus euasit.

Proh Tyrannicam famem, omninò insatia-
bilem! Mundi elementa omnia, quasi natu-
re suæ interdum oblita, conspirant ad huma-
ni generis propagationem: aqua subeunt in im-
bres, in nubes addensatur aër, ignis ardores suos
miscet, mollescit terra, & omnibus momentis
veluti homines parit alitque. Tyrannus verò
sobolem humanam proterit, vt eam euertat &
dissoluat. Nimirum quænam ipse non excogi-
tat, vt destruat humanum genus? Ferrum acuit,
vt scindat corpora, & vt manus sacrilegas suas
cruentet: herbas in funes contorquet, vt strangu-
let: flammam accendit, vt probos & infantes re-
digat in cinerem: de integro montes perfodit, pe-
tratque in viscera terræ, vt eos sepebat: tam

dira

dira humanum pectus odia sollicitant aduersus
humanum genus!

Nullius tamè crudelitas aduersus homines sa-
uijt scrobibus in profundum actis, nisi Daifusama
immanissima Tyrannis: quem tormenti huius
auctorem infamem, odit meritò atque execratur
Orbis terrarum vniversus. Inde Nicolao maior
gloria confurgit, qui tam nouo & inusitato cer-
tamine cum hoste illo depugnauit.

Ergo pronum in caput, & inuersum eum attol-
lunt carnifices: sursum in aère librant: & vsque
ad pectus horrido & caliginoso specu recondunt,
duplici tabula coopertum: ea spe, vt viri viscera,
intus reuulsa, in fauces atque in os vergeret. Non
tamen hac industria reflente sanguine potuit
victoria extorqueri. Quatriduo pependit, ea
corporis & animi tranquillitate; vt veluti in con-
uiuio deliciaripotius, quàm excruciaripotius in spelun-
ca videretur. Ea res satellites, corporis eius
custodes, sollicitos habuit, vt inter nocturnas
vigilias crebrò accederent ad speluncam. Proh
miraculum! Nicolaum inueniunt vinculis exso-
lutum, ac sedentem: & cum rei nouitate percul-
si, quid hoc esset, ab eo sciscitarentur; audiuerunt,
Sanctissimam Virginem Deiparam venisse in au-
xilium, pœnas mitigasse, resoluisse vincula, atque

OLP

*

X 2

eum

162 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

eum recreasse saluberrimis aquis. Satellitum admirationem auxit fons limpidior, & pellucidior gemmis, qui è specu èruperat. Ad conspectum Virginis, tellurem liquauisse duritiem suam, existimari potest; nisi commota ex Nicolai pœnis eisdem illacrymauit.

Interrogatus, an dolores eum excruciant; repondit: dolere se tantum ideò, quia Iapponiam vniuersam, atque Toxogunum, suauissimo Christi iugo & sacro eius, imperio non sum miserat. Meritò ea solùm de re indoluit. Cetera enim, hoc est tormenta eius, præsente Deipara euanuerunt; quemadmodum euanescunt tenebræ, auro-ra exoriente. Sanctissima verò Deipara Nicolaum adhuc hærentem in pœnis coronauit: quia, Christianis spectantibus, horrificum, & inuisitatum illud tormenti genus, experimento suo primus ostendit vinci posse: Itaque Nicolaus, duce atque auspice Cœli Regina, reliquit tormēta, atque in sedes Piorū ad Superos ac Deum emigravit 31. die mensis Iulij, anni 1633. vitæ suæ 64. in ita Societatis 44. Præsules de eius conflictu cognouere; qui fuit sub Tyranno Toxogunfama, Præsibus Denxiro & Matazayemonio. Erro-ri adscribendum videtur, quod P. Guerrerius asserit, Nicolaum capite plexum fuisse.

P. Emmanuel Borges Lusitanus, Societ. IESV pedib' suspensus et in foueam cingulo tenus depressus, in vitam fidei quarta die moritur Nangalachi 16. Aug. 1633.

ELOGIUM LVIII.

P. EMMANVELIS

BORGES.

EBora, tot olim triumphis celeberrima Ciuitas, de Sertorio, Gyraldo, Correa, & Mendefio suo, Melitenfis Ordinis Magno Magistro, iam conticescat: efferat verò sese aliquantò altius, & iam de Emmanuele Borges alumno suo gloriatur meritò, superbiamque sumat, petitam ex magnis illius virtutibus. Aliorum latè sparsa decora, & insignia gloriæ, Cœlum huic vni contulit, mira & singulari quadam excellentia. Sertorius Romanus, Mauricus Gyraldus, at Emmanuel noster Infernas acies stravit in lapponicis campis. Mendefius Melitensibus maiestate præfuit, virtute summa imperauit. Emmanuel lapponiæ Christianæ dominatus est, Magister atque Heros maximus. Anno 1608. nauigauit in Orientem: &, quandiù ex Daifusamæ Tyrannide non exulauit, suo concionandi munere,

nerc,

tere, multa enim uerò felicitate, Iapponiam, uniuersam auxit, & cumulatit. Redditus Prouinciae, vnde inuitus pedem extulerat; exarsit supra modum erga Iapponum salutem: &, spatio annorum duodecim in eam se curam impendens, optimos quosque in hoc sacri ministerij genere omninò exaequauit. Hoc satis admodum probant eius assidui labores, testaturque seges copiosa & vberima, sudoribus illius perpetuò irrigata: atque adeò testantur etiam laceratae manus, in Superstitionis atque Idololatriæ germinibus prauis & abominandis radicibus euellendis.

Dum eiusmodi culturam fouet, ut in messem adolescat, immixtis à Tyranno militibus capitur, & è vinculis protrahitur ad speluncam. Post quadriduum, quo in ea pependit, vitæ finem fecit, magnæ animæ compos ac plenus Heroicæ constantiæ, cum alioqui solo audito nomine, ne dum horrore tormenti, deficere potuisset. In quo quia perseverauit felicissime, nequiuit Tyrannus in eo Fidei thesaurum expilare. Sub Toxogunfama imperante, Praesidibus verò Denxiro & Matazayemonio, diem vitæ supremum obiit, ætatis suæ 50. in ita Societatis 33. olim professus, Christianæ Fidei acerrimus propagator; 16. die Augusti, anni 1633.

Josephus Reomui Iappon Societ. IESV, pedibus suspendus,
& in foricam cingulo tenuis deprellus mox in Fidei quarta
die moritur Nagalachi 16. Aug. 1633.

de Societate IESV. 163
ELOGIVM LIX.

IOSEPHI

REOMUY.

Iosephus Reomuy in Iapponia natus est. Quã-
tus fuerit, ex eo conijci potest; quòd Emma-
nuelem sibi ad imitandum proposuerat, coniu-
tem peregrinationũ, atque ærumnarum. Neque
vt in se illum exprimeret graphicè, defuere aut
exilium, aut catenæ, aut spelunca illa atro-
cissima, in qua suam ipsius virtutem probavit
egregiè: nec enim alia magis, quàm hæc de Ty-
ranno victoria, Iosephi fortitudinem inuictam
patefecit.

Neque Iosephus ad horridum speluncæ hia-
tum expalluit, vel virtus diuina in ipso potuit
vilo modo hebetari. Immò auidissimè in illius
penetrauit viscera, ratus venas auri ab se ibi re-
pertum iri, & thesauros quibus emeret Cœli pre-
tiosas, atque immortales merces.

Ceterum, ne in paucis etiam ab exemplari
suo,

166 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 suo, hoc est ab Emmanuele, descisceret, de-
 ficeretque; quarta tormenti die beatissimas Cœ-
 li regiones, etiam ipse (sanè gloriosa societate)
 iatruuit, decima sexta die mensis Augusti, anni
 millesimi sexcentissimi trigessimi tertij.

R E O M V Y

I Ophias...
 Ius fuerit...
 unctis...
 rem...
 ut in...
 exhibet...
 colline...
 egypte...
 ranno...
 puer...
 Nemo...
 tum...
 vno...
 penam...
 pertam...
 totas...

ELO-

Florentia...
 1666...

Ignatius Kindo Iappon, Societ. IESV, pedibus suspensus,
& in foueam cingulo tenus deprellus in odium Fidei
4 die moritur Nangalachi, 16. Aug. 1633.

ELOGIVM LX.

IGNATIUS

KINDO.

EX aquila imbelles atque hebetes acie columbas: ex leone autem ceruos timidos, atque in fugam pronos, progenerare Natura erubescit. Quocirca ordo magnæ indoli consentaneus flagitabat iure suo, ut ab Hadriano Heroë inuicto, qui Christum Dominum professus fuerat usque ad sanguinis profusionem, Ignatius Kindo prodiret, pari præditus generositate. Neque res mira videatur, parentis vestigia filium sequi: patrum enim exempla filios sæpenumero ad imitationem sui pertraxerunt.

Ita nempe Philippus Macedo Alexandrum, Romanus Scipio Scipionem filium sibi cognominem, & Carolus Auus Sebastianum Principem Lusitaniæ, ad bellicam gloriam inflammauerunt. Perinde profusus à patre cruor, veluti tacito quodam clamore, Ignatium ad pugnas, ad

*

Y

victo-

168 *Elogia Occisorum in odium Fidei;*
victorias, ad triumphos excitabat. Sed æstimare liceat statim sanguinis in Hadriano excellentiam. Abelis cruor clamat ad vindictam, sed cruor Hadriani prouocat filium ad misericordiã pariter atque ad felicitatem. Differt Ignatius ad patris exemplum se statim componere, donec latius & copiosius in corpore adulto impleantur venæ, quò vberius eum effundat.

Interim ex iuuenum Seminario, quasi è nidulo, explicans alas suas, vti euaserat summus in omni doctrina, Iaponiam peragrauit, salutis imbre illam irrigaturus. Tandem ab exilio reuersus, & circumuentus infidijs, à Tyranno capitur, vnà cum P. Emmanuele Borges, & interimitur præclusus in spelunca quarta tormenti die, confluyente ad caput sanguine, & per oculos, per aures, per os manante.

Interijt prorsus ea Fidei constantia, quam hauserat ab Hadriano Parète, atque à Maioribus suis. Ceterum Ignatij sanguis, vel in primo tormenti conspectu intra venas efferuescens, diuersas in corpore vias & quasi ianuas sibi aperuit: ne videlicet, prodeundo, particula eius quælibet ab alia vllatenus vinceretur. Obijt 16. die mensis Augusti, anni 1633. Præsules de illius certamine cognouerunt.

ELO-

è Societate IESU. 169

ELOGIUM LXI.

P. IACOBI ANTONII

GIANNONII.

Patrem Iacobum Antonium Giannonium Bitontum, Ciuitas Italiae, in Orientem misit, planè virum cœlestem, & rerum diuinarum contemplatione in primis celeberrimam. Vt hinc æstimare sit pretia virtutum eius maximarum: quia in eiusmodi meditatione exardescit ignis, & dotes animi, tanquam in officina, expoliuntur.

Quidquid erat arenæ aut theatri in Arimæ dominatione, id sibi elegit, veluti campum Virtutis & Gloriæ: & nihilominus angustias eas esse rebatur: vtpotè qui amplitudine maiori dilatauerat suæ spatia Charitatis. Hic viginti quatuor annorum intercapedine floruerunt egregij labores eius, hic sunt partæ illius victoriæ, hic trophæa erecta. Vtinam verò ea, quæ tunc grassabatur, Tyranni crudelitas, non intercessisset! Exiuit è meta tam gloriøsi curriculi, neque ta-

men

170 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
men fuga, vel maiestatem eius imminuit, vel
fortitudinem contaminavit. Per saltus & nemora
vagus pererrat, per concameratas petrarum ca-
avernas in arumnis vitam trahit, & solum defen-
sus noctis beneficio, pagos & stationes antiquas
repetit: ut Christianis opituletur à Tyranno exa-
gitatis: ut eorum vulnera procuret, nutantesque
ac penitus fractos animos confirmet, ac restituat.

Verum ipsum hæc molientem cum tam insi-
gni professione pietatis, demum nec tenebræ,
nec mutæ solitudines, nec silentium illud su-
scepti recessus à Tyranno satis eum defendere
potuerunt. Incidit propè Arimam in impias
eius manus, quæ viro fortissimo gloriam immen-
sam pepererunt.

Extractus è carcere atque è vinculis Arimæ &
inter vilissimæ plebis dictoria, irrisiones, & lu-
dibria, per Pagos atque Vrbes Arimensis ditio-
nis, medius inter socios circumducitur. Expe-
ctabat iam illum spelunca Ximabaræ. Biduo in ea
pependit: & verè ibi reperit thesaurum abscondi-
tum, quem ut sibi compararet, omnia sua chariora,
id est vitam ipsam, dedit, 28. die mensis Augusti
anni 1633. ætatis suæ 44. in ita Societat. 37. olim
professus. Imperante Toxogunfama, & Præside
Ximabaræ Nangarodonus.

Ioannes Kidera, Iapon, Soc. IESV, pedibus suspensus,
et in foueam cingulo tenus depressus in odium
Ei dei 3. die moritur Ximabarae. 29. Aug. 1637.

Societate IESV, 171
ELOGIVM LXII.

I O A N N I S

K I D E R A .

A Firando P. Iacobus comitem accepit Ioan-
nem Kidera, ex cultum præclaris animi
dotibus: quas in Seminarijs adeptus fuerat, ubi
sua iuuentutis florem exegerat. Diuisos cum Ia-
cobo rei Christianæ labores Ioannes habuit: sed
integros tamen mortis cruciatus est mira con-
stantia perpessus: quia, postquam circumactus
per Vrbes risui expositus fuerat incolarum &
vulgi; pendulus in spelunca pertulit tormentum.
Triduo euoluto, ab horrida contumulatione,
surrexit ad cœlestia, imitator egregius Christi
Seruatoris: quem perinde, post tumuli triduum,
glorioso partu tellus enixa est ad immortali-
tatem. Desijt hic in terris viuere, vigesima

NONA

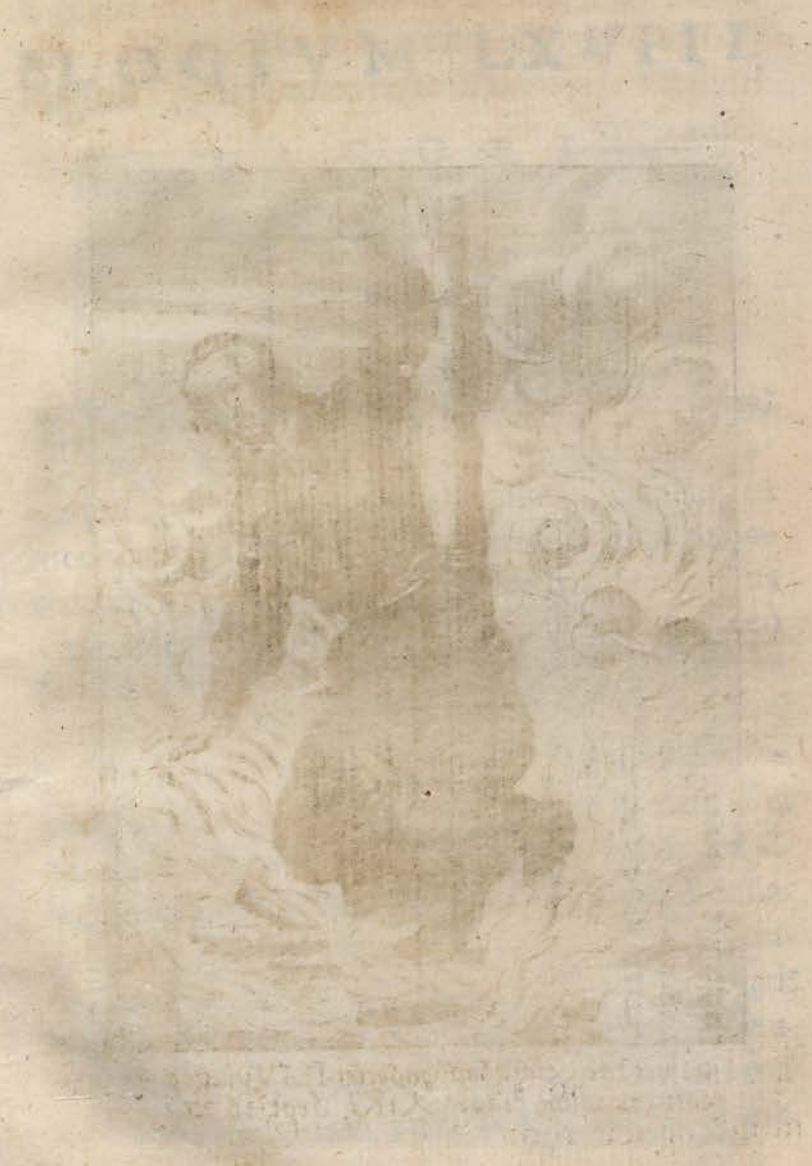
172 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 nona die Augusti mensis, anno millesimo sex-
 centesimo trigesimo tertio. Imperabat Toxo-
 gunsama, & Ximabara dominabatur Nanga-
 rodonus.

Accidit hic in terra viro, vestitus
 gloriose, cum telis eius est innotuit.
 Scruentis quem perinde post innotuit
 iuxta ad caelam, iustior esset Christi
 iusto colito, ab hostibus committit
 vltimipendulus in spelunca petu innotuit.
 per vides nisi exhorat fuerit innotuit de
 stantia percellit: qui, postquam exortus
 innotuit innotuit cruciatu est innotuit con-
 copotet Christiana labores iustos habuit
 fur innotuit form exegerat. Divites cum in-
 notuit: quos innotuit debuit fuerat, vlti-
 notuit innotuit innotuit innotuit innotuit

ELO.

172

Iacobus Tacuxima Iappon. Societ. IESV. viuis coere-
matus in odium Fidei. Xiki, Sept. 1677.

Societate IESV 173
ELOGIVM LXVIII.

I A C O B I
T A C V X I M A ?

Firandi similiter nascitur Iacobus Tacuxima; hoc est, vir, quem appellaueris meritò Gratiz pariter ac Naturæ miraculum. Nullus in dicendo argutior atque ingeniosior, nullus potentior in persuadendo, nullus magis idoneus ad promerendos animos omnium: eratque ideò probis quibusque apprimè charus, & Bonzijs dumtaxat metuendus, Nempè ij vehementer indignabantur, sibi à Iacobo eripi auitas ditissimasque animarum prædas. Idcirco in eum Tyrannus suam exerere immanitatem cœpit: sed ille, coniectus in tenebras, elusit aliquandiù conatus eius: etenim clàm pavidos quosque munire, tum sermone cominùs, tum eminùs datis libellis, perpetuò adnitebatur: ijsque artibus numero auxit magnopere Christiani nominis maiestatem. Tandem cum fatigatum Xiki vincula

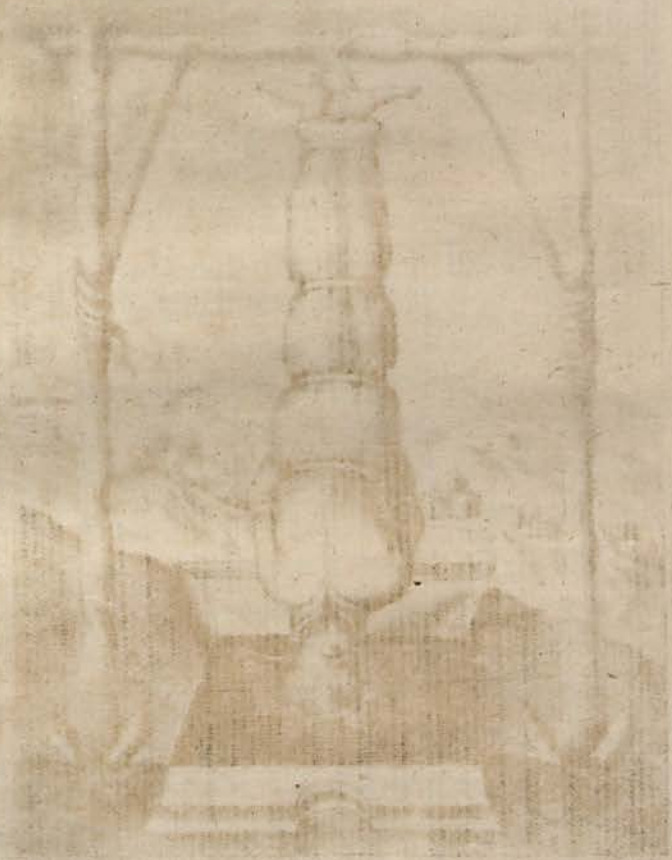
174 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 cula inuenerunt: & in eodem loco flammis ex-
 stus est, trigesima die mensis Septembris, anni
 millesimi sexcentissimi trigesimi tertij, Toxogun-
 sama dominante.

T A C O R A Y
 T A C O V O A T

Flandi in hoc
 hic part ac
 diebus arguor
 centor in per
 ad promerend
 propis quibus
 duntaxat men
 indigno dicit
 tantum admi
 tantis iam ex
 le, coniectus
 tus eius: er
 re, sicut for
 libellus espe
 mere alixi r
 Tandem cum
 colla

ELO-

Ioannes Yama Iappon Societ. IESV, pedibus suspen-
sus. Sin foueam cingulo tenus depressus in ortu fi-
dez moritur Yendi. Febr. 1673.

è Societate IESV. 175

ELOGIUM LXIV.

IOANNIS

YAMA.

TZunucunium, Iapponiæ Regnū, non sine
ingenti sanè gloria, Ioannē Yama in hanc
lucem edidit, virum admirandæ virtutis & ver-
satissimum in Iapponicis disciplinis. Sed in eo
inprimis eminebat prædicatio Euangelij.

Quadraginta septem annos, exactos in eo mi-
nisterio atque in procuratione animarum ab
ipso, enumerat Societas IESV: vt facile sit cõij-
cere; monumentis gloriæ eius plenos montes, &
plena trophæis eius littora fuisse: nec numerari
posse illos, quos persuasionibus suis ad militiæ
Christi stipendia pertraxit. Subcrescente perse-
cutione, ne locorum intercapedo laboribus ab
eo susceptis officeret, quietis impatiens, in omnes
partes se transferebat, & Christianos regionibus
disiunctos, vel ad prælia Domini erigebat, vel à
turpi lapsu vindicabat restituebatque.

Z

Ce-

176 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

Ceterum, Voxi fines inuisentem, per id temporis vincula nexuerunt, & apud Yendum retinere quadriennio: quo demum transacto, post mille exantlatos labores, supplicium eum excepit. Pergebat ad necem vir clarissimus: & tum, perito calamo atque atramento, hæc inscripsit: *Lapponia æternis urgetur tenebris, eiusque incola ob-
caecati ruunt precipites: eò quòd oculorum aciem auer-
terint ab Euangelij Sole, tunc maximè radiante.* Lecto eo chirographo, Præsides abrogauere mandatum, & Ioannes restitutus est carceri. Sed unde in Tyrannis istac adeò inopinata mutatio? vel eum aspexere specie ac vultu terribilem, quasi conuerso in hastam calamo; vel in scriptura eius, vt Balthassar olim in Babylonico pariete; suam legere perniciem. Idcirco ad eum in carcere conueniebant in dies purpurati: collatisque cum viro admirabili sermonibus rationibusque; tandem victi fatebantur, in sola Christi lege lethale vulnus generis humani posse perfanari.

Vt tot labores Coelum in Ioanne muneraretur, manu Tyranni ad speluncam eum traxit; in qua pendens mira constantia interijt, mense Septembri, anni 1633. ætatis 63. Imperante Toxogunfama. Descriptum in diplomate certamen eius Præsules Romam transmisere ad coronam.

Thomas Riocan, Iappon Societ. IESU, viuus
cōcrematus in odium Fidei, Cocuræ, Sept. 1637.

de Societate IESU.

177.

ELOGIVM LXV.

T H O M Æ

R I O C A N.

A Macausa, etiam Iapponiæ Insula, veluti suppetias ad Tyrannicū hoc bellum, Thomā Riocan misit, militem instructū virtutibus maximis, & qui magnos in pectore spiritus, instar bellatorum plurium, gerebat. Nullus eo lingua promptior: quæ in hac militia Christi plus valet, ad verba vitæ æternæ profundenda; quàm gladius ad pugnandum, dummodo valida membra sint ad perferendum. Innumeros penè viros, palantes oberrantesque in Idololatriæ solitudinibus, facundia sua cœlesti aggregavit Christo: atque ita firmos & constantes reddidit; ut minas & impetus Tyrannorum persequentium strenuè contempserint, exemplo magistri. Hunc cum Patre Iuliano Nacaura Tyrannus comprehendit: catenatum duxit Nangasachum: & Cocuræ postremò lentis ignibus extinxit, simul cum

*

Z 2

Lu-

178 — *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
Ludouico Cafucu, & Dionysio Yamamoto, men-
se Septembri, anni millesimi sexcentefimi tri-
gesimi tertij, Imperante Toxogunfama.

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through.]

ELO.

Ludovicus Cafucu Iappon. Societ. IESV. vivus
co crematus in odium fidei. Cocura, Sept. 1633.

Societate IESU. 179

ELOGIUM LXVI.

LUDOVICI
CAFUCV.

Magna etiam felicitas, simili obitu, Ludovicum Cafucu est prosequuta: qui Arimam, Urbem Iapponiæ, agnoscit altricem suam. Cùm primùm ei ætas adoleuit, in Seminario educatus, flores virtutum inde carpsit: ut fertum sibi componeret, quo suam iuventutem exornaret. Quandiù ex Iapponia cum Dayfusama pedem efferre non coëgit, semper Iappones salutis doctrina excoluit.

Ex Manila reuersus, Patrem Benedictum Ferdinandum, per sylvas & deuia euntem, comitatus est, eo ingentium laborum consortio simul atque incremento; ut sanè miraculum fuerit, inter tot incommoda, in peregrinatione ipsa, cum è viuis non concessisse. Sed ad maiores pugnas seruabatur ex Cœli destinatione, ad vincula scilicet Cocuræ ipsi injecta, & ad ro-
gum,

180 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 gum, quo ibidem extinctus est, mense Septem-
 bri, anni millesimi sexcentissimi trigesima ter-
 tij.

*M*ortuus est in diebus illis, quo ibidem extinctus est, mense Septem-
 bri, anni millesimi sexcentissimi trigesima ter-
 tij. *ELOGIA OCCISORUM IN ODIUM FIDEI,*
 gum, quo ibidem extinctus est, mense Septem-
 bri, anni millesimi sexcentissimi trigesima ter-
 tij.

ELOGIUM EXVII

Dionysius Yamamoto Iappon, Societ. IESV, vivus con-
crematus in a. d. E. d. Concuræ, Sept. 1633.

ELOGIVM LXVII.

DIONYSII

YAMAMOTO.

Dionysius Yamamoto Firoximensis patriæ
alumnus in Iapponia, ijs virtutum radijs
effulfit, ut ad tenebras regionis expellendas, nouū
Phœbum exortum esse interpretari possumus.
Hinc etiam liceat affirmare, ipsum Seminario, in
quo aliquandiu vixit, communicasse, non ex eo
accepisse, lumen virtutis.

Egressus è Seminario, veluti oblitus sui, totum
se patriæ commisit, cuius vnus salus ob oculos
ei obseruabatur: sed eum ex ingrata patria exu-
lem Macaum excepit, & simul statim habuit in-
veneratione præcipua. Tum verò puduit ipsum;
in otio marcescere, & quodammodo cessantem
oscitari, in littore illo inaccessio ventis perfec-
tionum: dum alibi fluctuarentur interim Socij
in mari maximè perturbato: ac planè ignauium
esse duxit, si cederet exemptus periculis dum

com-

182 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
commilitones inter acies tyranicas, quibus
erant circumuenti, procumberent gloriosi. Ita-
que irruit magnanimus: & quâ extendit brachiū
& manum, indicem viæ ac veritatis; vulnerat,
non ad mortem, sed ad vitam: quâ verò exierit
sua tonitrua vocis, vniuersos commouet atque
impellit, non ad fugam quidem, sed ad salutem:
atque adeò perpetrat miracula etiam, non in ar-
mis, sed in animis: singulos erigens & confir-
mans, vt prælia Domini sustineant. Denique
Cocurenſibus catenis vinctus, & flammis victus,
immò victor veritatis; inter firmissimos suorū cu-
neos procubuit. Surrexit tamen spiritu, & in
astra conscendit lætabundus: eò quòd in acie
caderet, in qua tot lectissima Christianorum no-
mina ceciderāt: vt, Phœnici simillima, inter ignes
e cineribus suis emergerent ad vitam mansuram
& perennem. Dionysius in ijs flammis conſa-
grauit, mense Septembri, anni 1633. Imperante
Toxogunſama.

P. Michael Pineda Iappon, Societ. IESV, in exiliū rele-
gatus in alicā Fidei, latitans in Iapponia hospitiū ex-
turbatus, caeli iniurijs collectus, moritur Nagalachi. Sept. 1677.

ELOGIVM LXVIII.

P. MICHAELIS.

PINEDÆ.

EX Amacusa, Iapponiæ Insula, & patria sua
Xiki, Michaël ad hoc atrox animarum bel-
lum profectus est, utraque manu gladium rotans,
versatilem & flammeum, aduersus draconē Ido-
latriæ: ut Iappones, quippe Angelos suos, defen-
deret, atque imperium Dei, Ecclesiæque Regnū:
inter eos stabiliret. Dixi, utraque manu: quia &
virtutum suarum exemplo, & sacro Baptismi la-
uacro aggressus est opus salutis; &, Numine pro-
pitio, conatus est hostes Fidei debellare. Tot ipse
gentes & populos diuino eo latice inaugurauit, &
Christi iugo subegit; ut defecerint propemodum
aque, & lacertos eius vigor natiuus penè destitue-
rit. Eū Manila exulē gloriosum excepit: sed ani-
mus eius, ab otio abhorrens maximè, cui utique
non affueerat; non valuit inter Hispanas, ut ita
dicam, delicias quiescere; sed ad suos pristinos la-
bores, & ad pericula se iterum cōtulit: ut in ijs vi-
ueret, ac spiraret. Michaëlem in patriā remigra-

A a

te,

184 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
se, fama statim vulgavit, & persecutioni eū obsta-
re. Ergo explorat latebras oēs Tyrannus, in duras
quasque cautes penetrat, fulminat iracundus, &
Christianos terret, pœnis grauiſſimis intentatis;
nisi eū occultū proderent. Quocirca is, qui P. Mi-
chaëlē receperat, cōsternatus minacibus edictis,
nihil magis in votis habuit; quàm vt ingrueret
quàmprimùm nox de Cœlo, solito obscurior, im-
mò fœda etiam tempestatibus, & imbribus horri-
da: & mox ita planè successit. Nam nocte illuni
fremere inter se flabra vêtorum, micare fulgura,
perstrepere tonitrua, & cadere de Cœlo præcipi-
tes imbres cœperūt: quos inter horribiles frago-
res, Michaël foràs euasit. Ita, dū quasi alter Ionas
projicitur in mare; desæuijt illicò fœda tempestas,
quæ virum hausit instar balenæ, & in littora non
quidē Niniuitarū, sed Cœlitum, exposuit. Noctis
illius inclemētia, immanitas frigoris, horror Na-
turæ propemodū deficientis, ita perculit Michaë-
lem; vt, stupentibus neruis, & sanguine conglaciato,
intra spatium tridui fuerit exanimatus. Vi-
deatur Cœlum ipsum anteuertere voluisse Tyrā-
ni conatus: vt caderet nobiliore manu Michaël;
qui raptus est ad Cœlum mēse Septembris, anno
1633. dūm ageret vitæ annum 56. in ita Societatis
26. Imperante Toxogunſama.

ELO-

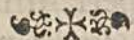

P. Benedictus Ferdinandus Lusitanus Societ. IESU post
toleratum viginti sex horas tormētū fouerū in aetū Filii
ex eo depositus septimā post die extinguitur Nagalachi 2. Octob.
1622.

ELOGIVM LXIX.

P. B E N E D I C T I
F E R N A N D E S.

Benedicti suave nomen præmonstrauerat
beatos & felices exitus eius, vel cum adhuc
infans in cunis vagiret: vnde iā tū, in eius corpus
peræquè atque animum, benedictiones dulcedi-
nis sunt vberem in modum deriuatæ. Patria,
etiam conferre visa est ad fabricam eius admi-
rabilem. Quis enim nescit, conducere pluri-
mum nascituris scæribus locorum generositatē?
Cum ita sit; nemo mihi exprobet, ad hoc tam
benedictum opus numeris suis omnibus absol-
uendum non conspirasse Borborā, Translaganæ
regionis in Lusitania Oppidum fortunatissimū
atque amœnissimum etiam. Frondent ibi perpe-
tuò nemora, saltus vbertim liliorum lacte candi-
cant, rubescūt latè purpura rosarum planities, &
vitiferi montes exhalant vindemiæ odorē, &
campi luxuriant frugum & olearum fecunditate, &
manant vndiq; riuulorum ac fontium perēnitates.

Ad huius gloriæ cumulum facit propinquitas

186 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
cum Villauizosa, quæ Duces, quæ Reges semper
spirat. Hinc intelligas, & facilè conicias, Be-
nedictum cum virum fuisse, in quem patria con-
tulerit omnes has Naturæ pulcherrimas dotes: vt
mirabili artificio, quasi thesaurum in eo prouida
occultaret. Nihil asperi, nihil duri in Benedicto
erat; omnem quippe duritiem, asperitatem om-
nem sibi retinuerant marmora ipsa, super quæ
oppidum eius fundatur, cædore dumtaxat & pre-
tio accolis & alumniis suis relicto. Vt id perlua-
deam, argumento eo vno Naturæ vtar: quæ, si
tàm effusa fuit in soli felicitatem; cumulator ef-
se debuit proculdubio erga incolarum gloriam
& claritatem.

Traiecit in Orientem Benedictus, anno 1602.
& Oriente ipso permoto in exultationem, sola
ingemuit patria, quæ tanto subsidio destitueba-
tur. In ipsum ibi Iapponia vniuersa, inclinata
propemodùm in ruinam, incubuit: ne caderet, Ty-
rannico impulsa & quassata turbine: & porrò per-
iisset, nisi Atlas iste colla subiecisset. Annos 27.
fluctuatus in illo æstu immanissimo Tyrannicæ
tempestatis, animarum salutem procurauit sem-
per constantissimè: nec facile sit enumerare, quot
ipse ad fidem Christi aggregauerit: nisi quis di-
cat, sydera Cæli eum numero æquauisse, vel are-

nas

è Societate I E S U. 187
nas etiam, quas Oceanus gurgite violento egerit
in Africæ littora.

In afflictis rebus, erat cunctis solamen: erat in-
luctu, lacrymarum medicina. Nihil magis no-
tum erat in vniuersa Iapponia, quàm, in ærum-
nis quibuscumque præsidium ab eo vnice spe-
rari posse. Sibi verò famam tàm illustrem breui
comparauit; vt Lusitanis, causa commercij illuc
commeatibus, Ethnicisque, ex æquo charus esset.
Id causæ fuit, cur Tyrannus exarsit desiderio
eum videndi, habendique in potestate. Quapro-
pter artes omnes adhibuit, vt id consequeretur.

Contrà Benedictus, è medio digrediens, fora-
mina rupium & saltus adiuit, in eisque latuit;
ne periclitaretur vita eius, ex qua videlicet om-
nium salus pendebat. Interim omnium malorū
cohors in eas latebras incubuit. sola fames eum,
ita extorrem Fidei causæ, exfaturat: sola sitis ar-
idum refrigerat, solaque nuditas operit egenum:
ne multis, acerba eum omnia circumstant.

Diù ijs syluis inerrauit, dum circumobstre-
perent armati satellites: vt credibile sit, ipsas
eum feras custodiuisse aduersus illorum sacrile-
gas manus. Sæpenumero quæsitus ad necem,
delusa Tyrannide, euasit. Interdum miscuit ser-
mones mutuos cum ijs ipsis quæsitoribus, qui
infi-

188 *Elogia Occisorum in odium Fidei.*
insidias ei & vim apertam parauerant, confusa
eorum idem nequitia. Tandem, cum ei Cœlum
iàm pridem gloriam texeret, in præmium labo-
rum, quos diu obiuerat; in manus armatorum,
apud Nangatum venit.

Gestire, ac tripudiare Tyrannis eo demùm ca-
tenato videbatur: cuius utique solum nomen,
Iaponiæ vniuersæ animos permouerat, vltimas
que eius metas peruaserat impleueratque. Sed
Nangasachum sibi prædam istiusmodi tam opi-
mam vindicauit. Inter armatas acies Benedi-
ctus trahitur, & inter pedites eques ipse, quasi
triumphali pompa progreditur, effusa in plateas
Vrbis tota. Diceret, aut Cæsarem Gallia deuicta,
aut Armenia subacta Pompeium, aut Scipionem
Africa domita, Urbem intrasse. Introductus ad
Præsides, ita eorum animos sibi deuinxit, & pro-
meruit sua comitate; ut prorumperent in eius
laudem, ac faterentur, à claro & illustri sangui-
ne ipsum originem trahere: sed Benedictus sub-
ridens ostendebat eis bellicum apparatus, quo
illuc stipatus aduenerat.

Sed illicò lætitiâ ponere, ac præferre in
vultu seueritatem ipsum oportuit. Nam Præsi-
des ausi sunt eum ad defectionem sollicitare;
quibus cum incredibili quadam oris maiestate

re-

respondit: Mirari se admodum, viros, cetero-
qui tam claros, tam indigna & indecora sua-
dere. Postea libellum Fidei suæ in manus de-
dit: ac professus est, se proprium corpus tor-
mentis exponere: ut in eo, tanquam in Lydio
lapide, experirentur & probarentur; virumne ef-
fent omninò aureæ rationes, quibus eandem
suam Fidem sanguine proprio erat propugnatu-
rus. Præsides, etsi animis eorū alia insederat sen-
tentia, metu Tyranni, ne videlicet offenderetur,
si cum illo agerent indulgentiùs; Patrem
Benedictum spelunca puniendum esse decreue-
runt. Quocirca, vnà cum Paulo Saitò commilito-
ne suo inclyto, pependit in ea sex & viginti ho-
rarum spatio: quibus exactis, semianimem à pœ-
na extraxerunt. Eratque Præsidium deliberatio,
mittere ipsum ad Regiam, ut Imperator dape il-
la tam pretiosa saginaretur.

Benedictus, ex tormento recenti adhuc anhe-
lans, non sine gemitu querebatur, speluncæ glo-
ria sese à Tyranno fraudari. Tandem, septimo
die euoluto, cum ei renunciarent custodes, iam
in spelunca Paulum exspirasse; ipse, sublati ma-
nibus in Cœlum, inter hæc verba (Paulum ex-
spectabam) felicissimè decessit.

Fortunati ambo! si quid meæ lucubrationes

va-

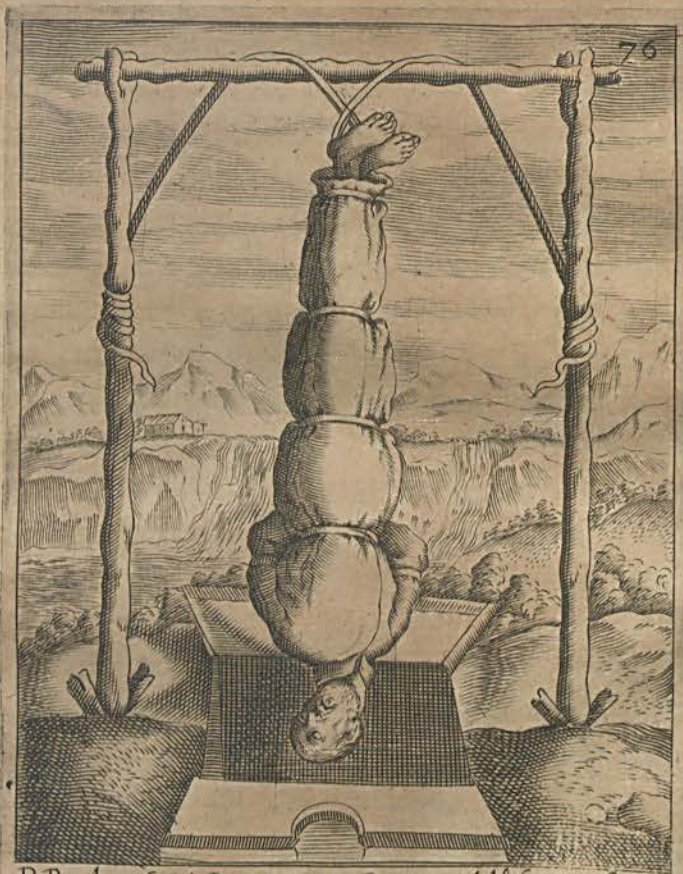
190 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

valuerint, nulla vos dies eximet memoriae posteritatis. Clarissimi ambo vniones estis, quos indagantium labor & cura non nisi inuicem, sociatos inuenit: & quorum nitores, etiam post funeris vestri tenebras, vnâ in æuum perseuerant! Crediderim, vna vos tantum anima vixisse: ideòque, cum in Paulo defecit, defecit mox illicò etiam in Benedicto.

- Illud admirationem auxit: iniecta amborum corpora in rogam, vt in cineres soluerentur, vix mutuo contactu se tetigisse; cum statim vnum Lusitano tum Iapponico idiomate sunt ibi ambo inuicem gratulati felicitatem suam.

- Demùm Iapponia in eum virum supplicio extremo crudelitimè animaduertit, quem ipsa antonomasticè Iapponem appellabat: quemadmodum Roma Duces suos appellauit Africanos, Germanicos, Asiaticos. Sed hoc discrimen est: quia illis Germania, Asia, & Africa ex ruinis proprijs; Iapponia verò, ex suamet salute, Benedicto nomen fecit. Sub Toxogunfama, & Præsilibus Denxyro & Matafayemonio, apud Nangachum, Benedicti gloria data est in theatrum, 2. die mensis Octobris, anni 1633. ætatis 54. initæ Societatis 38. Olim professor.

ELO-

P. Paulus Saito Iappo, Societ. IESV, pedib⁹ suspendus &
in foricā cingulo ten⁹ deprellus modum fidei sept⁹
die moritur Nangalachi. 2. Octob. 1633.

è Societate IESU. 1911
ELOGIVM LXX.

P. PAVLI
SAITO.

Tamba, Regnum Iaponiæ, Paulum Saitò
genuit. In quo, si virtutem eius spectes,
Cœlum dices repræsentari, nitore vario circum-
fulgens: si consideres verò prædicationem eius
Euangelicam, Paulum agnosces, vel similem ali-
quam diuinitatis tubam: si flagrans animarum
desiderium perpendas, latere propemodû in pe-
ctore eius Æternam existimabis, ibique fulmina ex-
cudi, quibus Idololatria expugnetur & protera-
tur. In Macaum Daifusama Paulû eiecit; vt potè
natum ad Idolorum interitum, atque ad perfidiæ
vltimam stragem. Attamen ipsè quantociûs ad
Cocincinam, & Tunkinum se contulit: ne otio
animus aut hebesceret, aut corrûperetur: ibi pro-
lusit ijs, quæ moliturus erat in patria: donec ad eâ
personatus in habitu dissimulato redijt, exercita-
tus laboribus plurimis. Demùm Xiki comprehē-
sus, ad Nangasachû deportatus, & horrifico spe-
cu excruciatu. Sed hoc habuit in mali solatium;

Bb

vt

192 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
vt iuxta Benedictum ibi appenderetur. In spe-
lunca fuit septem diebus, sine vlla cibi refectio-
ne. Nec miror, erenim ipsi supplicia & poenæ cō-
uiuium erant, quibus nutriebatur: &, nisi Bene-
dictus animam efflans admonuisset properan-
dum esse in illis poenis; Paulus fermè adhuc vi-
uus perennaret.

Certè ipsius vires haud debilitarunt tormen-
ta: Inmò custodes admirantes, tamdiù sine
cibo eum in cruciatu illo perseuerare; iubebat
ipse, à spelunca longiùs facessere: atque ita
succlamando, sibi suppetere adhuc vires, osten-
debat. In tormento etiam professus est, se vtiq̃
non obiturum, nisi vnà cum Benedicto. neque
aliter euenit: siquidem audita eius morte, Be-
neditus exspirauit. Itaque hanc amico morienti
gloriam dedit, vt vitam ab ipso videretur acci-
pere: & hoc in Pauli morte speciosum fuit, quòd
eum Benedictus, instar Heliotropij, quasi Solem
abeuntem, in occasu sit sequutus. Sub eodem
Tyranno, eadem die qua Benedictus, abiit è spe-
lunca in Cœlum, anno 1633. dum ageret vitæ
annum 57. in ita Societatis 26. Præsules de eius
& P. Benedicti certamine conamentarios scripse-
runt ad coronas.

P. Ioānes de Costa Lusitanus, Societ. IESV pedib' sulphureis,
& in loueā cingulo ten' depressus in vāium Fidei, quarta
die moritur Nangalachi, 8. Octob. 1677.

Societate IESV. 193
ELOGIUM LXXI.

P. IOANNIS

A. COSTA.

E Regione Urbis Vlyssiponensis, Tago am-
ne interfluente, non longe à ripa eius,
Oppidum explicatur ac diffunditur, nomine
Azeytonium, P. Ioannis a Costa natalitio clarius,
quàm Auerentium Ducum sede.

Omnibus numeris absolutum Natura eum,
procurauit, virum strenuum, & nunquàm ces-
santem, seu preces intus fundere, seu exterius
corpus afflictere liberet. Charitatem verò erga
Iappones exercuit semper, tametsi esset inter-
dum in summis periculis constitutus: quocir-
ca in horrea Ecclesiae intulit messem vberem ani-
marum.

In Dayfusamæ persecutione, ad Macaum exul

Bb 2

ex

194 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
excessit: sed nauæ habitu statim occultatus, &
nauceri nomine assumpto, soluit ex Manila
portu, & in Iapponiam feliciter vela conuertit.
Non potuerunt auræ, nauigij carbasa non infla-
re, cuius clauum nauicularius tam peritus gu-
bernabat.

Appulsus, & ex naui egressus, procurrit in
partes varias: & plurimos, qui metu Tyranni va-
cillauerant, in Fide stabiliiuit: erexit nonnullos,
qui eam pauidi deseruerant. Non hæc tamen ei
licuit peragere absque graui sui vel incommo-
do vel detrimento: quia diuagari perpetuò
ac sedem figere ibi cogebatur, vbi nox ingrue-
bat. Pabulam syluæ ministrabant, somnum
verò & quietem speluncae: & aliquando in an-
tro admodum profundo, nouem diebus latuit,
cibo per funes ad eum demisso: aliquando ex
antro simili extractus est, propemodum rexi-
matus.

Ad suos pristinos labores, & ad pericula se-
iterum contulit: vt in ijs viueret ac spiraret; in-
star Regis Mithridatis, qui proficiebat ex ven-
dno atque eo vt perhibent, nutrebat. Quam-
uis male appellauerim venenatos labores, pro
Christo susceptos: cum eos videlicet potius mel-
lifluos, & nectareos experiamur.

Tan-

de Societate IESU. 195

Tandem Suuo Regnum, illi ærumnarum
meta fuit: vnde catenis oneratus perductus est
Nangasachum, & ibi coniectus in tormenta.

In specu pependit quadriduo, inter Patrem
Xystum Tocuum, & Damianum Fucaye. Neque
multum attulit molestiæ spelunca ipsi morienti:
quia viuus assueuerat speluncis. Imperabat To-
zogunfama, præsidebant verò Denxyrus, & Ma-
tazayemonius. Dies tam gloriosa mortis fuit
octaua mensis Octobris, anni millesimi sexcen-
tesimi trigesimali tertij, cum annum haberet æta-
tis quinquagesimum octauum, quorum qua-
draginta duos in Societate transegit, in qua vo-
ta quatuor solemnia fuerat professus. De eo triu-
pho, ad coronam auctoritate Apostolica Præfules
scripserunt.

Ioanni ad speluncam properanti obuius fuit
Iappon quidam Christianus, qui à viro inclyto
flagitauit, vt, in sui monumentum, aliquid pre-
tiosum elargiretur. Recusauit Ioannes, vel ob
animi demissionem; vel quia iam omnia secum
immolauerat Deo.

E contrà Christianus ille, nescio quo spiritu
afflatus, Ioannis aurem petijt, & cultro statim
abscidit. Postea eam Lupo Sarmiento de Car-
ualho, maximo nauigationum Iapponicarum

Præ-

P. Xystus Tocuumi Iappon, Societ. IESV, pedib' suspensus,
& in foueam cingulo tenus depressus in odiu Fidei, quin-
ta die moritur Nangalachi. 9. Octob. 1677.

è Societate IESV. 127

ELOGIUM LXXII.

P. X Y S T I

T O C V V M I.

IYum, Regnum Iaponiæ, patria fuit Patris Xysti Tocuumi, quem cuncti suspexere, uti omnis sanctitatis exemplar excogitatissimum. Ad illius gloriæ mensuram exprimendam satis fuerit commemorare; in Societ. 40. annorum labores in eo coronari. Sibi omnium animos mirabili Charitatis artificio demereri solitus erat.

Vix Macaum attigerat exul, cum veloci transitu rursus Iaponiæ intererat. In summa Tyranni perturbatione nihil erat tam arduum, quod ipse non obiret ultro: ne Christiani laborantes paterentur salutis detrimenta. Summa vi Tyrannus id conatus est efficere, ut in magistro discipulorum constantia debellaretur. Ideo quæsitus est in spelunca, vna cum Patre Ioanne à Costa, & Damiano Fucaye: in qua pependit dies.

198 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 dies quinque constantissimè, cum Ethnicorum
 admiratione, sub Imperatore Toxogunsama, &
 Præsilibus antedictis. Obijt 9. die Octobris,
 anno 1633, ætatis suæ 63.

T O C V M I

[Faint, mostly illegible Latin text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible Latin text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

die

ELO-

*Damianus Fucaye Iappo, Societ IESV pedib' suspensus,
 & in forrea cingulo tenus depressus in odium Fidei,
 quinta die moritur Nagalachi 9. Octob. 1633.*

ELOGIVM LXXIII.

DAMIANI

FUCAYE.

ARimensis fuit Damianus Fucaye & in primis Catechismo præcelluit: quod munus pro animarum salute, & earum Christiana institutione, annos viginti exercuit, summa cum laude. Prælucebant verò in eo virtutes, tamquam gemmæ: erantque potissimæ illæ, quæ religiosum virum maximè cohonestant.

Genti lapponicæ, turbine Tyrannicæ persecutionis quassatæ, semper ipse, quæ verbis, quæ scriptis, quæ exemplis, opitulatus est. Demùm, ut cetera vitæ antea ornata signaret sanguine; Nangasachi traditus est vinculis ac speluncæ, ubi constans vigor eius & singularis pietas mirificè apparuit. E' terris ad Cælum liber emi-

Cc

grauit,

200 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
grauit, nona die mensis Octobris, anni millesi-
mi sexcentefimi trigesimi tertij, sub eodem Ty-
ranno.

ELO.

P. Iulianus Nacaura Iappon, Societ. IESV, olim Romæ
legatus ad Summū Pontificem, pedib' suspensus & in foueā cingulo
tenus depressus ^{quarta die moritur Nagasachi, 21. Octob. 1633.}
in odium dicit

ELOGIUM LXXIV.

P. I V L I A N I

N A C A V R A.

PRæclaro genere suo Vomuram, Iapponiæ
Vrbem, & Patriam suam, satis Iulianus Na-
caura decorasset: etiam si non addidisset mortem,
ab se gloriosissimè obitam: cum ceteroqui ma-
gni Principes soleant etiam humiles Pagos, in
quibus nascuntur, illustrare.

Hic ille est Nacaura, quem Roma olim vi-
dit & admirata est, anno salutis millesimo
quingentesimo octogesimo quinto ad se missum
inter alios Illustrissimos Adolescentes, à Regi-
bus Iapponiæ, Francisco Bungeno, Protasio
Arimano, & Bartholomæo Vomurenfi. Illum
præ alijs Roma tunc dilexit, nescio quo indu-
cta fydere: ut quod futurum erat, huiusmodi ob-

C c 2

sequio

202 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
sequio prænunciaret: utpotè cum is, in odium
Romanæ Fidei, viuis aliquando esset tumulan-
dus.

Redditus Patriæ, vix viatoriam penulam exue-
rat, cum humilem vestem Societatis IESU in-
duit: id solum ægro ferens animo, quod non
posset cum ea vel purpuras regales commu-
tare. Anno millesimo quingentesimo nona-
gesimo primo, inauguratus sacerdotali maie-
state, & idoneus iam ad animarum procura-
tionem promouendam; in hoc salutis commer-
cio sibi nihil, nisi labores, flammæ, & cruce,
proposuit.

Profuerat illi, tot terrarum spatia mensum
esse: quia, cursu expeditiore in diuersas Iap-
poniæ regiones subinde migrans, captabat
merces animarum pretiosissimas. In omni-
bus verò conatuum suorum euentibus, ea
virtute ac modestia semper se gessit; quam
generosus sanguis ab ipso exigere iure suo vi-
debatur.

Nunquam nisi faucibus exhaustis, & lacertis
omnino defatigatis, cessabat, aut ab exercitio,
verbi aut à sacro ministerio abluendi animas lu-
strali fonte. Eminebat in Patre Iuliano prædica-
tio Sancti Euangelij; etenim ex ore concionantis

emi-

de Societate IESU. 203
emicare flammæ, & verba vitæ æternæ prodire,
credidisses.

Tandem Daifusama, in eum vociferans ac
spirans minarum, latentem diu frustra quæsi-
uit, interceptis atque occupatis viarum com-
pendijs, manu satellitum armatorum, ne ille,
elaberetur. Ne multis, post triumphos mille,
Cocura eum vinculis tradidit. Apud Nanga-
sachum constantiam animi eius, quasi adaman-
tis, probauit malleus Tyranni: percutiens vi-
delicet, ut frangeret: sed ipse fidem & genero-
sitate suam, Præsidibus obaitentibus contra,
innictus obijciebat.

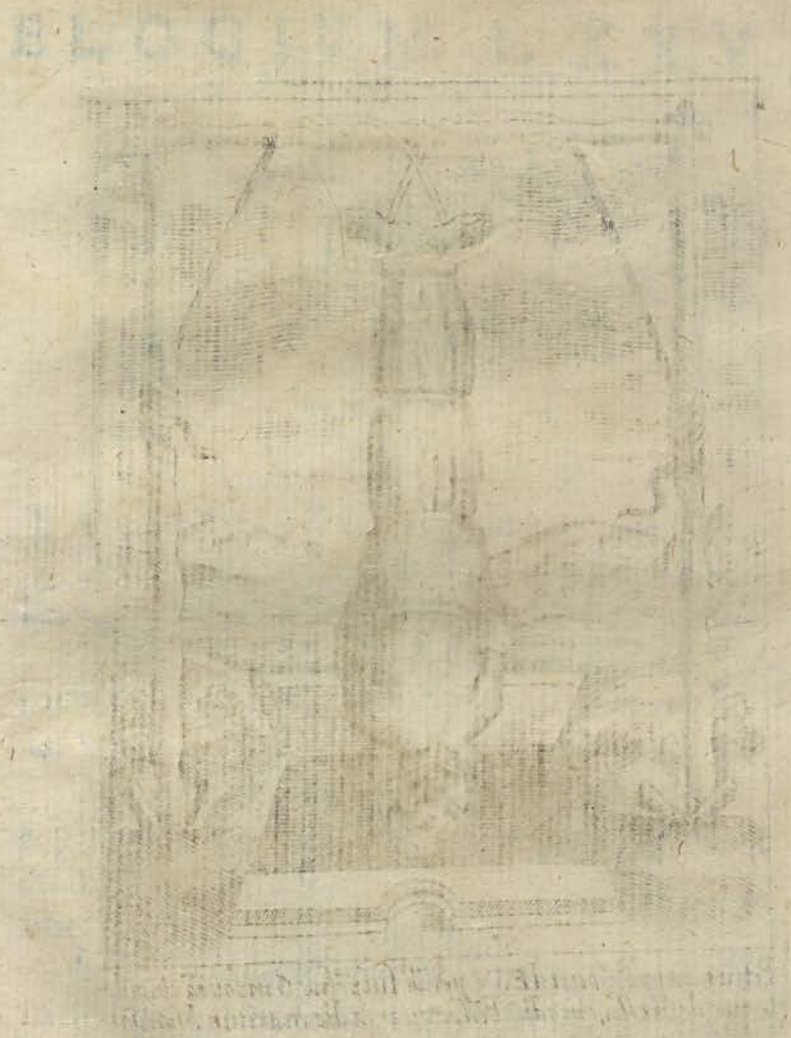
Quocirca Tyrannus, de exitu desperans, resu-
pinum eum speluncæ intulit, vnà cum Patre,
Antonio de Souza, & Ioanne Matthæo. Per-
gens ad supplicium obuijs quibusque dicebat;
se Iulianum esse; illum videlicet, quem Iap-
ponia in Urbem Romanam Legatum miserat: ut
Christianos muniret exemplo, Ethnicos verò
alliceret constantia. Quarto tormenti die, ani-
ma eius illustrissima ad Superos euolauit, vige-
sima prima die mensis Octobris, anni millesimi
sexcentissimi trigessimij tertij, ætatis sexagesimo
sexto, Societatis quadragesimo secundo, Im-
perante Toxogunsama. Antistites sacri, auctori-
tate

204 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
tate Apostolica, de pugna eius & sociorum, mi-
sere Romam commentarios, vt palmis deco-
rentur.

ELO-

Petrus Iappō, Societ. IESV pedib' suspēsus, & in loueā cingulo
tenus depressus modū Fidei quartā die moritur Nanga-
sachi. 21. Oct. 1633.

è Societate IESV.

205

ELOGIVM LXXV.

P E T R I
I A P P O N I S.

I Apponiæ fax ista, doctrina & vitæ sancti-
monia illuxit omnibus, amouitque tene-
bras Idololatriæ, præclaro prædicationis lumine.

Dùm Patriam vniuersam, instar belluæ præfe-
rocis, dilacerabat Tyrannus Daifusama; ipse ade-
rat vbique, omnium auxiliator.

Dùm verò Christianis toto Regno diffusis,
& percussis metu persecutionis, præstò esset, ac
eis impertiretur monita salutis; sunt illi vincula
iniecta.

Apud Nangasachum suspensus, & occlusus
in spelunca, inuictus Fidei assertor, vitam ami-
sit, vt felicitatem æternam adipisceretur: quam
consecutus est quarto tormenti die, hoc est, vi-
gesima

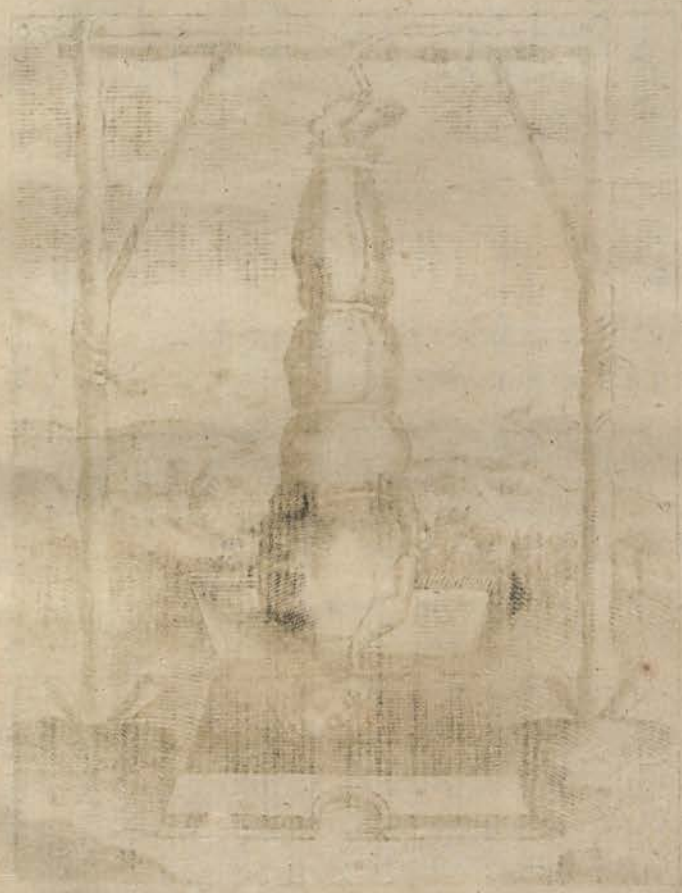

206 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 gesima prima die mensis Octobris, anni millesi-
 mi sexcentisimi trigesimali tertij: Imperante To-
 xogunsama, Praefatis Denxyro, & Matazaye-
 monio.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ELO.

Matthæus Iappon, Societ. IESV pedib' suspensus & in
foveâ cingulo ten' depressus in odium Fidei quarta die
moritur Nāgalachi 21 Octob. 1673.

ELOGIVM LXXVI.

M A T T H Æ I

I A P P O N I S.

Petri Iapponis vestigiâ insistens Matthæus Iappon, non potuit in speluncam non incurrere: quam ingredienti mox Coelum patuit. Prius tamen in animarum cultura adlaborans, cumulos opulentos ingentium meritorum sibi aggregavit, ut abscederet ditior: neque harum opum pondera eum ita prægaurunt; ut retardaretur, ne brauium æternitatis velocissimè consequeretur. Quarta tormenti die expiravit, hoc est, vigesima prima die mensis Octobris, anni antedicti, cum amantissimo commilitone suo, Petro Iappon, Toxogunfama Imperante, Præsidibus Denxyro & Matazayamonio.

Ambo tam inuicti Athletæ fuere, ut, si ali-

Dd

quos

206 *Elogia Occisorum in edium Fidei,*
quos alios præterea viros habuisset Iapponia, qui
eorum mensuram exæquarent; spes oboriri po-
tuisset magnæ inclinationi obnoxiam fore Ido-
latriam, penitens eorum cœlesti virtute debel-
latam.

P. Ioannes Matthæus Adami, Siculus, Soc IESV pedibus
suspensus, et in foueam cingulo tenus depressus in odium
Fidei, s. die moritur Nangasachi. 22. Octob. 1633.

ELOGIUM LXXVII.

P. IO: MATTHÆI

A D A M I.

E Regno Siciliae, Mazara Ciuitas Ioannem
Matthæum in Orientem misit, anno salu-
tis millesimo quingentesimo nonagesimo. Is
per Asiae regiones illas spatatus, anhelauit ad
Orientis gemmas: &, lucro inhians animarum,
spinas & tribulos laborum ac persecutionum,
contempsit ac superauit.

Exul ad Macaum, continere se non potuit,
quin remearet illicò, & per inaccessa Iaponiae
Regna progredieretur: visurus vltimas Imperij
metas, vt palantes oues Christi quæreret reduce-
retque, nullis difficultatibus retardatus à susce-
pto salutis consilio. Deprehensus apud Nanga-
sachum, spelunca affectus est, in comitatu Na-

D d 2

cauræ.

208 *Elegia Occisorum in odium Fidei,*
cauræ, & P. Antonij de Souza. Quinta die
tormenti, & vigesima secunda die mensis Octo-
bris, anni millesimi sexcentissimi trigesimali tertij,
miro animi robore obiit, ætatis suæ 57. initæ So-
cietatis 38. expeditionis Iapponicæ 29. olim Pro-
fessus, iubente Toxogunfama, Præsilibus Den-
xyro, & Matazayamonio.

ELO-

ELOGIUM LXXVIII.

P. ANTONII

DE SOUZA.

Couilanium, Regni Lusitaniæ Oppidum, Diœcesis Ægitanensis, Patrem Antonium de Souza in Orientem submisit, & in Iapponiam destinavit. Errori adscribendum videtur, quòd Pater Bartholomæus Guerrerius affirmaverit, Antonium laicum in Iapponiam venisse. Etenim res est comperta, eum Conimbricæ admissum in Ordinem nostrum, & Religiosum in Orientem migrasse, anno 1609. studijs nondum absolutis, quorum deinde curriculum explevit apud Macaum.

Ex ea vrbe, vt sacris ordinibus inauguraretur, nauigauit Malacam, secundissima semper aura: sed mox reuertentem venti in Iapponiam dispulere. Ibi peregrino habitu dissimulauit sacerdotium. & protexissent vtique vestes Esau virum eo schemate vtentem, nisi Iacobi mores

inno-

P. Antonius de Souza Lusitanus Societ. IESU pedib' suspensus, & in foueâ cingulo ten' deppressus vbi vixit vsque ad nonam diem, moritur Nāgalacti 26. Octob. 1673. in oclū fidei.

210 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
innocentissimi, & verba vitæ æternæ, quæ Chri-
stum redolebant, eum indicauissent. Ergo
Macaum exul reijcitur: sed dulcissima recorda-
tio laborum, quos obierat pro Christo; eum
induxit, vt regrederetur. Itaque medius in-
ter Emmanuelem Borges, & Camillum Con-
stantium reuersus est.

Antonius, toto annorum duodecim interual-
lo grassante persecutione, pascuis saluberrimis
gregem suum recreauit: &, cum iam tellus de-
hisceret in specus, exposceretque ad necem vi-
rum innocentem; maria eum susceperit. Pertulit,
annos quinque, fluctuum incommoda, quibus
nautæ obnoxij esse solent. Frequenter in littora
exscendens, animarum prædas captabat: quod
dum aliquando moliretur, apud Ozacam insi-
dijs circumuentus; Tyranni præda fuit.

Compedibus pedes, mancisque onerantur
eius manus. Mox torqueri cœpit perenni aqua-
rum infusione, vt viscera cum eis egereret: tan-
dem, Nangasachum ductus, in spelunca no-
uē dierum spatio pependit, admirantibus ipfis-
met satellitibus tam inusitatam viri constantiam.
Efflauit animam felicissimè, die 26. Octobris, an-
ni 1633. Imperante Toxogunsama, Præsibus
Denxyro, & Matazayamoto: ætatis suæ anno 50.

E L O-

P. Franciscus Buldrinus Romanus Societ. IESV,
in exilium relegatus in odium fidei, in Lapponia latitans
in cryptis arumis cōfectus, moritur in eadem ano. 1693.

ELOGIVM LXXIX.

P. FRANCISCI

BVLDRINI.

Noster hic fasciculus profectò minueretur
pretio; nisi illum Roma suo etiam flore
augeret: nostra hæc acies debilitaretur robore,
nisi Roma eam firmaret Romano milite suo.
Quod si vetus Paræmia illud cecinit, *Romanum
etiam sedentem vincere*; Franciscus id sedens ipse
pariter superavit. Inuidere illi Cæsares, Pompeij,
Scipiones, iure possint: si quidem is, natus in Vr-
be Roma, prælia gessit in remotissimis ijs regio-
nibus, de quibus illi ne cogitare quidem po-
tuerunt.

Virtutes Francisci ac litteras eius testari Ma-
caum potest, apud quam Urbem sacre Theolo-
giæ thesauros auditoribus suis erogavit. Ante
persequutionem Daifusamæ, per annos aliquot,
in summa pace inter Christianos tranquillissimè
consenuit. Postea, turbine oborto, extorris Ma-
caum

212 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
caum venit: sed reuertit nihilominus, & afflicta
Iapponia continuò experta eum est medicum,
per insignem vulnerum suorum.

Laborabat perquàm impensè vir fortissimus,
vt id obtineret, ne diuinâ legem, medullis Chri-
stianorum inhaerentem, vlla vis auelleret. Vt vi-
taret Tyránicas inuasiones, commutare latebras
identidem coactus est: errabat in syluis, delite-
scebat in antris & speluncis: tandem emeritus in-
ter ærumnas, & consumptus laboribus, gloriosè
diem vitæ postremum obiuit, anno salutis 1633.
ætatis suæ 58. in ita Societatis 40. olim Professor.

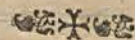

P. Sebastian^o Vieira Lusitan^o, Societ^o I. E. S. V. Vice-Provin-
cialis & Episcopat^o Iapponiæ Administrator Apostolic^o pedib^o suspensus
& in foueam cingulo ten^o depressus in igne tertia die in fouea
infecto, moritur Yendi, 6. Iun^o Fidei 1634.

ELOGIVM LXXX.

P. S E B A S T I A N I
V I E I R Æ.

H Vc ades, ac prodeas tandem in Theatrum,
ò Sebastiane Castrⁱ Arij Patriæ tuæ in La-
macensi Diocesi gloria ingens, decus Lusitanæ,
Sol Orientis, ac salus Iapponiæ. Hæc illum de-
coravit Romani nomenclatura: & annuisse Ro-
mam interpretor, cum pro eius amplitudine, ac
maiestate asserenda ipse labores propemodum
innumerabiles exantlauerit. Quas insulas lon-
gissimè disiunctas non adiuit? quæ non transcē-
dit iuga, & promontoria? Aut quem Oceani si-
num, monstris infamem atque æstu violentum,
non ille transnauit? Nulla pars pelagi erit, quæ
non consueuerit ex aspectu eius dulciscere: nul-
lum littus, quod sudoribus eius non immadue-
rit: & nulla barbaries, quam eius doctrina non
mansuefecerit. Vbique ab eo, sed in Iapponicis
campis præcipuè, profeminata Romana Fides sta-

E e tim

214 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
tim incrementum dedit, cruore eius præsertim,
irrigata; & visa est flavescere in vberriam
messem.

Parum est, viro cognomini suo Romam an-
nuere: spero futurum, vt in numerum Marty-
rum aliquando eum referat, & hoc ei Urbanus
Pastor Summus olim peroranti adpromisit.

Is primùm venit in Orientem, anno Domini
1602. vir generosi pectoris, & cuius spiritus non
nisi magna erat moliturus. Quater Iapponiam
intrauit: vbi, haud facilè sit referre, quot Iappo-
num greges, cruore Agni obsignatos, in Cælum
miserit; haud, quot Idola sit demolitus. Initio
gliscente Daifusamæ persecutione, ad Manilam
expulsus est: sed reuertit æstuante animo, præ
Martyrij cupiditate. Dein à Moderatore suo
missus Macaum est. vbi, mense Decembri, anni
1623. quia Prouinciæ Comitia tunc habita sunt,
electus Procurator est, & Romam profectus. Ibi
Sacrum Ecclesiæ Senatuum admiratione sui re-
pleuit: ad Urbanum Pontificem orationem ha-
buit disertissimam: eique pugnas Christiano-
rum atrocissimas ita expressit perorâdo, vt Pon-
tifex à lacrymis non temperauerit: qui postea
eum cumulatim gratijs, & piacularibus Indul-
gentijs, in Iapponiam remisit.

Pro

Pro comitatu secum ex Europa adduxit florè
Iuuentutis, feliciterque Macaum peruenit. Ibi
reliquit Socios, quasi pullos implumes: quos ipse
alis explicatis, instar Aquilæ, ad volandum pro-
uocauit, dum ex eorum conspectu in Iapponiam
properauit. De eius aduentu statim rumor per-
crebuit: ideòque Tyrannus quæsitores destina-
uit in itinera diuersa & quò faciliùs posset eo po-
tiri, iussit, Sebastiani vultus lamina incisos, ac
pietos in papyro, per Vrbes promulgari. Sic Tyrā-
nus, vel inuitus, honorem ei curauit: dū penicil-
lo exprimi voluit; quem nondum Ecclesia conse-
crauerat. Conscijs harum insidiarum, Sebastia-
nus ex continenti in mare secessit: nō tam metu,
dixerim, quàm, vt Charitatis incendium tempe-
raret: sed cum ipso illuc Tyrannus conceffit, &
iactis retibus in Ozacæ littore, extraxit ex pelago,
vniōnem pretiosiore Orientalibus margaritis.
Editis lætitiæ argumentis plurimis, vibratisq; hūc
atque illuc hastis suis; certatim satellites sibi gra-
tulabantur, quòd ea tam insigni præda Romanū
cepissent. Sed cumulatius multò Sebastianus
exultabat: sperans videlicet fore, vt expolitus eo-
rum manibus, gloriosam mortē obiret. Mox il-
lum habuit in vinculis Nangasachum, & Vomura,
cum Socijs quinque, quos Religioni aggrega-

*

Ec 2

uerat,

216 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
uerat, utpotè Viceprouincialis. Vix ad Urbem
Regiam Yendum peruenit, cum insonuit quasi
Euangelica tuba: & ad eius voces Urbis propu-
gnacula, hoc est, Præfides Populi, dedere manus,
& corruerunt tanquam victi. Tyrannus ipse ac-
currisset prouolutus in genua, nisi obserasset au-
res, ne Sirenis huius innocuæ cantum audiret.
Iussit ergo abiurare legē diuinam. Sed Sebastia-
nus interritus: 63. annorum in spatio (inquit) Deū
Optimum Maximum erga me sum expertus sem-
per liberalem, & munificum: & ideò, cum me
inopem beneficijs amplis locupletauerit, nequeo
ab eius Religione desciscere. Quare Tyrannus
pro libitu adgereret vincula, oneraret ærumnis.
Videri sibi omninò Toxogunlamæ anteferendū
Deum, Naturæ totius Conditorum.

Compedibus, & ferreis manicis constrictus, in
Prætorium educitur: sed conspectu eius scelerati
homines torquentur, si quo modo in alieno capi-
te ac periculo possent veritatem condiscere. Benè
custoditum eum eduxere barbari satellites: metu
videlicet, ne, si expeditus ac liber esset, extima-
lante a dore pectoris, spontè in tormenta proue-
ret. Fessus verò est, se Oceanum pœnarū & sup-
pliciorū exoptare, quæ vnico haustu vltro exfor-
beret: dummodò facultas daretur profeminandi
doctri-

doctrinam Euangelij. Connuere visi sunt Præ-
fides, pro tribunali sedentes, & tunc euenit res me-
moratu digna. Etenim Sebastianus solo 14. hora-
rum spatio præcipua Fidei mysteria, exorsus ab
homine primùm condito, in papyro admodum
angusta complexus est. Non minori profectò arti-
ficio Iliadem Homeri redegit Strabo in tenuissi-
mam incitram: & daret multò æquius huic
admirabili commentario Alexander Regis Darij
scrinium, quàm Homeri fabulosis carminibus.

Mittitur hæc Imperatori epistola, salubrior
multò, quàm Alexandri pagina, dum is febris ob-
languesceret. E' folio libellus euoluitur, & legi-
tur: in quo summatim res Fidei nostræ exponēban-
tur Tyranno, & Purpuratis eius in eum intentis.
Is, qui scripturam legebat, eò iam peruenerat, vbi
Sebastianus dissererat de Animæ immortalitate.
Tunc, indictò silentio, Imperator hæsit, profunda
meditatione abreptus: & mox, non sine oris tur-
batione cogitabundus: Ille, inquit, est verus Pater.
posteaq; ad Proceres conuersus, ancipiti animo &
vultu hæc adiecit: Quid faciendum nobis erit, si
hæc fuerint consentanea veritati?

Vtinam sagitta illa, diuinitus in pectus eius vi-
brata, eum induxisset, ut sitibundus quæreret fluen-
ta Baptismi! Vtinam radius ille lucis tenebras

men-

18 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
mentis ita dissipasset; vt agnosceret, se atque vni-
uersam Iaponiã in perniciem ire præcipites! Ad
Arinã ostium stetit: ac pulsauit Deus, cui si adi-
tũ aperuisset; quot, & quantã in Iaponico Impe-
rio ianuã, ac viã ad Cœlũ, & ad Superos patuissêt!

Interim, cùm omnes merfi alto silentio essent;
Imperatoris auiculus, ætate confectus & matu-
rus iam gehênã, adfatus Iuuenem Tyrannũ, pro-
nunciauit, Sebastianum esse mortis reum: implo-
rauitq; maiorum leges, ex quarum præscripto ille
plecti ac puniri deberet, quippe qui leges alias
induxerat, aduersantes Idolis, ac prisca illorũ su-
perstitioni. Hæc audiens Imperator, fronte seuerio-
re iubet; iuxta imperij leges, P. Sebastianum dam-
nari. Quocirca, in ipso Regiã Ciuitatis cõspectu,
& coram Tyrãno, resupinus in speluncã demissus
est, medius inter alũnos quinque, Societatis Re-
ligiosos, qui eodem tormento sunt interfecti.

Sebastianus, vna non contentus pœna, sibi an-
tea rogum prænunciauit, & ita euenit. Exacto
enim triduo, cùm iam exspirassêt alij, expectabat
ipse flammã, & in eas ipsum carnifices tanquã
solatij causa protruserunt. Desflagauit 6. die men-
sis Iunij, anni 1634. ætatis suã 63. in itã Soc. 45.
Eiusque res gestas, & certamina, Sacri Ecclesiã
Antistites in Romanam Curiam transmisere.

ELO-

Quinq; Iappones, socij P. Sebastiani Vieiræ Soc. IESU, pedibus suspensi et in foueam angulo tenus de-
pressi, in odium fidei 3ª die moriuntur Yendi, 6. Iun.
1634

è Societate IESU. 219
ELOGIUM LXXXI.

Quinque Iapponum Sociorum

P. SEBASTIANI VIEIRÆ.

Quinque hîc affero inclytos & fortissimos bellatores: qui, etsi patria carent, cuius utique notitia certior non habetur, non ideò sunt extra gloriam: vel quia nulla Vrbs in Iapponia digna est Ciuibus tam gloriosis; vel quia Cœlum ipsum eos in Ciues & Colonos transcripsit. Sed ignorantur etiam Virorum tam illustrium nomina, eaque in hoc volumine desiderantur, quia exarata sunt proprio eorum sanguine in Libro vitæ. Attamen erit loco nominationis, summa eorum felicitas & gloria: quòd videlicet ante oculos Patris Sebastiani, Ducis atque Antesignani sui, in speluncam abditæ in odium Fidei, occubuerint. Accessit etiam ad felicitatem ipsorum, quòd palmam, & coronam,

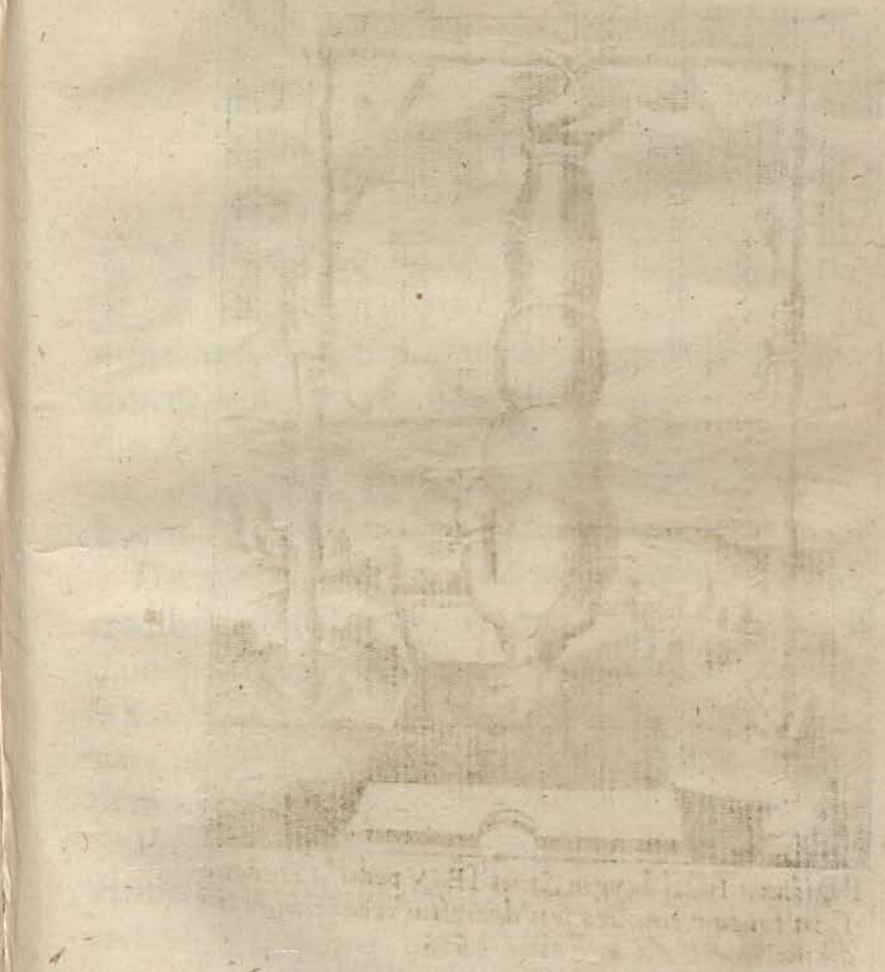
220 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 nam, quam alij, ætate ac meritis cumulati, post
 ærumnas mille, vix consequuntur; ipsi, recenter
 in Societatem IESV admissi, rapuere.

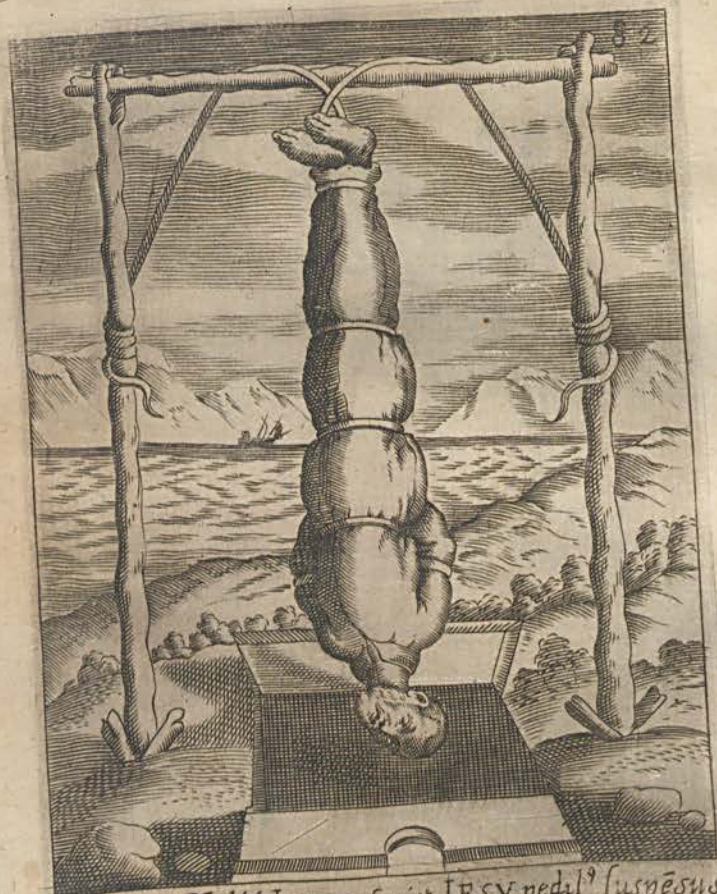
P. ERBASTIANI VILKIA

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ELO.

P. Didacus Yuki Iappon, Societ. IESV pedib' suspensus,
& in foveam cingulo ten' depressus in octid' tertio
die moritur Ozacæ, Febr. 1676.

abdit à Societate IESV. 121
ELOGIUM LXXXII.

P. DIDACI

YUKI.

Didacum Yuki Aua in Xicocu progenit,
qui ab incunabulis propemodum, ad Se-
minarium translatus, inde aggregatus est ad Or-
dinem nostrum, anno millesimo quingentesi-
mo nonagesimo quarto: & ita statim profe-
cit, ut emeritis etiam exempla virtutum præ-
buerit.

Daifusama sæuiente, delituit quidem: sed in-
credibile est, in quot varios Iapponiæ tractus
clàm penetrauerit, & quàm multis saluti fuerit,
instar Magnetis lapidis, qui arcana vi ferrum
attract: sic enim è latebris ipse plurimos ad Fi-
dem adduxit.

Prope Ozacam, intra horridum nemus, à Ty-
ranno comprehensus est, & in speluncam con-
iectus: in qua constantissima vita eius defecit,

Ff

men-

P. Marcellus Franciscus Mastrilius Italis Socius IESV
pedibus suspensus et in fouea cuiusdam tenuis depressus in odium
Fidei 4. die absque capite moritur Nangasachi 17 Oct. 1637.

è Societate IESV.

ELOGIVM LXXVIII

P. MARCELLI FRANCISCI

MASTRILII.

Marcello, Neapolitana Urbis Alumnus, manibus dase lilia plenis: non autem purpureos flores, quia purpuram ipse sanguine suis communicabit. Marcelli clara multis titulis Familia, & clarior Patria, quam eiusdem purpura lumine supra modum illustravit.

Is Coeli cura praecipua fuit ab incunabulis ipsis, eumque Coelibes custodierunt à pueritiae periculis. Fuisse insuper cum S. Francisci Xaverij delictum, probant euentus: quia hic Iaponiae Apostolus ex maxime diffitis regionibus, hoc est è Numinis ac Superum Regia, descendit, ut ei mederetur in lethali vulnere, quando mallemus deciduus superne Marcelli caput haec ictu violento ac mortali. Xaverius spectare oculis caelestibus non recusavit, aut horruit putre Marcelli vulnus, neque in fide se sanguine illo ra-

mon

*

Ff 2

tus

224 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
tus est, qui in odium Fidei erat effundendus: im-
mo eo, quasi odorati balsami rore, mirificè est ob-
lectatus.

Sapienter vulpus prorsus arte cœlesti, ita, vt ne
cicatrix quidem superfuerit. Merces verò cura-
tionis fuit, vt sospes Marcellus in Iapponiam
proficisceretur. Quam expeditionem, grati animi
ergo, ille non distulit: sed, admirante Europa
vniuersa, consecutus prænunciatos sibi ac Xa-
uerio honores, Vlyssipone conscendit nauem,
die prorsus benè augurata, hoc est eadem die,
quæ olim Xauerius, 7. nimirum Aprilis, 1635.

Reueritus Oceanus est Marcellum, eumque
agnouit quasi Xauerij vmbra esse: nam ex con-
spectu eius aliquoties in mari vadique cōserena-
uit, & fluctus ipsi dulcescere visi sunt. Vbi Cœa
peruenit, nihil habuit Marcellus aut prius aut
potius, quàm vt prouolueretur supplex ad Tu-
mulum Xauerij, ibique artus, ex tam longæ na-
uigationis incommodis & nausea propemodum
tabescentes, inter nocturnum vigilias, quasi inter
delicias, refecit. Ibidem, vt exstaret grati animi
eius documentum, proprio sanguine in papyrum
infuso Beatum eum Tumulum consignauit. Ex-
clamare liceat: O Marcelli erga Xauerium dul-
cissimos amores! En prius quàm Deo, sangui-

nem suum dispensat: & vt Xauerio illum tri-
buat, ipse sibi inferat cruentas manus: vt Deo
largiatur, ferrum Tyranni opperitur.

Sed, si videatur in hac parte à Xauerio Deus
propemodum superari; superat vicissim Xau-
erium Deus, dum hunc Marcellus deserit, vt
Macaum proficiscatur. Sed nauis piratica Bata-
uorum, & fluctuum rabies, ad Manilam eum di-
spulere: nec fortuito sanè, vt posset Hispanus de
Hoste suo Mindanao triumphare. Rogatus bel-
lo interfuit Marcellus, & presentia sua precibus-
que plurimum profuit: nec sine ingenti miracu-
lo, plumbeus globus ex tormento excussus sine
ictu ac sine damno in Marcelli corpus fuit: nem-
pè is è tot spatijs terrarum seruabatur illæsus, do-
nec ad Iapponum speluncam & gladium per-
ueniret.

Alius globus perinde in Xauerij sacram Ico-
nem incidit, quæ instar vexilli supra Hispano-
rum acies explicabatur: sed, vbi primum nitrato
pulvere agitated illam attigit, innoxius decidit,
quasi eam esset exosculatus.

Tandem in Iapponiam traductus Marcellus
occultauit se in Fungæ syluis: sed eum prodidi-
tum ex igne in auras diffusus, atque aduenta-
re hostem Idololatriæ, indicauit. Eo signo, quasi
classi-

226 *Elogia Occisorum in odium Fidel.*
classico, exciti ad arma sunt satellites Tyranni.
Circumcunt igitur collem numerosum, eumque
in preces procumbentem inueniunt: etenim,
in terris degens corpore, Cœlum animo & men-
te peragrabat. Mons vniuersus nutasse dicitur:
quasi doleret, spoliari se tam grato & tam pio ho-
spite.

Nangasachi primùm aquis punitur. & tunc
infusa in os eius sine intermissione fuerunt am-
phoræ quadraginta, tanta licitorum perinacia;
vt vix spiritum interclusum reddere permittene-
tur, non tamen hoc aquarum diluuium pena-
rum in eo sitim extinxit. Dum carceris pœnis
Marcellū retardat, mutatur locus in Paradisum,
tenebræ in splendorem nitenti, & carnifices (ce-
teroqui effrenati homines) quasi agni mansue-
scunt. Mox è carcere ad speluncam educitur
equo inuectus. Confluere Cœlum vilius est ad
spectaculum, studio intuenti Neapolitanum, im-
mò Romanum Equitem. Circulos ferreos in lu-
nulas mutatos, Cœlū subtexit aluce, & manicas
vertit in aureos annulos, digitisque inferuit, tac,
mutato in torquem ferreo monili, Torquatū
eum effecit. Concineri liceat, priscum illud *to-
trumphe!* Rapitur ad supplicium, frenato ore,
capite eraso, & facie oblita minto, vt omnibus

esset

227
de Societate V. E. S. U.
esset ludibrio: quamquam ijs, qui aderant, nec
Lusitanis modo, sed Iaponibus, & Hollandis
etiam, venerationi spectaculum fuit.

Quatriduo euoluto, ex quo in spelunca pepend-
erat, prorsus ea constantia, quæ Marcellū dece-
bat, gladio subicitur. Carnifex ictum vibrat, sed
gladius illicò ex manu exsilit percutientis, reuētes
videlicet innocentis viri homicida esse. Licitor,
nouum ensē arripiens, iterum frangere cerui-
ces eius nititur: sed ferri acies supra iugulum,
veluti obstupesceri venerabunda visa est. Nec eū
ausa lædere, donec, Marcello annuente, ac vim
præbente verbis suis, tertio percussit: non tam
vt læderet, quàm vt ex nexu corporis Beatissimā
eius Animam expediret. Ergo labitur Marcel-
lus, vt surgat: & languescit, instar floris purpurei,
cū aratro succiditur. Ad occasum eius cœpit
mons ille tremere ac subsultare, quasi cuperet
cum Marcello dissolui.

Præterea aduersus corpus eius iam exanimatū
carnifices certatim gladio exerto crudelitatem
suam de integro exercuerunt. Nec satis fuit sæ-
uire ferro, nisi flamma etiam sæuirent. Redegere
itaque beatas eius exuias in cineres, & hos insu-
per in campos, atque in amnes circumfluos, spar-
serunt. Benè est, Marcelle! Per loca iaces diuersa,

cne

228 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
 nec vno capitur tumulo ruina isthæc tua. Iaces
 i nhumatus, vt intra hominũ corda sepeliaris: ac
 diffundis, quemadmodum solent semina: vt
 sperare liceat, tot Marcellos inde nascituros; quot
 guttæ sanguinis manarunt, & quot sunt cineres
 ex rogo dispersi. Die 17. mensis Octobris, anni
 1637. triumphauit de Tyranno Toxogunfama,
 ac de Præsidi bus Babafaburozayemonio, & Finda.

ELO.

P. Petrus Cassui Iappon societ. IESV varijs crucia-
tibus in odium Fidei occasus Yendi Augusto. 1633.

ELOGIUM LXXXIV.

P. P E T R I

C A S S U I.

Vix in lucem vomura P. Petrum Cassui edi-
derat, cum Seminarium ad se illum ra-
puit, & omni virtutum genere informatum,
non ita multo post, patriæ auxilium transmisit.
Hæc tamen, imperante Daifusama, emigrare
ipsum cogit, & tunc incessit eum vehemens
cupido inuisendi, atque adorandi sacra ea
Palestinae loca, quæ Christi Domini Seruatoris
sanguine immaduerunt, olim sanctissimis vesti-
gijs eius impressa, & quæ adhuc nostræ salutis re-
tinent monumenta.

Itaque in Indiam soluit: aura diuina etiam ob-
secundante, traicit Persiæ deserta: adit Hieroso-
lymam: & postquam beatis illis stationibus non
corde minùs, quàm corpore, aliquandiù ex voto
adhæsit, in Urbem Romam profectus est. Ibi, ra-
tus, iniquum esse si humana respueret, postquam

* Gg spe-

230 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
spectator adiuerat diuini theatri, in quo Christus
sanguinem sparserat; oculos, quibus licuerat
scenam illam contemplari, seculo clausit. So-
cietatem IESU Romæ ingressus, anno 1620. in
patriam remeauit: vt Christi sanguini, quem
animo penitus hauserat, proprium adderet cruo-
rem.

E' vestigio Mozambicanos, Malacenses, Sio-
nesque inuisit. vbi biennio ad nauis oblongæ
transtra remigauit nudis pedibus, & iudo etiam
capite, si fortè posset eâ ratione occultus in
patriam peruadere. Sed, cum non successisset,
nouo vsus consilio, ad Manilam egit mancipiū:
vt certius falleret oculos eorum, à quibus obser-
uabatur. Tandem Iapponiam intrauit: & Nanga-
fachi Christianos penè vniuersos restituit, quo-
rum plurimi nutauerant in Fide, ex horrore
aquarum sulphurearum.

Deprehensus ad Septemtriones, Yendi, Vrbe
Regia, inuictus in tormentis occisus est, mense
Iulio, anni 1638. ætatis suæ anno 51. Imperante
Toxogunfama.

A P²

231
APPENDIX.

Postquam descripsi *Ægræ Societatis IESU*
SK, viros virtute atque constantia
verè immortales, quorum exhibit sanguinem
suscipiens Iapponia, profusum in odium Fidei Ca-
tholicæ; subiit animum regis floribus coronare
hunc nostrum Fasciculum, exortis in plage
Iapponicæ viridario: hæc enim sola regio inter
alias protulit regios flores, de quibus interpreta-
ri possimus enigma illud Poëtæ: Inscripti no-
mina Regum nascentur flores Hi sunt: Bar-
tholomæus, Rex Vomuræ, non minùs Baptismi
primatu, quàm sceptri dignitate illustris: Fran-
ciscus, Rex Bungi, celebris in primis Iapponi-
cis litteris, atque annalibus: & Iustus Vcon-
donus, constantiæ laude planè inclytus: quibus,
veluti adamantinis columnis, Iapponiæ Chri-
stianæ Obeliscus triumphalis cum gloria susten-
tatur. Licet verò habuerit Iapponia Christia-
nissimos Reges, Ducesque insigniter pios, &
Dynastas religiosissimos, quemadmodum te-

OLE

*

Gg

2

Stan-

stantur Chronica Nobunangarum; hi tresta-
 men ita ceteros pietate antecesserunt, quemad-
 modum maximus Planetarum ignes ceteros
 minores antecellit, & obscurat. Hoc certe in-
 duxit me, ut saltem eorum umbras hoc loco ex-
 primerem, si quidem assequi lucem non potue-
 ro: cum in ipsis alioqui nihil unquam obscurè
 notari, aut deprehendi potuerit.

ELO-

Bartholomeus Rex Vomuræ primus Iapponēsium
Principum Fidem Christi amplexus

E L O G I V M

D. D. B A R T H O L O M Æ I

Regis Vomuræ.

Bartholomæum, Yacatæ Arimænsis Cegani-
doni secundogentum, Vomurenſis Regi-
na adoptavit in filium. Is Umbra Princeps iam
electus, Regina è viuis excedentesiſcepit Vomu-
renſis Regni gubernacula, dignus enim uero
totius Orbis Imperio. Adhuc Cathecumenus,
impetrata à Magiſtro uenia, ſuſpenſam è collo
auream Crucem geſtabat: eaque obarmatus, ob-
ibat interritus omnia belli pericula. Nec potuit
hoſtiles exercitus ſæpius non ſternere ac diſſipa-
re in eo ſigno, in quo Conſtantine Maxentij
Tyrannei cecidit acies. Ei aliquando caſtra
promouenti cum obijceret ſe delubrum Ethni-
corum, illud ſolo æquauit: atque Idolum eius,
quod vulgus inſcripſerat *Bellicam Fortunam*, in
ludibrium vaniſſimæ illius appellationis, manu
ipſe ſua iugulauit.

Saluberrimas Baptiſmi aquas, quas expet iue-

234
rat diu; obtinuit demum, anno Domini 1563.
easque infudit Cosmus Turrianus, Xauerij socius
gloriosissimus. Sed, quæ sunt arcana Dei iudicia,
quasi adhuc madidus ijs lustralibus aquis debuit
insidias experiri, quibus eum impetere atque
adoriri visa est Gehēna, tenerum videlicet, ac ty-
ronem in suscepta recens Religione. Mille pe-
riculis eum irretire tentauit, atque exagitare
mille intestinis moribus: sed ipse tamen, domitor
infortuniorum omniū, stabile ac cerrum habuit,
potius purpuram & coronam proijcere in turbis
lentos eos fluctus, quam se veste nuptiali exuere.
Regni Proceres rebellarant, & pollicebantur
rursus ei obsequij reuerentiam, si Christum eius-
que Fidem ei iraret. Prouocari se inclytus Rex
ad iustam iram sensit ea tam iniqua Procerum
suorum perfidione. Ergo educit acies, victoria
potitur, rebelles castris exiit, & in officium eos
redigit. Vix tamen Lernæa capita fuerunt ab eo
rescissa, cum renasci horribiliora visa sunt ex vul-
nere & sanguine. De integro commouent nouas
belli causas, & Regem paucis stipatum, oclu-
sumque in exigua munitione, circumstant: cum
autem non possint in absentem eum sauire, in
templa saltem sauiunt. Exstimulati Rex illic
cepit ad vindictam, & vt puniret hostiū sacrile-

gas

235
gas manus, oblitus periculi sui, cum equitibus nō
amplius quadraginta (sed qui ad facinus quoduis
arduū erant paratissimi) ex munitione impro-
uiso egreditur, inuaditque hostium & rebellium
copias incautas, & nihil hostile metuentes, ac tur-
batis ordinibus fugat gloriose. Hanc porro vi-
ctoriam pulcherrimam ne mireris: quos enim
gladius perstrinxit, hos prius inuictum IESU
nomen prostrauit, quod voluerat in cōflictu ipso
ex ore militum suorum personare.

Postquam, sedatis belli motibus, & condito in
vagina ense, vndique confereuauit; cepit Rex
pitius concionatorem agere, tanto nimirum suc-
cessu; vt in dubio fuerit, pluresne gladius ad In-
feros ex hostium numero miserit, an ex Inferis
eius lingua reuocauerit. Ceterum, quotquot vi-
ros primarios & nobiles Christi doctrina imbue-
rat, totidem illicò destinabat ad Patres Societatis,
vt ab ijs diuino lauacro abluerentur.

Humeris amiciebat veste, in qua erant intex-
ti orbes Crucibus variati: vt nemini dubium fu-
peresset, Bartholomæum Cœli & Fidei Christia-
næ Atlantem esse, viderique posse Constantino
ipso excelsiorem. Nam Crucibus in ea veste
Clauis etiam adiciebantur: quos Imperator ille in
equi sui fronte, Bartholomæus in humeris pro-

prijs.

prijs gestauit: quasi cuperet viuis extendi super
Crucem, & Clauis in ea defigi. Ceterum præstas
eius animus non quieuit, donec familiam re-
gnumque vniuersum, eiuratis Idolorum dolis ac
technis, submitit ad Christi pedes: pulsus præco-
nis voce omnibus ijs, qui Christiani esse renueret.

Oppidum Nangasachum cum Suburbijis eius
in Ecclesiæ Patrimonium transcripsit: eique ad-
dixit stipendia etiam naualia, quæ appulse naues
in litus pendebant. Fecit verò id potitimum co-
consilio, vt Christiani vexati, atque expulsi, con-
uenirent illuc, tanquam ad asylum. Neque res
caruit successu: breui enim adeò creuit numero
ciuium pariter, ac rerum opulentia; vt nobilissi-
ma Vrbs euaserit, ex ignobili Pago. Legatum præ-
terea misit in Urbem Romam, quemadmodum
aliquatò altiùs narrauimus. Tandè, florète regno,
laureata pace, quâ prudentia simul & bellica vir-
tus ei pepererant, meritis plenus, quæ cumulaue-
rat annis 25. ex quo nimirum Fidem susceperat;
in Cœlum lætus migravit, munitus Ecclesiæ Sa-
cramentis, & in Fide confirmatis Principe Sancio
eiusque coniuge, 24. die mensis Maij, anni 1587.
Corpus eius in regio cōditorio tumulum habuit
intra Templum Vomuræ, & cum publico omniū
eulatu ac fletu, Christiani eidem parentauerunt.

Franciscus Rex Bugi maximum Iaponiæ Ecclē-
siæ columen, et indyæ pietatis exemplum.

ELOGIUM²³⁷

D. D. FRANCISCI

Regis Bungi.

Generosam indolem Francisci discce, vel ab eo tempore, quo adhuc viuebat inter Ethnicorum superstitiones; fuit enim Sole ipso illustrior, qui non nisi interdium lucet, cum Franciscus in tenebris etiam splenduerit.

Parens eius auaritia illectus, & mercium exterarum cupiditate, destinauerat Lusitanos in eo regno negotia exercentes, clam opprimere, vt alieno auro famem suam exsaturaret. Tanto huic sceleri adolescens filius obstare minimè dubitauit, parentem allocutus in hæc verba. Proh facinus inhumanum! Ergo ne iura gentis violabis, ac fidem regiam pollues innocenti sanguine? nõ inuras Bungi regno, eiusque Maiestati labem tam indignam. Te nationes omnes, te natura ipsa, te Cælum etiam execrabitur, si id perpetraueris: purpura, & corona Reges indicare possunt; Fides, & clementia Regem faciunt.

Exinde fuit Superis, ac Deo acceptissimus, ne-

H h

que

que in donatus abiit. Etenim paulatim illapsa in animum eius est propensio erga Christianos, atque erga Diuinas res veneratio; habuitque originem ex eo, quod Lusitanos è Regia specula, nunc ad auroram, nunc ad primas tenebras orationi deditos conspiceretur. Mirabatur vehementer, viros mercaturæ studio deditos, & negotijs implicitos, nihilominus esse adeo memores religionis, adeoque de cōscientia sollicitos; ex qua ipse remille argumenta eruebat, vt veritatem Fidei nostræ indagaret. Regnabat iam emortuo parenti superstes; cum fama vulgare cœpit, Franciscum Xauerium, magnum Catholicæ Fidei Magistrū, ex Oriente Yamanguchium appulisse. Exarsit proinde desiderio pius adolescens videndi, agnoscendique virum, de quo tam illustris rumor peruagabatur. Nuntium itaque ad eum destinavit, petijtque ad se quamprimum, ob res arduas, & magni momenti, conueniret.

Gētis Lusitanæ pietas hac occasione in primis enituit; cum enim Xauerius è naui exiret, vt Regem inuiferet, præuere illum nobiliores quique Lusitani, cum illustri pompa, ad omnē pulchritudinē famulatus, longo ordine compositi. Præpendebant à pectore illorum gēmata monilia ex auro, in galeris explicabātur, & circūfluebant pēnæ

verfi-

versicolores, vario splendore vestium amiciebātur, quæ rutilabant auro, & argento intextæ; nec manus illorum erant vacuæ, sed utensilia quadā, & quasi insignia Xauerij ferebant. Hic scipionē ebore interstinctū, ille sandalia, alius galerum, & alius volumen precū eius, holoserico velo exornatū gestabat. Erat verò cunctis admirationi nobilissima ea cohors, quam stipati vndiq; spectabāt multi, ad spectaculum effusi, & Regi etiā non parum auxit hospitis Xauerij existimationem, eiusmodi asseclarum eius apparatus. Sed non dissimilis fuit magnificētia, qua Xauerium excepit Rex in folio degens; quamquam descendit obuiam, venerabundus; & statim in vultu ac verbis eius, vti erat acri vir ingenio, notauit lumen quoddam sanctimonix, ac veritatis. Quo tempore mansit apud Regem Xauerius, mille cum Bōzijs pugnas inuit, & semper eorum figmenta magis ac magis patuere, cum Regis ipsius ingenti gaudio & voluptate; qui Xauerij consuetudine melior in dies, & propensior erga Religionem Christianam fiebat, ita vt sensim errores, quibus assueuerat à pueritia, & idola etiam fastidiret. Distulit tamen Baptismū, vt plenius instrueretur, & vt posset inanes sectas idolorū sapientius eiurare.

Interim tacito consilio ita rem domesticam

✱

Hh 2

dispo.

disposuit, vt mutatio Religionis in Iapponia vniuersa hoc pacto minùs damnaretur, dum non sine maturitate cõsiliõrum sensim fieri videbatur. Patribus Societatis potestatem fecit, vbiq; Fidẽ Christianam promulgandi. Proceres suos, & purpuratos regni, tum exemplo, tum persuasione verborum inducere conatus est, vt Christiani iniziarentur fonte Baptismi. Filium verò suum secundo genitum, & Principem Patribus manu tradidit, vt eos instituerent in Fide, atque ad Dei curam sisterent. Ad hæc Coniugem præcipuam repudiavit, quam experiebatur Fidei Christianæ refidem ac reluctantem; secunda verò Coniux, quam duxit ritè ac legitimè, ipso persuadente, veram Christi Religionem amplexa est.

Tandem ipse Numinis instinctu permotus, nec aude morari diutius Deum, ad animæ fores pulsantem; diadema Regni, & curas omnes gubernationis cessit Principi, sibi que retinens proventus suæ senectuti consentaneos; urbemque, insuper, quam ædificabat, extra armorum strepitus, inter Christianos ritus maluit tranquillè senescere. Igitur his peractis, postquam nostræ Fidei mysteria discussit matura, & diutina meditatione; spontè obitis verberationibus corporis sui, ac ieiunijs toleratis, persusus vberimis lacrymis,

se se

se se diuino proluit lauacro, sub Xauerij magisterio, tutela, & nomine; qui primus animam eius inter Idolorum ludibria errantem, Castri iaculo vulnerauerat ad frugem & salutem.

Tum ergo alius à se ipso Franciscus Rex è publico secessit, ne tumultus aulicorum ei circumobstreperet, atque interturbaret animi tranquillitatem. Noctu diuque in preces fasus, eam piam exercitationem solùm identidem intermittere solebat, lectione Codicum Sacrorum, & frequenter discussis, & extensis conscientiæ noxis, Angelorum esca cum ingenti animi voluptate reficiebatur. Castitatem insuper conjugalem vouit Deo, & consiliõrum Euangelicorum secutus est normam, quam ei proponebant Fidei Magistri; vt proficeret magis in Christiana perfectione. Et sanè eius vitæ ratio potius Religiosi viri esse videbatur, quàm Principis, qui nuper ex aula, ac regni laqueis euoluerat se.

Pars præcipua Legationis ipse fuit, quando nimirum Iapponia ad argumentum Fidei à se susceptæ, prouoluta est Romæ ad pedes Gregorij xiiij. Quilibet verò prudens rerum æstimator vnum demirabitur, nempe Franciscum, qui dum Ethnicus erat, dominabatur sex opulentissimis regnis, et vnũ tantum à Patre hæreditarium acceperat: & armis

armis ita pollebat, vt pro nutu quadraginta bel-
lorū millia statim in acie haberet; quae res illū
finitimis regibus maximè metuendum redde-
bat; omnia tamen perdidisse, ex quo Christianus
euaserat. Etenim exorta tempestas bellica, euertit
Vrbes eius ditissimas, & hausit regna. Sed bene
amisit regna caduca, & peritura is, quem sibi re-
gem sydera elegerant: in qua re Christus Domi-
nus ei documento fuerat.

Ergo pius Rex necesse habuit paulisper sepo-
nere illam, quam iniuerat vitæ tranquillitatem;
& subire rursus belli tumultus, vt fluctus rebel-
lium iam concitatos, gladio inuito, quasi Moy-
sis virga compesceret, ac sedaret. Ei armato for-
tuna initio quidem arrisit; sed vt varia, & incon-
stans est, paulò post supercilio irato in eum vlti-
mè est; vnico siquid, in praelio ita cæcidit, ac prostra-
uit quadraginta hominum millia; vt nec euaserit
nuntius ad stragem eam ingentem ipsi referen-
dam. Tam saeva clades Francisci animum nec
leuiter quidem perstrinxit; quin potius flagrante
adhuc regno perduellium armis, post lamentabi-
lem eam, eadem ipse animo imperterrito, & trā-
quillo ad Templum Societatis venit, conscien-
tiam repurgauit, sacrificio interfuit, & Sacrosan-
cta Eucharistia pectus munivit. Dum verò adsta-

ret cum ea Sacerdos, ipse flammæ è pectore, ex
oculis lacrymas emittens, in hæc verba prorupit.

Supreme, atque omnium Creator Deus, diui-
næ Maiestati tuæ promitto, me in Fide IESV
Christi vnigeniti Filij tui mansurum, dum vita
superstes ero, & me in ea moriturū esse; itavt nul-
la aduersa fortuna, seu casus peracerbus me deij-
cere possit ex hac mente, dummodo mihi tu pro-
pitius fueris. Si Iapponia ipsa penitus desciscat à
Fide suscepta, si Societatis IESV Magistri, quo-
rum ope, atque adhortationibus instructus, ego
te agnoui, retractent illa, in quibus me institue-
runt; atque adeò si Europa Catholica, immo quod
maius est, ipse Romanus Pontifex (etsi hoc neu-
tquam fieri posse optime scio) rebellent aduer-
sum te: ego ne nutabo quidem leuiter in his,
quæ semel credidi; quin potius confitebor te in-
Personis distinctum, sed vnum tamen in essen-
tia; atque adorabundus, & cernuus IESVM Chri-
stum; per cuius vulnera peto equidem obnixè, vt
me famulum tuum respicias benignè.

Ceterum hæc deinceps mirum in modum, re
& factis confirmauit; constantia enim eius in la-
boribus, atque ærumnis semper maior fuit. Vidit
hostem per regna spatari populabundum, fuga-
tum Principem, & filium suum amantissimum,

244
de muris occlusum, & circumseptum infestis inimicorum armis, æquatas solo sacras ædes Religionis, & quæsitos ad necem viros nostræ Societatis, quos magnoperè diligebat. Ut demirari sanè oportuerit stantè eius animū in rebus tā afflictis. Cū enim de regnis suis actum omnino esse agnosceret; non cessavit ab imploratione auxilij cœlestis, Fidè propagavit ardentius Ethnicos alliciendo, & confirmādo Nobiles quosq; iā Christianos; atque adeò Principem, vniuersamque familiā induxit ad sectāda Christi vexilla. Quod si Cœlū ei ab inito Baptismo vitā diuturniorē quā nouēnij concessisset; Iappones omnes pertrahere potuisset ad Christi Religionem, eiusq; imperium cū vltimis totius regionis, atq; Oriētis finibus terminare.

Sed Deo, ac Superis libuit, eum ad immortalē purpurā, annis & meritis peræquè cumulātū accersere. Causa mortis fuit, quod audiuisset à Sāmanis in ea Tēpla sēuitū esse, quæ ipse extruxerat, dedicaueratq; Quocirca cum lēto se morbo absumi sensim aduerteret; nihil habuit prius, aut potius, quā ut muaretur Ecclesiæ Sacramentis; & paulò post in spē erectis æternæ felicitatis, iterato sepius I. H. S. V. ac M. A. R. I. A. E. nomine, Cœli arripuit iter, 11. die mensis Iunij, anni 1587. Cum ætatis suæ annuageret 58.

ELO.

Dominus Iustus Vcondono Iappon, proscriptus in omni fidei laboribus et agustys nauigy cōsūtus moritur Manila 3. Februa. 1615.

245
E L O G I V M
IVSTI VCONDONO TACAYAMA

Minaminobo, Iapponis.

EX nomine ipso liceat cōijcere ingentes huius viri virtutes. Nihil enim à tanti mensura nominis alienū habuit vitæ ratio, quam semper tenuit. Iustum Parenti eius Dario, viro clarissimo peperit Illustris. D. Maria, ex prosapia inclyta, & prænobili Tacayamarum, quod vocabulum significat montem excelsum. Nec immeritò sanè, viros enim præclaros, oriundos ex hac familia, & præstantes omnes, tum virtute bellandi, tum exemplo pietatis, & tutela Christianorum, quasi montes excelsos, & præaltos adhuc suspicit Iapponia. Nec ijs multum est Iapponiam tutari, ac protegere; cū videantur propemodùm Cælo etiã humeros supponere, ac Religionis iura sustentare. Iustum amplius animi dotibus instructū esse diuinitus, par omninò erat, utpotè natum ex gente Cælo proxima & astris, ut ita dicam, contermina: ita verò etiam regie aquilæ, non nisi in elatis montibus progengerantur.

Ii

Taca-

Tacasuchij annos agens 13. Baptismo est initiatus; arisque admotus à Parente, interposito iurando Numini promisit, se opem omnem adhibiturum in exitum Idololatriæ. In diuersis Principū aulis, vbi moratus est militiæ, atque armorum causa, efferuescente sanguine in flore iuuentutis, semper se castitate illibatum seruauit; quæ in primis res, vtpotè inusitata, præ alijs belli ornamentis, ipsum vniuersæ Iapponiæ admirabilem reddidit. Hac porro tantæ virtutis indole, atque adeo persuasionibus suis etiam, innumeros propè ad Baptismum induxit, tam felici euentu; vt Tacasuchium suæ gentis caput non nisi Christiani habitarent, extructo in eum finem Templo munificentissimo, ad quod vndique Christiani confluerent, Bethlemicas cunas, & ferias alias nostræ Fidei celebraturi. Tùm verò Iustus promere in medium, atque elargiri fortunas suas visus est liberalissimè, ne quotquot conuenerant, alicuius rei penuria vrgerentur, quamdiù ibi pietatis causa morabantur. Nimirum Christianos tanti æstimabat, vt quæque pretiosiora sua pedibus eorum substerneret.

Interposita Iusti auctoritate, Nobunaga dominante, Patres Societatis ab exilio reuocati sunt, & Collegijs intra Iapponiam restituti. Quippe tunc floruit

floruit Vatadonus Iusti auunculus, Meaci Præfectus, & acceptissimus Nobunangæ Tyranno. Hic verò eius suasu deinceps re Catholicâ, ceteroqui antea fluctuantem, benignius aspexit, permisitq; vt Christi Religio latè in posterum predicaretur. Cum interim Iustus Bonziorū impetus cõpesceret, ac sedaret, qui cõtra moliri omnia videbatur, meruitq; vt Fidei scutū passim haberetur: quem admodum etiã Fabius olim, Annibale fracto, ac superato, clypeus dictus est Romanæ libertatis.

Sed Iusti Religio, ac Fides præcipuè in triplici enituit conflictu. Nabunaga cinxerat militum corona Tacasuchium, arcem munitissimâ. Iustus qui eâ defendendâ susceperat ab Arachio Principe, Nobunangam imminentem Vrbi, fraudauit sua spe, diù eam propugnando: proinde animaduertès, cum acerrimo defensore sibi rem esse, desperato belli successu, misit nuntiū, qui hæc Iusto referret; fore nimirum, vt nisi statim ab armis cessaret, videret Magistros Fidei suæ ante ora trucidatos, & fractas Cruces, & Tempia diruta. Arachius è contra germanam sororem, & filiū, quem vnicè diligebat, datos in suæ pignus virtutis ostērat sub gladio, quo ita Iustus magis strenuè arcē eius fidei concreditam tutaretur. Anceps animi in affectus varios Iustus distrahitur. Hinc vrget eum

sanguis, atque inde Religio: si ad Nobunangam
flectat, eiq; morē gerat, tūc germanæ, ac filij cruo-
re innocenti commaculat famā suam, tot prospe-
ris euentibus diū partam, si pugnet pro Arachio,
sanguinem Patrum Societatis prodigere videtur,
ac profligare Christianā Fidem. In has angustias
animi redactus Sacellum intrat; & procūbens in
genua ante Christi Domini aram ex Cruce pen-
dentis: germanam, filium, honorem, & famā im-
molat Deo: ne ansam præbeat, Tyrāno insurgēdi
aduersus Fidem; abra loq; capite suspēdit arma, si-
bi tāquam victo detracta, & erepta. Hoc vbi per-
egit, deseruit arcem occultè, misitq; ex itinere P.
Dario, alijsq; ducibus litteras; vt arcē pro Arachio
defenderent. Se enim abire professus est; vt pro
Fide occumberet, quæ obstricta catenis in exer-
citu erat apud Nobunangam. Is eo rerum exitu
exultans, Iustum effert ad sydera, & coram pur-
puratis in eius laudes effusus, sola Iusti prudentia
pariter & gladio tam implexum, & fermè inextric-
abilem nodum solui potuisse pronunciauit.

Prosperitas, & felicitas omnis inde visa est ma-
nare; etenim vita innocentibus, & Fidei veneratio
asserta est, quæ professores habeat viros tam inely-
tos. sed hæc peculiariter Iusto seges gloriæ im-
mēsa, atque opes maximè accesserunt, Nobunāga

enim

enim Iusto arcem illam donauit, aliaque item
adiicit oppida, cum amplis prouentibus.

Præterea in Taycosama Tyranno Iustus Reli-
gionem suam secundò acuit, tanquam in cote;
cui Tyranno multis de causis apprimè carus fuit;
præcipuè cum ei Nobunanga moriens, v' tionem
sui demādasset; ipse sicarium rebellem oppressit,
& Taycosamam loco Nobunangæ armis, atque
auctoritate stabiliiuit. Id causæ fuit, cur ad sum-
mos honores eueheretur: sed Iusti potētia, & gra-
tia, vt solet, apud Proceres inuidiam, indignatio-
nem apud Bonzios non ita multo post incurrit,
cum singillatim ij experirentur, ex Iusti domina-
tione auitam suam superstitionem labi quotidie
in deterius. Captant idèò occasionem eū crimi-
nandi apud Tyrannum, quem iniquis persuasio-
nibus induxere, vt Iusto exilium propoluerit, nisi
Fidem desereret. Vultu constanti, atque imper-
territo decretū Tyranni audiit Vcondonus; ac re-
spondit illicò, se dura, & extrema omnia pati mal-
le, quàm Fidei iacturā subire. Cumq; formidarēt
alij, Tyranno responsum deferre; ille deliberata
morte generosior ei se obtulit. Nec sanè turbari
virum decebat ad Taycosamæ conspectum, cui
nunquam terrori fuerāt in prælijs hostium acies
ordinatæ. Strictum gladium osculatur, simulq; of-
fert,

fert, ac præbet humilem ceruicem, vt eam feriat in odium Fidei. Res mira, cum ipse non palleret, crepidare ille visus est, perinde ac si iugulum Regis peteretur, atque in exilium est ablegatus.

Ad Amacauf Insulam recepit se inter Societ. IESV alumnos, exules pariter Fidei odio. Ibi Iustitiam, curis aulae sepositis, procul ab armorum strepitu respirauit; nec facile dici potest, quantum pierati, lacrymis, & Christianis exercitationibus dederit se, habenas ad perfectionis cursum effundens, vt vires quotidie nouas consequeretur, quæ esse possent pares certamini, quod ei deinceps imminebat.

Taycosama enim, quia vir uero fortem hoc pacto expugnare non potuerat, eum eiecit in Regnum Cangr; ubi 20. amplius annos exegit in re admodum angusta, atque in assiduis ærūnis: sed voluptati erat interim ampla seges nobilium, quos ad Fidem trahebat. Tandem Daifusama, pestis ac lues Christianorum, sæuiens in dies magis, Iustū ad Meacum iussit adduci, si quo modo quatere, atque ad terram dare posset eum Fidei murū tam firmū, & constantem. Venit per incōmoda mille, & per imbrium inundationes; sed cum susceptæ Fidei adhuc resceret firmissimè, ad Naigafachum est relegatus; ubi à Christianis publico plausu, & quasi

quasi triumpho exceptus est, tanquam Fidei Catholicæ præsidium, & decus.

Inuitatus præterea à Ducibus, qui Ozacam armis tenebant contra Tyrannum; renuit ad eos ire, ac potius; quia rumor fuit, eum ex Iapponia vniuersa ad Manilam expelli; æternum exilium antetulit honori Principū, qui sibi perluaferant, se Iusto Duce firmos, & penitus securos esse posse.

Exijt vir inelytus, atque exul egregius, Deo ita iubente, ne ingrata patria ossibus eius in pœnā potiretur. Nauem intrauit cum vxore, liberis, & nepotibus, & Religiosorū comitatu, anno 1614. atque vnà secum omnes eduxit; ne ex illustissima eius profapia vllus superesset, qui præsentia sua deinceps Iapponiam nobilitaret. Manila vniuersa, Præfectus Vrbi, Archiepiscopus, & sacrae familiaris omnes diuinos Argonautas, seruos ex Oceani periculis, excepere, quasi è Cœlo aduentantes. Peculiariter Vrbi Præfectus, nomine Philippi Regis Hispaniarum, exulem tam præclarum annuè auro, atque argento ditare voluit, pro eius Fidei, & nobilitatis merito; sed recusauit mira constantia: affirmans magis consentaneum exuli esse in odium Fidei, inter pauperes vitam tolerare; neque erubuere manus tractare vilia, quæ sceptrō assueuerant.

Qua-

252
Quadragesimo die post initia huius exilij Cœ-
lum rapuit, quod inuidere potuit insule tam il-
lustris viri mansionem. Magna concertatio in
Urbe fuit de Iusti emortui corpore. Singulæ Re-
ligiones non aris modò, sed pectoribus suis eum
tumulare, ac tegere optauissent. Vicit tamen
Societas IESV, utpotè tanti alumni magistra.
Diffitæ Insule, maritimæque Vrbes, atque illæ
Mundi Regiones, in quas Iusti prælia, & trium-
phi manauerant, eum quasi Cœlitum aliquem
venerantur, & sperant fore, ut à Romana Sede
inclytus Fidei professor declaretur. Migravit ex
hac vita meritis ingentibus plenus 3. die mensis
Februarij, anni 1615.

L A V S D E O.

CATALOGVS REGVLARIVM,

E T

SECVLARIVM,

Qui in Iapponiæ Regnis vsque à fun-
data ibi

A S. FRANCISCO XAVERIO
Gentis Apostolo Ecclesia

A B E T H N I C I S
In odium Christianæ Fidei

*Sub quatuor Tyrannis violenta morte sublati
sunt.*

Collectus

A P. ANTONIO FRANCISCO CARDIM
è Societate IESV

*Provincia Iapponiæ ad Urbem
Procuratore.*

ROMÆ, Typis Heredum Corbelletti. 1646.

SVPERIORVM PERMISSV.

CATALOGVS
REGVLARIVM

ET

SECVLARIVM

Qui in Iapponia Regnis vltis & fin-
datis ibi

A S. FRANCISCO XAVERIO

Genis Apostolo Ecclesis

M B E T H N I C I S

In ordinis Christiane Fidei

sub patre Francisco Xaverio

Ann.

Collocus

A. P. ANTONIO FRANCISCO CARDINI

è Societate IESV

Provincie Iapponie ad S. Ioseph

Provincie

ROMAE Typis Societatis Iesu in Aedibus

STEBERIVM PERMISSUM

CATALOGVS

EORVM.

Qui in Iapponia, in odium Christia-
nae Fidei,

Violenta morte sublatis sunt.

PRIMUM in Iapponiam Euangelica
sementis causa tetendit, anno 1549.
S. FRANCISCVS XAVERIVS, è So-
cietate IESV, Nuncius Apostolicus,
ac deinceps peculiaris ipsius Iapponiae, sed & In-
diarum, ac totius Orientis, Apostolus. Primus
durum illud atque incultum nouale subegit, ac
suo etiam sanguine, tamen purpureae superstes
irrigationi, colonus impiger imbuit: & ut san-
guis Apostolorum secundus est; latissimo pro-
uentu, non in Christianorum dumtaxat, sed in

A 2 trium.

Catalogus Occisorum

triumphatorum messem pulcherrimam luxuria-
uit. Horum hic ego perbreuem dum texto cata-
logum; Tu, Lector, Diuinæ gratiæ vim atque ef-
ficacitatem venerare, quæ barbaris nuper atque
efferatis pectoribus tantum inieuit Christianæ
mansuetudinis, tantum fortissimæ firmissimæ
que caritatis.

Priusquam vniuersa Iapponiæ Re-
gna sub vnius Imperatoris domi-

natum concederent; nouem

hi, qui deinceps sequun-

tur, Christi Athletæ

interempti

sunt.

A N N O 1557.

Maria capite truncata, Firandi.

A N N O 1657.

Viri duo, alter lignarius opifex, alter olim Bon-

zius (nomina in obscuro sunt) trucidati, Firandi.

Duo alij, Sacrosanctum Redemptionis nostræ

vexillum flexis genibus colere ac venerari so-

liti, abscissis propterea capitibus, perillustri

morte defuncti sunt.

A N-

in odium Fidei.

A N N O 1568.
Maurus, & Antonius iugulati, Xiki.

A N N O 1574.

Lucas, & Matthias idem mortis genus experti,
Ysai.

Postquam omnis Iapponia sub vnius

Taicosamæ imperium redacta

est, septem supra triginta

pro Catholica Fide

cecidere.

A N N O 1587.

loram, eius vxor, duo liberi, famulus vnus, &
Ioachimus Ximura, iugulati, Blungi.

A N N O 1591.

P. Franciscus Carrionius, Hispanus, e Soc. I. e. s. v.
propinato Firandi veneno, exinctus Ikizuki.

A N N O 1591.

Lucia, in odium Fidei, atque assertæ pudicitie,
Diuino suo Sponso immolata.

A N N O 1592.

Maui.

P. Georgius Carualhal, Lusitanus, e Societate

II-

Catalogus Occisorum

IESV, propinato Firandi veneno in odium Fidei, mortuus IKIZUKI.

A N N O 1593.

Aprili Mense.

P. Iosephus Furlanettus, Venetus, è Societate

IESV, propinato item Firandi veneno, mortuus Arimæ.

P. Theodorus Manteles, Belga, è Societate **I**ESV, hausto cum alijs Firandi veneno, extinctus Malacæ.

A N N O 1597.

Februarij 5.

Sex & viginti acti in Crucem, & transuersis hastis confixi, Nangasachi: quos Urbanus VIII.

Pont. Max. Sanctorum Martyrum numero, die 10. Iulij 1627. adscripsit. Ij sunt:

S. Paulus MIKI, } Iappones, è

S. Ioannes Soan, nuncupatus Gotò, } Societate

S. Didacus Kifay. } **I**ESV.

S. Petrus Cozàki, ipsorum familiaris.

S. P. F. Ioannes Baptista,

S. P. F. Martinus de Luines,

S. P. F. Franciscus Albus. } è Seraphica Di-

S. F. Philippus de Casis, } ui Francisci Fa-

S. F. Franciscus de Parilha, } milia.

S. F. Gundifalvus Garzia. }

S. Pau-

in odium Fidei.

S. Paulus Safuki, } **S.** Thomas Ixè,

S. Cosmus Taquya, } **S.** Paulus Yabarakì,

S. Leo Carafumaru, } **S.** Thomas Deycan,

S. Bonauentura, } **S.** Matthias,

S. Antonius Deyan, } **S.** Gabriel,

S. Ioannes Kinuya } **S.** Michael Conzaki,

S. Franciscus Medicus, } **S.** Ludouicus, puer

S. Ioachimus, } duodecim annos

S. Franciscus } natus.

Patrum **S.** Francisci Catechista, & familiares.

Daifusamè Imperatoris temporibus, centum & triginta septem in odium Christiane Fidei sublati sunt.

A N N O 1603.

Decembris 7.

Ioannes Minami, } capite truncati, Fingi.

S. Simon Taquenda, }

Decembris 8.

Magdalena, Ioannis Minami vxor,

Ioanna, Simonis Taquendæ parens,

Ludouicus, ab illis in filium adoptatus,

Agnes, eiusdem coniux.

in crucem acti, Fingi.

AN

Catalogus Occisorum

A N N O 1695

Augusti 16.

Melchior Cumagayendono capite plexus, Fingi.

Augusti 19.

Damianus, Patrum Soc. IESV Catechista, & alius

ab Damiano Baptismo lustratus Yamangua

A N N O 1696

Augusti 26.

Ioachimus Varanabè confectus in carcere.

A N N O 1698

Novembris 17.

Leo Michiyemon uogulatus

A N N O 1699

Michael Ficoyemon,

Thomas Michaelis filius, duodecim annos natus,

Ioannes Fattori,

Petrus, Ioannis Filius, datis ferro ceruicibus

defuncti, Fingi.

A N N O 1610

Mense & die ignotis.

Gaspar Nixi,

Vrsula, ipsius coniux } trucidati sunt,

Ioannes, amborum filius } Firandi.

A N N O 1612

Iunio Mense.

Leo Cayemon capite truncatus est, Ozacæ.

in odium Fidei.

Iulij 26.

Michael Itò,
Mathias, ipsius germanus frater,
abscissis capitibus dignæ Deo Hostiæ cecidere
Arimæ.

Augusti 22.

Leo Kità, gladio perijt, Arimæ.

Mense & Die ignotis.

Bonaventura gladio perijt, Mini.

A N N O 1613.

Mense & Die ignotis.

Apollinaris, in carcere Regiæ Yendi extinctus
est.

Ioannes Masuyemon in Arimæ montibus fan-
ctè obiit.

Januarii 28.

Thomas Feyuioye }
Mathias, ipsius frater, } omnes obtrun-
Martha, eorum parens, } cati sunt, Ari-
Iustus, vndecim natus annos, } ma.
Iacobus, nouem natus annos, }
Thomæ liberi.

Augusti 17.

Marcus Kizayemon, Simon Ficozayemon,
Thomas Guiyemon, Antonius Fanzaburò,
Ioachimus Guizaymò, Iacobus Yeizò,

A B Leo

Catalogus Occisorum

Leo Sucùnai, Mathias Xingorò,
Ioannes Foxirò, Damianus Mofukè,
Marcus Conzukè, Didacus Yaxirò,
Michael Yasò, Ioachimus Guesukè,
omnes rescissis capitibus, exanimis conciderunt,
Yendi.

Augusti 16.

Ioannes Monzen, Religiosorum Diui Francisci
familiaris,
Michael Sanfanda, Vincentius Tanaye,
Ludouicus Canda, Leo DaiKu,
Ioachimus Fachiquan, Thomas Kibioye,
Antonius Yafioye,
omnes Yendi, accepto in iugulo ense, mortui
sunt.

Septembris 7.

Ioannes Nimboku, } Religiosorum D. Francisci
Gregorius, } familiares, & Catechista:
Paulus, }
Gregorius Yofioye, per Ioannem baptismo lu-
stratus: omnes, ablati è corpore capitibus, no-
men immortalitati consecrarunt, Yendi.

Octobris 7.

Leo Fayaxinda, }
Martha, ipsius vxor, }
Magdalena, eorum filia, virgo, viginti ha-
bens

bens annos.
Iacobus, ipforum etiam filius, duodecim ha-
bens annos.
Adrianus Tacafaxi, omnes octo, primi exti-
Ioanna, eius coniux, } tere, qui in Iapponia,
Leo Canyemon, } in odium Fidei, viui con-
Paulus Danyemon. } cremati sunt, Arimæ.

Octobris 9.

Thomas Cauacami. Oriki natus, Catechista
Religiosorum Societatis I E S V, gladio ad iu-
gulum percussus, Arimæ.

A N N O 1614.

Martij 15.

Ioachimus Xindon, } tres prius dies, ex arbo-
Thomas Vantanabe, } re, inuerso capite suspē-
si: post, capite obruncati. Facatæ.

Martij 16.

Mathias Xichirobioye: capite à corpore discer-
pto, mortem excepit, Akizuki.

Aprilis 6.

Benedictus, acerrimis cruciatibus confectus,
Bungi.

Maij 20.

Ludouicus Minè, trucidatus occubuit, Fucafori.

Iunij 5.

Adamus Aracaua, Religiosorum Societatis I E S V

Catalogus Occisorum

Catechista, in Cruce nouem dies perstitit, demum capite truncatus est, XIKI.

Iunij 13.

Michael Xobioye, et ambo fratres, per flammam Liuius Tarosayemon, J mas Deo immolati: at Maxenciae, Michaelis Coniugi, caput abscissum, Bungi.

Novembris 1.

Ioannes Dojù, dirissimis affectus supplicijs, spiritum efflauit, Surungæ.

Novembris 2.

Petrus Caccosakè, acerrimis etiam cruciatibus laniatus animam egit, Surungæ.

Novembris 4.

Pater Didacus de Mesquita, Lusitanus, è Societate I. E. S. V. è Iapponia relegatus, in ipso deportationis articulo, laboribus, ærumnisque confectus, obiit in Suburbio Nangasachi, in quodam piscatorum tugurio.

Octa

Octauo Nouembris, e x omnibus Iapponiæ Regnis, in exilium eiecti sunt Religiosi, & Sancti Euangelij Operarij.

Novembris 20.

Michael Nixi,	Adrianus Xinga,
Ludouicus Genyemon,	Martinus Tacaya,
Thomas Ocumara,	Petrus Guiyan,
Adrianus,	Dominicus Ocumara,
Ioannes Nacamura,	Ioannes } fratres,
Dominicus Adachi,	Cosmus } ..
Michael Acafoxi,	Petrus } germani,
Andreas,	Ludouicus } ..
Dominicus Yafaki,	Michael Quizayemon,
Dominicus Matufakè,	Adrianus Quiyemon.

omnes summis afflicti cruciatibus, ac demum abscissis capitibus, defuncti, Arima.

Novembris 22.

Adrianus Kindò, iugulatus Ariyè,	Ludouicus Fisasumi,
Petrus Faximoto,	Dominicus Yangami,
Paulus Riöyei,	Matthæus Araki,
Thomas Curi,	Thomas } fratres,
	Dominicus } ..

Pe

Catalogus Occisorum

Petrus Ixinda } fratres, Petrus,
Michael } Michael Coray
Michael Nenda } fra- Ioannes,
Mathias } tres Thomas Caye,
Mathias Fucuxima, Soterus, Catechista
Religiosorum Societatis IESV, tormentis vexati, capiteque truncati, Cocinotfi.

Novembris 23.

Georgius, }
Thomas, } daris ferro iugulis, truculen-
Petrus, } ter e vita sunt erepti, Coci-
Thomas Firay, } notfi.

Novembris 28.

P. Antonius Franciscus Critana, Hispanus, e Societate IESV, incommodis angustiisque nauigij, quo ad Manilam exul vehabatur, viam vitamque felici exitu absoluit.

Novembris 30.

Ioannes }
Saluator } fratres iugulati occubere, Obame

Decembris 26.

Ioannes Saua eadem morte positus est, Fuximi.

A N N O 1615.

Mense & Die ignotis.

Mathias, post annum vnum in arctissimo carcere

cere exactum, in publicum, vt Tzungarum in finibus Iapponiae exul proficisceretur, decimaquinta die postquam e carcere emissus est, ex ærumnis ac cruciatibus in eo toleratis mortem contraxit, Miaci.

Ianuarij 20.

Mancius Taicicu, Iappon, e Societate IESV, dum morbo laboraret, exilio affectus, squalore & angustiis nauigij consumptus, moritur, Macai.

Februarij 3.

Dominus Iustus Vcondonus Tacayama Minobò, in exilio obiit, Manilæ.

Februarij 24.

Mathias Sanga, Iappon, e Societate IESV, in exilium extra Iapponiam relegatus, squalore & angustiis nauigij consumptus, moritur Manilæ.

Februarij 25.

Paulus Daiku, capite plexus cecidit, Fingi.

Februarij 28.

Andreas Saitò, Iappon, e Societate IESV, in exilium extra Iapponiam relegatus, squalore & angustiis nauigij consumptus, moritur, Manilæ.

Mancius Misoguci, Iappon, è Societate I E S V, in exiliū relegatus, latitans in Iapponia, laboribus & ærumnis confectus, propter scœuitiem persequutionis, extremam vitæ diem clausit.

Martij 21.

Romanus Yôsayemon trucidatus est, Còcuræ.

Martio Mense.

Pater Mancius Firabayaxi, Iappon, è Societate I E S V, clàm latuit in Iapponia, ob persecutionis pœnas, donec mole malorum obrutus, in Domino conquieuit, Nangafachi.

Aprilis 22.

Simon Saibioye diffisso capite exanimis cecidit, Yendi.

Septembris 17.

Paulus Rioin, Iappon, Societatis I E S V, incommodis laboribusque nauigij, in quo exul ducebatur, & nil præ nausea ferente stomacho, à patrijs laribus auulsus, ærumnis ac vitæ pariter finem imposuit, Manila.

Novembris 24.

Franciscus, Lucas,
Thômas, Paulus,
Gaspar, Mathias.
iugulati cecidere, haud procul Surunga.

Do-

Dominante Iapponiæ Xogunsama,
Daifusameꝝ filio.

A N N O 1616.

Octobris 25.

Paulus Tarosukè, interemptus est, Fingemi.

Novembris 19.

Martinus Suquimoto sublati, Cicungi.

Novembris 26.

Dominicus in crucem actus, decessit, Firoxima.

A N N O 1617.

Februario Mense.

Thecla, catceris ærumnis oppressa, obiit, Fingi.

Februarii 4.

Ludouicus, Religiosorum D. Francisci familiaris, capite plexus, Yendi.

Martij 9.

Ioannes Acaxi, Facatæ obruncatus est.

Maij 20.

Thomas, Religiosorum D. Francisci familiaris;
Vincentius, ambo iugulati, Yendi.

Maij 22.

P. Ioannes Baptista Maciadus, Lusitanus, è Societate I E S V.

P. Pr. Petrus de Assumptione, è Religione Seraphica, sectis gladio capitibus defun-

A

C

cti,

18 *Catalogus Occisorum.*

Sti, Vomurae.

Iunii 1.

P. Fr. Petrus Nauarrete, Ordinis Praedicatorum,
P. Fr. Ferdinandus à Diuo Iosepho, Sancti Augu-
stini Eremita,
Leo Tanaca, Religiosorum Societatis IESV Ca-
techista, gladio caesi, Vomurae.

Iulii 16.

Antonius Ixiuara, iugulatus, Sanuki.

Iulii 17.

Franciscus ipsius filius, iugulatus, Sanuki.

Augusti 4.

Mathias Xoan, Seminarij

Societ. IESV alumnus,

Anna, ipsius coniux,

Leo Dotei,

Maria eius vxor,

Leo Xinsuke,

Michaël Nifoye,

Flammis consum-
pti sunt, Tzungari
in finibus Iappo-
niae.

Octobris 1.

Andreas Yoxinda, Seminarij Soc. IESV alum-
nus, P. Fr. Ferdinandi à D. Iosepho hospes,
Gaspar Ficoyo, P. Fr. Alphonsi Nauarrete hospes,
capite plexi, Nangasachi.

Novembris 2.

Dominicus Yamaguci, PP. Soc. IESV Catechista,
vnà

in odium Fidei.

vnà cū Thoma suo filio, trucidatus, Vomurae.

Novembris 4.

Linus Tomonanga capite plexus est, Vomurae.

Novembris 26.

Petrus, & Paulus, qui prius Bonziji extiterant,
lapidibus obruti, Ciungi.

Decembris 20.

Laurentius, Religiosorum D. Francisci familia-
ris, in publica custodia mortuus, Yendi.

Decembris 26.

Ioannes Miyemon gladio perijt, Vomurae.

A N N O . 1618.

Mense & Die ignotis.

Duodecim Christi Athletæ, tres viri scilicet, vnà
cū vxoribus, & sex liberis, flammis concremati
sunt, propterea quòd è nauigio deduxerint ac
absconderint Sacerdotem quendam, qui ob
Catholicam Fidem in exilium mittebatur.

Februarii 25.

Iustus Nacamura,

Iulianus, ipsius filius,

Simon Vonogorazayemon,

Paulus, eius filius, duodecim

natus annos,

Thomas Cuxifaxi,

Ioannes Cubamatazayemon,

oblatis gladio
capitibus ene-
cati, Cocura.

Februarii 26.

Michael, Thomæ Cuxifaxi filius.
Thomas, Ioannis Cubamatazayemon filius, eadem, qua patres, morte oppressi, Cocuræ.

Februarii 28.

Leo Risay, Petrus Sukezayemon,
Martha, ipsius coniux, Marcus, sex tantum natum
Ioannes Ximanda, Marcus, sex tantum natum
Anna, illius vxor, Benedictus Cuyemon,
Thomas, eorum filius, se Iacobus Ziuijac,
cundum agens annu, Thomas Qiusukè,
iugulati Cocuræ.

Martii 5.

Vincentius Xinga, Ioannes Yofioie,
Simon Naiyemon, Stephanus Rosay,
Ioannes Miananga, Benedictus Riyemon,
PP. Soc. IESV Catechista, Petrus Yentarò, PP.
techista, fratres, Soc. IESV hospes,
inuerso capite in crucem sublati sunt, Naccati.

Paulus Tarobioye obruncatus decessit, Cicugi.

Martii 6.

Petrus Torofacu, familiaris Religiosorum Societatis IESV, iugulatus cecidit, Bungi.

Aprilis 10.

Vincentius Gempò, PP. Soc. IESV Catechista;

Pau

Paulus Kimura, Religiosorum Soc. IESV hospes,
Thomas Fiuanda,
Clara, ipsius vxor, concremati, Cuncoci.

Aprilis 20.

Didacus Cacuzayemon concrematus, Cungoci
N. . . Makimura, capite truncatus est, Cungoci.

Iulii 25.

Leo Geroyemon, Lucas Cufioye,
Ioannes Dinzò, Ioachimus Canij,
Paulus Yofukè, Ioannes Gofioye,
Paulus Toyemon, Paulus, } fratres,
Leo Suquezò, Ioannes, }
Didacus Xeza, N. Xeza Cuxifaxi,
abscissis capitibus decessere, Naccatij.

Iulii 26.

Ludouicus Quitarò gladio perijt, Vomuræ.

Augusti 16.

P. Fr. Ioannes de Sancta Martha, è Seraphica familia, trucidatus est, Miaci.

Novembris 25.

Andreas, } coniuges, Elifabeth, eius coniux,
Catharina, }
Martha, } eorum filia, Ioannes, ipsorum filius,
Maria, } Sancius Xinzo,
Ioannes Nodera, Seraphina eius vxor,

Ioan

Ioannes, 14. habens, Magdalena, quatuor annos, N. nouem attingens Leo, decem, menses, Sancij, & Maria, septem, Seraphinæ liberi, immanibus rogis impositi sunt, Nangafachi.

A N N O 1619.

Mense & Die ignotis.

Magdalena ob pudicitiam iugulata, Fachiri.

Mense & Die ignotis.

Antonius Xocoxe, è carceris angustijs ac laboribus, apostema contraxit, quod illi mortem attulit, Nangafachi.

Aprilis 30.

Linus Saxicata, cæsus gladio, Vomuræ.

Maij 19.

P. Fr. Ioannes à Diuo Dominico, è Prædicatorum familia, in Vomuræ custodiam detrusus, eorumnarum magnitudine extabuit.

Iulij 20.

Petrus Arizò, Thomas Cosacu, capite plexi, Vomuræ.

Iulij 16.

Matthias Quiza, Ioachimus Conijya, Miaci in carcere obierunt. Eadem morte, in eadem custodia potiti sunt, Michael, Ioachimi filius, Iulij

Fran-

Franciscus, Augusti 31. Petrus, ipsius filius, Augusti 11. Didacus Ychiyemon, Augusti 20. Andreas Giuichi, Ioannes Quensai, Septembris 30.

Octobris 6.

Thomas Kiyam, tres annos natus, Thomas Yquegami, Monica de Mino, Linus Zifoye, familia- Thomas Toyemon, ris PP. Soc. I E S V, Lucia, eius vxor, Maria, eius coniux, Rufina de Oari, Cosmus, Martha, eius filia, octo habens annos, Antonius, Monica de Omi, Dominicus, Emmanuel de Tamba, Ioachimus Ogaua, Thomas Yeyemon, Ioannes Kifacu, Anna, ipsius parens, Magdalena, eius cõiux, Agatha de Omi, Regina, ipforum filia, Maria Chiyo, Thomas Xinxirò, Hieronymus Strocus, Maria, eius vxor, Lucia, illius coniux, Gabriel, Ioannes Sacuray, Maria de Yamaxirò, Ursula Yome, Maria, ipsius filia, quatuor annorum, Mancius Kijrò, Martha de Cauaci, Ludouicus Matagorò, Benedictus, illius filius, Leo Kifukè,

Mar-

Martha, eius vxor, Petro, sex,
 Micia de Oari, Lucia, tres nato,
 Ioannes Faximoto, PP. Adaucto, adhuc vtero
 Soc. IESV hospes, matris in cluso,
 Thecla, eius vxor, vna Didacus Tzuzu,
 cum sex liberis, Maria de Tamba,
 Catharina, 13 annos, Franciscus Xoza, Cos-
 Thoma, duodecim, mi filius,
 Francisco, octo, Franciscus de Miaco,
 Omnes flammis combusti, Miaci.
 Ignatius Xichiyemon, concrematus, Fuximi.

Octobris 18.

Didacus Faitodono,
 Balthassar Iconocami, PP. Soc. IESV hospes,
 Iacobus, ipsius filius, apprimè nobiles, ense ad
 iugulum cæsi, Cocura.

Novembris 18.

Leonardus Kimura, Iappon è Societate IESV,
 Dominicus Georgius, natione Lusitanus, P.
 Caroli Spinolæ Societatis IESV, hospes,
 Andreas Tocuan,
 Ioannes Yoxidaxoun,
 Cosmus Coray Taqueya, PP. D. Dominici ho-
 spes, igne immolati, Nangafachi.

Novembris 27.

Thomas Cotenda, Leo Nacanixi,

Ioan-

Ioannes Yuananga, miliaris,
 Antonius Kimura, Mathias Nacano,
 Michael Sacanguci, Romanus Mateuuo-
 Alexius Nacamura, ca,
 Bartholomæus Xeki, Mathias Cozaca,
 PP. Soc. IESV fa-
 capite plexi, Nangafachi.

A N N O 1620.

Ianuarii 6.

Ambrosius Fernandes, Lusitanus è Societ.
 IESV, Vomura carceris incommodis op-
 pressus.

Martii 21.

P. Emmanuel Barretus, Lusitanus, è Soc. IESV,
 ob persecutionis vim occultè fideles solatus,
 ærumnis calamitatibusque, morbum mor-
 temque contraxit, Quanti.

Martii 22.

Mathias, Religiosorum Soc. IESV familiaris,
 diris cruciatibus interfectus est, Nangafa-
 chi.

Augusti 16.

Simon Kiota, PP. Soc. IESV, Catechista,
 Magdalena, ipsius coniux,
 Thomas Guengoro,
 Martha, ab eo in vxorem ducta,

A

D

Iaco-

26

Catalogus Occisorum

Iacobus, eorum filius (Simonis Clientes) in
crucem acti sunt, Cocuræ.

Septembris 29.

P. Ioannes à Fonseca, Lusitanus, è Societate
I E S V, clàm Christianos adiuuans, propter
persequutionis atrocitatem, multis labori-
bus superatis, diem obiit in Arimæ Re-
gno.

Novembris 6.

Ioachimus Tzuxima,
Anna, ipsius vxor: quatuor insuper comites,
quorum nomina in libro vitæ seruantur,
capite plexi sunt, Mizuzauæ in Voxi Re-
gno.

A N N O 1621.

Mense & Die ignotis

In Cicugensi Regno, in vinculis vitam felici e-
xitu absoluerunt quinque Christiani, quorū
nomina in occulto sunt.

Februarij 2.

Ioannes Chu,
Ioannes Itò, caput ensi dedere, Nangasa-
chi.

Iunii 20.

Franciscus Fanza, capite plexus, Vomuræ.

in odium Fidei.

27

Iunii 25.

Leo Rifsioye, obtruncatus Isafai,

Octobris 7.

Ludouicus Fansukè, PP. Soc. I E S V hospes.

Laurentius Gorosukè,

Michael Kirocu,

Michael Fucunda,

Petrus Mansukè, capite plexi, Vomuræ.

Octobris 9.

Agatha, Petri Mansukè vxor, prægnans,

Iusta, Petri parens,

Maria, Iustæ filia, 14 annorum,

Ioannes Yaxirò,

Cosmus Tacaxima,

Petrus, ipsius filius, obtruncati sunt, Vo-
muræ.

A N N O 1622.

Maii 7.

Ioannes Guenza, ac Damianus Iroy, P. Camilli
è Soc. I E S V, hospites, iugulati, Firandi.

Iunii 2.

Paulus Magozà, cuiusdam Templi Soc. I E S V
ædituus, in mare præceps datus, Firandi.

Iunii 3.

Ioachimus Curasioye, capite plexus, Firandi.

A

D 2

Is-

Junii 8.

Ioannes Yirò, P. Camilli Constantij è Soc. I E S V, hospes; obtruncatus, Firandi.

Augusti 10.

Augustinus Ota, Iappon, è Societate I E S V, Ioannes Matasacu, Gabriel Xinxerò, Andreas Sabu, PP. Soc. I E S V hospites, capite plexi.

Paulus Soijrò, in fluctus deturbatus est, Firandi.

Augusti 19.

P. Fr. Petrus de Zuniga è D. Augustini familia; P. Fr. Ludouicus de Floribus, Ord. Prædicat. Ioachimus Firayama, ipforum nauarchus, olim PP. Soc. I E S V familiaris igne tosti. At nauarum ipforum,

Leo Suqueyemon, Iacobus Denij, Ioannes Soyemon, Laurentius Rocuyemò Michael Diaz, Paulus Sanquichi, Marcus Xinyemon, Ioannes Nangata, Thomas Coyanagui, Ioannes Yagò, Antonius Yamanda, Bartholomeus Mosioye, obtruncati Nangafachi.

Eo-

Eodem anno 1622. Septembris 10. rogis impositi sunt duo & viginti fortissimi Christi pugiles, triginta capite truncati, Nangafachi: nimirum,

P. Carolus Spinola Genuensis, P. Sebastianus Kimura, Petrus Sampò, Gondifalus Fusay, Michael Xumpò, Antonius Kiuni, Thomas Acafoxi, Ludouicus Cauara, Ioannes Cungocu, Iappon è Soc. I E S V, iugulatus. P. Fr. Franciscus de Morales, P. Fr. Iosephus à D. Hyacintho, P. Fr. Hyacinthus Orfanello, Iappones è Soc. I E S V, viui lento incendio dati, Ordin. Prædic.

P. Fr.

P. Fr. Angelus Ferrer,	}	viui cremati.
P. Fr. Alphonfus de Mena,		
Fr. Alexius, Iappon,	}	Iappones Ordin. Prædicat. gladio cæsi.
Fr. Thomas à Rosario,		
Fr. Ioannes de Vomura,	}	Ord. S. Francisci viui combusti.
P. Fr. Richardus de Sancta Anna,		
P. Fr. Petrus de Auila,	}	
P. Fr. Vincentius à D. Iose- pho, Iappon,		
Fr. Leo, Iappon,	}	
Antonius Sanga, PP. Soc. IESV, Catechi- sta.		
Paulus Tanaca, hospes P. Fr. Iosephi à D. Hya- cintho,		
Antonius Coray, hospes P. Sebastiani Kimu- ra,		
Lucia de Freitas, hospita P. Fr. Richardi de San- cta Anna, viui flammis extincti sunt.		
Elisabeth Fernandes, vxor Dominici Georgij, P. Caroli Spinolæ hospitis.		
Ignatius, ipsorum filius, quatuor anno- rum,		
Dominicus Ico,		
		Maria.

Maria, Andreæ Tocuani vxor,
 Apollonia, Gasparis Cotendæ matertera,
 Agnes, Cosmi coniux,
 Maria Tanaura,
 Maria, Ioannis Xoun vxor,
 Dominicus, Mathiæ Nacani filius,
 Petrus Matoyama, Ioannis filius,
 Maria, Antonij Coray coniux,
 Ioannes, ac Petrus, eorum liberi; alter duode-
 cim; alter trium annorum,
 Bartholomæus Xichiyemon,
 Dominicus Yamanda,
 Damianus Yamichi,
 Michael, ipsius filius, quinque annotum,
 Thomas Xichirò, septuaginta annorum.
 Catharina de Fingo,
 Dominicus Ogata,
 Thecla,
 Petrus, eius filius, septem annorum
 Magdalena, Antonij Sangæ, vxor,
 Maria, vxor Pauli Rufoyximoto,
 Clemens Onus,
 Antonius, ipsius filius,
 Clara, Dominici coniux,
 capite truncati.

Septembris 11.

Caspar Cotenda, PP. Soc. IESV Catechista.
Franciscus, Cosmi & Agnetis filius, 12. annorum,
Petrus, Bartholomæi, filius, septem annorum,
trucidati, Nangasachi.

Septembris 12.

P. Fr. Thomas à Spiritu Sancto, Sumarragus,
Fr. Dominicus de Fiunga,
Fr. Mancius, Ordinis Prædicatorum.
P. Fr. Apollinaris Francus,
Fr. Franciscus à D. Bonaventura,
Fr. Paulus de Sancta Clara, è Seraphica familia.
Paulus, & Mathias Fayaxi,
Ioannes Iquenda,
Leo Suquezacamichi, combusti, Vomuræ.

Septembris 15.

P. Camillus Constantius Italus, è Societate
IESV, lento incendio consumptus est, Firadi,

Septembris 17.

Maria, Leonis Suquezacamichi coniux,
Thomas Guenza,
Ludouicus Nacauofanza,
Mancius Cufioyè, cum duobus liberis, Domi-
nico, ac Ludouico; capite plexi, Vomuræ.

Septem-

Septembris 19.

Petrus Yamachi capite cæsus, Vomuræ.

Septembris 23.

Mathias Matayemon, P. Fr. Hyacinthi hospes,
Dominicus, Mathiæ frater,
Maria, eorum parens,
Maria alia, Mathiæ vxor,
Michael, ipsorum filius,
Viri igne, mulieres gladio, perierunt Yangami.

Octobris 2.

Ludouicus Yaquichi,
Lucia, ipsius vxor, vnà cum duobus liberis,
Andrea scilicet, octo, &
Francisco, quatuor tantum annos nato,
Cosmus Sacuzo,
Michael, ipsius filius, tres habens annos,
Andreas Guembioyè,
Mancius, ac Thomas. Omnes, excepto Ludouico,
flammis consumpto, capite truncati sunt,
Nangasachi.

Novembris 1.

P. Petrus Paulus Nauarrus, Italus,
Petrus Onizuca,)
Dionysius Fugixima,) Iappones,
Omnes è Soc. IESV, cum Clemente, ipso-
rum familiari, rogis impositi, Ximabaræ.

A

E

AN-

Februarij 17.

Simon Magoza,
N. Feiyemon, obruncati, Auæ.

Decembris 4.

P. Hieronymus de Angelis, Siculus, &
Simon Iempò, Iappon, Emmanuel Dunyemon
ambo è Soc. I E S V, Thomas YosaKu,

P. Fr. Franciscus Galbe, Petrus Santarò,
è Seraphica familia, Ioannes Xincurò,

Ioannes Faramon, Hilarius Magoza, P. Fr.
Leo Taqueya Goxiki, Francisci hospes,

P. Hieronymi hospes, Ignatius Choyemon,
N. Fanzayemon, Simon Maan,

Michael Kizà, Laurentius Doi,
Laurentius Coquichi, N. Ylai,

Mathias Yazà, Bonaventura Kiudayu,
Laurentius Cacuzà, Petrus Kiyemon,

Petrus Sazayemon, Petrus Choyemon,
Raphael Kichizà, N. Kizayemon,

Mathias Kizayemon, Andreas RifuKè,
N. Inixichi, Raphael Kichizà,

Ioannes Chozà, N. Kiuxichi,
Franciscus Kizayemon, Antonius

Romanus Guinyemon. Mathias Xeki.

Insuper tredecim, quorum nomina interci-
derunt

derunt concremati, Yendi.
Franciscus Cabe,
Maria Taqueya, & alia quatuor vxores eo-
rum, qui in odium Fidei extincti sunt flam-
mis cremati, Yendi.

Decembris 24.

Mathias Runyemon, ac Petrus Ienzayemon,
vnà cum sexdecim alijs, in crucem acti sunt,
Yendi.

A N N O 1624.

Februarij 1.

Marcus Cufioye, Andreas Camon, ac
Maria, ipsius vxor, Paulus ipsius filius.
concremati Xendai.

Februarij 7.

Andreas, combustus, Xendai.

Februarij 8.

Petrus Kinzò, }
Alexius Coyemon, } obruncati, Xendai.
Ludouicus Kinxichi, }

Februarii 9.

Dominicus Dofai, obruncatus, Xen-
dai.

Ludouicus Taroi,)
Ioannes Xichiyemon,) obruncati, Deuæ.

Ioachimus Anfaï,
Anna, ipsius vxor, P. Didaci Caruallij hospites,
in glaciales aquas iniecti, spiritum in
Dei amore accensum efflarunt.

Monica, capite plexa, Deuæ.
Ioannes Yanaquiya Cufioye, Religioforum Soc.
IESV hospes, iugulatus, Yyi.

Februarii 16.

Ludouicus Xinxichi,
Franciscus Toyama, PP. Soc. IESV hospes; ob-
truncati, Firoximæ.

Februarii 17.

Mathias Xobara in crucem sublatus, Firoximæ.
Februarii 19.

Iulianus Iiyemon,
Mathias Iifioye, P. Didaci Caruallij hospites, cum
ipso comprehensi, & in Xendaico flumine glacie
obriguere.

Februarii 22.

P. Didacus Caruallius è Mathias Xandayu.
Soc. IESV. Mathias Tarozà, ac
Leo Toyemon. Andreas Niyemon,
Antonius Gozayemon. eiusdem Patris ho-
Mattheus Mangobioye. spites,
Omnes in Fendaico flumine glacie obriguere.

Fe-

Februarii 24.

Andreas Iiyemon, &
Ludouicus, ipsius cliens, igne prius tortus,
Simon Ficoyemon,
Monica, ipsius vxor,
N. eorum filius, P. Didaci Caruallij hospites,
in eodem Xendai flumine per acres frigoris
cruciatus confessi sunt.

Martij 3.

Maria, Gabrielis in odiu Maria alia, ambæ foro-
Fidei interepti, auia, res,
Maria, Gabrielis vxor, Cęcilia, earum famula,
Gratia, ipsius parens, Michael, Cęciliae filius,
Linus, eius gener, Maria, eius famula,
Maria,
Capite truncati, Firandi.

Martij 4.

Lucas Febioye, Thoma,
Maria, eius vxor, Dionysio,
Antonius Iirobioye, Maria, ac
Alexius Ienyemon, cum N.
quatuor liberis,
Religioforum Soc. IESV hospites, capite
truncati, Firandi.

Martij 5.

Ioachimus Curoyemon, Religioforum è Soc.
IESV

I E S V Catechista, in crucem actus, Firoxima Michael Yamanda.

Vrsula, eius coniux, cum tribus liberis, Ioanne quatuordecim nato annos, Clara quinque, Magdalena duos; capite plexi, Firandi.

Martii 6.

Elisabeth, Damiani parens, Beatrix, ipsius vxor, cum quatuor liberis, Magdalena, quindecim annorum, Paulo, duodecim, Ioanne, nouem, Elisabeth, septem; Maria, Ioannis Guenzæ vxor obtruncata Firandi

Martii 8.

Andreas 27. annorum, } Ioannis Guenzæ filij
Mancius 24. } Mariæ priuigni in
Ioannes 21. } mare præcipites acti.
Petrus 11. }
Catharina, Ioannis vxor, capite plexa, Firandi

Aprilis 3.

Thomas Mataichi, Ioannes Cufioye, Lucas, ipsius filius; iugulati sunt Martha glacie perstricta periit, Firandi.

Aprilis 19.

Callistus, Religiosorum è Soc. I E S V Catechista. Pau-

Paulus Cuyemon. Michael Inojo; obtruncati sunt, Goti.

Maij 28.

Leo Inyemon, cum tribus liberis, Andrea, Thoma, & Ioanne; capite plexi, Bungi,

Iunij 12.

Vir i decem, ac mulieres septem, vna cū corpore vnus in carcere vita functi, combusti, Yendi Gaspar Inyemon, Surungæ iugulatus est.

Iulij 10.

Thomas Mogofukè, } trucidati Vomura.
Gondifalus Bonfazi. }

Iulij 13.

Ioachimus Omi, in custodia mortuus, Deuæ.

Iulij 15.

Ioannes Cauay, Elisabeth, illius vxor,
Petrus Xeizò, & Paulus Numata,
Thomas Kitarò, Ioanis Petrus Daigacu,
Cauay liberi, Regina, ipsius vxor,
Ioannes Cacunay, Alexius Moyemon,
Iacobus, ipsius filius, Sabina, eius vxor,
Ioannes Vnime, Franciscus Matazayemou,
Marina, eius vxor,
Ioachimus Niyemon, Lucas Comatsu,
Thomas, eius filius, Thecla, eius coniux,
Simeon Iimbioye, Paulus, amborum filius,

Ma-

Maria, Pauli vxor,	Philippus Coyemon,
Iulianus Yafioye,	Iacobus Sanfukè,
Candida, ipsius coniux,	Magdalena, eius cõiuæ,
Maria, Iuliani parens,	Vincētius Kizayemon,
Thomas Yenyemon,	Monica, eius coniux,
Sabina,	Secundus Tarabioye,

Omnes igne consumpti, Deuæ.

Julii 27.

Simon Yozayemon,	Franciscus Vsuy,
Catharina, eius vxor,	Paulus Mucu,
Didacus Cuzayemon,	Paulus Buyemon,
Magdalena, eius vxor,	Matthæus, eius filius,
Leo Ifioye,	Andreas Kiuy, Matthæi
Catharina eius vxor,	filius,
Ioannes Ychizà,	Gregorius Firozà,
Petrus Cuyemon,	Franciscus, ipsius frater,
Laurentius Curobio-	Vincentius, Francisci fi-
ye,	lius,
Leo Nizayemon,	Ludouicus Saburò,
Cosmus Xibata,	Ioannes Sandayu,
Simon Sandayu,	Ioachimus Daygacu,
Didacus Tarabioye,	Gaspar Irozà,
Martinus Fachirò,	Simon Xoquen,
Leo Canga,	Ioannes Ifioye,
Ioachimus Yechigò,	Ioachimus Ycumi,
Michael Cuzò,	Iosephus, eius filius,

Lau-

Laurentius Ozaca,	Mathias Yaichi,
Franciscus Bingo,	Thomas Biyen,
Laurentius Farima,	Matthæus Yuami,
Damianus Ouari,	Ioachimus Mufioye,
Dominicus Cufioye,	Leo Goroyemon,
Thomas Magosò,	Mathias Ychirioya,
Ioannes Sukeyemon,	Laurentius Soyurò,
Leo Gozà,	Paulus Mifioye,
Matthæus Ychygo,	
iugulati, Deuæ,	

Augusti 16.

Thomas Xeifukè,	Simeon Niyemon Ioa-
Ioachimus Ximota,	chimi filius,
Michael Vma noyò,	
obtruncati, Deuæ.	

Augusti 18.

Andreas Fachizò, capite plexus, Deuæ.
 Hieronymus Ychizò, obtruncatus, Firandi.

Augusti 21.

Elifabeth, Ioachimi Omi vxor, carceris squalore, ac laboribus extabuit, Deuæ.

Augusti 25.

P. Michael Caruallius, Lusitanus, è Soci. I. E. S. V.
 P. Fr. Petrus Vasquez, Ordinis Prædicatorum,
 P. Fr. L. Louicus Sotelo,) è Seraphica
 P. Fr. Ludouicus Safanda, Iappon,) familia,

^

F

Lu-

Catalogus Occisorum

Ludouicus Baua P. Fr. Ludouici Soteli Catechista, flammis extincti, Vomuræ.

Augusti 26.

Organtinus Tanxu, cuiusdam Templi Soc. IESV ædituus, 75 annorum.

Lucia, ipsius vxor, 69. annorum, concremati, Bungi.

Septembris 4.

Ioannes Rocuzayemon, PP. Soc. IESV, Catechista,

Magdalena, eius vxor, Mathias, Ioachimi filius.

Paulus Xirobioye, Anna, eius parens, PP. Soc. IESV, ho- Ioachimus Cobayaxi, spes. 70. annos natus,

Sixtus Coray, Ioannes Matabioye,

Catharina, eius vxor, Sixtus Rocuzà,

Mathias Taroyemon, Maria, ipsius coniux,

Ludouicus, Ioannis filius. Maria alia; Simonis Mi- yemon coniux,

capite plexi, Deuæ.

Octobris 7.

Ludouicus Rocuyemó, Ludouicus, ipsius Maria, eius vxor, cliens.

capite plexi, Fingi.

No-

Novembris 1.

Paulus Kiyemon, capite plexus, Cocuræ

Novembris 15.

Caius Coray, PP. Soc. IESV Catechista, Iacobus Coychi, PP. Prædicat. hospes, rogis impositi, Nangafachi.

Didacus Moyemon, iugulatus,

Thomas Benzayemon, glacie perstrictus, Nambumi.

Decembris 18.

Franciscus Magozà,

Leo Yozayemon, trucidati, Xendai,

Mathias, &

Magdalena, prius obiecta tigri, quæ illam ledere noluit, iugulati, Moriocæ.

A N N O 1625.

Iunio Mense.

Thomas,

Dominicus, obtruncati, Camboxinouræ,

Thomas Fachizo, iugulatus, Vomuræ,

Decembris 18.

Simeon Ycan, Ludouicus AKita,

Petrus Xeki,

capite plexi, Cucinotfi.

Decembris 27.

Thomas Suquezà, concrematus, Tzungari.

A F 2 A N.

Catalogus Occisorum
A N N O 1626.

Januarij 10.

Ignatius Mozayemon, concrematus, Tzungari,

Januarii 25.

Cosmus Fayaxi, capite plexus, Tzungari.

Maij 7.

P. Ioannes Baptista de Baéza, Hispanus, è Soc. IESV, latitans in cryptis, ærumnis confectus est, Nangafachi.

P. Gaspar de Castro, Lusitanus, è Soc. IESV, ad pedem arboris abiectus in summa rerum omnium indigentia spiritum effluit, Ariye.

Iunii 12.

Mathias Araki, Catharina, ipsius vxor,
Mancius, eius frater, Ioannes Naiyen,
Petrus Chobioye, Monica, ipsius vxor,
Sufanna, Petri vxor, Ludouicus, eius filius,
Ioannes Tanaca,
omnes PP. Soc. IESV hospites, quatuor eorum flammis absumpti; mulieres, & Ludouicus, gladio cæsi,

Mancius in carcere defunctus est; eius cadaver cum cæteris in ignem cõiectum, Nangafachi.

Iunii 20.

P. Franciscus Paciecus, Lusitanus, Prouincialis Soc. IESV in Iapponia, & illius diæceseos admuni-

ministrator Apostolicus,
P. Balthassar de Torres, Hispanus,
P. Ioannes Baptista Zola, Italus,
Vincentius Cauu, Corai,
Gaspar Sandamatfu,
Petrus Rinzei,
Ioannes Kifacu,
Paulus Xinfukè,
Michael Tozo,

Iappones, è Soc. IESV,
concremati, Nangafachi.

A N N O 1627.

Februarii 11.

Thomas Soxin, PP. Soc. IESV hospes igne tostus, & variè cruciatus, in mare proiectus est, alligato ad collum lapide, Arimæ.

Februarii 21.

Iacobus Xichibioye, norum.
Maria, eius vxor, Elifabeth, Gasparis
Cosmus Gomefius, vxor,
Elifabeth, eius con- Maria Pires, 88. anno-
iux, rum,
Vincentius Fachirò, Gratia, Soxini vxor,
Magdalena, eius vxor, Michael Ychizò,
Agatha, Ioannes Iifioye,
Paulus Guenai 70. an-
Balthassar, Antonius, ac Ignatius, Pauli V. chi-

chibori liberi, omnes post varios cruciatus, in fluctibus deturbati, Ximabara.

Februarij 23.

Simon Xeiza, igne tostus, & assus, Arima.

Februarij 26.

Franciscus Kifu (Kè)

Helena, eius vxor) capite plexi, Congra.

Agnes)

Februarij 28.

Paulus Vchibori, P. Zo- Leo Socan,

la hospes, Paulus Kinzo.

Gaspar Kizayemon, Ioannes Kifachi,

Gaspar Sofan, Ioannes Feifacu,

Maria, Ioachimi vxor, Ludouicus Xinzà,

Dionysius Ienca, Thomas Xingorò,

Ludouicus Kizo, eius Alexius Xofachi,

filius, Thomas Feymon,

Damianus, Ioannes Canxichi,

Omnes prius varijs dirissimisq; accepti cruciatibus, in aquas sulphuratas coniecti sunt, Ximabara.

Octobris decimo, Anno Domini 1626. vsque Menssem Martium 1617. propterea quod, quaedam Christi cruci affixi imago, Yendi in cuiusdam fidelis domo reperta esset, in vincula coniecti sunt 68. pauperes, lepra infecti; & in

& in quamdam domum inclusi cum custodibus, qui eis egressu, ciboque quarendo interdicebant. Nullus se à fide abdicauit, & ex illis decem fame, ærumnisque consumpti sunt: scilicet, Magdalena, Andreas, Iacobus, Regina, Michael, Ioannes, Vincentius, Anna, Maria, ac Thomas.

Martii 5.

Ioannes Iempei, cruciatibus confectus, Congra.

Martii 26.

Magdalena idem mortis genus sustinuit, Congra.

Aprili Mense.

Mancius Kichizà,

Maria, eius vxor cum duobus liberis,

Ludouico Caxichi, & Gaspare, capite plexi,

Mancius 4. liberi 18. mater 19. Aprilis.

Maii 8.

Michael Danyemon, iugulatus, Ysafai.

Maij 17.

Ioannes Cozayemon, mon,

Paulus Mofioye, Ludouicus SuKeye-

Maria, eius vxor, mon,

Paulus Keifa, Paulus Magoyemon,

Ioachimus Sukendayu, Ludouicus Soca,

Bartholomæus Fanye- Magdalena, eius vxor,

post acerbos dolores, in aquas calidas, ac sulphu-

phuratas montis Vngemi iniecti obierunt .

Iunii 20.

Michael Mogoyemon, trucidatus, Vomuræ .

Iulij 29.

P. Fr. Ludouicus Beltran, }
Fr. Mancius de Cruce, } è Prædicatorum
Fr. Petrus de Sancta Maria, } familia, cum
Martha, Beatrice, & Ioanna quæ eis hospitium
prebebant; concremati sunt, Vomuræ .
Ioanna, iugulata, Vomuræ .

Ioannes Gorozayemon, }
Ludouicus Guenxirò, } Ioannis filij,
Ludouicus Ximbioye, }
Ioanna, Ximbioye vxor,
Thomas Genza, }
Magdalena, ipsius coniux, concremati. At
Petrus quatuor natus annos,
Michael duos, Ludouici Ximbioye liberi, gladio
cæsi, Vomuræ .

Augusti 1.

Martianus Gomefius, capite plexus, Nanga-
fachi.

Augusti 14.

Simon, fuste cæsus obijt, haud procul Nanga-
facho.

An-

Augusti 16.

P. Fr. Franciscus de S. Maria, }
Fr. Bartholomeus Ianuel, } è D. Francisci
Fr. Antonius de Francisco, } familia,
Franciscus Cufioye, } PP. hospites,
Gaspar Vas, }
Magdalena Kiyota, ex Regio sanguine Domini
D. Francisci Regis Bungi,
Francisca,

Omnes concremati, Nangafachi.
Thomas Iinyemon, familiaris PP. Soc. I B S V,
Leo Curobioye,
Gaius Iiyemon, P. Balthassar de Torres hospes,
Maria, Gasparis Vas vxor,
Antonius, Franciscæ filius,
Ludouicus Matzuo, cum duobus liberis; Emma-
nuelè quinqueannorum, Ioanne trium,
Lucas Kiyemon,
Michael Chizayemon, familiaris Episcopi Iap-
ponensis D.D. Ludouici de Cerqueira,
Ioannes, eius filius trium annorum,
capite plexi, Nangafachi.

Augusti 30.

Maria,
Andreas, ipsius filius; obtruncati, Vomuræ .

A

G

Septem-

Catalogus Occisorum
Septembris 4.

Petrus Chiyemon, }
Thomas Choyemon, } lento incendio cre-
Dominicus, Xysti liberi, } mati, Vomuræ.

Septembris 7.

P. Thomas Tzugi, Iappon, è Soc. IESV,
Ludouicus Maki, eiusdem P. hospes,
Ioannes, Ludouici filius, igne consumpti,
Michael Chiuca,
Franciscus, Martini Gomefij filius,
trucidati sunt, Nangafachi.

Septembris 8.

Ioanes Canzayemon, capite plexus, }
Dominicus Sukeza, concrematus, } Vomuræ,

Septembris 10.

Xystus, trium paulò antè relatorum pater, capite
plexus, Vomuræ.

Septembris 11.

Ioannes Sukefachi, gladio cæsus, Vomuræ.

Septembris 19.

Mathias Yuyemon,
Monica, eius vxor, ac
Ioannes, eius frater, gladio cæsi;
Catharina prægnans, concremata, Vomuræ.

Septembris 22.

Dominicus Kifukè,

An-

Andreas Genzayemon, iugulati, Vomuræ.

Octobris 15.

Maria, ac altera
Maria, Andreae Genzayemon filia; obtruncata,
Vomuræ.

Mensibus diuersis.

Martha 64. annorum, Septembris 12.
Catharina, 70. annorum, Octobris 4.
Cosmus Xichirò, 67. annorum, Octobris 14.
Mancius Tozaburò, Decembris 20.
Leo Matayemon, Decembris 28. in Nangafachi
montibus, glifcente persecutione, illius la-
boribus ac ærumnis confecti.

Decembris 3.

Helena, in Vomuræ carcere obiit.

Decembris 13.

Leonardus Denzò, atrocibus priùs laniatus sup-
plicijs, demùm capite plexus, Ximabaræ.

A N N O 1628.

Ianuario Mense.

Thomas Cazusa, Ianuarij sexto, &
Ludouicus Bungus, Ianuarij 28. in Nangafachi
solitudinibus, mole laborum ac ærumnarum,
ob persecutionis fœuiriem, mortui.

Maij 8.

Paulus Iembioye, iugulatus, Vomuræ,

A

G

2

Ma-

Maij 13.

Ioannes Cambo, PP. Soc. IESV Catechista,
Elisabeth, eius vxor,
Ludouicus Yazayemon,
Thecla, ipsius coniux,
Michael, eorum filius,
Paulus, ab ipsis in filium adoptatus; gladio caesi,
Vomura.

Iunij 19.

Antonius Chuyemon, capite plexus, Vomura.

Iunii 26.

Ioanna de Figen, gladio caesa, Nangafachi.

Augusti 21.

Yrsula, Ioannis Magafukè vxor, in Vngemi aquas iniecta.

Augusti 29.

Simeon, Vngemi aquis cruciatus, obiit, Nangafachi.

Thomas SacufuKe,

Catharina, ipsius vxor; concremati.

Antonius Canay Iuzayemon, trucidatus, Nangafachi.

Franciscus Chingala, in Vngemi itinere, rogo impositus.

Septem-

Septembris 8.

P. Fr. Antonius de D. Bonauentura,
Fr. Dominicus de S. Francisco, aliàs de Nangafachio, D. Francisci Religiosi.

P. Fr. Dominicus Castelet,
Fr. Thomas à D. Hyacintho, } è Prædic. familia,
Fr. Antonius è D. Dominico, }

Aloysia, 80. annorum, P. Fr. Dominici hospes,
Thomas, P. Fr. Antonij hospes,

Michael Cafafaxi, Ioannes Imamura,

Ioannes Tomachi, Paulus Soday,

Matthæus Aluares,

concremati Nangafachi.

Laurentius, Michaelis filius,

Romanus, &

Leo, Pauli liberi,

Aloysia, Thomæ coniux,

Ioannes puer, eius filius,

Dominicus, annorum 16.

Michael, 13.

Thomas, 10.

Paulus, septem;

Ludouicus Nifachi, cum duobus liberis: Francisco, quinque annorum, Dominico duorum; capite truncati, Nangafachi.

Andreas Goyemon,

Mar-

Martha, eius vxor, Simon Iiyemon,
Paulus Yamazachi, Rufina, illius coniux,
iugulati, Vomuræ.

Septembris 9.

Michael, capite plexus, Vomuræ.

Septembris 10.

Ludouicus, Iacobus, ac
Ioannes à D. Thoma, Ioannes,
Paulus,

capite plexi, Nangafachi.

Dominicus Curobioye Emmanuel Tomiaga,
Beatrix, eius vxor, Maria Vidua,
Mancius de Tateyri, Thomas Yofazayemon,
obtruncati, Vomuræ.

Septembris 11.

Ioannes Sabioye, Elifabeth, Cofacæ con-
Ioannes Cofaca, eius fi- iux,
lius, Magdalena,
Simon Kita Sanxichi, Catharina,
Beatrix, Sabioye, vxor, Andreas Yamada,
gladio cæsi, Vomuræ.

Septembris 12.

Antonius Iuzayemon,
Petrus Nizò, ipsius filius; obtruncati, Vomuræ.

Septembris 16.

Dominicus Xobioye,

Mi-

Michael Fimoneya,
Paulus, eius filius, iugulati, Nangafachi.

Octobris 2.

Ioannes Magosukè, calidis ac sulphuratis Vnge-
mi aquis cruciatus, è vita sublatus est.

Octobri Mense.

Michael Xuccan, Iappon, è Soc. I E S V, labori-
bus ob persecutionis atrocitatem cõsumptus,
Ximonoxechi.

Novembris 7.

Iulianus Xichiyemon,
Thomas Goyemon, ipsius filius,
Dominicus Kichifa, eius nepos,
Ioannes Yafoj, obtruncati, Fucafori.

Decembris 25.

Michael Nacaxima, Iappon, è Soc. I E S V,
Ioachimus Ikenda; ac
Ioannes, bullientibus ac sulphuratis Vngemi
aquis sæpiùs perfusi, enecati sunt.

Iapponiæ clauum tenente,
Toxogunfama.

A N N O 1629.

Ianuarii 12.

Ludouicus Amagazuyemon.

Mi-

Michael Goyemon, ipsius filius, natu maior,	Martha, vnus tantum,
Dominica, eius vxor,	Simon Tacafaxi,
Iusta, eius filia,	Thecla, eius filia, tre-
Vincentius Curobioye,	Ludouici filius, natu
minor,	decim annorum,
Thecla, Vincentij vxor,	Paulus Nixifori,
Lucia, eius filia,	Aloysius Iinyemon,
Maria Itò, cum tribus	Anna, eius vxor,
liberis;	Mancius Yoxinofanye,
Mariana Chobò,	Iulia, ipsius coniux,
Petro Yastoye,	Antonius Amazaua,
Mathia Ficosukè,	Crescentia, ipsius con-
Timotheus Girobioye,	iux, cū tribus liberis,
Lucia, eius vxor,	Paulo Iuzaburò,
Ioannes Girobioye,	Romano Matfuyo, &
Ioachimus Saburò,	Michaele Ofan,
Ioannes Fazai,	Andreas Yamamoto,
Aurea, eius coniux,	Maria, ipsius vxor;
Andreas, amborum fi-	Vrsula, eorum filia triū
lius,	annorum,
Paulus Saniurò,	Ignatius Iindafoyemon
Rufina Ioannis filia,	Lucia, eius vxot,
Pauli vxor, cū duo-	Ioannes Ariye Kiyemon
bus liberis: Paulo	a Mgdalena, eius cōiux,
quinque annorum,	Petrus Ginzò, eorum
	filius,

Ale-

Alexius Sotoxeisukè,
 Lucia, eius vxor pragnans,
 Elifabeth, earum filia, trium annorum,
 Paulus, Alexij frater,
 N. Nichiyemon,
 Magdalena, eius coniux, cum duabus filiabus,
 N. quinque annorum,
 Elifabeth, trium,
 iugulati Yonezauæ, Voxumi.
Januarii 13.

Alexius Choyemon,
 Candidus,
 Ignatius; obtruncati, Yonezauæ.
Iulii 16.

Ioannes Mino, 80. annorum.
 Anna, eius vxor,
 Iosephus Iizayemon,
 Magdalena, ipsius vxor, in crucem acti, Yone-
 zauæ; At Agnes, Iosephi filia, trium anno-
 rum, iugulata.

Ioannes Magoyemon,
 Martha, eius parens,
 Ioachimus Xoichi; cæcus .PP. D. Francisci Ca-
 techista.

Leo Yzumon,
 Didacus Xeigichi, eius filius,

A

H

Ma-

Maria, ipsius vxor, cum quatuor liberis,
 Sancio, 14. annorum,
 Mancio, decem,
 Mariana, septem,
 Sabina, vnus,
 capite truncati, Yonezaue.

Septembris 16.

Hieronymus, trucidatus, Vomura.
 Quinque Christi pugiles interempti sunt; quo-
 rum nomina interciderunt, Tzungari. Vo-
 uari, vnus

A N N O 1630.

Januarii 10.

Ioachimus,
 Lucia, eius vxor, &
 N. concremati, Mogami.

Januarii 24.

N. Nacaguaxeizà, Toxunguni à cubiculo, ferra,
 ipsi per iugulum toto triduo reciprocata sub-
 latus, Yendi.

Thomas, PP. Soc. I E S V. Cathecista, obrun-
 catus, Fingi.

Bonauentura Sadenij,
 Ioannes Guenyemon,
 Sabina, eius vxor,
 Franciscus Sayemon,

Cl-

Clara, ipsius coniux,
 Ioannes Saymon, 60. annorum,
 Magdalena, ipsius coniux,
 N. Xobioye, eorum filius,
 Monica, illius vxor,
 Lucia, Nacaguaxeizæ coniux;
 in cruces in flumine defixas acti; vi frigoris,
 calore, extincto expirauerunt, Yendi.

Iulii 31.

Simon Sumiya, in crucem sublatuS, Voxumi.

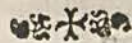
Augusti 5.

Didacus Suzukè,	Thecla, Mariæ famulæ,
Maria, eius vxor,	Clara,
Martha,	Martha,
Maxima,	N. &
Catharina,	Michael, eius filius,
Martha, ac	N. Denyemon,

iugulati.

Laurentius Toyemon, Michael Kimura,
 Ioannes Rifioye, Ioachimus Tazò;
 Petrus Cufioye.

in crucem acti, Fococi.

A H 2 In

Catalogus Occisorum

In Vomurę terris duo, ac septuaginta Christi Athletę vigesimo octauo Septembris interempti sunt.

Gregorius Rocuzayemon,
Margarita, ipsius coniux, rogis impositi.
Dominicus, septem annorum, &
Michael, duorum, Gregorij filij, iugulati Saffoci.
Dominicus Yofioye,
Magdalena, eius vxor,
Thomas Nizò,
Ludouicus Kijrò, concremati, YKiriki.
Petrus,
Magdalena, eius vxor, cum tribus liberis,
Catharina, octo annorum,
Maria, duodecim,
Raymundo, vnus tantum, capite plexi, IKiriki.
Michael Ychizayemon,
Elisabeth, eius vxor, rogis impositi sunt. At
Pau-

in Odium Fidei.

61

Paulus, &
N. iugulati, Ikiriki, eorum liberi,
Martinus Irobioye,
Catharina, eius vxor,
Michael Iiyemon, concremati, Ynoximæ.
Petrus Yoyemon, Petrus Casukè,
Ludouicus Fachirò, Maria, eius vxor,
concremati.
Paulus SuKeijrò; iugulatus, Firoximæ Vomuræ;
Simon Yofioye, Petrus Xichirò,
Gratia, eius vxor, Magdalena, eius vxor,
Ludouicus Gozayemon,
Michael Xichiyemon, eius filius,
Martha, ipsius vxor; igne absumpti, Miyei. At
Ioannes septem annorum, Simonis filius, capite plexus.
Ioannes Casioye, Thomas Yakichi,
Ludouicus Gonyemon, Michael Feifacu,
Paulus, } eius li- Gaspar Sacuzò,
Michael, } beri, Petrus Safukè,
N. triennis, }
capite truncati, Miyei.
Michael Iifioye,
Marina, eius coniux,
Michael Sukezò,

Ru-

Rufina, eius vxor, concremati.
Petrus, Michaelis filius, gladio cæsus, Caxi
yamæ.
Dominicus Cufioye,
Maria, eius coniux, concremati.
N. ipforum filius, iugulatus, Nagati Vomuræ.
Iacobus Ficozayemon,
Maria, eius vxor, concremati.
Alexius, eorum filius, trucidatus.
Ioannes Chunijro;
Ioanna, eius coniux, lento incendio extincti
sunt, Curofachi.
Ioannes Fioyemon,
Rufina, eius vxor, flammis combusti; At
N. Fioxichi, eorum filius, capite plexus, Ykino-
xima.
Christophorus Kifei, hastis transfossus, Xati,
Ignatius Sukeiyemon,
Michael Magozayemon,
Martha, illius coniux,
Dominicus, amborum filius, in ignem con-
iecti.
Dominicus Iinyemon, iugulatus, Reguma.
Antonius Magofuke,
Catharina, eius vxor, concremati.
Ioannes, ac

Lu-

Ludouicus, eorum liberi, capite plexi, Miyei.
Paulus Xinyemon,
Ludouicus Gonxichi, concremati, Miyei.
Michael Rifukè,
Clara, ipsius coniux, flammis combusti, Curo-
cuchi.
Fr. Ioannes, }
Fr. Michael, } D. Augustini Religiosi,
Fr. Thomas, }
Petrus, P. Fr. Francisci de I E S V, D. Augustini
Eremitæ, familiaris,
Mancius,
Laurentius, familiaris P. Fr. Vincentij, D. Au-
gustini Eremitæ.
Sebastianus,
Paulus,
Melchior,
Ioannes, P. Antonij Ixindæ Soc. I E S V Catechi-
sta; capite plexi, Nangafachi.
Iacobus Nacaxima, P. Antonij Ixindæ hospes,
igne tostus, ac consumptus est.
Maria, Iacobi parens, iugulata, Nangafachi.
Octobris 29.
Ioannes, nouem habens annos,
Michael, quinque,
Ignatius, duos,

Leo,

Leo, vnum, omnes quatuor Iacobi Nacaximæ liberi;

Benedictus & Ioannes, propterea, quod domi eius apparatus, quo P. Ixinda sacrum faceret inuentus est, concremati, Nangafachi.

Ioannes Confalvus Magoyemon,

Michael, eius filius, iugulis ferræ reciprocatione diuulsis, interempti, Congæ.

A N N O 1631.

Vouari, Nagoye nouem Christi pugiles è vita sunt erepti.

Miyæ, quinque,

Goy, duo,

Tacagui, nouem,

Yoxindæ, duo alij,

Surungæ, quinque,

Maruyamæ, vnus,

Micauæ, quinque,

Xinxui, duo,

omnes igne consumpti,

Paulus Fioyemon,

Cosmus,

Simon, eius filius,

Leo Sogorò,

concremati, Ychinomia.

Septembris 20.

Ludonius Curanojo,

Michael Xingò,

Mancius Xeizayemon,

Cosmus Ynofukè,

Matthæus Kichiyemon,

Michael Yofacu,

Xoya,

Paulus Yochi;

iugulis triduaana ferræ reciprocatione diuulsis interempti, Ariye.

A N-

A N N O 1632.

Ianuarii 16.

Paulus Yamamoto Ficondayu,

Maria, eius vxor, PP. Soc. IESV hospites, cum duobus liberis,

Ignatio, vndecim annorum,

Xauerio, nouem; concremati. At duæ filia,

Magdalena, sex annorum,

Vrsula, quatuor; iugulata, Ozacæ.

Ioannes Michicaua,

Anna, eius parens,

Maria, ipsius coniux,

N. Sanpei, eiusdem nepos, 17. agens annum,

Ioannes Romafaguci,

N. eius vxor; lento incendio consumpti.

N. Ioannis filius, capite plexus, Yendi.

Ianuarij 31.

Linus Sacamoto Iiyemon,

Maxima, eius vxor; concremati.

Mancius Sacunoxò, & Thomas Gunzaburò, eorum liberi, trucidati,

Paulus Tacafaxi Fanbioyè,

Clara, ipsius vxor, PP. Soc. IESV hospites; flammis extincti sunt.

A

I

Can

Candidus Cokichi, 18. annorum,
 Rocchus, octo,)
 N. sex, ac) Pauli Tacafaxi liberi; iugulati.
 N. quatuor,)
 Ioannes Comu,
 Maria, ipsius coniux, igne consumpti.
 N. Ficosò, eorum filius, capite plexus, Xiraca-
 uae Voxunensis.

Februarii 6.

Petrus Inda Xichiroyemon, tractus in vincu-
 la, in illis magnitudine incommodorum,
 oppressus, occubuit Sumamoti, Fingensis
 Regni.

Februarii 8.

Paulus Xibayama,
 Maria, eius vxor, PP. Soc. I E SV hospites; con-
 cremati.
 Ignatius Inofuki, Pauli filius, capite plexus.
 Leo Inaguiya Xoan,
 Petrus Ninomiya,
 Maria, eius vxor; igne extincti.
 Xavier, Petri ac Mariæ filius, nouem habens an-
 nos, gladio casus.
 Leo Ogafusara Yoxiyemon,
 Fabianus Conda Moyemon,

An-

Andreas Ninda Tayemon,
 Albertus Tzucata,
 Ignatius Cauachi Sanzò,
 Thomas Matzuyama,
 Elifabeth, eius vxor; concremati,
 Sebastianus Tarofacu,)
 Ioannes Iugudò,) Thomæ liberi,
 Simon Sacuyurò,) obtruncati.
 Ioannes OsaKi Xinzayemon,
 Elifabeth, eius vxor; concremati.
 Alexius Denzò,))
 Petrus Sacujurò,) eorum liberi, iugulati.
 Dominicus Mucaymangò,
 Lucia, eius vxor; concremati.
 Antonius Chojò, eorum filius, capite plexus.
 Didacus Sasaki Sobioye,
 Maria, ipsius coniux, PP. Soc. I E SV hospites;
 concremati.
 Iosephus Firoxe Tazayemon,
 Maria, ipsius vxor,
 Hieronymus Rakelukè,
 Ioannes Takeya Soyemon,
 Iosephus Takeya MataKichi; concremati.
 Ignatius Xokichi, Iosephi filius, tres habens an-
 nos, obtruncatus.
 Martha, concremata.

A

I E

Iose-

Ioſephus Sanjurò, eius filius, nouem habens annos, iugulatus.

Anna, ac Magdalena, cuiusdam hospitis PP. Soc.

IESV vidua; concrematae sunt.

Iacobus Yamada, }
Mancius Mankichi, ac } Magdalenae liberi, iugulati.
Martinus, }

Ioannes Vomori Kiyemon,

Anna, ipſius vxor, concremati.

Protafius, eorum filius, trucidatus cecidit,

Vacamatſi Voxuneniſis Regni.

Andreas Tzuda Kiui,

Valentinus Nacamaki Mondo,

Anna, eius vxor, PP. Soc. IESV hospites; rogis dati ſunt.

Simeon Saibioye,)
Alexius Gonxirò,) Valentini filij,

Hieronymus Sukenojò, }
N. Senſukè, & } eorum clientes.
N. Kiſacu. }

Matthæus Rocubioyè,

Agnes, ipſius vxor, ac

Ludouicus Kitarò, eorum filius; iugulati.

Romanus Sanjurò, capite plexus.

N. Michicaua Cayemon,

Ioan-

Ioannes Machinda; concremati, Nifonmatſi
Voxuneniſis Regni.

Februarii 12.

Maria, vidua, igne combuſta.

Thomas Xeibioye,

Vrfula, ipſius coniux, ac

Franciſcus, eius filius; quinquennis iugulati.

Didacus Yendo Rocuzayemon, ac

Maria, eius vxor; concremati.

Franciſcus, eorum filius, vnius anni, iugulatus.

Mathias Fara Tarabioye, ac

Clara, eius vxor; flammis conſumpti ſunt.

omnes, Vacamatſi Voxuneniſis Regni.

Thomas Ioſazeiyemon,

Agnes, eius vxor,

Ioannes; viui in fluctus præcipites dati ſunt Xikè
Amacuſæ.

Ioannes Macuzà, Firandi.

Auguſti .6.

Bartholomæus Nacamura,

Ludouicus, ipſius filius; capite truncati, Suma-
moti, Figeniſis Regni.

Septem-

Catalogus Occisorum

Septembris 3.

P. Antonius Pintus Ixinda è Soc I E S V,
P. Fr. Bartholomæus Gutterres, &
P. Fr. Vincentius, D. Augustini Eremitæ,
Hieronymus Yyo, Presbyter, olim Seminarij
PP. Soc. I E S V alumnus, ac
Fr. Gabriel, è Seraphica familia; viui lento incendio extincti sunt, Nangafachi.

Septembris 4.

N. Hieronymi Yyo hospes, concrematus Nangafachi.

Octobris 29.

P. Matthæus de Couros, Lusitanus, Prouincialis Soc. I E S V in Iapponia, & illius Episcopatus Gubernator Apostolicus, mole malorum in persecutione obrutus, in tugurio expirauit, haud procul Fuximo.

Decembri Mense.

Duo S. Augustini Eremitæ viui combusti:
Alij quatuor Christiani obruncati, Nangafachi.

Thomas Cazariya, P. Antonij Ixinda hospes, in publica Yendi custodia illius incommodis, mortem contraxit.

A N N O 1633.

Iulij 22.

Thomas Nixifori, Iappon, è Soc. I E S V.
Dominicus,)
Dominicus alter,) PP. Soc. I E S V Catechistæ.
Dominicus alius, Thomæ Nixifori hospes, ac N. eiu- dem hospitis filius; concremati, Nangafachi.

Iulij 28.

Michael Cufuriya, concrematus, Nangafachi.

Iulij 31.

Nicolaus Gueyan Fucunanga, Iappon, è Soc. I E S V, pedibus suspensus, media corporis parte in scrobem depressa 28. Iulij, extinctus est, Nangafachi.

Augusti 13.

Constantinus, Micia, alia
Hilarius, Maria, insuper tres alij;
Maria,
viui flammis consumpti sunt, Nangafachi.

Augusti 15.

Quidam Fr. Ordinis Prædicatorum Religiosus, Iappon, pedibus suspensus 13. Augusti, eodem cruciatu confectus, Nangafachi.

Augusti 16.

P. Emmanuel Borges, Lusitanus,

Iosephus Reomui,
Ignatius Xindò, Iappones, è Soc. I E S V, pedi-
bus in scrobem suspensi 13. Augusti mortem
exceperunt, vti & alij cum illis tres Iappon-
nes, Nangafachi.

Augusti 17.

P. Fr. Iacobus de S. Maria, Ord. Prædic. Iappon,
& alius eiusdem Ord. pedibus in scrobem su-
spensi 13. & 15. animam egerunt, Nanga-
fachi.

Augusti 18.

P. Fr. Franciscus de Gratia, Lusitanus, D. Augu-
stini Eremita, & eiusdem Ordinis alius Frater,
Iappon, ac duo quidam alij, item Iappones,
scrobis tormento sublatis, Nangafachi nouem
Iappones igne confecti. Vir vnus, atque vna
mulier, capite truncati, Nangafachi.

Augusti 27.

Ignatius Kiyemon,
Regina ipsius vxor, ac tres eorum liberi,
Gaspar Fanzaburò,
Balthassar Gorosaku, ac
Franciscus Curanojò,
Paulus XoKichirò,
N. Pauli frater,
Michael Sampei,

Ga-

Gaspar Yoxichirò,
Maria, ipsius coniux, ac
N. eorum filius, P. Iacobi Antonij è Soc. I E S V
hospites, igne viui extincti sunt, Ximabaræ.

Augusti 28. & 29.

P. Iacobus Antonius Giannonius, Italus,
Ioannes Kidera, Iappon, ambo è Soc. I E S V, pe-
dibus suspensi, & in foueas demerfi 27. ille
28. iste 29. occubuit, Ximabaræ.

Septembris 1.

P. Fr. Dominicus de Erkizia, Ordinis Prædicat.
item in scrobe extinctus, Nangafachi.

Septembri Mense, Die ignoto.

Iacobus Tacuxina, Iappon, è Soc. I E S V, viuus
concrematus, XiKi.

Thomas Riocan,

Ludouicus Cafucu,

Dionysius Yamamoto,

Iappones, è Soc. I E S V, viui concremati, Co-
curæ.

Ioannes Yama, Iappon, è Soc. I E S V, pedibus su-
blimis in fouea obijt, Yendi.

Michael Pineda, Iappon, è Societate I E S V; ab
hospite suo, metu Ministrorum Patrem ad
vincula quarentium perculso. nocte quadam
rempestatibus, & pluuijs horrida, expulsus,

A

K

recti

Catalogus Occisorum

recti atque omnium egenus, ex frigore ea nocte tolerato morbum, mortemque, tertium post diem, contraxit, Nangasachi.

Octobris 2.

P. Benedictus Fernandes, Lusitanus,
P. Paulus Saitò, Iappon, ambo è Societate IESV, pedibus suspensi in scrobem, Nangasachi 25. Septembris, prior post horas senas, & vicenas; posterior post octiduum suspendij, obiit.

Octobris 8. 9. 10.

P. Ioannes de Acoſta, Lusitanus,
P. Sixtus Tocuum, Iappon,
Damianus Fucaye, Iappon, omnes è Soc. IESV;
Ioannes Meyazaki, Iappon, ex Seminarij Soc. IESV Alumno, Presbyter,
Laurentius Fuxi, Religioſorum eiusdem Societatis familiaris; alijque infuper Iappones, suspensi in scrobe, Nangasachi, 4. Octobris. in eo cruciatu vitam absoluerunt,

P. Ioannes de Acoſta, octavo,

P. Sixtus,

Ioannes Meyazaki, ac } nono,

Damianus Fucaye, }

ceteri decimo eiusdem mensis die.

Octo.

in odium Fidei.

75

Octobri

Suspensi pedibus in scrobem die 18. Octobris, in ea emortui sunt, Nangasachi, omnes è Societate IESV,

P. Iulianus Nacaura, Iappon, olim Romæ Legatus. }

Petrus, } Iappones, die 21.

Matthæus, }

P. Ioannes Matthæus, Siculus, die 22.

P. Antonius de Souſa Lusitanus, die 26.

Mense & Die ignoto.

P. Franciscus Boldrinus, Italus, è Societate IESV; multum temporis ob persecutionis seuitiam, in speluncis ac syluis degens, demum in Septentrionis Regnis, magnis laboribus affectus, morbum, mortemque contraxit.

A N N O 1634.

Iunii 6.

P. Sebastianus Vieira, Lusitanus, Viceprouincialis Societatis IESV in Iapponia, ac illius Ecclesiæ administrator Apostolicus, vna cum quinque socijs ex eadem Soc.

P. Fr. Ludouicus Gomes, è Seraphica familia, cum quodam suo familiari; omnes pedibus suspensi, triduo in fouea pependerunt; cum P. Se-

A

K 2

bastia

Catalogus Occisorum

bastianus Vieira, ceteris etiam num superstes igne in foueam iniecto, consumptus est, Yendi.

Mense Dieque ignotis.

Hieronymus Ludouicus, Lusitanus, Ciuis Macaënsis, ob inuentam penes ipsum epistolam Sacerdotis Macaënsis ad quemdam Iapponem, igni traditus est, Nangafachi.

A N N O 1636.

Februario Mense.

P. Didacus Yuki, Iappon è Soc. IESV, in scrobem inuerso capite depressus, Ozacæ post tri-duum obiit.

A N N O 1637.

Septembris 24.

P. Fr. Antonius Gonzalues, Ord. Prædicat. post incredibiles cruciatus in carcere obiit, Nangafachi.

Septembris 29.

P. Fr. Guilielmus,

P. Fr. Michael Ozuraca,

P. Fr. Vincentius à Cruce, Iappon, omnes Ord. Prædicat. post incredibiles cruciatus, pedibus in scrobem suspensi, supplicium octo dies sustinerunt: postea capite truncati, Nangafachi. In eodem loco, scrobum cruciatibus con-

in odium Fidei:

77

confecti sunt duo laici, vnus eorum Iappon, alter Indus Manila profectus, qui Patribus se comites adiunxerant.

Octobris 17.

P. Marcellus Franciscus Mastrillus, Italus, è Soc. IESV, fœdis dirisque supplicijs prius acceptus, in scrobem pedibus suspensus in quartum vsque diem, demum obruncatus est: & Andreas, eius familiaris, capite plexus, Nangafachi.

A N N O 1638.

Mense & Die ignota.

Virgo quedam ætate adhuc puerili in scrobem, ad multos dies depressa, eo supplicio confecta. Quædam mulier, quæ vitro sese obtulerat, varijs dirisque cruciatibus cōfecta, Nangafachi. Emmanuel Nangafachi, interemptus est, quo cruciatus genere in occulto est; vti etiam menses, ac dies pene omnium, qui hoc anno in odium Fidei occubuerunt.

Septem ac triginta Arimensium Christianorum millia ob incredibiles exactiones, ac vectigalia illis imposita, arma sumpserunt, anno 1637. sed immittis in illos plus ducentis hominum millibus, omnes anno insequente deleti sunt, cæsis

cæsis hostium prope septuaginta millibus.

A N N O 1939.

Julio Mense.

P. Petrus Casui, Iappon, è Soc. I E S V, diro cruciatus genere truculenter enecatus est, Yendi.

Augusto Mense.

Eduardus Correa, Lusitanus, Ciuis Macaënsis, benè à Soc. I E S V factorum per epistolam, particeps, diris prius acceptus cruciatibus, igne procul, ad pœnæ diuturnitatem, admoto, arsus, ac tostus est, Nangafachi.

Mense Augusto huiusce anni 1639. edicto Senatus Toxogunsamæ in odium Fidei commercium Lusitanorum Macai Urbis cû Iapponibus interdictum, exclusumque est.

Edictum latinè sic sonat.

TOxogonus Imperator, comperto Lusitanos Macaënses violare legem toto Imperio Iapponico promulgam, aduersus Legem Dei, missis Macao clam Prædicatoribus Euangelicis, qui inducendo Iappones ad mutandam Religionem, suscepta Christianorum Lege, grauiissima admittunt delicta morte digna. Ad hoc, eosdem Lusitanos Macaënses annonam & alia necessaria submittere, ac succurrere prædictis Prædicatoribus & Christianis, qui occultè vi-

uunt

uunt in Iapponia, id quod eadem Lege vetitum est. Idcirco publico edicto Lusitanis omnibus interdicat absolute navigationem & commercium Iapponiæ, sub pœna mortis, & comburendæ nauis ac mercium. Die 4. Augusti Anno 1639. Cangano Cami; Sanukino Cami; Vouoino Cami; Camoino Cami; Idzuno Cami, Bungono Cami, Teuximano Cami.

A N N O 1640.

Julio Mense.

Duo Christiani pedibus suspensi, & in foueâ cingulo tenus depreffi mortui sunt.

Hoc anno Ciuitas Macaënsis legationem ad Toxogunsamam misit, vt ad vetus commercium ac fœdus cum ipsa Ciuitate Macaënsi sancitum, rediret; opportunas ad id perorandum rationes afferens, attestansque, se nullam culpam in Christianorum Arimensium motu contraxisse; nec etiam in occulto Religiosorum ad Iapponiæ Regna transitu aliquid criminis commisisse. Quod certè à veritate alienum non erat. Cæterum quoniam legatio hæc apprimè illustris euasit, nihil ad plenam illius notitiam missum faciam.

L A V S D E O.

M O R S
FELICISSIMA

QVATVOR LEGATORVM
LVSITANORVM
E T
SOCIORVM

Quos Iaponiæ Imperator
occidit

I N

Odium Christianæ Religionis.

Auctore

P. ANTONIO FRANCISCO CARDIM
è Societate IESV

*Procuratore ad Urbem Prouincia
Iaponia.*

ROMÆ, Typis Heredum Corbelletti. 1646.

SVPERIORVM PERMISSV.

M O R S
FELICISSIMA
 QVATVOR LEGATORVM
 LV S I T A N O R V M
 E T
 S O C I O R V M
 Quos Iapponiæ Imperator
 occidit
 Odium Christiana Religione
 ANTONIO FRANCISCO CARDINE
 a societate IESV
 Procuratore ad Urbem Romanam
 Iapponiæ

L O N D O N I E Typis Johannis Goussierii. 1748.
 SUPERIORVM PERMISSVM

3

MORS FELICISSIMA
QVATVOR LEGATORVM
LV S I T A N O R V M
 &
S O C I O R V M,
Quos Iapponiæ Imperator
occidit

I N
Odium Christiana Religione.

CONCITATVS Arimæ motibus To-
 xogunsama Tyrannus, Lusitanorum
 commercium abruptit, vt funditùs
 euerteret Religionem Catholicam.
 Dicere enim solitus erat, mercibus immistam
 nauigare, inuehique in oras suas Christia-
 nam Fidem.

Catalogus Occisorum

Vrbis Macai Senatus de Legatione mittenda statim deliberavit: vt hoc pacto experiretur, num Tyrannum insolescentem flectere potuisset. Destinantur ideò, delectu habito, ex numero ciuium quatuor, qui erant totius Vrbis lumina: nempe Ludouicus Paës Paciecus, Rodericus Sancius de Paredes, Gondifalus Monteiro de Carualho, Simon Vas de Pauia, viri sanguine clari, annis graues, indole ac mente præcellsi, & perquam idonei ad negotia quæuis tractanda: vtpotè qui Supremos Reipublicæ Magistratus administrauerant, & aliquoties Iapponiam adierant tractaturi de rebus grauissimis: sed inprimis conspicui, propter Christianæ Religionis professionem.

Electi de se habitæ consensum dedere, inducti magis publica, quàm priuata vtilitate: etsi præuiderant, capitibus mille oboriri pericula, posse in ea expeditione: sed vera nobilitas hoc habuit semper, vt sanguinis sui prodiga esset, dummodò patriam eriperet ex calamitatibus aduersæ fortunæ.

Disposita profectio, & præparatis rebus necessarijs ad obeundam Legationem, id habuere potissimum; vt animum conuerterent ad spirituales opes, quæ iter prouherent in melius.

Co-

in Iapponia.

Comites verò, exemplo Legatorum, Sacra Altaris Mysteria cum iam omnes suscepissent, ad littus properarunt. Constabat cohors eorum vniuersa, præter Legatos, viris septuaginta, Christianis omnibus, sed diuersarum, hoc est, sexdecim nationum. Disce pietatis eorum argumentum: nullus exceptus in nauigio est, nisi postquam exhibuit peractæ Exhomologesis chirographum, quasi hoc fuerit futuræ necis eorum pignus.

Nauis soluit Macao secundissimis auris, etsi grauis erat affectibus & desiderijs totius Ciuitatis: cum dolerent vniuersi, tantum decus Legatorum, eumque iuuentutis florem, qui erat in ipsorum comitatu, committi arbitrio gentis præferocis. Pacato, & sereno mari ferebatur nauis: sed ciuitas tota effusa in preces nouendiales erat, aderatque super aram Templi expositus in Hierotheca Eucharisticus Agnus, à quo Legatis abeuntibus cuncti nauigationem benè auguratam precabantur. Inoffenso cursu nauem Oceanus deferebat, cum intumuit repente secunda die mensis Iulij ad Insulam Formosam: ne quid esset diù incundum in rebus humanis, quod tandem spatio temporis non vitiaretur. Mare infremuisse crediderim in hosce Argonautas, non

VI

Catalogus Occisorum

vt eis quidem noceret, sed potius vt eos innocentes à gente barbara, & ab infido littore arceret. Fractis denique antennis, & naui penè latera, decima quinta die à profectioe, hoc est, die sexta Iulij, in octaua Principum Apostolorum, Nangalâchû appulere, felici sanè augurio. Videatur Paulus obtulisse gladium, vt non nisi eo iugulum viris tam illustribus perfoderetur; & Petrus claues Olympi in promptu habere voluisse, vt aditum eis in Cælum ad Superos, ac Deum aperiret.

Ostia ingredientibus occurrit Insula Martyrum, quam iacta ferri anchora tenuere. Arbitror, sanguinem Martyrum ibi aliquando effusum appullos consalutasse, vt potè futuros eorum confortes. Certè naualis cohors illa vicem rependit, quia flexis genibus è puppi omnes Martyrum opem implorauerunt.

Vix imposita viâ coronide, steterat in anchoris nauigium; cùm de littore remigio scaphæ ad nauem proras suas direxerunt, & quæ erant proximæ, vndè, & quæ natio? succlamauerunt. Responsio fuit; Nauem Lusitanam esse, venisseque Legatos Macao cum Imperatore acturos de commercio sublato. Interpretes, postquam deprehenderunt nullam aliam mercem nauigio adue-

in Iapponia.

7

aduehi, Urbis Macai litteras ad Præfectum Nangalachi detulerunt. Longum temporis intervallum ij expectarunt. Cùm ecce naues validiores armis munitæ redierunt, in quibus vecti Magistratus de nauis milite, de armis, de mercibus magis accuratè inquisiuerunt, & postmodû clauo nauis erepto, & abducto præsidio, nauem securam in littore reliquerunt.

Postridie, cùm iam aduesperasceret, eadem classis illuc remigrauit, vnà cum Bongijs, id est, Ministris, & Iurabasis, id est, interpretibus. Hi verò tormenta bellica deponunt è plaustris, eaque impellunt ad littus. postridie reuertuntur; & tum Legatos, tum eorum socios (exceptis octo natione Indis) secum educunt, occludunt secreto Urbis loco, & cohorte armata custodiunt. Postea Præfectus Urbis nuntium ad Legatos misit, qui bono esse animo eos iuberet; Nam se aiebat concessurum ipsis liberali manu quacumque vsui eorum esse possent. Ceterum admonitos voluit, vt de Legatione scripto agerent, quò ipse ad Regiam negotium transmitteret, nec aliter rem ab se posse tractari. Legati eam Præfecti urbanitatem sibimet gratulantur, & grates referunt; affirmantes, se, gentemque suam nihilo indigere, sed affluere ijs, quæ forent

Catalogus Occisorum

rent victui necessaria: quoad Legationem verò se imperata executores.

Vbi postera dies illuxit, Legati in modum supplicis libelli Legationis suæ momenta omnia exposuerunt. Videlicet ab Imperatore postularunt Vrbi commercium restitui, & vt persuasionem facerent, causis admodum consentaneas, & plurimas in eo exararunt, quemadmodum necessitas Urbis simul, atque Tyranni exigebant. Dum hæc agitabantur in aula, Legatorumque Socij excubitoribus armatis vndique stipati custodiebantur, tanta nimirum vigilantia, vt singuli recenserentur quotidie. Nuntio audito in aula, Tyrannus mira velocitate supremos misit Magistratus, quos Tonos vocant, Cangam Chuminimbu, & Nouayam Manximbeyoye, vt in Legatis, & in eorum comitibus, violato iure gentium, exempla statuerent crudelitatis. Hique secum adduxere ab aula carnifices pares numero Legatorum cohorti: æquum erat non nisi à regio lictore frangi, cædique adeo nobiles ceruices.

Illucescente die, quam Deipara Portiuncula quotannis illustriorem reddit, ad Senatum omnes, nullo excepto, aduocantur, rerum quidem incerti, nisi quod tergiuersationes, & truces vul-

in odium Fidei.

9

vultus mortis indicia faciebant. illi proinde intus disponebantur, ne, si fors felicissima obtigisset, imparatos eos occuparet. Limen primi vestibuli intrantes mille armatos obuios habuerunt: ab ijs itaque intercipiuntur illicò viri innocentissimi, diuidunturque in turmas tres, pro tribus domorum atrijs. Prior turma, Legatis Lusitanis, & Hispanis constans, ingressa est tribunal, vbi erat in sublimi solio Urbis Gubernator, vacuis Tonorum subsellijs. Ille Legatos sedere in imo gradu tabulati permisit, sed stare alios iussit. Postmodum strepitu excitato ascedere Toni, compositi ad maiestatem omnem. Tunc à Legatis quæsitum est, cur in Iaponiam appulissent, Imperatore id prohibente, proposita etiam capitis poena? Illi contrà: legem Imperatoris repugnare mercibus dixerunt, non autem Legationibus: & Legatorum ius esse, vt possint in omnes oras nauigare, immò & penetrare in ipsos hostium suorum exercitus. Ita leges, ita naturam statuisse, & eam legem apud nationes omnes receptam esse. Nihilominus excepit Iurabasa, elataque voce sententiam Imperatoris perlegit, quam ex aula secum attulerat, & hoc illius exemplum.

B

Sen-

SENTENTIA IMPERATORIS
aduersus Legatos, & eorum
Socios.

QUIA multa & graua sunt scelera,
quae patrarunt per annos plures, pro-
mulgando Christianam Legem con-
tra Imperatoris decretum; idem Do-
minus anno superiore propositis grauissimis pe-
nis prohibuit, ne in Iapponiam Macao nauigare-
tur, decernens fore, ut si, non obstante hac lege,
nauis aliqua in Iapponiam transmitteret, debe-
ret flammis tradi, atque adeo nauae vectoresque
deberent trucidari. Quae omnia singillatim, &
per capita promulgauit. Et tamen hoc nunc
nauigio miserè violarunt antedictum decretum,
in quo grauiter deliquerunt. Praeterea, quamuis
verbo affirmant, se post hac minimè Christianae
Legis Magistros missuros esse in Iapponiam; ta-
men Ciuitatis litterae de hoc haud meminerunt.
Quapropter, cum Imperator prohibuisset eius-
modi nauigationem dumtaxat causa Christianae
Legis, & in epistolis huius rei mentionem ipsi
non fecerint; compertum videtur, id omne me-
rum

rum esse figmentum. Ideò cuncti, quos nauis
eorum huc adduxit, debebant supplicio extremo
puniri, ita ut mali nuntius non superesset. ta-
men decernitur, ut nauis aduratur flammis, &
ut internecioni dentur praecipua legationis, ca-
pita cum eorum asseclis: quò ita Macai, & in Re-
gnis patrijs de hoc exemplo vulgetur fama, &
discant omnes ius Principum & Regum venera-
ri. Volumus nihilominus, ut vitiores è comita-
tu seruentur, ac remittantur Macaum: quòd si
aliquo casu, vel vi aduersae fortunae nauem huc
miserint; sciant, in quouis portu, ad quem ap-
pulerint, maectandos fore vniuersos. Datum ter-
tia die sextae Lunae Anni decimi septimi Quan-
ci: hoc est vigesima quinta die Iulij Anni mille-
simi sexcentissimi quadragesimi. Septem Guber-
natores Tenzae: Cammono Cami, Vouoino
Cami, Sanukino Cami, Cangano Cami, Izuno
Cami, Teuximano Cami.

Hoc iniquissimi Imperatoris mandatum no-
bilissima Christianorum acies summa alacritate
animi, quasi allatum diuinitus accepit: praeser-
tim ex quo animaduertit, in illo exprimi causam
Fidei. Quod verò ad crimen attinet à Tyranno
impositum Vrbi, quippe haud eam in litteris
meminisse de non mittendis in Iapponiam Fidei

Catalogus Occisorum

Magistris, tantum hoc abest à culpa, vt sic Vr-
bis potiùs eximia pietas, & res laude digna pro-
fus censeatur. Etenim promissio de hac re diui-
nam legem infringeret, violaretque: atque
adeò Fidem Catholicã suã minueret maiestate.
Solù Ciuitas per delectos viros cù Governatore
Manilæ egit hoc tempore, vt Religiosos à Mis-
sione Iapponica tantisper retardaret, donec ira-
cundia Tyranni aliquantulum remitteret.

Lata ea tam atroci, ac prorsus tyrannica sen-
tentia, defixi admiratione mutua, steterè vtrin-
que omnes, qui aderant, mox rupere silentium.
Toni palmarum complosione: eoque indicio fa-
cto carnifices eruperunt, qui funibus sub veste
occultatis latitabant. Ij nectunt atrociter glorio-
sos viros, & gens vilissima proterit Legatorum
maiestatem: non vtrique agnoscens substerni pe-
dibus suis obscenis eos, qui Seraphinorum alis
quantocyùs super astra erant volaturi. Catenis,
& contumelijs oneratos extrahunt è Curia, &
pro vestibulo vniuersos in ordinem digerunt.
Licitoribus dixisse ferunt, dum ligaretur, Ludo-
uicum Paës Paciecum, diuinas humanasque le-
ges dedecus illud damnare, atque abominari,
quod inferebatur Legatis: quorum vtrique no-
men apud barbaras gentes etiam sanctum atque
illi-

in odium Fidei.

13

illibatum semper fuit. Rodericum Sancium de
Paredes addidisse aiunt, viros nobilitate ita in-
clytos non ea lege hospitij excipi solere, seque
testes ipsosmet compellare, pro Christo ea tam
indigna secum omnes pati. Eodem tempore
funes injiciuntur reliquis turmis, quæ in primo,
& secundo atrio hæserant, & cuncti ad carcerem
illicò perducuntur.

Post hac Iurubasæ seorsim Legatos, & nauis
Magistrum introduxere ad Tonos: sed quid ibi
egerint, in comperto non est, quia occasio dein-
ceps non fuit id sciscitandi. Eodem tempore
qui in nauis erant, acciti nuntio veniebant: nem-
pè Scriba nauigij, nomine Ioannes Delgado, na-
tione Canarinus: Chirurgus, nomine Domini-
cus De Quadros, gente Malabar: & Ioannes ortus
Macai: ex quibus quæsuerunt, num legationis
essent participes, vel conducti stipendio illuc
appulissent. Responderunt, legationis conscios
haud se fuisse, & aduenisse dumtaxat mercede
adductos, vt Legatis obsequerentur. Rursus
interrogati fuere, an auderent regredi Macaum,
atque ibi euulgare, Legatos peremptos esse tam-
quam Christianos, & tamquam violatores edicti
Regij: an verò mallent eandem cum eis fortu-
nam subire. Ad hæc forti animo responderunt,
infet-

inferrent utrum liberet, se enim aduersa & prospera peræquè laturus. Responſionem hanc Tomi admirati sunt; cùm sibi vix persuadere possent, homines adeò vitæ contemptores esse. Demùm ipsos in Legatorum ordinem redegerunt.

Spatio temporis euoluto, Iurubasæ, adueniunt & Lusitanos alta voce interrogant: nùm inter ipsos, præter nauclerū, esset aliquis alius nauigandi peritus, qui Macaum se nauem reducere posse sponderet. Conticuere omnes, quàmuis multi peritia nautica insignes adessent, ne coronas iam iam imminentes vertici eorum casus aliquis detraheret. Instant Iurubasæ, interrogantq; iterùm; an quis metiri Solem, atque obseruare Astra sciret. Tunc Dominicus Francus, ad Emmanuelem Ferdinandum conuersus: Cur non respondes, inquit, cùm scias isthæc obire munia? Ad eas voces admoniti Iurubasæ, Emmanuelem ipsi percontantur; nùm hæc sciret. Tùm ille: Scio, inquit, nec plura dixit: ne videretur vir fortis pro Christo strictum iam gladium formidare. Abijt Iurubasæ, contentus ea notitiâ: & mox redijt referens scriptos in albo Scribam, Chirur- gum, atque Emmanuelem Ferdinandum, vincula ægrè commutantes cum libertate: & nouem præ-

præterea nautas, partim Sinas, & partim Indos, forte eductos ex numero aliorum, ac gementes utique, se coronis sociorum spoliari.

Nox aderat: & quò magis ad metam felicitatum accedebant, eò etiam magis exultabant lætambundi. Noctis silentia preces & vota in Cœlum missa occupauerunt. Flagris carcer persona bat, quibus se spontè afflictarunt. Crimina præterita flere omnes audiebantur, & ante se inuicem pedibus prouoluti postulabant, vt impetrarent noxarum veniam. Quid mirabilius, quàm Indos rudes erigere Heros ad spem salutis? Quid speciosius, quàm homines gladio solùm, & nauigatione antehac exercitados, Ecclesiastem agere, ac prædicatione alios ad mortem obeundam incendere? Inter omnes, Legatus Rodericus Sancius de Paredes, de æternitate dixit vsque ad faucium lassitudinem. Omnes demùm ita Spiritus Domini repleuerat, agitabatq; vt Iurubasæ admonuerint temperandâ paululùm æstuantem adeò lætitiâ illam: quò ita intempesta nocte possent quiescere, qui in propinqua custodia erant, & ad quos suspiria eorum peringere videbantur.

Mane, cùm serenior lux appeteret, quàm solet, in aurora diei tertiæ mensis Augusti, propter hos

Catalogus Occisorum

hos verè augustos heroes, qui ex suo sanguine
purpuram induere mox debebant, crediderim
Solem ipsum adproperasse, causa spectandi, vt re-
persus cruore ipsorum, populis, ad quos illum
nandos progrediebatur, nunciaret eorum pugna.
Bonguij, hoc est Ministri Regij, cum ingenti ar-
morum sonitu ad carcerem confluunt: Impera-
toris grauem sententiam de integro recitant: &
primò quidem educunt eos tredecim, quos
Tyrannus seruari voluerat, vt nuntiaret aliorum
supplicia, prominentibus albis supra capita eo-
rum vexillulis, vt eo discrimine notarentur.
Mox extrahunt ex diuerso carcere ceteros, nem-
pè vnum & sexaginta, omnes aeternæ felicitati
destinatos: & supra singulorum caput in argu-
mentum victoriæ vexillum erat, mortis causam
referens, Iapponicis characteribus. Disponuntur
lunarem in formam; & benè dum adhuc in ter-
ris erant planetarum imagines imitabantur ij,
qui etsi corporibus exanimatis vacuum lunam
mox exprimere debebant, in animis tamen
plenilunium ostentabant. Ad refectionem
inuitati, nauseant atque eam recusant, quia
iam ad nectar & ambrosiam anhelabant. Vnus
de cunctis Lusitanus iuuenis, Benedictus de
Lima Cardoso, vt erat militari indole, da-
pes

pes attigit: & secedens ab ordine aliorum, ridenti
vultu adiit eos, qui Macaum erant profecturi:
& rogata culparum suarum venia, ad socios exul-
tabundus redijt.

Priusquam acies illa inuicta explicaret se in
compita Urbis, ex carcere ad Cælum itura; Iu-
rubasa à Bonguijs iussi sunt Imperatoris nomi-
ne, vitam clara voce illi offerre, qui ex eorum
numero caderet. Hoc autem vocabulo signifi-
cant Fidei defectionem. Sed sibilis propemo-
dum exceperunt viri fortes impudentem & sa-
cilegam eam vocem. Et iterum atque iterum
succlamarunt omnes, pro Christo vtique se mori-
turos. Mox, sedato seruore illo animorum, Legatus
Simon Vas de Pauia, quem vsque ad eum diem
ægritudo vehemens occupauerat, exsilijs gestiès
ex inopinata eius diei lætitia: ac, Benè, inquit, be-
nè ò socij! omnis morbitia ex animis faceffat, verè
enim pro Christo patimur. Neque ampliùs gau-
dia eum mentis deinceps deseruerunt. Ad hæc
secundò Bonguij imperarunt, vt Iurubasa vnū
quemque adirent, atque inuitarèt ad Fidem ne-
gandam. quod dum illi exequuntur, tota cohors
voce vnanimi exclamauit, crudelia, & infanda
se pati mallè, quàm Fidem amittere. Interroga-
tus peculiariter Simon Vas de Pauia à Iurubasa,
C respon-

respondit alacritate mira: Heus Barbaræ, tu mihi audes tam indigna suadere? En Dominus IESVS de Cælo obuijs vlnis inuitat me, allicitque ad delicias suas mansuras atque æternas. Miles Benedictus de Lyra Cardoso ludentis in morem respondit: Necessè est, corpus procumbat in morte, postquam, laniato ferri acie iugulo, animus in astra immigrauerit. Aliter iuuenis Legati Gondisali Monteiro de Carualho, Sinaigene, nomine Franciscus, ætate annorum viginti, respondit constantissimè: Christianum hominem decere pro Christo, qui caput omnium est, mille offerre ceruices, si totidem haberet.

His adeò manifestis tum Orthodoxæ Fidei, tum Christianæ virtutis argumentis non satis contenti Imperatoris ministri adhuc grandiore vlulatu, quasi belluæ feroces, vitam eis sponderunt, si Christum eiusque Fidem desererent. Quæ importuna vox, tertio iam repetita, percussit adeò fortissimorum virorum animos; vt ferire, scydera clamor ipsorum audiretur, causa detestandi sponsonem adeò impiam. Et sanè prouocare superos potuissent, vt descenderent quiddammodò in societatem pœnarum, si lictores eo momento gladium in ipsos exeruissent. Reper-

percussa montibus voces eorum nihil, nisi pro Fide mori, & mori pro Christo, dulcissimum enimuerò est, identidem resonabât. Immò pueri ipsimet, quibus solent terriamenta formidini esse; ad gladios iam districtos steterunt impavidi, quasi non immineret eis periculum, sed potiùs triumphus.

Erat septima diei hora, quando è carceris atrio pedem extulerunt Christiani illi, verè Gigantes gloria, atque omnes ad currendam viam exultantes. Cùm autem vndequaque circumfusa multitudo eos catenatos cingeret, comitareturque; Gondisalus Monteiro de Carualho, voluens in gyrum oculos, neque vllatenus perturbatus, Fidem in hæc verba professus est. Vocor (ò vos mortales, qui adestis) Vocor Gondisalus Monteiro de Carualho: mihi patria oppidum Menianfrigidum in Lusitania: Pater Antonius Monteiro de Carualho, Mater Maria Pinta appellabantur, Vos omnes testor, & compello, me pro Christo, & pro Fide Romana, in Iapponiæ Regno hanc animam exhalare. Deinde, ad eos conuersus, qui profecturi Macaum erant: Eadem, inquit, & vos narrate, vbi Macaum appuleritis. Atque eadem verba fermè alij, Legati, dum abirent, pronunciarunt.

Is porrò fuit ordo, quo felices illæ victimæ ad
occisionem processerunt. Præibant ministri Re-
gij, armorum satellitio horridi: præco vexillum
humeris præferabat, in quo Tyranni sententia
erat descripta. Mox ducebat pulcherrimum ag-
men Ludouicus Paës Paciecus, & ponè conse-
quebantur ceteri Legati, vnàque Lusitani, Hi-
spani, & quotquot cum eis erant immolandi.
Post eos gradiebantur tredecim, quibus pe-
pererat Tyrannus, inuidentes meritò ijs, qui
omnes oppetere mox debebant, & quorum erant
futuri oculati testes, vt pugnas eorum referrent.
Impudentia Tyranni eò processit, vt non turpia
modò faceret, sed turpiter facta etiam euulgari
non erubuerit. A tergo à lateribus circumfusi sa-
tellites armati vallabant felicissimam illam aciẽ:
& Legati quidem cum pallio, sed manibus ad
terga reuinctis. procedebant: ceteri nudis pedi-
bus, nudoque ibat capite; omnium medius erat
adolescens Benedictus de Lyma Cardoso, tùm
fiducia animi, tùm iuuentute conspicuus, qui
oculos pariter, atque animos spectatorum
suorum propè vulnerabat: ferebatur nudus;
vel quia incendium amoris onera vestium,
non patiebatur; vel quia imitator Christi
Domini pro mercede laborum, in custodes vesti-
men-

menta sua diuiserat. Alij prædicando longum
illud iter transigebant. Eminerat verò super
alios nauigij Magister Emmanuel Aluarez, qui
plebis clamores, & armorum strepitus, prolata
altiùs voce superabat: alij profunda meditatione
filebant: sacros precatórios globulos alij ore &
manu euoluebant: quidam vultu sublato con-
templabantur sydera, quæ annuere tacitè vide-
bantur, ac dicere singulis: Properate. Turba
feminarum è tabulatis, & ianuis domiciliorum,
cùm aliter non possent, euntes gestu & lacrymis
prosequebantur.

Tandem nona diei hora ventum est ad Mar-
tyrum collem, cui hanc indidere gloriosam ap-
pellationem olim occisi ibidem Christiani Mar-
tyres. Tunc omnes, quasi emenso laborum cur-
su & apprehenso felicitatum suarum brauiò, pro-
uoluti in genua, terram irrigatam tot illustrium
Heroum sanguine, speciosaque cæde eorum il-
lustratam certatim exosculari cœperunt. Mox
ministri vniuersos disposuere in tres lunatos or-
dines. Quorum primus Legatos, Lusitanos, at-
que Hispanos continebat. Secundus comple-
ctebatur nautas, & alios ignobiles vernas di-
uersarum nationum: si tamen possunt ignobiles
nuncupari, qui sunt sine scelere. Nam nobili-

tas vera atque vnica, virtus est: et si infimo loco nasci, res est, quæ dedecorat; sufficiat ad nobilitatem, summo eos loco mori. Tertio & postremo loco ducebatur, qui erant Macaum reuersuri, sed procul tamen à ceteris: nec oportuit misereri cum alijs eos, quos tam felix fors ab iisdem discriminabat. Circum omnia mortalibus plena erant, & propemodum Iapponia vniuersa, elata montibus suis interesse spectaculo videbatur.

Nullus ad nudatos iam gladios, & cernicibus imminentes expalluit: quin immò ad virtutem, & constantiam futuri spes singulos acuebat. Legatus Rodericus Sâcius de Paredes, an pro Christo mortem inferrent, ter reddi certor ab eis voluit, qui supplicio præerant; ac toties exhilaratus vultu pariter animoque dixit, se pro Christo emori libentissimè. Nauigij Magister Emmanuel Alvarez, cum ingens animi vis ei suppeteret ad moriendum, ex ordine suo digrediens animabat socios tanta verborum facundia, vt Theologus veriùs, quàm Nauarchus videretur. Idem ad eos conuersus, qui erant profecturi Macaum, precatus vt nauigarent feliciter, admonuit, edicerent in patria, ipsum pro Christo, incredibili lætitia perfusum, mortem excipere.

Hic

Hic ego piaculi reus essem, si Emmanuelis factum silentio præterirem. Puer, illius seruus gente Balalla, in secundo ordine cum alijs Indis erat. Herus verò, de illius salute anxius, è loco suo manu adduxit, vt ante conspectum suum prior occumberet; veritus ne, se vtrique sublato, aliquid minus Christianum puero contingeret. Atque ex voto successit: nam plexum capite puerum Dominus in Cælum præmisit.

Strinxere gladium carnifices, & signo edito vibrarunt aciem: eodemque temporis momento corpora obrûcata huini procubuerunt, atque eorum animæ in Cælum aduolarunt. Ite felices, ite Heroes inclyti ac generosi: decerpite palmas immortales, & coronate vos rosis quæ nunquam marcescent. Legati estis non ad Iapponiæ Tyrannum; sed ad Imperatorem Cœli, vt terris commercia restituat. Vestri sanguinis eloquentia hoc negotium tam graue, tam pertinens, apud Cœli Senatûm conficiet.

Tam celebre spectaculum barbaras illas gentes perculit, & admiratione defixit: fatentibus turubasis, nullos illustriores viros pro Fide in Iapponia occubuisse. Atque hæc nimirum vera sunt, si æstimentur singula, quæ huic spectaculo interuenerunt: quippè Occidens pari-

Hic

ter

tēs atque Oriens videbantur conspirasse, vt hæc acies tam inçlyta moreretur pro Christo. Ex Occidente Lusitanos, Hispanosque aspiceres offerre lictori capita. Ex Oriente, mistos, Indos, Papangos, Sinas, Bengalas, Cafres, Malayos, Timores, Solores, Balallas, Malabares, Acanos, Canarinos, Macassares, & Iauos. Neque retardauit quempiam ruditas indolis, metus feruilis, & in aliquibus penè præter Baptismum nulla diuinarum rerum cognitio. Auget etiam gloriam huius triumphu annorum numerus admodum exiguus: quippè Antonius puellus, Sina origine, & Legati Gondisali Monteiro seruus, vix octo annos habens, ceruicem impavidus lictori obtulit: atque adeò augetur gloria ex eo etiam, quòd serui, & iuuenes, etsi assueti vitæ laxiori, tamen tamquam mitissimi agni voluerunt immolari.

Legatos vnus carnifex vno sustulit gladio. Primus Legatorum cecidit, eques Christi inuictissimus, Gondisalus Monteiro de Carualho: secundus, Simon Vas de Pauia: tertius, Rodericus Sancius de Paredes: quartus, & postremus Ludouicus Paës Paciecus: & is nõ vno, sed tertio ictu exanimatus est: vel quia corpore erat obeso, vel quod gladius inuitus eũ cõsauciare videretur.

Hoc

Hoc sacrificio peracto, tredecim, qui erant superstites, reducuntur ad carcerem: & occisorum corpora seruatur intacta, præter Iapponum consuetudinem. Solent enim in mortuos etiam gladio sauire, vltra ius pœnæ, atque supplicium. Qui fuerant seruati, vix laxare animum eis tantisper licuerat, vinculis exsolutis, cum euocantur à Tonis, & interrogantur, Num exempla suorum vidissent? Annuerunt illi. Sed mox Tonni exceperunt: Vita vobis conceditur, non iuxta merita quidem; subituri enim eratis idem supplicium; sed vt Macao redditi, narrare possitis, Imperatorem Iapponiæ Legatos inde missos plecti iussisse. Deinde seueriore quadam maiestate eos liberos dimiserunt: sed ea lege, vt nauigij prius incendio interessent; quod statim arsit incineres. Ne verò carina eius æstu reciprocante ad littus impelleretur, vel vomeretur ab Oceano ipso; in profundum perfossa & rupto latere, mergi mandarunt.

Ab eo nauigij spectaculo se illi recepere incedes: & postridiè, hoc est quarta die mensis Augusti, reuocantur à Tonis: iubenturque Vrbi Macao significare, Imperatori Iapponiæ minime opus esse auro vel argento Lusitanorum, siquidem iussu eius, ipsi omnia pretiosa, quæ Le-

D

gati

26
Catalogus Occisorum
gati attulerant, ibi dedere flammis. Præterea
quæsiuere ab eis, num vellent abire nauibus Hol-
landorum, quæ anchoras in portu Firandi iam
sustulerant. Illi autem naui exigua seorsim ab
Hollandis inde soluere maluerunt. Postremò
sunt etiam percontati, cur instructi Legati ve-
nissent omni bellico apparatu, nempe maiori-
bus tormentis, ferreis fistulis, & hastis; cum si-
ne ijs onerariæ naues illuc appellere consueue-
rint. Obnoxia piratis maria, inquit, & frequen-
tata nauigijs Hollandorum audieramus: atque
ea res consilium dederat, vt illuc armis muniti
nauigaremus; quòd vtiq; possemus hostiũ vim,
si qui fortè ingruerent, propulsare. & quia simul
petiuere, quid in Oriente, atque adeò in Euro-
pa etiam, si fortè illuc excurrerent, dicturi es-
sent de illo supplicio apud exteras nationes; re-
sponderunt, se vera loquuturos: nempe, Impera-
torem Iaponiæ Legatos Lusitanos trucidasse,
eorumque nauis subiecisse ignem, quia Christia-
nam legem profitebantur, & quia eius manda-
tum fuerant transgressi: se autem numero tre-
decim dimissos à supplicio immunes, vt quæ fa-
cta fuerant, denarrarent. Ceterum Reges &
Populos terrarum omnes, id factum vtiq;
damnatos; vt potè contra ius gentium. Inde

ad

in odium Fidei.

27

ad montem supplicij feruntur, vt agnoscant ca-
pita occisorum; quæ repererunt præfixa tabu-
lis, & in tres diuisa ordines. Legatorum capi-
ta erant ab alijs discreta, nec pallere, aut tabo-
fluere videbantur: quinimmò roseus color, &
offusus vultui decor, sortem eorum satis indi-
cabat. Erant porrò iuxta ingentem malum con-
stituta, ex cuius vertice sententia Tyranni præ-
pendebat. Non procul inde domum notaue-
rant, vbi corpora se pelierant, iniectis supra in-
gentium lapidum aceruis: scilicet vt, si aliquan-
do Iappones de ijs tacerent, saxa ipsa loqueren-
tur. Ex medijs iisdem lapidibus malus promi-
nebat, & incisa ibi erat legatio, atque etiam
causa mortis, posteris videlicet monumentum,
& perenne trophæum gloriæ. Inscriptioni ad-
iunxerat Tyrannus, stolidam prorsus barbarie; si-
mili pœna fore multandos quotquot in eas oras
deinceps ex Lusitania subgrederentur, siue Le-
gati essent, siue nauitæ, etiam si acti errore, vel
tempestate: immò, & Regem quoque Lusita-
niæ, & Xacam, & ipsum Deum Christianorum,
si aduenissent, duros easdem omninò pœnas.
Tàm est cœca & sacrilega mens eorum, qui
verum Deum ignorant, quo sunt vbique omnia
plena, & in quo viuimus, mouemur, & sumus.

D 2

E

Catalogus Occisorum

È felicissimo illo Montis iugo, inter suspiria mille, & desideria sociorum, quos ibi deserebant, excessere demum ad littus, vt opportunam pro reditu nauem eligerent. Tunc verò Iurubasæ adhuc percussi rei nouitate, quæ illo temporis vestigio euenerat, memorarunt; prius quàm Legati immolarentur, prima die mensis Augusti, seu decima tertia suæ Lunæ, custodias intempesta nocte supra nauigium, quò illuc Legati appulerant, spectasse igneum globum in aère libratum: & cum accurrerent, vt propius prodigium illud intuerentur, solutum eum globum statim esse in radios nitidissimos: eo autem portento euulgato, miros in Vrbe sermones spargi cœpisse: secunda verò die Augusti, qua cunctis iniectæ catenæ fuerant; Solem specie cruenta, sedaque in Cœlo apparuisse. Cœlites dixeris descendisse ad consortium poenarum; & Solem condolere voluisse supplicio Legatorum; aut Iapponiæ potiùs enunciare, gladium Domini iam ferè vibratum supra ceruices Ethnicorum.

Tandem ij Kalendis Septembris è Nangasachi portu emigrarunt, & per eum tractum Oceani, quem antea superauerant, quàmuis lacero & penè inermi nauigio abiuerunt.

Vfur-

in odium Fidei.

29

Vsurpare potuissent carmen illud:

Heu fuge crudeles terras, fuge littus iniquum.

Nam iniquitas est, vbi Diuina Fides desideratur.

Ter Oceanus Iapponicus gurgite tumescente aduersus eos viatores miseros insurrexit: vt, indolem Tyranni referens, castigaret naufragios illos, quibus pepercerat gladius. Septies clauum amiserunt: & tandem exactis in nauigatione diebus viginti, optatum portum incolumes tenuerunt. Inuenere Urbem sollicitam de exitu legationis: quæ Vrbs, vbi de Legatorum forte tam beata ex ipsis cognouit, mœrore omni depulso, spretaque commercij iactura, festiuos induit cultus, effusaque in lætitiã procurrat ad littus. Non facile sit referre, quæ fuerint omnium gaudia, acclamationes, & plausus. Flores certatim in eos reduces iactabant: nec semel, sed iterum, & sæpiùs, audire ab ipsis tam læta nunciã desiderabant. Tibiarum & fidium cantu modulatissimo omnia circumsonabant: indicti honores templis fuerunt, susæque ad Deum preces, & grates immortales Numini redditæ: viginti dierum lumina nocturnis horis tota Vrbe arserunt, plaususque & choreæ frequentabantur, quasi de Iapponia triumphus celebraretur. Tanta nimirum fuit Urbis Macai pietas. & religio; vt

for-

Catalogus Occisorum

30
fortunis proprijs, & commode priuato honorem Dei anteferre maluerit. Id autem pietatis scœnore duplicato Deus compensauit: quia è profuso Ciuum eius sanguine immortale decus, fama, iugis & perennis, atque omnis opulencia in eam Urbem emanauit.

N V M E R V S

Totius felicissimæ cohortis.

- 1 Ludouicus Paës Paciecus, Lusitanus, Legatus, Cocini natus in Oriente, viduus Macai, sexaginta habens annos.
- 2 Rodericus Sancius de Paredes, Lusitanus, Legatus, Tomarij natus in Lusitania, Macai coniugatus, quinquaginta quinque habens annos.
- 3 Simon Vas de Pauia, Lusitanus, Legatus, Vlyssipone natus, Macai coniugatus, quinquaginta tres habens annos.
- 4 Gondifalus Monteiro de Carualho, Lusitanus, Legatus, Menianfrigidi in Lusitania natus, Macai viduus, quinquaginta annos habens.

Lu-

Lusitani Milites, &
Nautæ.

- 5 D Ominicus Francus, Lusitanus, Vlyssipone natus, coniugatus Macai, nauigij dux, quinquaginta annos habens.
- 6 Franciscus Dias Boto, Lusitanus, natus Vlyssipone, nauclerus, coniugatus Goæ, quinquaginta quinque annos habens.
- 7 Emmanuel Alvarez Francus, Lusitanus, natus Vlyssipone, Macai coniugatus, nauis Magister, triginta tres annos habens.
- 8 Didacus Diaz Milhao, Lusitanus, natus Barcellis Diœcesis Bracharësis, nauis Comestabilis, cõiugatus Macai, quadraginta annos habens.
- 9 Didacus Fernandes, Lusitanus, natus Bêpostæ, Diœcesis Conimbricensis, Macai coniugatus, miles, vigintiocto annos habens.
- 10 Benedictus de Lyra Cardesius, Lusitanus, miles, natus in Portuensi Vrbe, nouem decim annos habens.
- 11 Ludouicus Barretus Fialho, Lusitanus, miles, natus Ormuzij, in sinu Persico, Macai coniugatus, viginti quinque annos habens.

12 Em-

Catalogus Occisorum

- 32
12 Emmanuel de Nogueira, Lusitanus, miles, natus Vlyssipone, Macai coniugatus, viginti quinque annos habans.
- 13 Didacus de Sanctis, Lusitanus, miles, natus in Promontorio Lunæ Cascaës Diœcesis Vlyssiponensis innuptus, triginta quinque annos habens.
- 14 Ioannes Paciecus, Lusitanus, nauta, Vlyssipone natus, coniugatus Macai, triginta annos habens.
- 15 Gaspar Martinus, Lusitanus, nauta, natus Vianæ à Caminha in Lusitania, Diœcesis Bracharensis, viduus, triginta quinque annos habens.
- 16 Damianus Franciscus, Lusitanus, nauta, natus in Oppido Sancta Ouaya in Lusitania, Diœcesis Bracharësis, cõiugatus Macai, quinquaginta annos habens.

*Hispani Nautę, &
Milites -*

17 **A**lphonfus Gallegos, Hispanus, miles, Raze natus in Bætica, Diœcesis Hispalensis, viduus Macai, quadraginta tres annos habens.

18 Ioan-

in odium Fidei.

33

- 18 Ioannes Henriquez Carrianus, mistus ex patre Hispano, & matre Inda, natus in Insulis Philippinis, miles, Macai coniugatus, triginta tres annos habens.
- 19 Petrus Perez, natus Oppido Cantada in Gallæcia, nauta, quadraginta tres annos habens.
- 20 Didacus de Mendoza, mistus ex patre Lusitano, & matre Inda, Ciaulis natus in Oriente, miles, Macai coniugatus, triginta annos habens.

*Sinenses Macai nati, quos
vocant Iurubasas.*

- 21 **P**etrus Vas Sina, Macai natus, nauta, Nagapatam in Oppido coniugatus, quinquaginta septem annos habens.
- 22 Michael Araujo Sina, coniugatus Macai, viginti septem annos habens.
- 23 Dominicus de Acuña Sina, nauta, coniugatus Manilæ, triginta annos habens.
- 24 Dominicus Ferdinandus, Sina, coniugatus Manilæ, quinquaginta annos habens.

E

Sinen-

Catalogus Occisorum

**Sinenses in Sinarum Regno
nati.**

- 25 **F**ranciscus Leitanus, Sina, coniugatus Ma-
cai, nauta, triginta annos habens.
26 Sebastianus à Rocha, Sina, coniugatus Ma-
cai, nauta, triginta annos habens.
27 Antonius Carneiro, Sina, coniugatus Ma-
cai, nauta, triginta annos habens.
28 Iosephus Tauares, Sina, coniugatus Macai,
nauta, triginta quinque annos habens.
29 Antonius de Moraës, Sina, coniugatus Ma-
cai, nauta, viginti octo annos habens.
30 Maurus Marim, Sina, nauta, triginta annos
habens.

N A V I S

**Ministri in Sinarum Re-
gno nati.**

- 31 **I**osephus Sina, seruus, viginti habens an-
nos.
32 Franciscus Sina, seruus, viginti tres ha-
bens

in ortum Fidei.

35

- bens annos.
33 Antonius Sina, seruus, octo habens an-
nos.
34 Nicolaus Sina, seruus, vndecim habens an-
nos.
35 Dominicus Sina, seruus, viginti septem
habens annos.
36 Emmanuel Sina, liber, viginti quinque
habens annos.
37 Lazarus Sina, seruus, septemdecim ha-
bens annos.

**N A T I O N E
Bengallæ.**

- 38 **P**aschalis, Bengalla, seruus, triginta sex
habens annos.
39 Ioannes, Bengalla, seruus, quinquaginta
habens annos.
40 Matthæus, Bengalla, liber, viginti tres ha-
bens annos.
41 Emmanuel, Bengalla, seruus, triginta
habens annos.
42 Gondifalus, Bengalla, seruus, triginta
tres annos habens.

E 2

43 Do-

43. **D**ominicus, Bengalla, seruus, triginta annos habens.

**Nautę Gente Canarini,
& Aceni.**

44. **A**vgustinus Corea, Canarinus, nauta, ex insula Bardes, Macai, coniugatus, quadraginta habens annos.

45. **G**aspar Monteiro, Acenus, nauta, triginta annos habens.

N A T I O N E

Balallę.

46. **S**ebastianus, Balalla, libertus, viginti tres habens annos.

47. **N**icolaus, Balalla, seruus, quinquaginta habens annos.

48. **A**ntonius, Balalla, seruus, viginti habens annos.

M A L A B A R E S.

49. **A**Ntonius, Malabar, seruus, viginti habens annos.

50. **G**ondifalus, Malabar, seruus, viginti habens annos.

51. **T**homas, Malabar, viginti quinque habens annos.

52. **I**oannes, Malabar, seruus, viginti septem habens annos.

53. **H**ieronimus, Malabar, seruus, quinquaginta octo habens annos.

**C A F E R E S
ex Domo Legatorum.**

54. **A**Ntonius, Cafer, seruus, viginti quinque habens annos.

55. **A**luarus, Cafer, seruus, quadraginta habens annos.

56. **F**ranciscus, Cafer, liber, quinquaginta habens annos.

Ex varijs Nationibus.

- 57 **D**ominicus, Malayus, seruus, Macai coniugatus, viginti septem habens annos.
- 58 Antonius, Zamba, liber, ex insula Solor, Macai coniugatus, triginta habens annos.
- 59 Ioannes, Papangus, liber, ex insulis Philippinis, triginta habens annos.
- 60 Albertus, natione Timor, seruus, septemdecim habens annos.
- 61 Emmanucl, Iauus, seruus, ex insula Iaua, trigintaquinque habens annos.

Nationes, & Numerus illorum, qui pro Christo occisi sunt.

- L**itani cum Legatis pro Christo occisi sunt.
  - Hispani 6
  - Misti 2
  - Sinae, in Sinarum Regno nati 4
- Sinae,

- Sinae, Macai nati 4
- Canarinus 1
- Acenus 1
- Balalla 3
- Malabares 5
- Cafres 3
- Malayus 1
- Solor 1
- Papangus 1
- Timor 1
- Iauus 1
- Bengalla 6
- Nationes 16
- Mortui pro Christo 61

Protestatio Auctoris.

Lector aduerte in Elogijs Virorum Illustrium quos hoc libro complexus sum nonnulla me obiter attingere, quæ sanctitatem ipsis videantur adscribere: perstringo nonnunquam aliqua ab ijs gesta, quæ cum vires humanas superent, miracula videri possunt: præfagia futurorum, Arcanorum, manifestationes, reuelationes, illustrationes, & si quæ sunt alia huiusmodi: beneficia item in miseros mortales eorum intercessione diuinitus; demum nonnullis sanctimoniz, vel Martyrij videor appellatione tribuere. Verùm hæc omnia ita meis lectoribus propono, vt nolim, ab illis accipi tanquam ab Apostolica Sede examinata, atque approbata, sed tanquam, quæ à sola suorum Auctorum fide pondus obtineant. atque adeò non aliter, quam humanam historiam. Proinde Apostolicum S. Congregationis S. R. & Vniuersalis Inquisitionis Decretum Anno 1625. editum, & anno 1634. confirmatum integrè, atque inuiolatè, iuxta declarationem eiusdem Decreti à Sanctis. D. N. D. Urbano Papa VIII. anno 1631. factam seruari à me omaes intelligant, nec velle me, vel cultum, aut venerationem aliquam per has meas narrationes vlli arrogare, vel famam, & opinionem, sanctitatis, aut martyrij inducere, seu augere. nec quicquã eius existimationi adiungere, nullumque gradum facere ad futuram aliquando vllius Beatificationem, vel Canonizationem, aut miraculi comprobationem, sed omnia in eo statu à me relinqui, quem seculis hæc mea lacubratione obtinerent, non obstante quocunque longissimi temporis cursu. Hoc tam sanctè profiteor, quàm decet eum, qui Sanctæ Sedis Apostolicæ obedientissimus haberi filius cupit, & ab ea in omni sua inscriptione, & actione dirigi.

Antonius Franciscus Cardim.

L A V S D E O.

